

TORSTAI 20. MARRASKUUTA 2008

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05.)

*
* *

Puhemies. – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, pahoittelen, että olen muutaman minuutin myöhässä. Entinen kollegamme Otto von Habsburg täyttää tänään 96 vuotta. Hän oli Euroopan parlamentin jäsen vuosina 1979–1999. Hänen läsnäolonsa parlamentin istunnoissa ja hänen toimintansa ovat olleet esimerkillisiä. Olen muutaman minuutin myöhässä, koska puhuin äsken puhelimesta hänen kanssaan. Toivon, ettei kenelläkään ole mitään sitä vastaan, että esitin hänelle lämpimät onnittelut 96-vuotispäivän johdosta teidän kaikkien puolestanne ja erityisesti hänen baijerilaisten poliittisten ystäviensä puolesta.

2. Jäsenvaltioille maksettava rahoitustuki (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

3. Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen esittely - 2007

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2007 vuosikertomuksen esittely.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, Euroopan tilintarkastustuomioistuimen presidentti. – (EN) Arvoisa puhemies, minulle on kunnia saada osallistua keskusteluun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2007 vuosikertomuksesta, jonka esittelin talousarvion valvontavaliokunnalle 10. marraskuuta.

Tilijä koskeva tilintarkastustuomioistuimen lausuma ei tällä kertaa sisällä huomautuksia, mitä voidaan pitää myönteisenä. Tilien perustana olevia toimia koskeva lausuma on kuitenkin pitkälti samanlainen kuin viime vuonna.

Tilintarkastustuomioistuin toteaa, että tilinpäätös antaa olennaisilta osiltaan oikeat ja riittävät tiedot Euroopan yhteisöjen taloudellisesta asemasta ja rahavirroista vuoden lopussa. Viimevuotiset huomautukset eivät ole enää tarpeen, koska on saatu aikaan parannuksia.

Tilintarkastustuomioistuin antaa huomautuksia sisältämättömät lausumat tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta "talous- ja rahoitusasioihin" sekä "hallintomenoihin ja muihin menoihin" liittyvien tulojen, sitoumusten ja maksujen osalta.

Tilintarkastustuomioistuin panee merkille Euroopan parlamentin ja muiden toimielinten tekemät päätökset ja toteuttamat toimet, joilla pyritään parantamaan varainhoitoa tilintarkastustuomioistuimen antamien suositusten perusteella "hallintomenojen ja muiden menojen" alalla, jonka osuus oli 8 miljardia euroa vuonna 2007. Tilintarkastustuomioistuin arvioi tulevana vuosina näiden päätösten ja toimien vaikutuksia.

Tilintarkastustuomioistuin toteaa, että "maatalouden ja luonnonvarojen", "koheesiopolitiikan", "tutkimuksen, energian ja liikenteen", "yhteisön ulkopuolelle suunnatun tuen sekä kehitys- ja laajentumisasioiden", ja "koulutuksen ja kansalaisuuden" aloilla maksuihin liittyi edelleen olennaisessa määrin virheitä – vaikkakin niiden taso vaihteli. Valvontajärjestelmien katsotaan näillä aloilla olevan parhaimmillaankin vain osittain vaikuttavia, vaikka tilintarkastustuomioistuin toteaa joitakin parannuksia valvontajärjestelmissä "tutkimuksen" alalla ja komissiossa tehtyjä parannuksia "yhteisön ulkopuolelle suunnatun tuen sekä kehitys- ja laajentumisasioiden" alalla.

"Koheesiopolitiikan alan" osuus talousarviomenoista on 42 miljardia euroa. Tilintarkastustuomioistuin arvioi tapahtumista poimitun edustavan otoksen tarkastuksen perusteella, että vähintään 11:tä prosenttia ilmoitetuista menoista ei olisi pitänyt korvata tällä alalla. Yleisimpiä syitä virheisiin olivat tukeen

oikeuttamattomat kustannukset, menojen ilmoittaminen liian suuriksi sekä vakavat puutteet hankintoja koskevien sääntöjen noudattamisessa.

"Maatalouden ja luonnonvarojen" alalla menot olivat yhteensä 52 miljardia euroa. Tilintarkastustuomioistuin katsoi tällä alalla, että "maaseudun kehittämisen" osa-alueen yleinen virhetaso on edelleen suhteettoman korkea. Euroopan maatalouden tukirahaston menojen virhetason arvioidaan sen sijaan olevan hieman olennaisuusrajan alapuolella.

Miksi tämä tilanne sitten jatkuu samana ja miksi tilien perustana olevat toimet ovat pitkälti samanlaisia kuin viime vuonna? Virheitä on edelleen olennainen määrä, koska Euroopan unionin varainkäytön moniin aloihin ja valvonnan puutteellisuuteen liittyy huomattavia riskejä.

Talousarvio jaetaan esimerkiksi yhteisen hallinnoinnin piiriin kuuluvilla aloilla suureksi osaksi miljoonille eri edunsaajille koko yhteisön alueella. Jakamiseen sovelletaan usein monimutkaisia sääntöjä ja asetuksia, ja se perustuu rahoituksen saajien omiin ilmoituksiin. Niin rahoituksen saajat kuin maksajatkin tekevät helposti virheitä näissä luonnostaan riskialttiissa olosuhteissa.

Näitä riskejä ehkäistään useilla valvonnan tasoilla: ensimmäinen valvontataso on edunsaajien taso; toisella tasolla varmistetaan ilmoitusten tarkastuksen kehittäminen ja tehokas toiminta; kolmannella tasolla komissio valvoo kaikkien järjestelmien muodostaman kokonaisuuden toimivuutta.

Koska valtaosa virheistä tehdään lopullisten edunsaajien tasolla, ne voidaan havaita luotettavasti usein vain paikalla toimitetuilla perusteellisilla tarkastuksilla. Tällaiset tarkastukset ovat kalliita, joten yleensä vain pieni osa yksittäisistä ilmoituksista tarkastetaan.

Tilintarkastustuomioistuimen varainhoitovuotta 2007 koskevan tarkastustyön perusteella havaittiin jälleen, että jäsenvaltiot eivät aina pysty tehokkaasti havaitsemaan puutteita, joita on yksittäisten ilmoitusten tarkastuksessa käytettävissä menettelyissä. Tilintarkastustuomioistuin havaitsi puutteita myös maatalousalan sääntöjenmukaisuutta koskevissa komission tarkastuksissa.

Useilla talousarvioaloilla on mekanismeja, joilla virheellisesti maksettuja varoja voidaan periä takaisin edunsaajilta tai joilla voidaan "hylätä" menoja eli evätä niiden rahoittaminen talousarviosta, jos jäsenvaltio on tehnyt virheitä meno-ohjelmien hallinnoinnissa.

Korjaavien toimien vaikutuksesta ei kuitenkaan vielä ole luotettavia tietoja, ja tilintarkastustuomioistuin totesi, että korjaavien toimien ei voida vielä katsoa vaikuttaneen virheitä lieventävästi.

Tämän sanottuani haluaisin korostaa, että komissio on vuodesta 2000 lähtien pyrkinyt ponnekkaasti korjaamaan valvonnan puutteita kehittämällä ja panemalla täytäntöön sisäisen uudistusohjelman ja käynnistämällä vuonna 2006 toimintasuunnitelman, jolla parannetaan valvontajärjestelmiä unionissa.

Toimintakertomukset ja lausumat, joista osa koskee koheesiopolitiikkaa ja maataloutta, ovat olennainen osa uudistusohjelmaa. Niiden antama kuva vastaa nyt entistä paremmin tilintarkastustuomioistuimen omia arvioita, vaikka joissakin varaumissa ongelmat esitetään edelleen todellista lievempinä.

Tilintarkastustuomioistuin katsoo komission vuoden 2006 toimintasuunnitelman osalta, että vaikka komissio on todennut edistystä tapahtuneen, ei vaikutusta tilien perustana olevien toimien laillisuuteen ja asianmukaisuuteen ole vielä havaittavissa. Esimerkkinä tästä voidaan todeta, että vuonna 2007 jäsenvaltioiden oli ensimmäistä kertaa laadittava vuotuinen yhteenvedoista tarkastuksista ja ilmoituksista.

Nämä yhteenvedot voisivat ajan myötä parantaa EU-varojen hallinnointia ja valvontaa, kuten tilintarkastustuomioistuimen lausunnossa nro 6/2007 todetaan.

Niillä ei kuitenkaan vielä voida arvioida luotettavalla tavalla valvontajärjestelmien toimintaa ja vaikuttavuutta.

Tähän mennessä olen kuvannut nykytilannetta. Tulevaisuutta ajatellen on kuitenkin pohdittava, onko tarvetta lisätoimiin ja mitä toimenpiteitä olisi mahdollisesti toteutettava tulevaisuudessa. Tilintarkastustuomioistuin esittää, että kaikissa tällaisissa toimenpiteissä on otettava huomioon seuraavat seikat.

Ensinnäkin on arvioitava virheiden vähentämisestä saatavaa hyötyä suhteessa kustannuksiin.

Toiseksi kaikkien talousarvioprosessiin osallistujien on hyväksyttävä, ettei virheriskiä voida välttää kokonaan.

Kolmanneksi talousarvion eri aloilla hyväksyttävistä riskitasoista on sovittava poliittisella tasolla siten, että talousarvio-/vastuuvapausviranomaiset tekevät päätöksen kansalaisten puolesta.

Neljänneksi olisi harkittava uudelleen sellaisten järjestelmien käyttöä, joita ei voida panna täytäntöön tyydyttävällä tavalla siten, että menot olisivat hyväksyttävällä tasolla ja riski siedettävä.

Lopuksi on kiinnitettävä erityistä huomiota yksinkertaistamiseen esimerkiksi juuri maaseudun kehittämisen ja tutkimuksen alalla, sillä hyvin suunnitelluilla säännöillä ja asetuksilla, jotka ovat selkeästi tulkittavissa ja joiden soveltaminen on yksinkertaista, vähennetään virheriskiä, kevennetään hallinnointi- ja valvontajärjestelyjä ja parannetaan niiden kustannustehokkuutta.

Tämän vuoksi tilintarkastustuomioistuin kannustaa komissiota saattamaan päätökseen analyysinsä, joka koskee valvontamenettelyjen kustannuksia ja eri menoalojen toimintariskitasoja. Tilintarkastustuomioistuin suosittelee myös, että komissio jatkaa seurannan ja raportoinnin parantamiseen tähtääviä toimia, joihin kuuluu yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa sen varmistamiseksi, että vuotuisia yhteenvedoja voidaan käyttää tehokkaasti vuotuisissa toimintakertomuksissa, ja joiden ansiosta takaisinperintäjärjestelmien parantamistoimia voidaan seurata.

Tilintarkastustuomioistuin esittää vastauksessaan komission tiedonantoon ”Reforming the Budget, Changing Europe”, että Euroopan unionin varainkäytön suunnitteluun sovellettaisiin yksinkertaistamisen ja hyväksyttävän riskin käsitteen lisäksi selkeiden tavoitteiden, realismin, avoimuuden ja tilivelvollisuuden periaatteita. Tilintarkastustuomioistuin myös kannustaa poliittisia päätöksentekijöitä tutkimaan, mitä mahdollisuuksia olisi laatia meno-ohjelmat tuotosten mukaan, ja arvioimaan kriittisesti, mikä on sopiva kansallisen, alueellisen ja paikallisen päätäntävällän taso ohjelmien hallinnoinnissa.

Lopuksi totean, että tilintarkastustuomioistuin antaa tunnustusta edistymiselle mutta painottaa, että lisäparannukset Euroopan unionin varainhoitoon riippuvat niiden parhaillaan toteutettavien ja tulevien toimenpiteiden onnistumisesta, joilla pyritään vähentämään riskejä hyväksyttävälle tasolle ja kehittämään kustannustehokkaita järjestelmiä riskienhallintaan.

Rahoitusalan myllerryksen ja talouden epävakauden aikana tilintarkastustuomioistuimen merkitys ja painoarvo kasvaa entisestään. Euroopan unionin ulkoisena tarkastajana velvollisuutemme on toimia unionin kansalaisten taloudellisten etujen riippumattomana valvojana. Kun esittelemme tämän kertomuksen, tavoitteenamme on edistää osaltamme avoimuutta ja tilivelvollisuutta. Niitä pidetään välttämättömänä perustana Euroopan unionin kansalaisten luottamukselle toimielimiin, jotka pitävät unionin toiminnassa ja ohjaavat sitä oikeaan suuntaan.

Puhemies. – (EN) Arvoisa presidentti Silva Caldeira, haluaisin kiittää teitä kertomuksestanne sekä teidän, tilintarkastustuomioistuimen ja Euroopan parlamentin välisestä yhteistyöstä, jota tehdään aina erittäin rakentavassa hengessä.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on tyytyväinen tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomukseen. Haluaisin korostaa, että yhteistyö tilintarkastustuomioistuimen kanssa on ollut erittäin rakentavaa. Kertomuksessa on yksi erittäin hyvä uutinen: tilintarkastustuomioistuin on antanut tilinpäätökselle täysin puhtaat paperit eli tarkastajien kielellä ”huomautuksia sisältämättömän lausuman”. Tämä on merkittävä saavutus, kun menossa on vasta kolmas vuosi uuden kirjanpitojärjestelmän käyttöönotosta.

Kertomuksessa on toinenkin erittäin hyvä uutinen: tilintarkastustuomioistuin antaa komissiolle tunnustuksen valvontajärjestelmien vahvistamisesta. Vuosi 2007 oli ensimmäinen vuosi, jona ulkoinen tilintarkastaja ei yhdessäkään luvussa näyttänyt punaista korttia valvontajärjestelmille. Tällä alalla toteutetaan parhaillaan monia eri toimia. Haluaisin tässä yhteydessä mainita rakennerahastoissa toteutettavia tarkastuksia koskevat vuotuiset yhteenvedot, jotka jäsenvaltiot toimittivat ensimmäisen kerran viime keväänä.

Tilintarkastustuomioistuin panee merkille nämä ponnistelut, vaikka ne eivät ole vielä johtaneet virheiden määrän huomattavaan vähenemiseen paikan päällä. Komission mielestä tämä on rohkaisevaa.

Yksittäisissä toimitissa tilanne on kuitenkin vielä sekava. Euroopan maatalouden tukirahaston menot muodostavat valtaosan maatalousmenoista. Tilintarkastustuomioistuin panee merkille, että tukirahaston virhetaso on tänäkin vuonna olennaisuusrajan alapuolella. Sama ei kuitenkaan päde luonnonvaroja koskevan luvun muihin osiin, koska maaseudun kehittäminen on altis suurelle määrälle virheitä. Tilintarkastustuomioistuin havaitsee myös koheesiorahastojen alalla edelleen aivan liian paljon virheitä.

Komissio asettaa näiden virhemäärien vähentämisen ensisijaiseksi tavoitteeksi eikä tarvittaessa kaihda tiukan linjan ottamista. Vuonna 2008 määräsimme koheesiorahastoille eli EAKR:lle ja ESR:lle jo 843 miljoonan euron arvosta rahoitusoikaisuja, ja noin 1,5 miljardin euron oikaisut ovat vielä valmisteilla.

Haluan muistuttaa, että rima on asetettu erittäin korkealle tilien perustana olevien maksujen virheiden osalta. Maksuista vähintään 98 prosentin on oltava virheettömiä. Olemme joka tapauksessa pääsemässä lähemmäksi tavoitetta: tarkastajien mukaan kaikilla talousarvioaloilla yhtä lukuun ottamatta vähintään 95 prosentissa maksuista ei esiinny vakavia rahoitusta koskevia virheitä.

Tilintarkastustuomioistuin panee merkille parannuksia yhteisön ulkopuolelle suunnatussa tuessa ja sisäisissä politiikoissa, kuten liikenteen ja energian sekä koulutuksen ja kansalaisuuden aloilla. Hallinnossa ja talous- ja rahoitusasioissa tilanne on vielä parempi. Näitä aloja komissio hallinnoi suoraan, mikä voi osaltaan selittää toteutettujen toimien tavallista nopeamman vaikutuksen. Lyhyesti sanottuna komission mielestä tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2007 vuosikertomuksesta käy ilmi, että tasaista ja asteittaista edistystä tapahtuu.

Olemme päässeet pitkälle viiden viime vuoden aikana. Tapahtunutta edistystä tarkastellessani voin vakuuttaa, ettei komissio ollenkaan kadu sitä, että se asetti tavoitteekseen myönteisen tarkastuslausuman saamisen tilien perustana olevien toimien osalta. Toivomme, että Euroopan parlamentti panee merkille myönteisen kehityksen ja tukee edelleen pyrkimyksiä, joiden tavoitteena on yksinkertaistaminen, hallinnon parantaminen ja jäsenvaltioiden entistä vahvempi tilivelvollisuus.

Jean-Pierre Audy, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, arvoisa tilintarkastustuomioistuimen presidentti, hyvät parlamentin jäsenet, ensimmäiseksi haluan kiittää teitä, arvoisa tilintarkastustuomioistuimen presidentti, valtavasta työstä, jonka olette tehnyt yhdessä tilintarkastustuomioistuimen tarkastajien kanssa. Katson, että meille annetaan tässä tärkeässä asiakirjassa selkeää tietoa.

Kuten tiedämme, tämä on ensimmäinen vastuuvapausmenettely vuosien 2007–2013 rahoituskehityksessä. Samalla se on ensimmäinen menettely, joka toteutetaan komission käyttöön ottaman uuden hallinnon, todentamisen ja tarkastuksen valvontajärjestelmän aikana. Se on myös pian päättyvän toimikauden viimeinen menettely. Aloitamme nyt siis kuuden kuukauden työrupeaman, ja äänestys osuu huhtikuuhun ennen Euroopan parlamentin vaaleja samoihin aikoihin kuin on määrä saada komission lupaama myönteinen tarkastuslausuma. Edellisestä myönteisestä tarkastuslausumasta on kulunut 14 vuotta, mikä aiheuttaa huolta Euroopan parlamentille.

Ensinnäkin tilinpäätöksestä on tietääkseni annettu huomautuksia sisältämätön lausuma. Miksei Galileo-yhteisyritystä konsolidoitu? Haluan myös tuoda julki sen, etten koskaan totu tilinpäätöksiin, joissa oma pääoma on 58 miljardia miinuksella. Tämä on yksi huolenaiheistani.

Seuraavaksi siirryn hyviin uutisiin. Meidän on oltava iloisia siitä, että hallintomenojen osalta lausunto on myönteinen, virhetasot alhaisia eikä niissä esiinny petoksia sen perusteella, mitä meille on kerrottu. Yhteisen hallinnon yhteydessä jäsenvaltioiden hallinnointi on kuitenkin huonoa maatalouden, koheesiopolitiikan ja rakennerahastojen aloilla, joilla virhetaso on liian suuri, joissakin jäsenvaltioissa joskus jopa yli 60 prosenttia. Neuvosto ei ole läsnä, ja olisi mielenkiintoista tietää, mitä mieltä jäsenvaltiot ja neuvosto ovat tästä tilanteesta, kun ne eivät allekirjoita kansallisia ilmoituksia ja kun kansalaiset vaativat toimia julkisen talouden nykyisessä ongelmatilanteessa.

Mielestäni puhemies on oikeassa, ja meidän pitäisi tarkastella tätä vastuuvapausmenettelyä yhdessä valiokuntien, komission, neuvoston, parlamentin, kansallisten parlamenttien ja kansallisten tilintarkastustuomioistuinten kanssa, vaikka ne tänään loistavatkin poissaolollaan tästä keskustelusta.

Arvoisa puhemies, pyydän saada käyttää kolmekymmentä sekuntia puheaikaa, jotta voin esittelijänä ilmaista hämmästykseni neuvoston poissaolosta, kuten kolleganikin jo ovat tehneet. Arvoisa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen presidentti, ymmärtääkseni teidän on muutaman päivän kuluttua määrä esitellä kertomuksenne Ecofin-neuvostolle, minkä vuoksi neuvosto ei voi ilmaista siitä mielipidettä ennen jäsenvaltioiden käymää keskustelua.

Koska asia on näin ja syyttävä sormi osoittaa jäsenvaltioita yhteisen hallinnon osalta, toivon, että saamme pian neuvoston lausunnon. Arvoisa Euroopan parlamentin puhemies, haluaisin esittää kyselytunnilla kirjallisen kysymyksen, jossa pyydetään pikaista lausuntoa neuvostolta sen jälkeen, kun se on keskustellut tästä Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erinomaisesta kertomuksesta.

Herbert Bösch, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää tilintarkastustuomioistuinta parlamentille toimitetusta vuoden 2007 vuosikertomuksesta ja sen laatimiseksi tehdystä työstä. Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomukset kehittyvät koko ajan parempaan suuntaan, ja tämä

vuosikertomus on mielestäni paras tähän mennessä esitetystä. Se on edeltäjiään informatiivisempi, niin sanoakseni värikkäämpi ja selkeämpi.

Arvoisat tilintarkastustuomioistuimen jäsenet, olen pannut tyytyväisenä merkille, että olette vastustaneet kiusausta lisätä tämän vuoden kertomukseen ripauksen populismia.

Meidän on nyt arvioitava monien eri erityiskertomusten ja etenkin tämän kertomuksen perusteella, onko komission toiminta, johon on käytetty eurooppalaisten veronmaksajien rahoja, ollut tyydyttävää vuonna 2007. Tähän mennessä olemme kuulleet muutamia rohkaisevia esityksiä, joista haluaisin mainita erityisesti koheesiorahastosta vastaavan komission jäsenen esityksen. Tutkimuksesta vastaava komission jäsen ilmoitti, että parlamentilta saatu arvostelu ja tilintarkastustuomioistuimen viime vuoden vuosikertomuksessa esittämä arvostelu ovat tuottaneet hyviä tuloksia.

Parantamisen varaa on edelleen siinä, että jäsenvaltiot pyrkivät välttämään yhteistyötä talousarvion valvonnassa. Rohkaisevaa esimerkkiä aktiivisesta yhteistyöstä näyttää neljä jäsenmaata: Tanska, Alankomaat, Yhdistynyt kuningaskunta ja Ruotsi. On ilahduttavaa huomata, että kansalliset tilintarkastustuomioistuimet, kuten Saksan tilintarkastustuomioistuin, ovat alkaneet huolehtia Euroopan unionin varojen käytöstä kansallisella tasolla. Toivomme, että tästä asiasta aletaan myös käydä poliittista keskustelua.

Terence Wynnin ja Jan Mulderin mietintöjen jälkeen olemme pyrkineet kuroma umpeen perustamissopimuksen 274 artiklan ja 5 artiklan välistä kuilua vaatimalla kansallisia tarkastuslausumia. Arvoisa komission jäsen Kallas, tässä yhteydessä toivoisin komission antavan entistä enemmän tukea näiden kertomusten yhdenmukaistamiselle ja edistävän sitä entistä aktiivisemmin. Teidän myönteinen asenteenne auttaa varmasti tämän tavoitteen saavuttamisessa jonakin päivänä.

Kun vastuuvapautta myöntäessämme annamme arvion komission työn laadusta, kerromme veronmaksajille, onko työ ollut kaiken kaikkiaan kelvollista. Jos odotamme muilta toimielimiltä asiantuntijuutta, on meidänkin osoitettava parempaa asiantuntemusta. Parlamentissa vielä nykyäänkin käytävää keskustelua tämän valiokunnan mahdollisuuksista jatkaa niin sanottuna riippumattomana valiokuntana ei mielestäni voida hyväksyä ja se on naurettavaa. Valvontavalikokunnan pitäminen vain jonkinlaisena lisäkomiteana ei ole hyväksyttävää eikä osoita asiantuntemusta. Ne ajat, kun yhdessä valiokunnassa puuhailtiin puoli vuotta talousarvion parissa ja toiselta valiokunnalta kului loppuvuosi talousarvion valvontaan, ovat kaukana takanapäin.

Emme ole vielä ehtineet edes vilkaisemaan kaikkien virastojen osuuksia, mutta meidän pitäisi silti vakuuttaa veronmaksajillemme, että kaikki toimii moitteettomasti. Tarvitsemme muilta toimielimiltä asiantuntemusta, mutta myös meidän on parlamenttina ponnisteltava, koska muuten meidän ei ole hyvä joutua kasvotusten veronmaksajien kanssa.

Jan Mulder, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää tilintarkastustuomioistuinta kertomuksesta. Minäkin olen huomannut kertomuksen olevan vuosi vuodelta parempi, muun muassa entistä helpompi lukea ja muodoltaan helppotajuisempi. Kertomusta on joka vuonna parannettu ainakin vähän. Voimme nyt viedä hieman tuulta euroskeptikoiden purjeista sanomalla, että tilinpäätös on hyväksytty ensimmäisen kerran. Tarkemmin katsottuna parannukset ovat kuitenkin varsin vähäisiä. Hyväksyminen saatiin vain nipin napin. Jos tätä vuosikertomusta verrataan vuosien 2006 ja 2007 vuosikertomuksiin, ei oikeastaan voida havaita suuria eroja, vaikka parannusta onkin tapahtunut.

Komissio korostaa, että talousarvion toteuttaminen on parantunut huomattavasti vuosien mittaan. Komissio toteaa, että vuosina 2002 ja 2003 menoista hyväksyttiin vain 4 prosenttia, kun niistä nyt hyväksyttiin 45 prosenttia. Tämä on todella huomattava parannus, jonka kuitenkin pelkään pääasiassa johtuvan maatalouspolitiikan voimakkaista muutoksista. Epäilen vahvasti, että emme olisi saavuttaneet yli 40 prosentin hyväksymisastetta, jos maatalouspolitiikka olisi pysynyt ennallaan. Tämä on erittäin huolestuttava asia, koska komission käyttämät keskeiset tekniikat eivät edelleenkään ole kansainvälisten standardien mukaisia ja niihin on vielä tehtävä mittavia parannuksia. Neljän viime vuoden aikana on mielestäni edistytty liian hitaasti.

On valitettavaa, ettemme voi vielä mitata toimintasuunnitelman tuloksia. Alussa komissio näki paljon vaivaa sen eteen. Menetelmä oli erinomainen, kuten me kaikki olemme panneet merkille, mutta tuloksia on nähty valitettavasti vain niukanlaisesti.

Olen jäsen Böschin tavoin pettynyt komission toimintaan kansallisten ilmoitusten osalta. Tämä on yllättävää jo senkin vuoksi, että komissio ilmoitti viime vuonna varsin selkeästi, ettei se aio panna sopimusta täytäntöön. Onneksi komissio muutti mielensä. Emme kuitenkaan voi unohtaa, että neuvosto, komissio ja parlamentti

ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen. Loppujen lopuksi ei voida hyväksyä, että yksi osapuoli ilmoittaa haluttomuutensa sopimuksen täytäntöönpanoon. Tuskin maltan odottaa suuntaviivoja, jotka komissio on antanut sopimuksen täytäntöönpanoa varten. Mitä tuloksia on tähän mennessä saatu keskusteluista, joita käydään jäsenvaltioiden toteuttamasta 44 artiklan täytäntöönpanosta? Meidän on tulevana kuukausina käytettävä tähän paljon aikaa ja energiaa. Sama pätee päätökseen siitä, haluammeko myöntää komissiolle vastuuvapauden huhtikuussa vai lykkäämmekö sitä kuudella kuukaudella.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää tilintarkastustuomioistuinta ja etenkin sen työntekijöitä. He ovat jälleen kerran tehneet loistavaa työtä. Haluaisin muistuttaa komission jäsentä siitä tosiseikasta, että aloittaessanne toimikautenne petostentorjunnasta vastaavana komission jäsenenä lupasitte vakaasti laatia toimikautenne loppuun mennessä lausuman, jolla vahvistetaan tilien luotettavuus sekä tilinpäätöksen asianmukaisuus ja lainmukaisuus.

Olemmeko jo saavuttaneet tämän tavoitteen? Emme tosiaankaan ole. Neljäntoista kertaa peräkkäin tämä lausuma ei toteutunut. Olemmeko valinneet oikean suunnan? Epäilemättä olemme, tai ainakin tilintarkastustuomioistuin on sitä mieltä, ja te puolustatte sen kantaa kynsin hampain. Onko meillä syytä huoleen? Uskon, että on. Teillä on kuitenkin täsmälleen yksi vuosi aikaa täyttää lupauksenne ja sitoumuksenne. Jäljellä on paljon työtä, kuten kolleganikin ovat sanoneet.

Mitä havaintoja tilintarkastustuomioistuin on tehnyt? Kirjanpitojärjestelmässä on puutteita, jotka johtuvat osittain monimutkaisesta säännöstöstä ja rahoituskehyksestä. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan nämä puutteet heikentävät taloudellisten tietojen laatua. Mitä tilintarkastustuomioistuin sanoo maksujen asianmukaisuudesta ja laillisuudesta? Määrääkö se seuraamuksia hallintokuluista? Suurissa osissa talousarviota on merkittäviä ongelmia. Ongelma-aloja ovat maatalous, koheesiorahasto, rakennerahastot, aluerahasto, sosiaalipolitiikka, maaseudun kehittäminen, tutkimus ja kehitys, energia, liikenne, yhteisön ulkopuolelle suunnattu tuki sekä kehitys- ja laajentumisasiat, koulutus ja kansalaisuus. Kaikesta koheesipolitiikkaan liittyvästä eli itse koheesiorahastosta ja rakennerahastoista on poimittu edustava otos. Panemme merkille, että tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksessaan, että 11 prosentissa tapauksista maksua ei olisi pitänyt suorittaa. Tämä on erittäin hälyttävä havainto, ja siihen on kiinnitettävä paljon huomiota vastuuvapausmenettelyssä.

Kuten monet kollegat ovat jo todenneet, vuonna 2007 jäsenvaltioiden oli ensimmäistä kertaa laadittava vuotuinen yhteenveto tehdyistä tarkastuksista ja ilmoituksista. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan tämä ei kuitenkaan toimi. Yhteenvetoja ei voi verrata keskenään, eivätkä ne sisällä kaikkia tarvittavia tietoja. Kuten jäsen Mulder perustellusti huomautti, sitoumus ja poliittinen yhteisymmärrys oli silti saavutettu. Teimme parlamentissa lujasti töitä niiden eteen. Ja mikä onkaan tulos? Monet jäsenvaltiot ovat yhteistyöhaluttomia. Niihin kuuluvat etenkin euroskeptiset valtiot: Yhdistynyt kuningaskunta, Tanska ja paljolti myös Alankomaat. Eihän asian näin pitäisi olla? Meidän pitäisi tosiaan muistuttaa neuvostoa sen vastuusta.

Lopuksi haluaisin Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta korostaa jäsenvaltioille asetettavaa poliittista vaatimusta, jonka mukaan niiden pitäisi todella kantaa poliittinen vastuu menoista, joiden hallinnointiin ne osallistuvat.

Se on heidän velvollisuutensa, hitto soikoon! Lisäksi haluaisimme lisätä avoimuutta lopullisten edunsaajien osalta. Verkkosivusto voi olla kuinka houkutteleva tahansa, mutta olen huomannut, että osa jäsenvaltioista, mukaan lukien kotimaani Belgia, vie sinne varsin puutteellista ja vaikeaselkoista tietoa. Tälläkin alalla on siis paljon työtä jäljellä, ja meidän on tehtävä kaikkemme tämän asian eteen vastuuvapautusmenettelyn aikana.

Esko Seppänen, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa tilintarkastustuomioistuimen puheenjohtaja, komission varapuheenjohtaja Siim Kallas on tehnyt yleisesti arvioiden hyvää työtä EU:n varainhoidonvalvonnan kehittämiseksi, erityisesti hallinnon läpinäkyvyyden lisäämiseksi. Maatalouden tukiaisten julkisuus on siitä hyvä esimerkki.

Tilintarkastustuomioistuin on osin samaa mieltä. Huomautettavaakin toki löytyy, varsinkin maatalouden ja aluepolitiikan tukirahojen käytöstä. Vastuu niistä on pääosin jäsenvaltioilla. Tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa saattaa olla nähtävissä jako: vähän puhtaammat pohjoiset nettomaksajamaat, väärinkäytöksille vähän alttiimmat eteläiset nettosaajamaat. Jakoon vaikuttavat tietysti myös rahan volyymit. Etelässä on enemmän jaettavaa ja valvottavaa kuin pohjoisessa. Väärien yleistysten välttämiseksi on tärkeää, että tilintarkastustuomioistuin esittää kertomuksissaan tarkasti, missä mahdollisia väärinkäytöksiä on tapahtunut, niin ettei tule epäselvyyttä ja vääriä yleistyksiä sen pohjalta.

Kiinnitän huomion toimintaan, johon EU:n tilintarkastustuomioistuimen toimivalta ei ulotu ja joka on harmaa alue myös kansallisesta näkökulmasta. Kyseessä on vuonna 2004 perustettu Athena-rahasto, joka on jäsenvaltioiden mutta ei EU:n yhteisöillisessä toimivallassa. Jäsenvaltiot maksavat rahastoon omista puolustusbudjeteistaan varoja, joilla rahoitetaan EU:n toimivaltaan kuulumattomia yhteisiä sotilasoperaatioita. Niissä toimitaan yhtäältä sen Nato-periaatteen mukaan, että ”costs lie where they fall” – kukin maksaa omat kulunsa. Toisaalta on sitten tämä Athena, jonka rahoitus on salaista. Tällainen EU-maiden sotilaallinen operointi olisi saatava demokraattiseen valvontaan.

Tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen käsittelyn aikana ryhmämme tulee kiinnittämään erityistä huomiota neuvoston talousarvion oikeudellisuuteen, joka on parlamentin näkökulmasta tähän asti ollut harmaa alue.

Godfrey Bloom, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, näyttää siltä, että komission jäsen Kallas on lukenut aivan eri asiakirjan. Voin vakuuttaa hänelle, että jos kyse olisi jostain Yhdistyneen kuningaskunnan osakeyhtiöstä, tämä ei yksinkertaisesti olisi mahdollista. Jos jonkin Yhdistyneen kuningaskunnan osakeyhtiön tilinpäätös olisi ollut tällä tavoin täysin puutteellinen jo 14 vuoden ajan ja myös tänä vuonna – ja asiakirjan luettuani sain sen käsityksen, ettei tilintarkastustuomioistuin antanut puhtaita papereita – ja jos komissio olisi tämän Yhdistyneen kuningaskunnan osakeyhtiön hallitus, se olisi jo joutunut vankilaan.

Nykyisessä tilanteessa tämä parlamentti, jos sitä parlamentiksi edes voi nimittää, käyttää suurimman osan vuodesta puhumalla käyristä banaaneista, muhkuraisista palsternakoista, pullokokojen yhtenäistämisestä. Tiistaina me jopa äänestimme traktoreiden istuinten standardoinnista. Tämä absurdi organisaatio siis käyttää suurimman osan vuodesta tyhjänpäiväiseen puuhasteluun.

Meillä on vain yksi merkittävä vastuu, ja se on komission pitäminen tilivelvollisena talousarviosta.

Se on tehtävistämme kaikkein merkittävin, mutta siitä on tulossa läpihuutojuttu jo 15. kerran peräkkäin.

Tämä on äärimmäisen häpeällistä, ja ilmoitan Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustaville parlamentin jäsenille, että aion pitää visusti silmällä, miten he äänestävät. Varmistan, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa saadaan tietää, mitä he tekevät täällä parlamentissa, eikä vain sitä, mitä he itse kotona kertovat.

Ashley Mote (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, me kaikki tiedämme, että Euroopan komission tilit voidaan hyväksyä vain sitten, kun tai siinä tapauksessa, että kaksi tärkeää taustalla olevaa ongelmaa on ratkaistu. Kumpikaan näistä ongelmista ei ole uusi. Ensinnäkin avaaviin taseisiin liittyy epävarmuustekijöitä vuonna 2005 muutetussa kirjanpitojärjestelmässä, koska vuosi muutoksen jälkeen tehtiin huomattavia uusia mukautuksia, joiden yhteydessä kävi ilmi, etteivät täsmätykset olleet tai ole mahdollisia.

Toisena ongelmana on jo aiemmin mainittu yhteinen hallinnointi eli julkisten varojen jakaminen tuensaajille, jotka sen jälkeen ovat vastuussa sekä niiden käyttämisestä että niihin liittyvästä kirjanpidosta. Jopa jäsenvaltioiden sisäiset tarkastajat myöntävät, että järjestelmää ei saada toimimaan.

Kuulimme taas tänään tilintarkastustuomioistuimelta ja komission jäseneltä hyvää tarkoittavaa puhetta pian tehtävistä parannuksista, riskienhallinnasta, virhetasoista – samoja tyhjänpäiväisyyksiä, joita olemme kuunnelleet jo vuosikausia. Todellisuudessa mikään ei muutu olennaisesti, ja kansalaisten kärsivällisyys on syystäkin käymässä vähiin. Tämän Titanicin kansituoleja paikkailemalla ei tukita pohjan vuotoja.

Jos Kreikan lukuihin on uskomista, Egeanmerellä on edelleen oliivitarhoja. Bulgariassa ilmoitetaan olevan varojen väärinkäyttöä, jota ei pystytä estämään. Turkin miehittämässä Pohjois-Kyproksessa talouden kehittämiseen on ohjattu 259 miljoonaa euroa julkisia varoja, mutta EU:n Nikosian-toimisto myöntää avoimesti, ettei se pysty seuraamaan eikä valvomaan varoja vain siksi, että emme tunnusta Turkin hallintoa alueella. Osalla varoista on äskettäin rahoitettu uusia jalkakäytäviä suositussa Kyrenian lomakohteessa, jossa kasinot tekevät yötä päivää huippubisnestä. Paikallishallinto ei halua kantaa riittävästi veroja ja on tyytyväinen tilanteeseen, jossa EU tyhmyyttään myöntää varoja. Ne varat olisi kuitenkin voitu ohjata hyödylliseen tarkoitukseen.

Hyväksyttävyyden ehdot jäävät täyttämättä sekä tilinpäätökseltä että osittain myös julkisten varojen käytön arvioinnilta.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Haluaisin aluksi kiittää tilintarkastustuomioistuinta rakentavasta ja poikkeuksellisen helppotajuisesta kertomuksesta. Saamme siitä varmasti hyvän perustan parhaillaan käynnissä olevalle työlle talousarvion valvontavaliokunnassa.

Haluan keskittyä pääasiassa EU:n riippumattomiin viranomaisiin, koska olen niitä koskevan mietinnön esittelijä. Osa niistä tietysti kasvaa niin kooltaan kuin vastuun sekä käytettävissä olevien varojen määrällä mitattuna. Katson sen vuoksi, että näiden viranomaisten tutkimisesta tulee entistä tärkeämpää.

Kaikkina näinä vuosina, jotka olen viettänyt Euroopan parlamentissa, olemme esittäneet huomautuksia riippumattomien viranomaisten ongelmista, jotka liittyvät muun muassa suunnitteluun, talousarvion toteuttamiseen, julkisiin hankintoihin ja raportointiin. Valitettavasti näyttää siltä, että joudumme tänäkin vuonna toistamaan itseämme. Sama pätee myös siihen ongelmaan, että varoja pyydetään aina vain enemmän, vaikka niiden kuluttaminen on jo aiempina vuosina ollut hankalaa. Mielestäni tämä herättää useita tärkeitä kysymyksiä, sillä tämä ongelma näyttää toistuvan. Se saa ainakin minut pohtimaan vastuuta ja valvontaa koskevia kysymyksiä. Mielestäni on erittäin valitettavaa, ettei neuvosto ole täällä osallistumassa keskusteluun, koska katson, että meidän on yhdessä kannettava vastuu näiden hajautettujen virastojen valvonnasta ja seurannasta.

Nämä yleiset huomautukset koskevat valtaosaa hajautetuista virastoista, mutta ei kuitenkaan niitä kaikkia. Tänä vuonna on lisäksi aiheellista tutkia perusteellisesti neljää virastoa. Niistä ensimmäinen on Euroopan poliisiakatemia CEPOL, jolle on tänäkin vuonna annettu julkisia hankintoja koskevia huomautuksia. Tämä on toistuva ongelma, johon ei ole puututtu. Erityistä huomiota vaatii lisäksi tilintarkastustuomioistuimen huomautus, jonka mukaan varoja on käytetty henkilökohtaisiin menoihin. Toinen ongelma liittyy Galileoon. Tilintarkastustuomioistuin ei ole vielä pystynyt päättämään varauksettoman tarkastuslausuman antamisesta Galileolle vain siksi, että Galileon ja Euroopan avaruusjärjestön sekä muiden asianomaisten toimijoiden väliseen suhteeseen liittyy paljon epävarmuustekijöitä. Mistä Galileo alkaa ja mihin se päättyy? Muut kaksi ongelmallista virastoa ovat Frontex ja Euroopan rautatievirasto. Ne ovat selviä esimerkkejä virastoista, jotka yliarvioivat kustannuksensa, vaativat liikaa rahaa ja kasvattavat silti vuosi vuodelta vaatimuksiaan. Aion tarkastella näitä asioita perusteellisesti vastuuvapausmenettelyn aikana. Toivon rakentavan yhteistyön niin tilintarkastustuomioistuimen kuin komissionkin kanssa jatkuvan ja olen pettynyt siihen, että neuvosto ei ole täällä osallistumassa keskusteluun.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, tilintarkastustuomioistuimen presidentti Caldeira puhui riskialttiudesta, joka havaittiin merkittäväksi virhetekijäksi tätä kertomusta laadittaessa. Haluaisin lyhyesti käsitellä Euroopan kehitysrahastoon liittyviä asioita. Rahastosta myönnetään tukea Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maille. Niissä riskialttius on erilainen ja samalla suurempi kuin jäsenvaltioissa. On tärkeää, että tilintarkastustuomioistuin on todennut varainhoitovuoden tulojen ja sitoumusten perustana olevien tapahtumien olevan lailliset ja asianmukaiset. Tämän yleisen toteamuksen vuoksi on aiheellista suhtautua koko kertomukseen myönteisesti.

Toisaalta maksujen perustana olevissa tapahtumissa on paljon virheitä. Tilintarkastustuomioistuin on kyseenalaistanut dynaamisen tulkinnan, jota komissio soveltaa kelpoisuuskriteereihin. Tilintarkastustuomioistuimen näkemys tulkinnan virheellisyydestä täytyy hyväksyä. Kyse on siitä, että jäsenvaltiot eivät saa mahdollisuutta täyttää julkisten varojen luotettavaa hallinnointia koskevia vaatimuksia. Komission pitäisi tarkistaa kantansa mahdollisimman pian. Parlamentti on jo ottanut yhteyttä komissioon tässä asiassa.

Toinen kertomuksessa esille tuotu kysymys koskee yhteistyötä YK:n kanssa. Siinä korostetaan YK:n haluttomuutta tai laiminlyöntejä asianmukaisten maksutositteiden toimittamisessa. Tuomioistuin nimesi kolme tärkeintä osa-aluetta, joilla on esiintynyt vakavia virheitä. Ne ovat menojen tukikelpoisuus, ennakkomaksujen selvittäminen ja väärrien summien maksaminen. Maksut hyväksyneiden työntekijöiden olisi pitänyt havaita ja korjata nämä virheet, ja he olisivat myös pystyneet tekemään sen paljon aikaisemmin. Tästä syystä komission selitys, että tarkastuskustannukset ovat tarkastusten kustannus-hyötysuhteen valossa erittäin suuret, ei ole vakuuttava. Tähän näkemykseen on vaikea yhtyä. Komission tavoitteena pitäisi sen sijaan olla tehokkuuden parantaminen ja työntekijöiden määrän lisääminen. Me parlamentissa otimme tämän asian vuoksi yhteyttä komissioon jo vuosi sitten.

Lyhyesti sanottuna tilintarkastustuomioistuimen antamien tietojen tämä osuus on sekava. Totean, että ne pitävät yleisesti ottaen paikkansa, mutta haluan tuoda esille aloja, joilla on vakavia virheitä. Kertomus sisältää tilintarkastustuomioistuimen suosituksia, jotka on pääosin hyväksyttävä.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan vuorostani kiittää tilintarkastustuomioistuinta erinomaisesta työstä. Muutamat parlamentin jäsenet kapinoivat parhaillaan Euroopan yhteisön varojen yleistä käyttöä vastaan.

Toivoisin, että kun tiedotusvälineet kertovat meidän keskusteluistamme ja tilintarkastustuomioistuimen työstä, ne poikkeaisivat yleisestä käytännöstä, jossa kerrotaan vain myöhästyneistä mutta ei ajoissa saapuneista junista. Onhan valtaosa Euroopan unionin määrärahoista käytetty asianmukaisesti. Emme saa olla näkemättä metsää puilta.

Olemmekin todenneet tässä tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa kehitystä parempaan suuntaan. Tämä on erittäin hyvä asia. Sanoitte myös, että edunsaajia on miljoonia, mikä jo sinänsä antaa kuvan tehtävän vaikeudesta ja laajuudesta.

Haluan omalta osaltani korostaa kahta vastuuta. En halua osoittaa syyttävällä sormella mitään tiettyä organisaatiota. Haluan vain sanoa, että jos vastedes aiomme saada aikaan parannuksia, vaaditaan toimia tahoilta joilla on pääasiallinen vastuu asiasta.

Katson, että vastuuhenkilöt jakautuvat kahteen ryhmään. Toinen on komissio, ja tilintarkastustuomioistuin sanoi meille äsken kerrottuaan edunsaajia olevan useita miljoonia, että kiireellisin tehtävä on sääntöjen yksinkertaistaminen. Odotamme sen vuoksi ennen valvontamenettelyistä ja ilmoituksista puhumista, että asioita todella yksinkertaistetaan näiden edunsaajien – etenkin yhdistysten, yksityishenkilöiden ja niin edelleen – kannalta.

Vastuullisten tahojen toinen ryhmä ovat tietysti jäsenvaltiot. Minä ja kollegani aluekehitysvaliokunnassa jatkamme edelleen jäsenvaltioiden vastuun korostamista rakennerahastojen yhteydessä. Usein juuri ne, jotka pahentavat hallinnon monimutkaisuutta sen sijaan että toimisivat neuvonantajina, vaikeuttavat asioita entisestään ja antavat tuomioita.

Toivomme sen vuoksi vahvemmin kuin tässä tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa, että kaikki jäsenvaltiot tulevana vuosina helpottavat yhteisön varojen saamista ja ottavat tietenkin käyttöön entistä parempia valvontamenettelyjä.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa tilintarkastustuomioistuimen presidentti, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tarkastuslausumia on nyt annettu 14 vuoden ajan, joten ensi vuonna on merkkivuosi. Meidän on mietittävä, mitä meidän pitäisi tehdä sen johdosta.

Minusta tuntuu, teemme itsestämme pikkuhiljaa naurunalaisia. Yksi suurista riskeistä on, että lausumien antaminen latistuu rutiiniksi ja ettei meitä sen paremmin kuin meidän esittämiemme tuloksiakaan oteta enää vakavasti. Tilintarkastustuomioistuimen kertomus on kiinnostava, ja julkisen häpeän (*name and shame*) periaate on osoittautunut tehokkaaksi. Haluaisinkin pyytää tilintarkastustuomioistuinta toimimaan vastedes yhtä avoimesti.

Joudumme nyt kuitenkin pohtimaan, mitä pitäisi tehdä jäsenvaltioille, jotka ovat kuuluneet yhteisöön vuodesta 1981 lähtien eivätkä vieläkaan sovello johdonmukaisesti EU:n lainsäädäntöä. Haluaisin pyytää komissiota ottamaan huomioon erään asian, jonka itse olen oppinut tässä yhteydessä: mitä johdonmukaisemmin komissio toimii, sitä nopeammin me pääsemme parempiin tuloksiin. Haluaisin komission toimivan samalla tavoin johdonmukaisesti myös niillä aloilla, joista komissio itse vastaa. Olen pettynyt siihen, että edistymisen on ollut vähäistä suoran hallinnoinnin alalla. Olisin odottanut, että komissio toimii hyvänä esimerkkinä, osoittaa tämän olevan toteutettavissa ja näyttää mallia.

Tässä kertomuksessa minua kiinnosti erityisesti uusien jäsenvaltioiden asema, mutta siitä ei ole annettu paljoakaan tietoa. Joitakin numerotietoja on vaikea käsittää, esimerkiksi molempia uusia jäsenvaltioita, Romaniaa ja Bulgariaa koskevia havaintojanne, sekä sitä, mitä Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) sai siellä selville vuonna 2007. OLAF tutki kaikki rahastot satunnaisotannalla, jolloin kävi ilmi, että petosten ja säännönsäntäsuurusten osuus näissä kahdessa maassa on 76 prosenttia. Se ei ole mikään mitätön osuus, ja meidän onkin korkea aika ryhtyä johdonmukaisesti auttamaan näitä kahta maata parempiin tuloksiin. Edistymisen jää muuten haaveksi.

Tämä kertomus on Barroson komission viimeinen ja samalla uuden rahoituskauden ensimmäinen vuosikertomus. Haluaisin kiittää komission jäsen Kallasta ja koko Barroson komissiota heidän työstään varainhoidon valvonnan alalla. Tämä komissio on saanut aikaan paljon enemmän kuin mikään sen edeltäjästä. Meidän on syytä pohtia, miksi emme ole näistä monista toimista huolimatta päässeet parempiin tai nopeampiin tuloksiin. Odotan paljon uudelta takaisinerimistä koskevalta raportointijärjestelmästä ja toivon, että emme ensi vuonna enää ole siinä tilanteessa, että kohautamme vain olkapäitämme ja toivomme ensi vuoden tuovan tullessaan parannuksia.

Puhemies. – (DE) Arvoisa komission jäsen Kallas, voitte olla todella ylpeä saatuanne näin paljon kiitosta jäsen Gräßeltä!

Dan Jørgensen (PSE). – (DA) Arvoisa puhemies, keskustelumme voivat toisinaan olla hieman abstrakteja, joten meidän pitäisi mielestäni aivan ensimmäiseksi palauttaa mieleen, mistä oikeastaan puhumme. Kyse on veronmaksajien rahoista. Kyse on Euroopan unionin kansalaisten rahoista. Rahoista, joita käytetään varsin järkeviin – ja toisinaan myös vähän järjettömämpiin – tarkoituksiin. Yleinen vaatimus, joka koskee kaikkia EU:n nimissä käytettyjä varoja, on, että ne on käytettävä asianmukaisesti ja moitteettomasti. Kaikkiin käytettäviin varoihin pätee myös se, että niitä käytettäessä on noudatettava sääntöjä, joiden noudattamatta jättämisestä peritään sakko.

Valitettavasti meidän on tänäkin vuonna todettava, että tilintarkastustuomioistuin ei ole voinut hyväksyä EU:n talousarvion toteuttamista eli hyväksyä tilejä. Tätä ei tietenkään voida missään tapauksessa hyväksyä. Kyse on siitä, keneen kritiikki pitäisi kohdistaa ja ketä pitäisi syyttävällä sormella. Suurimmat ongelmat ovat epäilemättä kehityksmaissa. On valitettavan selvää, että kun jäsenvaltiot saavat EU:lta rahasakin, ne eivät ole yhtä halukkaita valvomaan ja sääntelemään rahojen käyttöä kuin jos kyse olisi kansallisista varoista. Perustamissopimuksessa määrätään selvästi, että Euroopan komissio kantaa vastuun eli Euroopan komissio vastaa jäsenvaltioiden lievästä painostamisesta ottamaan käyttöön tarvittavat valvontamenettelyt. Tässä yhteydessä on harmillista, ettei komissio ole päässyt siihen itse asettamaansa päämäärään, että olisimme voineet hyväksyä tilit ennen tämän vaalikauden päättymistä. Nyt emme voi tehdä sitä.

Haluaisin kuitenkin myös huomauttaa, että on tapahtunut merkittävää edistymistä esimerkiksi Euroopan parlamentin harjoittaman painostuksen johdosta. Viime vuonna esiteltiin toimintasuunnitelma, joka sisältää suuren määrän erityisiä aloitteita. Emme tietenkään näe niiden vaikutuksia vielä tämän vuoden vaan vasta ensi vuoden kertomuksessa. Voimme olla tyytyväisiä tähän. Tämänvuotisessa menettelyssä keskitymme tietysti juuri niihin aloihin, joilla on edelleen ongelmia. Erityisenä huolena on se, että vaikka kehitys maatalousalalla on muuten ollut myönteistä, maaseudun kehitysrahaston hallinnointiin liittyvien ongelmien vuoksi on tänä vuonna valitettavasti saatu jonkin verran aiempaa huonommat arviot.

Bill Newton Dunn (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää tilintarkastustuomioistuinta sen kertomuksesta ja komission jäsentä ja hänen ryhmäänsä työstä, jota he parhaillaan tekevät.

Tämä on varsin tärkeä aihe, koska eri puolilla maailmaa on niin paljon toimimattomista rakenteista kärsiviä ja toimintakyvyttömiä valtioita, joita en aio tässä luetella, koska ne ovat tiedossa. Rikollisuus rehottaa niissä ja leviää niistä muualle maailmaan. Meidän on siis tartuttava näihin ongelmiin, ja olen vakuuttunut siitä, että alamme vähitellen ottaa oikean suunnan.

On todella valitettavaa, ettei kukaan neuvostosta ole paikalla, koska juuri jäsenvaltiot eivät hoida tehtäviään tällä alalla. Paikalla ei ole ainoatakaan neuvoston edustajaa, ja meidän olisi pyrittävä korjaamaan asia ensi vuonna.

Haluan sanoa muutaman sanan poissaolevalle oman maani edustajalle Godfrey Bloomille, joka piti typerän puheen jostain muhkuraisista porkkanoista. Sen jälkeen hän poistui suvaitsematta jäädä kuuntelemaan keskustelua loppuun. Jos hän olisi täällä, hän kuulisi, kun muistuttaisin häntä siitä, että eläkkeistä vastaava Yhdistyneen kuningaskunnan viranomais ei ole hyväksyttänyt tilejään viimeiseen 14 vuoteen. Meillä briteilläkään ei siis ole varaa ylpeilyyn. Yhdistyneen kuningaskunnan osalta on hämmentävää, että sen hallitus kieltäytyy tekemästä yhteistyötä OLAFin kanssa. Tässä tilanteessa ei ole mitään järkeä, ja se on korjattava. Minusta olisi hyvä saada Yhdistyneen kuningaskunnan vastaus tähän.

Osoitan viimeisen huomatukseni teille, arvoisa puhemies: kun annamme ensi vuonna uuden parlamentin valiokuntia koskevia suosituksia, meidän pitäisi mielestäni pohtia perusteellisesti mahdollisuuksia vahvistaa talousarvion valvontavalioikuntaa ja antaa sille lisää toimivaltaa ja vastuualueita, jotta ponnistelut näiden ongelmien ratkomiseksi voivat jatkua.

Puhemies. – (EN) Kiitos, Bill Newton Dunn. Puhemies yrittää tehdä parhaansa, kuten aina.

Markus Ferber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen presidentti, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, on jo perinteikstä todeta, ettei tarkastuslausumaa voitu tälläkään kertaa antaa yhteisön menojen ja kansallisen hallinnon välisestä suhteesta. Muistan keskustelut tilintarkastustuomioistuimen edellisen presidentin professori Friedmannin kanssa. Hän sanoi minulle kerran, ettei tarkastuslausumaa voida ylipäänsä antaa rakenteellisista syistä. Tämän

vuoksi meidän pitäisi harkita, miten tämä väline voidaan toteuttaa niin, että päästäisiin varsinaiseen tavoitteeseen eli tarkastuslausuman antamiseen silloin, kun se on oikeutettua.

Tässä yhteydessä on ostettava erottaa tietyt asiat toisistaan. Ensinnäkin talousarvio, josta noin 95 prosenttia on tukia, on paljon alttiimpi petoksille kuin kansallisten, alueellisten tai paikallisten viranomaisten talousarviot. Tätä tuista muodostuvaa talousarviota hallinnoivat pääosin jäsenvaltiot, jotka ovat uudella rahoituskaudella vaatineet meiltä runsaasti lisää riippumattomuutta sillä perusteella, että viime rahoituskaudella oli liikaa keskitettyä valvontaa. Tämä tarkoittaa tietysti myös sitä, että alueiden ja jäsenvaltioiden on otettava vastuu budjettivaroista.

Käsittelen kolmatta aihealuetta vain lyhyesti. Meidän on opittava erottamaan toisistaan petokset ja tuhlaavaisuus, vaikka ne usein niputetaan yhteen. Minua ärsyttää myös se, että EU:n varoilla rahoitetaan hankkeita, jotka eivät ole ehdottoman tärkeitä. Tämä ei kuitenkaan ole petosta, vaan tuhlaavaisuutta. Tästä syystä etenkin rakennepolitiikan alalla hankkeista vastaavilla tahoilla eli jäsenvaltioilla on myös vastuu siitä, että rahoja ei tuhlaata ja että tukea saavat vain hankkeet, joista todella saadaan lisäarvoa alueelle. Meidän pitäisi sen vuoksi myös harkita, voisiko tuki osassa rakennepolitiikkaa muodostua korottomista luotoista. Jos jäsenvaltioiden on maksettava rahat takaisin, ne rahoittavat vain hankkeita, joita ne todella tarvitsevat.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, haluan aluksi onnitella tilintarkastustuomioistuinta sen erinomaisesta työstä ja myös tämän työn saattamisesta meidän kaikkien täällä olevien ulottuville ja yleensäkin Euroopan kansalaisten ulottuville.

Olisin kuitenkin halunnut, että tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa olisi ollut enemmän konkreettisia yksityiskohtia sekä myös nimiä ja analysoituja tapauksia. Kyse ei ole siitä, mitä jotkut jäsenet nimittävät julkiseksi häpeäksi (*naming and shaming*), vaan ehkä pikemminkin nimeämisestä ja ymmärtämisestä (*naming and understanding*). Voimme näet ymmärtää ongelman vain konkreettisten tapausten kuvauksen kautta. Erityisesti rakennnerahastojen yhteydessä on mielestäni sääntelykehyksiä, joissa usein esitetään järjettömiä vaatimuksia.

Tämä johtuu sekä jäsenvaltioista että meistä itsestämme, ja meidän on tarkasteltava näitä sääntelykehyksiä erittäin yksityiskohtaisesti.

Aiomme keskustella myös Euroopan parlamentin vuoden 2007 talousarvion toteuttamisesta. Rakennukset täällä Strasbourgissa hankittiin vuonna 2007, ja oston yhteydessä meille vakuutettiin, ettei niissä ole asbestia. Vasta kun hankinta oli tehty, havaitsimme, että tämän rakennuksen noin 50 huoneessa on asbestia. Tämä on vakava tilanne, joka ansaitsee kaiken huomionni.

Hyvät kollegat, tämä ei tarkoita sodan käymistä niiden välillä, jotka haluavat ja jotka eivät halua tulla Strasbourgin. Emme voi käyttää terveysongelmaa tarkoituksiin, joilla ei tarkkaan ottaen ole merkitystä. Terveysongelma on kuitenkin olemassa, ja pyysin pääsihteeriltä selkeitä takeita siitä, että ehdotettu asbestinpoistosuunnitelma sopii yhteen näiden rakennusten käytön jatkamisen kanssa.

Siitä on kulunut jo useita kuukausia, ja odotan takeita edelleen. Olen lukenut satoja sivuja raportteja ja tutkinut lukemattomia valokuvia, joista jotkut ovat olleet hyvin mielenkiintoisia, mutta takeita en ole saanut. Me tarvitsemme ne todella, koska ilman niitä emme voi olla varmoja täällä työskentelyn turvallisuudesta.

Haluaisin sen vuoksi korostaa, että kun annamme vastuuvapauden Euroopan parlamentin talousarvion osalta, tämän kysymyksen on oltava kokonaan selvitetty, koska emme muuten voi äänestää vastuuvapauden puolesta.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää tilintarkastustuomioistuinta. Luettuani sen laatiman kertomuksen ja kuunneltuani täällä tämän aamun keskustelua mietin, onko lasi puoliksi tyhjä vai puoliksi täynnä.

Tilintarkastustuomioistuimen päätelmien ensimmäisessä virkkeessä todetaan tilintarkastustuomioistuimen havainneen, että komission valvontajärjestelmissä tapahtui lisäedistystä vuonna 2007. Olemme siis ainakin menossa oikeaan suuntaan. Tietyillä osa-alueilla on saatu aikaan parannuksia, mutta virheiden määrä on edelleen aivan liian suuri joillakin aloilla, joita täällä tänä aamuna on käsitelty.

Erittäin tärkeä näkökohta on, että OLAFin mukaan 0,16 prosenttiin komission vuosina 2000–2007 rakennerahastoissa suorittamista maksuista liittyi epäiltyjä petoksia. Tämä on äärimmäisen tärkeä luku. Toimiessani poliitikkona kentällä näen kuitenkin myös mitalin toisen puolen. Kuulen jatkuvasti yhteisöryhmiltä, vapaaehtoisryhmiltä ja kansalaisjärjestöiltä, että niillä on suunnattomia ongelmia rahoituksen hakemisessa ja tiukkojen noudattamista koskevien vaatimusten täyttämässä joka ainoassa vaiheessa. Minulle toivotetaan jatkuvasti Brysselin raskaasta hallinnosta ja Brysselin byrokratiasta. Keskellä kansalaisia ja tätä keskustelua ovat jäsenvaltiot, joista monella on paljon parantamisen varaa, komissio, jolla on vielä työtä jäljellä sekä parlamentti ja tilintarkastustuomioistuim.

Uskon kuitenkin, että etenkin tilintarkastustuomioistuimen suosituksilla, jotka koskevat tukikelpoisten kustannusten laskentaperusteiden yksinkertaistamista ja kertaluontoisten tai kiinteämääräisten maksujen osuuden lisäämistä, saadaan aikaan muutoksia. Edistystä tapahtuu, vaikkakin liian hitaasti.

Onko lasi siis puoliksi tyhjää vain puoliksi täynnä? Kun otan huomioon EU:n rahoituksen kokonaisvaikutuksen, parhaillaan tehtävät parannukset ja suositusten täytäntöönpanon, joka toivottavasti toteutetaan, voin katsoa lasin olevan puoliksi täynnä.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, EY:n perustamissopimuksen 274 artiklan mukaan neuvostolla on yhtä suuri vastuu menoista kuin komissiolla. Me olemme budjettivallan käyttäjä.

Arvoisa puhemies, olemmeko kutsuneet neuvoston tähän keskusteluun? En näe yhtäkään neuvoston edustajaa. Ovatko he pahoitelleet sitä, etteivät osallistu keskusteluun? Ovatko he perustelleet pois jäämistään?

En voi käsittää tätä. Jäivätkö ne pois siksi, etteivät halua kuulla neljäntoista kertaa tilintarkastustuomioistuimen vaativan parannuksia. Nehän käyttävät yli 80 prosenttia EU:n varoista. Vai siksi, että ne ovat tyytyväisiä siihen, miten ne ovat jäsenvaltioina käyttäneet varoja, kun meillä täällä parlamentissa on otsaa tutkia kutsutun vieraan tekemiä virheitä. Oletan nimittäin, että heidät kutsuttiin.

(FR) Sanon tämän ranskaksi. Olemme Ranskassa. Missä on puheenjohtajavaltio Ranska? Missä on presidentti Sarkozy? Missä ovat teitä edustavat tämän keskustelun osanottajat?

(ES) Jää nähtäväksi, tulevatko he ennen pitkää, Molièrea lainatakseni.

Tätä ei voida hyväksyä. Kaikki kollegani talousarvion valvontavaliokunnasta ovat samaa mieltä kanssani siitä, ettei tämä saa toistua. Luulin, että menestyksekkäs puheenjohtajavaltio Ranska saisi aikaan parannuksia myös seurausten kohtaamisessa. Tämähän on paikka, jossa jäsenvaltioiden on kohdattava seuraukset. Ne eivät voi vain kuluttaa varoja ja jättää tulematta tänne. Meidän tarkastuksemme kohteenahan on myös neuvosto eivätkä ainoastaan jäsenvaltiot. Ne eivät kuitenkaan koskaan ole täällä, koska ne eivät halua kuulla samoja asioita moneen kertaan.

Ratkaisuna olisi kansallisten lausumien käyttäminen.

Haluan esittää kaksi näkökohtaa.

Onnittelen tilintarkastustuomioistuimen presidentti Silva Caldeiraa. Tässä viimeisessä keskustelussa on sanottava, että olette laatinut erittäin hyvän kertomuksen. Osa myönteisestä kehityksestä on tilintarkastustuomioistuimen ansiota, ja te olette sen presidentti. Useat kollegani ovat pyytäneet, että välittäisitte kiitoksemme kaikille jäsenillemme.

Arvoisa komission jäsen Kallas, tämä komissio on saanut aikaan huomattavia parannuksia. Emme valitettavasti ole saavuttaneet päätavoitettamme eli myönteistä tarkastuslausumaa, mutta asiat ovat hyvällä mallilla.

Minulla on lyhyt ehdotus: meidän on yksinkertaistettava. Meidän on yksinkertaistettava ja annettava vastuuta jäsenvaltioille, ja sitten niiden on tultava tänne kohtaamaan seuraukset. EU:n varojen käyttöä voidaan parantaa yksinkertaistamalla ja byrokratiaa karsimalla.

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Nykyinen vastuuvapausmenettely on mielestäni kahdesta syystä tärkeä jäsenelle, joka edustaa yhtä niistä uusista jäsenvaltioista, joiden poissaoloa jäsen Gräble pahoitteli. Ensinnäkin kyseessä on rahoituskauden 2007–2013 ensimmäinen vuosi, joten kaikki tekemämme huomautukset vaikuttavat tuleviin menettelyihin. Toiseksi nykyiset Euroopan parlamentti ja komissio antavat viimeisen kerran vastuuvapauden, ja sen vuoksi on syytä laatia arviointi.

Kollegani eivät ehkä ole samaa mieltä kanssani, mutta katson silti, että vaikka päätavoitettamme, myönteistä tarkastuslausumaa, ei saavutettu, voimme katsoa taaksepäin ylpeinä yhteisistä saavutuksistamme. Komissio

varapuheenjohtaja Siim Kallasin johdolla ja parlamentti talousarvion valvontavaliokunnan johdolla ovat huolehtineet siitä, että kaikki niiden omat laskut ja menot olivat kunnossa. Lisäksi ne onnistuivat voimakkaiden ja jatkuvien ponnistelujen avulla lisäämään valmiutta tarkastuksiin liittyvään yhteistyöhön jäsenvaltioissa, joiden osuus on 80 prosenttia kaikista menoista.

Tiedän, että meillä on maatalous- ja koheesiorahastojen alalla vielä vaativia tehtäviä jäljellä tässä suhteessa. Niitä suorittaessamme emme kuitenkaan saa jättää huomiotta maailmantalouden muuttuvia olosuhteita. Nykyisessä kriisissä etenkin uusien jäsenvaltioiden on ratkaisevan tärkeää käyttää EU:n varoja mahdollisimman nopeasti ja soveltaa siinä yhteydessä mahdollisimman vähän demokratiaa. Tämä tavoite on saavutettava lisäämättä maksuja koskevia riskejä. Tästä syystä suhtaudun myönteisesti siihen tosiasiaan, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin myös ehdottaa yksinkertaistamista tällä alalla. Komission ja jäsenvaltioiden tehtävänä on nyt panna nämä asiat täytäntöön. Paljon kiitoksia.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, haluan kiittää tilintarkastustuomioistuinta ja komission jäsen Siim Kallasta tärkeästä työstänne eurooppalaisten veronmaksajien hyväksi.

EU:n tileissä sallitaan kahden prosentin virhemarginaali. Näkisin, että erityisesti palkat, vuokrat ja muut hallintokustannukset pitäisi pystyä tekemään paljon suuremmallakin tarkkuudella. Näissä ei pidä sallia minkäänlaisia epäselvyyksiä. Sen sijaan on toisia kustannusryhmiä, joissa tämä kahden prosentin virhetarkkuuden saavuttaminen voi olla vaikeaa. Esimerkiksi aluepolitiikan kustannuksissa puhutaan tällä hetkellä paljon korkeammista luvuista. On ehkä oltava rohkeutta tunnustaa, että näissä kustannusryhmissä nollatoleranssin saavuttaminen ei ole realistista.

Jatkossa on pystyttävä toimimaan paljon kustannustehokkaammin, hakumenettelyä on yksinkertaistettava, ja vastuuta ja päätäntävaltaa pitää voida siirtää myös kansalliselle tasolle. Tämä on Euroopan veronmaksajien etu, ja toivon, että tilintarkastustuomioistuin toimii tehokkaasti tässä asiassa.

Véronique Mathieu (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, en halua käyttää puheenvuoroa puheenjohtajavaltion puolesta vaan haluaisin vastata kollegalleni Pomés Ruizille. Uskon, ettei hän ollut parlamentissa, kun esittelijä puhui. Neuvosto ei halunnut olla läsnä parlamentissa ennen Ecofin-neuvoston kokousta. Se jäi siis tarkoituksella pois. Keskustelua ei pitäisi mielestäni käydä ennen kyseistä kokousta.

Kertomuksen aiheen osalta avainsana on mielestäni yksinkertaistaminen. Uskon kuitenkin, että yhteinen hallinnointi tosiaan aiheuttaa hankaluuksia EU:n varojen hallinnoinnissa, eikä ongelmien määrä kaikissa tapauksissa, etenkin maatalousalalla, johdu petoksista. Se, mitä tänään on todettu etenkin maaseudun kehittämisen osalta, johtuu valitettavasti EU:n varojen äärimmäisen monimutkaisesta hallinnoinnista.

Äänestimme eilen YMP:stä, ja meidän on otettava huomioon, että esimerkiksi täydentävät ympäristöehdot ovat erittäin monimutkaiset. Parlamentin jäsenet vaativat täydentävien ympäristöehtojen yksinkertaistamista, koska maanviljelijät joutuvat tekemään lujasti töitä näiden ehtojen hallinnoinnissa. EU:n varojen ja etenkin rakennerahastojen hallinnointia on yksinkertaistettava. Tämä on poliittinen viesti, joka meidän on saatava perille. EU:n varojen hallinnoinnin yksinkertaistaminen on tämän päivän varteenotettava avainsana.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Kiitokset kertomuksesta, jota voidaan käyttää käyttöohjeena menoihin liittyvissä monimutkaisissa menettelyissä Euroopan unionissa. Olen tehnyt tästä kertomuksesta seuraavia havaintoja. Se on selkeä ja helppotajuinen – siinä otetaan huomioon tilintarkastustuomioistuimen käyttöön ottamat uudet työskentelymenetelmät. Tärkeät suositukset, joita tosin on annettu jo monina vuosina, saavat pohjaa analyysistä. Kertomuksessa keskitytään tuloksiin. Päätän nyt kertomuksen ominaisuuksien tarkastelun ja arvioin tuloksia, jotka koskevat Euroopan unionin menojen sääntöjen mukaisuutta ja vaikuttavuutta. Niistä voidaan havaita seuraavaa: jäsenvaltioiden valvontajärjestelmissä ja jossain määrin myös Euroopan komission valvonnan tehokkuudessa on puutteita; aloittain suoritettujen maksujen virhejakauma samoin kuin asianomaiset summat ovat melko suuret. Emme saa sulkea silmiä tietyillä aloilla olevalta huomattavalta virhemäärältä. Merkittävää kehitystä on tapahtunut, mutta se ei vielä riitä. Kertomuksen tärkeimmät havainnot sisältyvät suosituksiin, joiden avulla on määrää parantaa EU:n varojen käytön hallinnointijärjestelmää. Tavoitteena on parantaa kolmen eri tason valvontajärjestelmiä ja niiden välisiä yhteyksiä, mikä on jäsenvaltioiden erityinen velvollisuus, sekä yksinkertaistaa menettelyjä siten, että niitä on entistä helpompi valvoa ja myös toteuttaa riskittävästi. Ja koska nämä asiat koskevat usein juuri uusia jäsenvaltioita, yhteistyötä niiden kanssa on mielestäni lujitettava ja niitä on tuettava, jotta ne voisivat perustaa selkeitä ja tarkkoja kansallisia valvontajärjestelmiä.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää tilintarkastustuomioistuinta tänäaamuisesta kertomuksen esittelystä, joka oli erittäin yksityiskohtainen hyvin hyödyllinen. Virheitä on

kieltämättä liian paljon – ja me kaikkiihan pyrimme täydellisyyteen. Edistystä on kuitenkin tapahtunut, ja EU on yleisesti ottaen edistynyt, mikä on myönteistä.

Haluan yleisesti todeta, että jäsenvaltiot saattavat olla huolellisempia omien varojensa kuin EU:n varojen kanssa, ja meidän on muutettava tätä ajattelutapaa. Kuten muutkin ovat jo todenneet, emme kuitenkaan saa tehdä noudattamista koskevista säännöistä ja asetuksista liian monimutkaisia, koska niillä olisi lannistava vaikutus etenkin niihin, jotka voivat tarvita rahoitusmahdollisuuksia.

Minulla on kädessäni painotuore yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastus, josta sovittiin varhain tänä aamuna. Tämän aamun esittelystä jäi selvästi mieleen se, miten siinä sanottiin yksiselitteisesti, että maaseudun kehittämisen alalla on suuria ongelmia noudattamista koskevien sääntöjen osalta, kun tilatuesta otetaan nyt varoja käytettäväksi maaseudun kehittämiseen. Yhtä kysymystä pitäisi käsitellä täällä parlamentissa. Rahan käyttäminen maaseudun kehittämisohjelmiin ilmastomuutoksen torjumiseksi ja biologisen monimuotoisuuden lisäämiseksi ja vesihuollon järjestämiseksi on teoriassa kaiken kaikkiaan erittäin hyvä ajatus, mutta miten näitä asioita voidaan mitata ja miten voidaan arvioida rahoille saatavaa vastinetta. Tätä meidän on pohdittava hyvin huolellisesti.

Pelkään, että tätä kertomusta käytetään entiseen tapaan EU:n suomimiseen ja parjaamiseen sen sijaan, että sitä käytettäisiin oikealla tavalla. Oikea tapa olisi tarkastella saavutettua edistystä ja selvittää aloja, joilla on vielä parantamisen varaa, kun tavoitteena on EU:n varojen käyttäminen EU:n kansalaisten kannalta hyvällä tavalla ja liian monimutkaisuuden välttäminen.

Sanaa ”yksinkertaistaminen” käytettiin parlamentissa tänä aamuna kaikkein eniten. Jos se olisi hyvin helppoa, me toteuttaisimme sitä jo nyt. En kuitenkaan usko, että se sujuu kovin helposti. Jos valvonta- ja tarkastustahot olisivat paremmin perillä ruohonjuuritason ongelmista, koko prosessi saattaisi edetä helpommin. Kiitän siis esittelystä, ja toivotaan, että jatkamme varojen hyvää käyttöä.

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan aluksi ilmaista hyväksyntäni tilintarkastustuomioistuimen kertomukselle, jossa vahvistetaan sen toiminnan johdonmukaisuus.

Haluaisin myös korostaa, että nämä kertomukset analysoidaan aina tietyissä puitteissa. Nämä puitteet ovat juuri nyt hyvin merkitykselliset, koska ensinnäkin suunnittelemme uutta muotoa vuoden 2013 jälkeiselle toiminnallemme. Toiseksi keskustelemme parhaillaan toimintamme tehokkuuden seuranta- ja arviointimenetelmistä. Ja kolmanneksi me kaikki käsittelemme Euroopan unionin vastausta rahoituskriisiin sekä työkalujemme, menetelmiemme ja välineidemme mukauttamista uusiin haasteisiin.

Kun tarkastellaan tässä yhteydessä kertomuksessa esiteltyjä vaikutuksia koheesiopolitiikan osalta, on huomionarvoista, että kertomuksessa todettiin tapahtuneen parannuksia niillä osa-alueilla, joilla komissio itse on ollut vastuussa yksittäisistä toimista. Toisaalta aloilla, joihin kuuluu monitasoisia tarkastuksia ja jäsenvaltioiden vastuuta, tähänastiset vaikutukset ovat kertomuksen mukaan vähäiset, koska parhaillaan käyttöön otettavien uudistusten tuloksia ei voida vielä nähdä.

Haluaisin myös huomauttaa, että kun käsitellään uusia politiikkoja, on, kuten jäsen Ferber totesi, tehtävä selvä ero virheiden, väärinkäytösten ja huonon hallinnoinnin välille ja on tutkittava politiikkojen vaikuttavuutta kuhunkin erikseen. Mielestäni on väärin yhdistää virhe tai virhemäärä yksinkertaisesti jonkin tietyn politiikan tehottomuuteen. Mustavalkoisten johtopäätösten tekeminen voi johtaa siihen, että hylkäämme politiikkoja, jotka ovat ehdottoman tärkeitä uudessa tilanteessa.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin kiittää tilintarkastustuomioistuinta vuosikertomuksen esittelemisestä sekä komissiota siitä, miten se reagoi vuosikertomukseen. Huolimatta kirjanpito puolen myönteisistä signaaleista olemme tosiasiaassa täysin samassa tilanteessa kuin edellisinä vuosina. On totta, että koheesiopolitiikan alalla on ryhdytty toimiin esimerkiksi Euroopan komission toimintasuunnitelman avulla ja virhetaso on laskenut hieman, 12 prosentista 11 prosenttiin, mikä ei tietenkään ole vielä tyydyttävä tulos. Kun on kyse maatalousalasta ja talousarvion muista suurista menoeristä, hahmottuu kaksijakoinen kuva. Maatalouspolitiikan oma virhetaso on 2 prosentin kriittisen rajan alapuolella, mikä on pääosin yhdenmukainen valvontajärjestelmän ansiota. Olen kuitenkin sitä mieltä, että meidän pitäisi antaa ankarampia rangaistuksia maille, jotka eivät yli kymmenen vuoden aikana ole toteuttaneet tehokkaasti tätä yhdenmukista valvontajärjestelmää. Tämä olisi tehtävä asteittaisten rahoitusuikaisujen avulla.

Maaseudun kehittämisestä saatava kuva ei sen sijaan ole yhtä ruusuinen. Minusta kyse on, kuten jäsen McGuinness on jo korostanut, selkeästä pyynnöstä äskettäin kokoontuneelle maatalousministerien neuvostolle, ettei se etenisi liian nopeasti rahojen siirrossa maatalouspolitiikalta maaseutupolitiikalle. Olen tällä välin

ymmärtänyt, että vaikka neuvosto ei edennyt niin nopeasti, kuin komissio olisi halunnut, ehdotettu mukauttaminen on kuitenkin huomattava.

Nämä siis ovat ongelmat, ja nyt siirryn ratkaisuihin. Olen kuullut tilintarkastustuomioistuimen puhuvan epämääräisin termein valvontakustannusten arvioimisesta, yksinkertaistamisesta ja selkeistä tavoitteista. Tämä kaikki on tietenkin hienoa, mutta sekä Euroopan komissio että tilintarkastustuomioistuin tietävät liiankin hyvin, että ongelmana on se, että jäsenvaltiot osallistuvat hallinnointiin 80 prosentissa menoista. Sen vuoksi on sanomattakin selvää, että ratkaisua olisi etsittävä osittain juuri jäsenvaltioiden kautta. Minua hämmästyttää siksi huomata, ettei tilintarkastustuomioistuin eikä Euroopan komissio ole maininnut kansallisia hallinnointia koskevia ilmoituksia. Haluaisin muistuttaa komission jäsentä lupauksesta, jonka hän teki edellisen vastuuvapausmenettelyn yhteydessä ja jonka mukaan hän aikoi pitää kiinni näistä ilmoituksista. Haluaisinkin tietää, onko hän täyttänyt velvoitteensa ja mistä se käy ilmi, sillä en ole nähnyt todisteita siitä. Koska nämä ilmoitukset merkitsevät oppimisprosessia meille, meidän on mielestäni tarkasteltava tarkemmin, miten laadukkaita nykyiset vuotuiset yhteenvedot ja kansalliset ilmoitukset ovat, ja otettava opiksemme. Joka tapauksessa on selvää, että Euroopan komissio tukee meitä tässä tulevana kuukausina.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen julkaiseminen on hyvä tilaisuus tutkia, mihin ja miten Euroopan unionin talousarviota käytetään. EU:n talousarvion tavoitteena on ensisijaisesti parantaa noin 500 miljoonan EU:n kansalaisen elämää. Siitä rahoitetaan hankkeita, kuten maanteitä ja moottoriteitä, jotka vaikuttavat välittömästi kansalaistemme jokapäiväiseen elämään. Kuten tiedätte, olemme parhaillaan käännekohtassa, jossa euroskeptikot ovat onnistuneet johtamaan kansalaisia harhaan tyhjiä lupauksilla ja väärillä väitteillä. Yksi heidän käyttämistään menetelmistä on syyttää EU:ta aina, kun jokin asia ei toimi niin kuin sen pitäisi. Meidän on kuitenkin tehtävä parhaamme, jotta Euroopan unionin kansalaiset voisivat hyötyä jäsenyydestä. Meidän on viestitettävä heille ponnekkaisesti, että me Euroopan unionin lainsäätäjät haluamme Euroopan unionin toimivan entistä tehokkaammin ja vaikuttavammin. Vain tällä tavoin voimme estää euroskeptikkoja lisäämästä kannatusta.

Haluaisin tässä yhteydessä puhua omasta maastani, Bulgariasta. Siellä kansalaiset odottivat vuosikausia innokkaasti hetkeä, jolloin he olisivat Euroopan unionin tasavertaisia kansalaisia ja saisivat jäsenyyden tuomia etuja. Kuten eri kysymyksiä käsittelevissä EU:n selvityksissä todetaan, monilta maanmiehiltäni on Euroopan unioniin liittymisestä huolimatta viety yhteisön solidaarisuuteen liittyvät edut huonon hallinnon ja hallituksen heikkouden tähden. Tämä mainittiin myös Euroopan komission heinäkuussa 2008 esittämässä uusimmassa kertomuksessa, joka valitettavasti johti EU:n varojen osittaiseen jäädyttämiseen Bulgariassa. Tämä tilanne järkyttää minua syvästi, koska hartain toiveeni on nähdä maanmiesteni asuvan vauraassa Bulgariassa, joka on ottanut ansaitsemansa paikan yhdistyneessä Euroopassa ilman syytöksiä korruptiosta yhteiskunnan ylimmillä tasoilla ja ilman järjestäytyntä rikollisuutta.

Lopuksi kehotan kaikkia EU:n ja kansallisia toimielimiä jatkamaan pyrkimyksiään Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa esiin tuotujen laiminlyöntien korjaamiseksi sekä ponnistelemaan voidakseen jatkuvasti parantaa Euroopan unionin kansalaisten elämänlaatua.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää "catch the eye" -menettelyn mukaisen puheenvuoron. Uskon, että tämä on aihe, joka saa osakseen monien huomion. Hyväksymisen puuttuminen voidaan tietysti jossain määrin lukea virhetason syyksi. Näin monien vuosienkin jälkeen on ihmeteltävä, voiko järjestelmä olla virheellinen ja tarvita korjaamista. Jäsen Ferber huomautti, että maille, jotka eivät noudata selkeyteen ja omaan vastuuseen liittyviä velvoitteitaan, on ajoittain otettava käyttöön erilainen rahoitustapa. Näin voidaan hänen mukaansa tehdä antamalla varoja sillä ehdolla, että ne kulutetaan vasta myöhemmin. Pidän tätä ajatusta houkuttelevana. Maiden on valittava ainakin silloin, kun on kyse rakennerahastoista, maataloudesta ja maaseudun innovaatiosta.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, kuten ystäväni Godfrey Bloom aiemmin sanoi osuvasti, ei yksinkertaisesti pidä paikkaansa, että tarkastajat olisivat hyväksyneet tilit kokonaan. Näyttää siltä, että noin 6 miljardia euroa ei voida tilittää asianmukaisesti. Nykyisillä vaihtokursseilla se on noin 4,7 miljardia Englannin punttaa. Yhdistyneen kuningaskunnan nettomaksut EU:n talousarvioon olivat 4,3 miljardia Englannin punttaa vuonna 2007. Nettomäärä on Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän korjauksen ja omassa maassamme kulutettujen omien varojen jälkeen. "EU:n varoja" ei tietysti ole olemassakaan. On täysin mahdollista, että rahamäärä, joka ylittää Yhdistyneen kuningaskunnan veronmaksajien nettomaksut EU:n talousarvioon, löytää tiensä huijareiden taskuihin.

Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenyys Euroopan unionissa on näppärästi kiteytettävissä seuraavasti: silkkaa rahantuhlausta Yhä useammat Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset tajuaavat, että Euroopan unioni...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Minäkin haluaisin kiittää kertomuksesta. Minusta on hyvin olennaista, että siinä korostetaan EU:n varojen seuranta- ja valvontajärjestelmien tehostamisen tärkeyttä ja suositellaan näiden menettelyjen yksinkertaistamista. Yhdyn täysin Euroopan komission esittämiin havaintoihin ja suosituksiin, koska ne ovat poikkeuksellisen osuvia. Haluaisin mainita tässä Bulgarian yhteydessä esille tuodun tehottoman valvontajärjestelmän valitettavan esimerkin. Omaa maatani arvostellaan edelleen sääntöjenvastaisuuksista, joita on ilmennyt toimeenpanovirastojen toteuttamassa liittymistä valmistelevista ohjelmista annettujen varojen hallinnoinnissa. Tämä osoittaa selvästi, että Bulgarian hallituksen huono hallinnointi on johtanut väärinkäyttöön, eikä liittymistä valmistelevien järjestelyjen tavoitteina olleita tuloksia saavutettu. Uskon kuitenkin, että jos komissio olisi ottanut käyttöön vaaditut valvontajärjestelmät, näin ei olisi tapahtunut. Vaikka tämä tunnustetaan komission vastauksessa kertomuksen 51. sivulla, minulle jää epäselväksi, mitä erityistoimenpiteitä on tarkalleen ottaen toteutettava.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tavoite, jonka komission jäsen Kallas mainitsi toimikautensa alussa, oli myönteisen tarkastuslausuman saavuttaminen. Tällä välin saamissamme tilintarkastustuomioistuimen kertomuksissa ei rehellisesti sanottuna ole ollut juuri minkäänlaisia muutoksia. Arvoisa komission jäsen Kallas, pelkään, että raportoinnistanne ja tämän nykyisen kertomuksen vastaanottamisesta paistaa läpi Peter Mandelsonin kokemus. Teissä on ollut ripaus Mandelsonia – on vilpillistä ja yksinkertaisesti paikkansa pitämätöntä sanoa, että kaikki on vallan hienosti, ja sepittää vielä, että tileille on annettu puhtaat paperit.

Jäsenvaltioiden syyttäminen ei ole hyvä puolustus, koska perustamissopimuksen 274 artiklassa sanotaan, että vastuu on komission. Kuka ensisijaisesti antaa rahat jäsenvaltioille? Kuka voisi tiukentaa kukkaron nyörejä tai leikata joidenkin ohjelmien rahoitusta tietäen ongelmakohdat – ja vieressänne istuva herrasmies kertoo ne teille vielä joka vuosi. Arvoisa komission jäsen Kallas, vastuu on teidän. Pelkään, että olette epäonnistunut.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, tilintarkastustuomioistuimen presidentti. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää kaikkia kauniista sanoista, jotka koskivat tilintarkastustuomioistuimen työntekijöitä ja kaikkia niitä, jotka ovat olleet mukana luomassa tänä aamuna käsiteltyä kertomusta. Kiitän kaikkien Euroopan tilintarkastustuomioistuimen työntekijöiden puolesta parlamentin jäseniä siitä, että he arvostavat meidän panostamme Euroopan parlamentin tukemisessa perustamissopimuksessa määrättyllä tavalla. Tämä on meidän tehtävämme. Se on meidän roolimme.

Panemme tarkasti merkille huomautukset ja ehdotukset, jotka olette osoittaneet tilintarkastustuomioistuimelle. Tilintarkastustuomioistuin pyrkii niiden avulla parantamaan edelleen tapaa, jolla se esittelee tuloksensa ja havaintonsa ja välittää ne teille sekä Euroopan unionin kansalaisille. Pyrimme noudattamaan tiukasti kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja kaikilla aloilla sekä ottamaan huomioon muiden tarkastajien eli jäsenvaltioissa toimivien Euroopan unionin varojen tarkastajien työn.

Lopuksi haluan sanoa lyhyesti, että aion jatkaa Euroopan parlamentin ja sen talousarvion valvontavaliokunnan tukemista vastuuvapausmenettelyn aikana ja että pyrimme jälleen täysipainoiseen yhteistyöhön kaikkien toimielinten kanssa. Loppujen lopuksi on tärkeää, että työemme tulos, kuten sanoin puheessanikin, viestii siitä, että Euroopan toimielimet ovat vastuullisia ja avoimia ja että Euroopan unioniin voi luottaa.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, on tehty monia huomautuksia. Edessämme on pitkä vastuuvapausmenettely ja keskusteluja, joiden aikana kaikkiin näihin huomautuksiin on määrä antaa vastauksia ja/tai kommentteja.

Haluaisin vain esittää huomautuksen yksinkertaistamisesta, joka on otettu esiin useita kertoja. Kaikki sanovat kannattavansa yksinkertaistamista, mutta tosiasialla taustalla on kaksi eri mielipidettä. Ensimmäinen niistä on, että varojen vastaanottajat haluavat vapaamat kädet, kun taas varojen antajat haluavat selvittää hyvin tarkasti, mihin varat käytetään. Tässä on siis jatkuva ristiriita. Toiseksi olemme aina tähän asti – paria viimeksi kulunutta muutoksen vuotta lukuun ottamatta – olettaneet, että virheiden suhteen vallitsee nollatoleranssi. Sen vuoksi laaditaan sääntöjä, joilla pyritään ehkäisemään virheitä miljoonissa toteutettavissa toimitissa. Näin on syntynyt myös jonkinlainen myyttinen käsitys kuuluisasta tarkastuslausumasta, jonka mukaan kaikkien tilien perustana olevissa toimitissa on virheitä. Tosiasialla, kuten tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa sanotaan, 95 prosentissa kaikista menoista ei ole virheitä, paitsi rakennerahastoissa, joissa virhetaso on suurempi. Näin ollen valtaosa varoista on käytetty sääntöjen mukaisesti.

Aiomme kuitenkin lähiaikoina käsitellä virheiden nollatoleranssia. Hyväksyttävää riskiä koskeva kysymys on myös tuotu useita kertoja esiin täällä parlamentissa, ja me esitämme lähiaikoina parlamentille tiedonannon tiiviistä keskusteluista, joita käydään parhaillaan komissiossa. Meillä on malleja, jotka osoittavat selvästi, että jos esimerkiksi halutaan nollatoleranssi eli sataprosenttinen virheettömyys, valvontamenettelyjen kustannukset ovat valtavat. Jossakin on olemassa piste, jossa virheet, kustannukset ja riskit kohtaavat. Arvostamme tässä yhteydessä suuresti tilintarkastustuomioistuimen lähestymistapaa. Se on ennen kaikkea esitellyt tällaisen valaisevan ja kvantitatiivista tietoa sisältävän paketin, josta saa entistä paremman yleiskuvan. Sitten huolehdimme siitä – kuten eräs parlamentin jäsen sanoi – että ehkä joillakin aloilla pitäisi olla alhaisempi olennaisuusraja ja joillakin toisilla taas korkeampi. Silloin toimien laillisuuden ja asianmukaisuuden vaatimusta voidaan tulkita järkevämmin.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

4. Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttaminen (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Ingeborg Gräßlen talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0394/2008) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamisesta (KOM(2006)0244 – C6-0228/2006 – 2006/0084(COD)).

Ingeborg Gräßle, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, odotus palkitaan. Mietinnön esittelijänä esittelen teille tänään 92 tarkistusta OLAF-asetuksen muuttamiseksi ja pyydän teitä hyväksymään ne. Tämä on petostentorjuntaviraston ensimmäinen uudistus sen perustamisen jälkeen ja vaikuttaa viraston kannalta keskeiseen asiaan eli asetukseen, joka ohjaa OLAFin oleellisia toimintoja.

Euroopan parlamentti on antanut itselleen kaksi vuotta aikaa tarkistaa asetusta, koska OLAFin asiat ovat meille aina vaikeaa maaperää. Olen ylpeä siitä, että me Euroopan parlamentissa ja talousarvion valvontavaliokunnassa pääsimme todella yksimielisyyteen ja olemme edelleen yksimielisiä. Me emme ole riidelleet pikkuseikoista emmekä ylipäättään seonneet sanoissamme, kuten neuvosto usein tekee. Olemme samaa mieltä uudistuksen tavoitteesta, joka on tehokkaamman ja tehtävänsä paremmin suorittavan viraston luominen.

Me tuemme tätä virastoa. Me haluamme sen jatkavan toimintaansa ja haluamme sen myös pystyvään suorittamaan tehtävänsä. Haluan kiittää kaikkia OLAFin työntekijöitä pääjohtaja mukaan lukien heidän työstään ja vakuuttaa heille, että me tarvitsemme heidän työtään. Haluan myös kiittää kaikkia muita parlamentin jäseniä, varjoesittelijöitä, asiantuntijoita, valiokunnan sihteeristöä ja tietysti myös omia työntekijöitäni, jotka ovat osoittaneet todella sitoutuneensa tähän asiaan. Haluan kiittää teitä kaikkia laajasta tuestanne tälle työlle, koska tämä tuki tarkoittaa parlamentin onnistumista ja on myös välttämätöntä onnistumisen varmistamiseksi.

Olemme yhdessä kehittäneet komission jo vanhentunutta luonnostekstiä loogisesti ja parantaneet sitä joillakin todella innovatiivisilla osatekijöillä, kuten valituksia käsittelevällä neuvoa-antavalla tarkastajalla. Näin voimme estää sen, että OLAF lamaantuisi ja muuttuisi toimintakyvyttömäksi sisäisten ristiriitojen vuoksi. Olemme ottaneet ensisijaiseksi tavoitteeksemme jäsenvaltioiden petosten torjuntatavan parantamisen.

Hyvät neuvoston jäsenet, jotka loistatte jälleen tänään poissaolollanne, me haluamme pakottaa teidät kiinnittämään tähän huomiota ja me aiomme pakottaa teidät kiinnittämään tähän huomiota. Haluamme, että petosten torjunta on meille yhteinen aihe. Me emme halua käydä yksinpuhelua. Me haluamme käydä vuoropuhelua. Haluamme pitää kerran vuodessa yhteisen kokouksen, jossa keskustellaan tärkeimmistä petostentorjuntaan ja jäsenvaltioiden ongelmiin liittyvistä asioista.

Me haluamme parantaa oikeudenkäynteihin osallistuvien oikeudellista suojaa ja taata tämä suoja koko OLAFin suorittaman tutkimuksen ajan. Tämän vuoksi olemme siirtäneet koko vastuun OLAFille, sen tuomareille ja syyttäjille. Me haluamme varmistaa, että OLAFin tutkimusten tulokset pitävät oikeudessa. Me haluamme varmistaa, että kansallinen lainsäädäntö otetaan huomioon tutkimusten alusta lähtien ja että todisteiden hankinnassa noudatetaan kansallista lakia.

Meidän mielestämme on erittäin valitettavaa, että jotkin jäsenvaltiot, kuten Luxemburg, eivät koskaan ole vieneet yhtään OLAFin tutkimusta oikeuteen. Luxemburgin kansalaisilla, jotka käyttävät EU:n varoja epärehellisesti, on hyvät mahdollisuudet päästä palkkahästä. Se vaikuttaa tuhoisasti lain kunnioittamiseen,

ja siksi kiinnitämme niin paljon huomiota OLAFin tutkimusten kohteeksi joutuneiden tasavertaiseen kohteluun. EU:n virkamiehiä ei pidä kohdella eri tavoin kuin muita kansalaisia, eikä tavallisia kansalaisia pidä kohdella eri tavoin kuin EU:n virkamiehiä.

Komission ei kannata edes antaa sellaista vaikutelmaa, että se yrittäisi tehdä niin. Arvoisa komission jäsen, olen tässä asiassa sotajalalla. Tiedän, että hylkääte tämän kohdan myöhemmin ei-hyväksyttävänä ja vaaditte sitä tiukasti. Mielestäni se on vahinko! Parlamentti ei varmasti aseta teitä kiusaukseen lakaista EU:n työntekijöitä koskevien tutkimusten tulokset komission maton alle.

Meidän on nyt vakuutettava neuvosto. Neuvosto ei ole valmis neuvottelemaan kanssamme tästä asetuksesta vaan vaatii sen sijaan yhdistämään OLAFin kolme oikeusperustaa. Se tarkoittaa, että hukkaamme paljon aikaa epävarman tuloksen saamiseksi ja menetämme mahdollisuuden tehdä sen, mikä on tehtävissä nyt, eli parantaa viraston työoloja ja suojella virastoa oikeudenkäynteihin osallistuvia koskevalta arvostelulta.

Me haluaisimme, että neuvosto antaisi meidän ottaa ne askeleet, jotka voimme ottaa nyt yhdessä. Sen sijaan, että ottaisimme kolmannen askeleen ennen ensimmäistä, meidän pitäisi aloittaa alusta. Mietinnön esittelijänä ole valmis tekemään puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa sopimuksen aikaisesta toisesta käsittelystä. Jos on tahtoa, löytyy myös keino, ja olen varma, että me löydämme yhteisen ratkaisun.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää esittelijä Gräbleä hänen tarmokkuudestaan tässä asiassa ja talousarvion valvontavaliokuntaa keskustelun saattamisesta määrätietoisesti päätökseen. Komissio arvostaa esittelijän merkittävää työtä, sillä hän auttoi ottamaan käsiteltäväksi tämän ehdotuksen, joka on ollut vireillä vuodesta 2006. Ensimmäinen ehdotus tehtiin jo vuonna 2004.

Ajat ovat muuttuneet vuodesta 2004 ja 2006. OLAF tekee nykyisin suurimman osan työstään muiden kuin toimielinten eli ulkopuolisten tahojen kanssa tehden petostentorjuntatutkimuksia kaikkialla Euroopassa ja muuallakin maailmassa, missä tahansa missä EU:n varoja käytetään. Se on onnistunut tässä työssä erittäin hyvin, mikä tunnustetaan laajalti.

Tuloksena on skitsofreninen tilanne, jos sallitte tämän analyttisen termin: toisaalta OLAF on ”normaali” komission pääosasto, joka on täysin komission vastuulla, ja toisaalta sillä on tutkintatehtävä, joka on täysin riippumaton sen toiminnoista mutta josta komissio on myös vastuussa. Missä ovat rajoitukset ja missä ovat riippumattomuuden ja tilivelvollisuuden rajat tällaisessa järjestelyssä?

Me olemme sitä mieltä, että koska on riippumattomuus ulkopuolisen luotettavan petostentorjuntapalvelun puuttumisesta toimintaan on välttämätöntä ja siksi tarvitaan selvä ja vahva hallintojärjestely. Selvät säännöt tutkimuksille ja vahvat tilivelvollisuusjärjestelyt heijastavat toiminnan riippumattomuutta.

Vaihtoehtoja on periaatteessa vain kaksi: OLAF on osa komissiota, mutta vastuu on selvästi jaettu ja eroteltu, tai OLAFista tehdään täysin riippumaton kaikista EU:n toimielimistä ja varmistetaan erillinen tiukka valvonta ja tilivelvollisuus.

Komission vuoden 2006 ehdotuksen pääperiaatteena oli lujittaa nykyistä OLAFin oikeudellista kehystä: OLAFille selvä hallintojärjestely, vahvistettu tilivelvollisuus ja valvonta, vahvistettu tutkimuksen kohteena olevien henkilöiden oikeussuojat ja vahvistettu tutkimusten kehys ja seuranta.

Tällä perusteella komissio voi tukea täysin tänään äänestyksen kohteena olevassa mietintöluonnoksessa esitetyjä tarkistuksia, jotka ovat uudistuksen laajojen tavoitteiden mukaisia, ja kiittää teitä niiden edelleen kehittamisestä.

Toisaalta komissio teki laadintaprosessin aikana hyvin selväksi, että joitakin tarkistuksia ei voida ottaa huomioon nykytilanteessa yksinkertaisesti siksi, että OLAFin nykyinen asema komission pääosastona ei lainsäädännön perusteella salli tällaisia muutoksia.

Niihin kuuluvat muun muassa OLAFin riippumattomana tekemät yhteistyösopimukset, OLAFin riippumaton esiintyminen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päättäminen OLAFin pääosaston nimityksistä.

Komissio teki myös selväksi, että se ei voi hyväksyä joitakin ehdotuksia, jotka nykyisessä sanamuodossaan poikkeavat suunnitelluista hallinnon parannuksista tai poistavat nykyisen asetuksen sisältämät turvatakeet.

Tämä koskee esimerkiksi hallintokehityksen laajuutta, kyseisten henkilöiden menettelyllistä oikeusturvaa ja vähäisten tapausten entistä tehokkaampaa seurantaa.

Komissio pani kuitenkin huolellisesti merkille, että rinnan nykyisestä uudistusehdotuksesta käytävän keskustelun kanssa sekä Euroopan parlamentti että neuvosto painotti toistuvasti ja erityisen itsepintaisesti pitävänsä parempana koko monimutkaisen petostentorjuntalainsäädännön yksinkertaistamista ja yhdistämistä. Tuleva puheenjohtajavaltio Tšekki pyysi komissiota esittämään aiheesta tausta-asiakirjan ajoissa toimikautensa jälkimmäisenä osana käytävää työskentelytason keskustelua varten.

Siksi komissio pyrkii esittämään pyydetyn laajan keskusteluasiakirjan vuoden 2009 alussa nykyisestä petostentorjuntajärjestelystä saadun kokemuksen ja nykyisen uudistuskustelun sekä muiden edellä hahmoteltujen hyödyllisten tekijöiden perusteella. Euroopan parlamentti otetaan siihen kokonaisvaltaisesti mukaan.

Päätän puheeni korostamalla jälleen sitä, että komissio on kiitollinen Euroopan parlamentin tuesta. Komissio ei kaihda kertoa täällä avoimesti, missä rajat kulkevat, mutta komission on ollut ja on edelleen valmis keskustelemaan täyden avoimuuden ja yhteistyön hengessä kaikista asioista, jotka ovat välttämättömiä vahvan ja luotettavan kehityksen suunnittelussa tulevaa OLAFia varten ja menestyksekkäässä petosten torjunnassa.

Paul Rübig, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin ensin kiittää vilpittömästi kollega Böschia. Hän oli yksi niistä, joiden ansiosta OLAFin perustaminen oli mahdollista, ja hän oli hyvin kaukonäköinen näkemyksessään siitä, että tällainen elin luonnollisesti takaisi Euroopan unionin toimielinten maineen. Tätä me tarvitsemme kansainvälisellä näyttämöllä. Tarvitsemme selkeän, avoimen toimielimen, joka on kaikkien EU:n kansalaisten käytettävissä, joka selvittää yleensä Euroopan ulkopuolelta tulevien harhaanjohtavien, Euroopan etujen vastaisten tietojen tilanteen ja toisaalta puuttuu väärinkäyttötapaauksiin ja varmistaa, että väärinkäytökset karsitaan.

Tämän vuoksi on myös tärkeää, että valvontakomitea takaa OLAFin riippumattomuuden ja erityisesti että tuomioistuimien voi taata tulevaisuudessa pääjohtajan viran. Sen ansiosta OLAF voi tehdä työtään riippumattomasti ja puolueettomasti. On myös tärkeää, että OLAFin oikeuteen haastamien tai syyttämien ihmisten oikeudet tuodaan selvästi julki, mikä koskee myös tätä parlamenttia. On myös välttämätöntä, että Euroopan parlamentti takaa näiden ihmisten oikeudet. On tietysti myös tärkeää tehdä yhteistyötä kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden muiden toimielinten, erityisesti kansallisen ja alueellisen tason tilintarkastustuomioistuinten kanssa niin, että EU:n antamat varat käytetään siihen tarkoitukseen mihin ne on myönnetty ja parhaalla mahdollisella tavalla.

Haluaisin onnitella myös esittelijä Gräbleä asiantuntemuksesta ja tahdonvoimasta, jolla hän takaa tämän erittäin monimutkaisen asiakirjan onnistumisen. Toivotan hänelle menestystä ja toivon, että se pannaan pian täytäntöön.

Herbert Bösch, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, kiitän ensin erityisesti kollega Rübigiä. Meidän pitäisi tosiaan olla melko ylpeitä. Juuri tämä valiokunta – ja haluaisin muistuttaa teitä myös toisesta henkilöstä –, tämän parlamentin talousarvion valvontavaliokunta hyödynsi arvostetun kollegamme Diemut Theaton puheenjohtajuuden aikana keväällä 1999 ilmennyt sopivaa mahdollisuutta perustaa petostentorjuntavirasto. Meidän on myös muistettava, mitkä olivat perusperiaatteet. Niihin kuuluivat tietysti riippumattomat tutkimukset ja myös se, että OLAFia pidettiin aina väliaikaisena ratkaisuna. Me odotamme sitä, että saamme Euroopan syyttäjän, eikä OLAF ole silloin enää sitä, mitä se on nyt. Siksi olemme aina korostaneet vahvan valvontakomitean ja riippumattomuuden merkitystä. Järjestimme jokin aika sitten aiheesta seminaarin, jossa vahvistettiin, että OLAFin riippumattomuus ei itse asiassa ole vaarassa.

Tämä on myös kohteliaisuuden osoitus komissiolle. Ymmärrän täysin, mitä komission jäsen Kallas sanoi. Tällaisen sekamuotoisen toiminnon, joka on osittain riippumaton ja osittain riippuvainen, ei ole helppo toteuttaa tällaista asiaa, ja siksi olen erittäin utelias näkemään, mitä tausta-asiakirjaan sisällytetään. Sitä ei tietenkään voida hyväksyä, että yksi OLAFin riippumattomuuden takaava taho, toisin sanoen neuvosto, ei osallistu tähän keskusteluun. Järjestelmä ei voi toimia näin. Jos ette onnistu luomaan riippumatonta elintä, voitte vain taata riippumattomuuden varmistamalla, että mahdollisimman moni jännittää verkkoa ja jokainen vetää vähän eri puolilta. Muuten OLAF huomaa yhtäkkiä roikkuvansa yhden langan varassa eikä ole enää riippumaton. Ne kolme toimielintä, joiden on vedettävä verkkoa ja säilytettävä kriittinen etäisyys OLAFiin, koska kaikki OLAFin toiminta ei ole erinomaista, ovat neuvosto, komissio ja parlamentti. Jos emme ota näitä periaatteita huomioon, OLAFin menestys vaarantuu. Haluan kiittää esittelijää hänen työstään ja toivon, että edistymme joutuisasti, kuten edellinen puhuja sanoi.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Kallas, haluaisin ensin onnitella lämpimästi mietinnön esittelijää. Hän on tehnyt valtavan paljon töitä, mikä on nykypäivänä harvinaista.

OLAF on hyvin erityinen elin EU:ssa: riippumaton korruption vastainen virasto, jota muut kansainväliset järjestöt kadehtivat. Juuri tämä parlamentti – kuten kollegat Bösch ja Rübig kertoivat – vaati OLAFin edeltäjästä saatujen huonojen kokemusten jälkeen, että uusi petostentorjuntavirasto olisi riippumaton. Meidän on muistettava, että tuolloin OLAF yhdistettiin komissioon vain käytännön syistä.

Valitettavasti monien ihmisten muistot vuoden 1999 skandaaleista ovat jo haalistuneet samoin kuin korruption torjuntaan tarkoitetun viranomaisen välttämätön riippumattomuuden kunnioittaminen. Nykypäivän näkökulmasta olemassa olevat turvatakeet eivät enää riitä suojelemaan OLAFia vaikutusvallan käytöltä ja ennen kaikkea saartojen lisääntymiseltä. Yksi asia on tehtävä heti alusta lähtien selväksi: OLAFin tarkoitus on torjua petoksia. Se on elin, joka varmistaa, että veronmaksajien rahoja käytetään asianmukaisesti. Siksi tuemme tämän mietinnön kautta viittä asiaa OLAFin riippumattomuuden edistämiseksi:

Ensinnäkin pääjohtajan oikeutta olla väliintulijana asioissa, jotka ovat Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltävänä. Tämä oikeus takaa sen, että OLAF voi jatkuvasti puolustaa omien tutkimustensa tuloksia. Toinen tärkeä takuu on valvontakomitean, komission tai muun elimen oikeus viedä asia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, jos OLAFin riippumattomuus on vaarassa. Tämä terävä miekka on tarpeen, koska valvontakomitean varoitukset on aiemmin jätetty yksinkertaisesti huomiotta.

Kolmanneksi OLAFin riippumattomuuden takaa myös sen velvollisuus viedä tuomioistuihin asiaan liittyvät tosiseikat, jotka voisivat täyttää rikoksen tunnusmerkistön.

Neljäs asia on se, miten tärkeää on vastuuhenkilöiden pätevyys ja luonteen lujuus. Viidenneksi olen iloinen siitä, että OLAFin pääjohtaja on nimetty tehtävään uudelleen. Sekä kokemus ja saavutukset ovat siinä tärkeitä.

Meidän on pyrittävä välttämään OLAFin haukkumista. Muiden korruption vastaisten viranomaisten kokemukset osoittavat, että siitä ei ole kenellekään hyötyä. Olen kuitenkin kollega Böschin kanssa täysin samaa mieltä siitä, että neuvoston on oltava mukana. Asiasta ei ole saatu Ranskan tai Tšekin selvitystä. He eivät ole edes läsnä eikä järjestelmä lopuksi yksinkertaisesti voi toimia näin.

Ryszard Czarnecki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, käymme tätä keskustelua OLAFin perustamisen kymmenennen vuosipäivän aattona. Euroopan petostentorjuntavirasto sai alkunsa Jacques Santerren sovitteluratkaisuna syntyneen Euroopan komission raunioista, komission, jota syytettiin korruptiosta ja nepotismista. Ajan myötä on käynyt selväksi, että OLAF on EU:n hallinnon tehokkaan toiminnan kannalta oleellisen tärkeä. Samalla sen olemassaolo ja toiminta ovat viesti jäsenvaltioille ja muistuttavat niitä siitä, että Euroopan unionin toimielimiä valvotaan, ohjataan ja tutkitaan jatkuvasti. OLAFin työ kasvattaa jo itsessään EU:n toimielinten arvovaltaa.

Nykyisen, hyvin edenneen projektin tarkoituksena on lujittaa OLAFin asemaa ensiksi sujuvoittamalla sen työoloja, toiseksi parantamalla sen toimintojen laatua ja kolmanneksi, kuten edelliset puhujat ovat todenneet, vahvistamalla sen riippumattomuutta – ja tässä kohdassa haluaisin kiittää esittelijää. Työtä on tehty lähes neljä vuotta. Sen aloitti Euroopan komissio ottaen huomioon yhdeksän vuoden takaiset epäonniset kokemukset, kun se pakotettiin eroamaan. OLAFin uuden kehiksen määrittävä asiakirja oli Euroopan unionin neuvoston, tilintarkastustuomioistuimen ja tietosuojavaltuutetun käymien neuvottelujen aiheena. Mikä tärkeintä, lisäksi pidettiin julkinen kuuleminen, toisin sanoen kysyttiin kansalaisten mielipidettä. Julkisen kuulemisen ja tuomioistuimen erityiskertomuksen ehdotusten perusteella neljän vuoden takaisiin alkuperäisiin ehdotuksiin tehtiin merkittäviä tarkistuksia. Osoittautui esimerkiksi välttämättömäksi selvittää tarkasti OLAFin ja EU:n jäsenvaltioiden sekä Euroopan unionin toimielinten, elinten ja organisaatioiden välisen yhteistyön yksityiskohdat.

Yksi tärkeä asia on OLAFin riippumattomuuden todellinen lujittaminen. Sen henkilökunnan on kyettävä toimimaan täysin riippumattomissa olosuhteissa. Kun OLAFin on tutkittava jäsenvaltioille tai ulkopuoliseen apuun tarkoitettujen EU:n varojen käyttöä, asiaan liittyvien kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen osallistuminen on varmistettava. OLAFin toimintojen sujuvoittamiseksi EU:n toimielinten, elinten, virastojen ja toimistojen on taattava välitön ja automaattinen Euroopan unionin varojen saanti sekä kaikkien tietokantojen ja tärkeiden tietojen käyttömahdollisuus. Se olisi vastoin aiempaa vakiintunutta käytäntöä, jossa samat toimielimet kieltäytyivät täysin kaikista tarkastuksista.

Jäsenvaltiot eivät saa pitää OLAFia vihollisena tai turhana instituutioon. Jokaisen EU-valtion pitäisi nimittää elin, joka tekee päivittäin yhteistyötä OLAFin kanssa. Kuten hyvin tiedetään, kaikki 27 jäsenvaltiota eivät

ole perustaneet kansallisen tason asiantuntijapalveluita koordinoimaan EU:n varoihin liittyvien taloudellisten väärinkäytösten torjumista. Tarvitsemme tiivistä yhteistyötä OLAFin ja Europolin sekä OLAFin ja Eurojustin välille.

OLAFin täytyy myös toimia tutkimusmenettelyjen ja oikeusturvatakuiden, tutkimustensa lainmukaisuuden ja jo epäiltyjen tai piakkoin epäillyiksi joutuvien muutoksenhakukeinojen suhteen avoimesti. Jäsenvaltioihin liittyvissä menettelyissä kyseisten jäsenvaltioiden edustajat voisivat tehdä tarkistuksia. Oikeusviranomaiset ja itse asiassa OLAFin rakenteisiin kuuluvat voisivat olla mukana. Tämä on tarkistusten olennainen sisältö.

Samanaikaisesti vastustan laajojen pakotteiden asettamista EU:n toimielinten virkamiehille, jotka syyllistyvät tiettyjä virastoja ja mahdollisia korruptoituneita käytäntöjä koskevien tietojen luvattomaan paljastamiseen. Nykyisen Euroopan parlamentin jäsenen ja entisen Euroopan komission virkamiehen, kollega van Buitenenin tapaus osoittaa, että aiemmin ei kohdeltu kaltoin niitä, jotka syyllistyivät väärinkäytöksiin, vaan niitä, jotka kiinnittivät huomion kyseisiin väärinkäytöksiin, veivät ne oikeuteen ja saattoivat ne julkisuuteen. Tätä kokemusta voidaan pitää varoituksena myös silloin, kun laadimme erityissäännöksiä, jotka liittyvät ilmiintajille asetettaviin rangaistuksiin ja pakotteisiin.

Jäsenvaltioiden kansalaiset tunnistavat usein virkaintoisesti korruptio- ja väärinkäytöstapauksia Euroopan toimielimissä. Tämän suuntauksen ehkäisemiseksi tarvitsemme suurempaa avoimuutta EU:n toimielinten toiminnassa ja varmasti myös parempaa tiedottamista Euroopan unionin korruption vastaisista tutkimuksista ja menetelmistä. On suuri virhe piilotella tällaisia tietoja sillä verukkeella, että niiden paljastaminen heikentäisi EU:n arvovaltaa. Meidän on päinvastoin julkistettava tällaiset asiat, jotta Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaiset ja veronmaksajat tietävät, että me emme lakaise varkauksia häpeällisesti maton alle.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

Bart Staes, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tässä on kyse lainsäädännön laatimisesta yhteispäätösmenettelyn mukaisesti. Se tarkoittaa parlamentin ja neuvoston yhteistyötä, joista jälkimmäinen ei tosiaankaan näytä olevan täällä läsnä. Meidän on oltava rehellisiä. Puheenjohtajavaltio Ranska ei ole vähääkään kiinnostunut asiasta, mikä selittää myös sen poissaolon. Toivon, että esittelijä Gräble pääsee sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa, mutta en jotenkin usko niin tapahtuvan. Tšekkiläiset eivät myöskään vaikuta kovin päättäväisiltä.

Tuen täysin kollega Chatzimarkakis luettelemaa viittä kohtaa, ja sen lisäksi haluaisin luetella vielä kymmenen kohtaa, joita me talousarvion valvontavaliokunnassa pidämme tärkeinä yhteistyössä esittelijä Gräblen kanssa ja joita me itse asiassa pidämme ehdottoman välttämättöminä.

Ensinnäkin me puollamme aiempaa parempaa OLAFin ja Eurojustin välistä yhteistyötä rajat ylittäviä rikoksia koskevan tiedon vaihtamisessa useamman kuin kahden jäsenvaltion välillä. OLAFin, Eurojustin ja Europolin välinen yhteistyösopimus on valtavan tärkeä.

Toiseksi haluaisimme, että OLAFin pääosaston asema ja tehtävät kuvailtaisiin paremmin. Silloin voimme myös asettaa sen vastuuseen.

Kolmanneksi haluaisimme, että OLAFin henkilökunnan tehtävät kuvailtaisiin paremmin. Tekstiin pitäisi lisätä vaatimus siitä, että tutkimukset saavat kestää enintään 12 kuukautta ja niitä voidaan pidentää enintään 6 kuukaudella. Jos tutkimus kestää yli 18 kuukautta, valvontakomitealle pitäisi antaa palautetta.

Neljänneksi puolustuksen oikeuksia on vahvistettava selvästi. Viidenneksi toimittajien lähteiden on nautittava erityisesti taattua suojaa. Kuudenneksi tarvitsemme selvimät sopimukset OLAFin ja Euroopan parlamentin sekä talousarvion valvontavaliokunnan asemasta ja keskinäisistä suhteista.

Seitsemänneksi tarvitaan selvät säännöt suurelle yleisölle tarkoitettujen tietojen avoimuudesta. Kahdeksanneksi on vahvistettava valvontakomitean asemaa henkilökunnan ja komitean oman kokoonpanon suhteen. Heidän pitäisi olla asiantuntijoita, jotka nimitetään viideksi vuodeksi ja joilla on tutkintakokemusta oikeusmaailmasta.

Yhdeksänneksi tarvitsemme parempaa pääjohtajan nimittämismenettelyä. Kymmenenneksi ilmiintajien ja tutkinnan kohteena olevien ihmisten asemaa on suojattava paremmin.

Erik Meijer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, EU:n rahavirrat ovat alttiina petoksille. Koska suuri osa unionin kuluista liittyy yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja aluerahastoihin, se on muuttumassa

pelkäksi välikädeksi. Näin ollen vastuu on jaettu niiden kanssa, jotka pitävät näitä varoja ominaan. Varojen kerääminen keskitetysti jaettavaksi asianosaisille tai hankkeille kunnissa tai maakunnissa vaikeuttaa valvontaa.

Tällä viikolla me pyysimme neuvostoa suostumaan siihen, että kouluhedelemiin annettaisiin enemmän rahaa. Tämän tyyppinen järjestely on lasten terveyden kannalta hyödyllinen mutta järjestettävissä pienessä mittakaavassa paikallisella tasolla paremmin kuin suurimmassa mahdollisessa mittakaavassa Euroopan tasolla. Saatamme onnistua pienentämään petosriskiä huomattavasti keskittämällä rahavirrat budjettitukeen tai suuntaamalla niitä köyhemmille alueille niin, että ainoana ehtona on se, että näiden alueiden asukkaille on tarjottava kaikki mahdollisuudet jäädä kotiseudulleen elämään ja työskentelemään. Jos poistamme tuloerot, luomme työpaikkoja ja tarjoamme hyvät olosuhteet, suuri osa työvoiman muuttamisesta muuttuu tarpeettomaksi. Se vähentää myös seurauksena olevia ongelmia.

Tähän vaiheeseen emme ole vielä päässeet. Niin kauan kuin menoihin kohdistuu helposti petoksia, tarvitaan laajoja tarkastuksia ja petosten valvontaa. Runsas rahoitus ja henkilöstö eivät riitä: Petostentorjuntavirasto OLAF voi toimia hyvin vain, jos se voi olla täysin riippumaton ja kriittinen komission ja neuvoston suhteen. Kun nykyinen johtaja nimitettiin, riippumattoman valintalautakunnan suositus seitsemästä sopivimmasta ehdokkaasta sivuutettiin. Komissio piti nykyistä johtajaa suosikkiehdokkaanaan alusta lähtien. Huhutaan myös, että hän haluaa käyttää liikaa vaikutusvaltaa henkilökuntansa valinnassa, mikä tekee heistä entistä riippuvaisempia hänestä. Mikään näistä asioista ei lisää luottamusta petosten valvonnan vakavamielisyyttä kohtaan. Monet äänestäjät pitävät tätä sekasortoista Eurooppaa petosten paratiisina.

Lisäksi vaikuttaa siltä, että ilmiäntajat eivät voi välittää tietoja petosepäilyksistään OLAFille turvallisesti. Jos heidän osuutensa paljastuu, heidät voidaan rangaistuksena irtisanoa salassapitorikkomuksen vuoksi. Lisäksi me odotamme aivan liian usein siihen asti, kun lehdistö tuo skandaalin julkisuuteen ja rikkomus on jo vanhentunut. Kiistan kummankin osapuolen kuulemiseen ei myöskään ole varauduttu riittävästi. Liian monet tutkimukset viivästyvät tai keskeytetään ennen tyydyttävän tuloksen saamista.

Gräflén mietintö ottaa ensimmäiset pienet askeleet oikeaan suuntaan. Se voisi johtaa OLAFin suurempaan itsenäisyyteen, työskentelymenetelmien vähäisempään valvontaan Euroopan komission taholta ja asianosaisten parempaan oikeusturvaan. Minun ryhmäni tukee näitä ensimmäisiä askeleita, mutta me emme ole sen harhakäsityksen vallassa, että ne ratkaisisivat ongelman. Valvontakomiteaa on vahvistettava edelleen eikä yhteispäätöstä tämän asetuksen N:o 1073/1999 muuttamisesta saa viivästyttää tai keskeyttää.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, EU:n historiaan sisältyy lukuisia korruptiosta, petoksista ja väärinkäytöksistä johtuvia skandaaleja. Yleisön luottamus EU:ta kohtaan on heikkoa. Ruotsissa mitataan vuosittain ruotsalaisten luottamusta eri instituutioihin. Kärjessä ovat esimerkiksi terveydenhuoltopalvelut, poliisi ja kuningasperhe, ja häntäpäässä ovat poliitikot, ammattijärjestöt ja iltapäivälehdet. Aivan viimeisenä ovat Euroopan komissio ja Euroopan parlamentti. Tämä kuvio on muuttumaton.

Siksi EU tarvitsee tehokkaan petostentorjuntaviranomaisen. Meillä on kuitenkin OLAFista huonoja kokemuksia, kuten riippumattomuuden puute, avoimuuden puute sekä salainen lobbaus pääjohtajaa ja valvontakomiteaa nimitettäessä.

Esittelijämme Gräflé on tehnyt paljon töitä riippumattomuuden, avoimuuden ja sääntöjen tiukan noudattamisen varmistamiseksi. Kehotan parlamenttia antamaan täyden tukensa esittelijä Gräflén ehdotukselle. Se on tärkeä ensimmäinen askel EU:n pitkällä tiellä kansalaistensa luottamuksen voittamiseksi, jos se on mahdollista.

Lopuksi haluaisin erityisesti vedota itse jättämäni tarkistuksen puolesta. Siinä edellytetään, että kaikki EU:n toimielimet kunnioittavat toimittajien lähdesuojaa.

Tämä uudistus on ehdottoman välttämätön skandaalimaisen Tillack-tapauksen jälkeen, koska siinä OLAFin johdon toimia arvosteltiin oikeutetusti terävästi. Loppujen lopuksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuin täällä Strasbourgissa vapautti Tillackin syytteistä viime vuonna. OLAF, Euroopan parlamentti ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuin eivät kantaneet vastuutaan.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, tehokas ja kehittynyt petostentorjuntavirasto on Euroopan unionille hyvin tärkeä, varsinkin kun talousarviot kasvavat ja ulkomainen tuki lisääntyy ilman, että voidaan aina valvoa tehokkaasti annettujen varojen järkevää käyttöä. Mielestäni yleinen mielipide, toisin sanoen veronmaksajat, usein kyseenalaistaa tämän hyvistä syistä.

Tässä mietinnössä on useita järkeviä ehdotuksia, ja ainakin minä tuen sitä, vaikka mielestäni OLAFin riippumattomuutta olisi pitänyt harkita enemmän. OLAF on Euroopan komission pääosasto, ja poliittinen vastuu siitä on komission varapuheenjohtajalla. Operatiivisesti ja tutkimuksen kannalta virasto on riippumaton, mutta tämä sekamuoto on vähintäänkin ongelmallinen. Olen vakuuttunut siitä, että riippumattomuus vain lujittaisi viraston vaikutusvaltaa.

Antonio De Blasio (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella kollega Gräbleä. Esittelijämme yritti sovittaa yhteen kaikkien osapuolten näkemykset ja onnistui näin tunnistamaan nykyiset ongelmat, löytämään käytännön ratkaisuja sekä pääsemään kompromissiin.

Tällä hetkellä asiat eivät ole kovinkaan tyydyttävällä tolalla. Tilintarkastustuomioistuin on kieltäytynyt varmistamasta EU:n tilinpäätöstä 14. kerran peräkkäin EU:n rahoihin liittyvien monien väärinkäytös- ja petostapauksien vuoksi. On korkea aika tukea tiukempaa suhtautumista EU:n varojen väärinkäytöksiin. Koska Euroopan syyttäjänviraston perustamista on lykätty, on korkea aika siirtyä eteenpäin petosten vastaisessa taistelussa lujittamalla Euroopan petostentorjuntaviraston riippumattomuutta ja OLAFin tutkintavaltuuksia.

Gräblen mietinnössä on eräs tärkeä kohta: jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostaminen. Vaikka asetuksessa todetaan, että kaikkien kansallisten ja kansainvälisten kumppanien on oltava valmiina kaikkeen tarvittavaan yhteistyöhön, tällaiselle yhteistyölle ei ole mitään nimenomaista oikeusperustaa. Esteiden määrä jopa kasvaa, kun on kyse rajat ylittävistä petostentorjuntayhteistyöstä. Siksi on suuri tarve asetuksen muuttamiselle niin, että siihen sisältyy OLAFin ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön parempi hallinta. Ainoa toimielin, jolla on todella keinot suojella EU:n taloudellisia etuja, on Euroopan parlamentti. Jos me emme puolusta korruption ja petosten vastaista taistelua, ei sitä tee kukaan muukaan.

Lopuksi haluaisin tuoda esiin mielenkiintoisen asian. Vaikka Euroopan maat ovatkin niin sanottujen ”puhtaimpien maiden” joukossa vuoden 2008 maailmanlaajuisessa korruptioindeksissä, uusimpien tutkimusten mukaan nämä vauraat maat osoittavat mieltymyksensä laittomien keinojen käyttöön, kuten lahjontaan, Euroopan ulkopuolisissa, merentakaisissa yrityksissä. Olen samaa mieltä kaikkien niiden kanssa, jotka eivät hyväksy tätä kaksinaismoralismia.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, haluan aluksi onnitella esittelijä Gräbleä ja kiittää häntä erityisesti hänen avoimuudestaan esityksiä ja ehdotuksia kohtaan. Voin sanoa, että – ja onnittelen teitä siitä – olette onnistuneesti johtanut dynaamista työryhmää parhaan mahdollisen tuloksen saavuttamiseksi. Onnitteluni, kollega Gräble!

Mielestäni tämän tekstin tärkein osa, jonka puolesta ryhmäni lopulta taisteli ja johon esittelijä Gräblen kiinnostus kohdistui, on kansalaisten oikeusturvan takaaminen tutkinnan aikana.

Syyttömyysolettaman, yksityisyyden ja luottamuksellisuuden periaatteet, oikeusturvatakeet sekä Euroopan unionin perusoikeuskirja ovat tästä lähtien tämä OLAFin tutkimuksia koskevien menettelysääntöjen pääkohtia. Haluamme, että ne julkaistaan mahdollisimman pian ja lähetetään – ne todella täytyy lähettää – neuvoa-antavalle tarkastajalle, joka on nimitetty tätä tarkoitusta varten niin, että vastaukset kansalaisten valituksiin voidaan antaa 30 työpäivän kuluessa.

Valvontakomitean asemaa on myös vahvistettu. Sen on suojeltava OLAFin riippumattomuutta valvomalla säännöllisesti sen tutkimustehtävien toteutumista. Lisäksi – tätä minun on korostettava ja oletan esittelijä Gräblenkin haluavan korostaa – se voi esiintyä tuomioistuimessa samoin kuin pääjohtaja, joka voi myös nostaa toimielimiä vastaan kanteen tuomioistuimessa. Tämän esittelijä halusi erityisesti varmistaa. Tällä tavoin OLAFin pääjohtaja tehtävä on paremmin suojeltu ja sillä on paremmat turvatakeet.

Euroopan parlamentin asemaa toimielinten sovittelumenettelyssä on myös vahvistettu. Mielestäni tämä on tärkeä ja innovatiivinen asia. Vaikka me emme halunneetkaan lisätä pidennyskausia, koska kaksi vuotta vaikuttaa meistä yhä liian pitkältä ajalta, ymmärrämme, että tutkimukset voivat olla vaikeita ja monimutkaisia. Toivoimme kuitenkin, että komissio – tässä yhteydessä minun on myös kiitettävä komission jäsentä Kallasta hänen avoimuudestaan ja meille antamastaan tuesta – pystyy neljä vuoden kuluttua, jolloin sen pitäisi esittää meille kertomus asetuksen täytäntöönpanosta, kertomaan meille, miten voimme parantaa tätä tutkimusaikojen lyhentämistä koskevaa kohtaa mahdollisimman paljon.

Toivomme esittelijän tavoin yhä Euroopan syyttäjänviraston perustamista. Kiitoksia, kollega Gräble!

Paul van Buitenen (Verts/ALE). - (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen todella surullinen. Esittelijä Gräblen ehdotuksessa OLAFille myönnetään tahattomasti lisävaltuuksia, kun taas OLAFia itseään

ei valvota riittävästi. Vuonna 1999 silloinen viisaiden komitea ennusti, että OLAF komission sisäisenä virastona kieltäytyisi työskentelemästä voimattoman valvontakomitean kanssa. Vaikutukset ovat selvästi kaikkien nähtävissä. OLAFin hallinto ja erityisesti sen pääjohtaja, joita tilivelvollisuus ja valvonta eivät ole estämässä, ovat kerta toisensa jälkeen tehneet virheitä. Lavastettu henkilökunnan valinta, puolustuksen oikeuksien rikkominen, todisteiden salaaminen ja rikokseen liittyvien asiakirjojen toimittaminen syytteenpanon määrääjän jälkeen. Kaiken huippu on OLAFin itse sepittämä lahjontasyyte toimittajaa vastaan, joka tiesi OLAFin mielestä asioista liikaa. Itse asiassa OLAF jopa onnistui saamaan aikaan kotietsinnän, jossa toimittajan omaisuutta takavarikoitiin. OLAF valehteli sen jälkeen usean vuoden ajan tosiasioista komissiolle, parlamentille, tuomioistuimille, oikeusasiamiehelle sekä syytäjille Belgiassa ja Saksassa. Tosi asiassa OLAF on lähettänyt sinne omat tutkijansa väärien tietojen kanssa. Kuinka pitkälle he voivat mennä tässä asiassa?

Komissio on tästä tietoinen ja sanoo, että tämän on loputtava, mutta väittää, että sillä ei ole toimivaltuuksia. Juuri siksi komissio on peruuttanut tämän ehdotuksen. Kuten te jo totesitte, se tehtiin parhain aikoin. Koska tiedämme ajankohtaisista väärinkäytöksistä aiempaa enemmän, on kuitenkin välttämätöntä, että OLAFia valvoo eri valvontaelin ja yksi teidän itse mainitsemistanne vaihtoehtoista on saavuttamassa päätöksensä. Ratkaisuna on riippumaton OLAF, joka toimii komissiosta riippumattomana ja pätevän valvonnan alaisena ja jota eivät nimitä poliitikot vaan jäsenvaltioiden syyttäjät siihen asti, kun Euroopan syyttäjänvirasto perustetaan.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin huono julkinen imago liittyy valitettavasti suurelta osin OLAFiin. Olen edellisen puhujan kanssa samaa mieltä siitä, että OLAF ei ole lintu eikä kala ja että sen lähestymistapa on tunnusomaisesti mielivaltaisen. OLAFin työntekijät ovat kääntyneet minun puoleeni ja kertoneet, miten masentava tilanne on, että käytössä on kahdenlaiset mittarit eikä selviä standardeja ole asetettu. Eräs OLAFin työntekijä jopa vertasi OLAFin käytäntöjä salaiseen poliisiin eli epädemokraattiseen instituutioon. Syynä oli tietysti jälleen kerran niin sanottu Galvinin raportti, sisäinen raportti, jossa paljastetaan useiden Euroopan parlamentin jäsenten käytäntöjä, jotka olisivat johtaneet laajamittaisiin tutkimuksiin, jos OLAF kohtelisi kaikkia samalla tavoin. Yksi tutkimusten kohteista olisi tällöin Herbert Bösch, joka kutsuu itseään OLAFin isäksi.

Mitä tapahtuu tässä tapauksessa muun muassa saksalaisille jäsenille? Mitä tapahtuu monille muille jäsenille? Sen sijaan, että omaksuisi oikean lähestymistavan ja tekisi saman kuin minun tapauksessani, toisin sanoen sanoisi, että toimimme omasta aloitteestamme, silloin kun on kyse selvästä petosepäilystä, kuten veronkierrosta tai laittomasta puoluerahoituksesta, OLAF ei te mitään. Tämä liittyy tietysti paljolti nykyisen pääjohtajan henkilökohtaiseen asenteeseen. Tämä on haaste teille, komission jäsen. Se, mitä täällä tapahtuu, ei ole demokratian arvon mukaista. Minun tapauksessani he tekivät teknisiä virheitä ja tutkivat tutkimasta päästyään. Loppujen lopuksi syytteissä ei ollut mitään perää, mikä oli OLAFille kiusallista.

Tapauksissa, joissa petosepäilyissä voi olla jotain perää, he eivät tee mitään vaan katsovat yksinkertaisesti toiseen suuntaan. Siksi olen sitä mieltä, että monet EU:n virkamiehet toimivat samalla tavoin kuin OLAF ja että tällaista EU:n byrokratiaa ei voida enää tukea, että monet EU:n virkamiehet pitäisi haastaa oikeuteen ja että me tarvitsemme lopultakin todellista Euroopan tason demokratiaa, jossa valta on jaettu, eikä nykyisen kaltaista OLAFia!

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin selvittää, että Hans-Peter Martin, joka on juuri tulossa sisään, väitti yhdessä puheensa kohdassa, että OLAFin olisi pitänyt tutkia Böschii. Sitä ei pitäisi sallia. Se tarkoittaisi, että tässä tapauksessa epäiltäisiin petosta, koska tiedän, että OLAF voi tutkia vain epäiltyjä petostapauksia.

Pyydän puhemiehistöä ratkaisemaan asian. Kiistan syytöksen. Tällaista ei yksinkertaista pitäisi suvaita! Toivon, että Hans-Peter Martinia vastaan ryhdytään asianmukaisiin toimenpiteisiin. Hän on ilman mitään todisteita väittänyt, että OLAFin olisi pitänyt haastaa Bösch ja muita saksalaisia jäseniä oikeuteen. Tällaista ei pidä sallia, ja odotan, että tässä tapauksessa ryhdytään toimenpiteisiin.

(Suosionosoituksia)

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, jäsenvaltioiden, Europolin ja Eurojustin on nyt säännöllisesti käsiteltävä OLAFin tietoja.

Euroopan petostentorjuntaviraston antamat tiedot siirtyvät suoraan poliisille ja oikeusjärjestelmään velvoittavasti. Aluekehitysvaliokunnan jäsenenä olen erittäin tyytyväinen tähän uudistukseen. OLAFin täytyy hyödyntää uusia valtuuksiaan, koska rakennerahastot ovat meille suuri ongelma. Väärinkäytösten määrä

on noussut huomattavasti, ja vahinkosumma, joka oli 43 miljoonaa euroa vuonna 1998, kasvoi 828 miljoonaan euroon vuonna 2007. Tätä kasvua ei voida hyväksyä. Siksi on hyvä, että me parannamme valvontaa ja syytteenpanoprosessia. Meidän on kuitenkin vaadittava entistä tiukemmin jäsenvaltioita julkaisemaan tuensaajien nimet.

Meidän pitäisi myös selvittää eräs väärinkäytösten syistä. Olen sitä mieltä, että me korostamme liian vähän alueiden vastuuta varoja myöntäessämme. Siksi meidän on lisättävä alueiden ja hankkeiden toteuttajien pakollista yhteisrahoitusta ja tarjottava enemmän lainaan perustuvia ohjelmia. Jos rahoituksen saajat samastuvat enemmän hankkeidensa mahdolliseen jatkuvaan menestykseen, väärinkäytöksiä on vähemmän ja OLAFilla on vähemmän töitä.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin esitän oman asiani, haluaisin kommentoida kollega Martinin puhetta. Hän esitti joitakin hyvin järkeviä näkökohtia, mutta hänen ei pitäisi hakuammunnassaan ottaa kohteekseen Herbert Bösch kaltaista rehellistä, kunnollista ja hyvää miestä, joka hänen talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajuutensa perusteella on kokemukseni mukaan juuri kuvaukseni kaltainen, vaikka olimmekin useista asioista eri mieltä.

OLAFin ongelmassa minua huolestuttaa se, että sillä on valtavia eturistiriitoja. Kyse ei välttämättä ole itse OLAFista vaan siitä oudosta suhteesta, että se on osa komissiota mutta joutuu joskus tutkimaan samaista toimielintä. Siksi olen huolestunut siitä, että OLAF, joka perustettiin vuoden 1999 "viisaiden raportin" jälkeen – tässä raportissa vaadittiin, että se on komissiosta riippumaton – käyttää aina vain vähemmän aikaa komission sisäisten asioiden tutkimiseen. Osa sen muista tutkimuksista on varmasti hyvin jännittäviä ja mielenkiintoisia, mutta en ole vakuuttunut siitä, että esittelijä Gräßlen mietinnössä käsitellään OLAFin riippumattomuuteen liittyviä ongelmia tällä tavoin.

Lopuksi haluan todeta olevani huolestunut siitä, että eturistiriidoissa on toinenkin taso. Pitäisikö OLAFin työntekijöiden sukulaisten sallia työskentelevän EU:n toimielinten sellaisissa osissa, joita he mahdollisesti tutkivat? Eikö meidän todellakin – tämä parlamenttihan on kieltänyt puolisoita työskentelemästä parlamentin jäsenille – pitäisi nyt laajentaa tätä vaatimusta niin, että vain yksi perheenjäsen voisi työskennellä EU:n toimielimissä, jotta tällaiset eturistiriidat estetään tulevaisuudessa?

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni on erityisen tärkeää, että OLAF tekee eron väärrien tietojen, joita osittain ohjataan Euroopan ulkopuolelta, ja niiden usein 50–60-sivuisten byrokraattisten sopimusten ja yli 600-sivuisten käsikirjojen välillä, joissa luonnollisesti on suurin osa virheistä.

Meidän pitäisi selittää tässä, että selviä ja yksinkertaisia määräyksiä on paljon helpompi noudattaa kuin monimutkaisia ja laajoja. Siksi vaadin erityisesti neuvostoa parantamaan perusedellytyksiä mahdollisimman nopeasti. Me tarvitsemme OLAFia Euroopan avoimuuden ja oikeudenmukaisuuden vuoksi.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. - (EN) Arvoisa puhemies, ole kiitollinen kaikista kommenteista, jotka kuvaavat hyvin selvästi tämän aiheen kiistanalaisuutta.

Kuten esittelijä Gräßle totesi, tämä ehdotus tehtiin ensimmäisen kerran vuonna 2004, jolloin aika oli täysin erilainen.

Pidän ilmauksesta "asiassa on eturistiriita". Riippumattomuuden ja tilivelvollisuuden välillä on selvä institutionaalinen eturistiriita. Meidän on jatkettava työtämme ja käytävä tämä keskustelu. Mitä tahansa tapahtuukin, se ei voi tapahtua ilman parlamentin, neuvoston ja komission yhteistyötä tämän eturistiriidan ratkaisemiseksi. Kuten olen todennut, mahdollisuuksia ei ole monia mutta niitä on joitakin. Suurin osa teistä selvästi tukee ajatusta laajemmasta riippumattomuudesta, mikä tarkoittaa myös laajempaa tilivelvollisuutta. Meidän on selvitettävä, mikä on mahdollista. Komissiossa on tiettyjä selviä rajoituksia. On täysin selvää, että pääosasto ei voi riippumattomana ryhtyä oikeustoimiin: se ei ole tässä oikeudellisessa kehityksessä mahdollista.

Yksi monien teistä mainitsema tärkeä asia on oikeus toimia jäsenvaltioissa. Jälleen kerran komissio toteuttaa toimia jäsenvaltioissa, ja on selvät rajat sille, miten laajalti jäsenvaltiot sallivat komission puuttua asioihin. Komissio on tilivelvollinen täällä ja kansalaisille OLAFin toimista, joten olisimme hyvin tyytyväisiä, jos OLAF olisi nykyistä riippumattomampi, voisi viedä asiat riippumattomasti oikeuteen, olisi riippumattomasti tilivelvollinen ja sille myönnettäisiin erikseen vastuuvapaus. Olisimme tyytyväisiä näihin kaikkiin sekä hyvin selvään tutkimusten ja niiden sisällön valvontaan.

Tällä hetkellä meillä ei ole yleistä syyttäjää. Sitä me odotamme, mutta odottaessamme meidän on löydettävä muita ratkaisuja. Meidän on jatkettava tätä työtä. Kuten sanoin, me laadimme tästä keskustelusta

tausta-asiakirjan. Odotan innolla hedelmällisiä keskusteluja aiheesta kunnia-arvoisten parlamentin jäsenten ja esittelijöiden kanssa.

Ingeborg Gräßle, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kiitän teitä keskustelusta. Mielestäni komission jäsen on nyt nähnyt, miten tärkeää OLAFin riippumattomuus on tälle parlamentille. Haluaisin myös, että tämä väittely sisällytettäisiin keskusteluihin, joita meidän on nyt käytävä. Pyytäisin, että aloittaisimme nämä keskustelut vaiheittain, vaihtaisimme ajatuksia tarkistuksista emmekä päätyisi tilanteeseen, jossa sanotaan ”se ei ole mahdollista”. Tämä on parlamentin tahto. Me olemme osa yhteispäätösmenettelyä ja vaadimme, että myös EU:n komissio osallistuu menettelyyn. Me tuemme teitä. Me haluamme teidän säilyttävän vaikutusvaltanne OLAFiin, mutta teidän on käytettävä vaikutusvaltaanne oikeassa paikassa ja annettava OLAFille aiempaa enemmän tukea.

Me olemme vain osittain tyytyväisiä, mikä johtuu myös EU:n komission työstä. Käsiteltävänä on paljon asioita, joista on keskusteltava vakavasti. Olen valmis siihen ja odotan väittelyä innolla. Haluaisin kuitenkin, että komissio tässä keskustelussa ensin hieman höllentäisi otettaan, sillä eihän meidän kannata edes kokoontua yhteen, jos kaikki se, mitä te olette tänään esittäneet, on jo betoniin valettua ja kiveen hakattua. Meidän on keskusteltava yhdessä vakavasti siitä, mikä on mahdollista ja mikä ei.

Haluaisin kiistää kaksi asiaa. Toinen on vääristynyt kuva OLAFista, jota jotkut kollegat maalailevat pikkusieluisen oman edun tavoittelunsa vuoksi. Se on vääristynyt kuva, jolla ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa. Haluan varmistaa, että OLAF on tietoinen siitä, että tämä kuva ei vastaa parlamentin enemmistön mielipidettä. Meidän mielestämme OLAF tekee tärkeää työtä, mikä koskee myös kollega Martinin tapausta. Ei voi sanoa, etteikö tarinassa olisi ollut jotain perää. Oli kuitenkin totta, että Itävallan valtionsyyttäjänvirasto ei halunnut käsitellä OLAFin tutkinnan tuloksia. Niin tapahtuu usein.

Kollega Martin, myös teidän on puhuttava totta täällä parlamentissa. Tämä koskee myös teitä. Haluaisin sanoa kollega van Buitenenille, että olen erittäin pahoillani siitä, että te ette hyväksynyt yhteistyötarjouksia. Olemme puhuneet keskenämme kaksi kertaa, mutta mielestäni OLAFia ei voi tarkastella yksittäistapausten perusteella. Organisaatioissa sattuu aina virheitä, mutta koko organisaation tarkastelu näiden yksittäistapausten perusteella ei anna oikeaa kuvaa. Olen yrittänyt olla tekemättä niin. Haluan tehdä tämän täysin selväksi. Henkilökohtaisesti arvostan teitä suuresti ja olen lukenut kaikki kirjanne. Mielestäni on kuitenkin olemassa erilaisia työskentelytapoja, ja politiikassa on aina vaarana päätyä väärään johtopäätökseen, jos keskitytään yksittäistapauksiin.

Mielestäni käsiteltävänä oleva mietintö on hyvä.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, viittaan työjärjestyksen 145 ja 149 artikloihin henkilökohtaisesta lausumasta eli käytän kolmen minuutin puheenvuoron. Se mitä täällä tapahtuu, on pöyristyttävää. OLAF taikoi omien tutkimustensa perusteella tyhjistä syytöksistä minua kohtaan. Se vaikutti valtavasti vaalitulokseemme vuonna 2006. Vuotta myöhemmin valtionsyyttäjä päätti, että on saattanut tapahtua joitakin pieniä teknisiä virheitä mutta ne eivät missään tapauksessa oikeuta tällaiseen tutkintaan. Mihinkään oikeustoimiin ei ryhdytty ja koko asia hylättiin. Yhtään mitään ei tapahtunut.

Se, mitä Ingeborg Gräßle sanoi täällä, on herjausta. Se on jatkoa yritykselle tuhota minun maineeni. Juuri näin OLAF hyödyntää tilanteen. Jos OLAF tekee päätelmän mutta jäsenvaltio ei tee mitään, henkilö on silti syyllinen. Se on täydellinen skandaali! Missä on tämän skandaalin kaksinaismoralismi, esittelijä Gräßle? Kaksinaismoralismi on siinä, että silloin kun parlamentin jäseniin, muihin jäseniin liittyy aidosti epäily aiheita, ei tehdä tutkimusta eikä mitään muutakaan. Tämä heikentää demokratiaa Euroopassa. Se johtuu siitä, että poliittisessa valvonnassa olevaa salaista työkalua käytetään hankalia vastustajia vastaan puhumiseen ja toimimiseen, ja sitten yritetään saada siitä jotain irti ja antaa täysin väärä lausuntoja, vaikka valtiolliset elimet – ja minä arvostan suuresti suhteellisen riippumattonta Itävallan oikeusjärjestelmää – toteavat, että asiassa ei ole perää. Se on jokaiselle äänestäjälle ja Euroopan luotettavuudelle kuin isku vasten kasvoja. Jos on valittu 14 prosentilla äänistä ja joutuu tällä tavalla nöyryytetyksi ja jatkuvasti esitetään virheellisiä tietoja, se tuhoaa aiemmin oikeudenmukaisena ja yhdenmukaisena pidetyn järjestelmän. Kollega Gräßle, te vahingoitate Eurooppaa ja tuhoatte demokratian!

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

5. Jäsenvaltioissa suoritettaville ympäristötarkastuksille asetettavia vähimmäisvaatimuksia koskevan suosituksen 2001/331/EY uudelleentarkastelu (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Miroslav Ouzkýn ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys jäsenvaltioissa suoritettaville ympäristötarkastuksille asetettavia vähimmäisvaatimuksia koskevan suosituksen 2001/331/EY uudelleentarkastelusta (O-0085/2008 – B6-0479/2008).

Miroslav Ouzký, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, tuon erityisen vilkkaan keskustelun jälkeen on vaikea nousta puhumaan toisesta aiheesta!

Haluaisin painottaa, että ympäristölainsäädännön hyvä ja johdonmukainen täytäntöönpano on oleellisen tärkeää, jotta se olisi luotettavaa, kaikilla olisi samat toimintaedellytykset ja ympäristötavoitteet täyttyisivät. Siksi ympäristötarkastukset ovat minun valiokuntani, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan työn kannalta erittäin tärkeitä.

Komissio julkaisi 14. marraskuuta tiedonannon jäsenvaltioissa suoritettavista ympäristötarkastuksista. Tiedonannossa tarkasteltiin uudelleen Euroopan komission suositusta 2001/331/EY, jossa asetetaan ympäristötarkastuksille vähimmäisvaatimukset.

Tiedonannossa on joitakin huolestuttavia asioita. Siinä sanotaan, että jäsenvaltioiden toimittamat tiedot suosituksen täytäntöönpanosta ovat ”puutteelliset tai niitä on vaikea verrata keskenään”. Siinä sanotaan, että ympäristötarkastuksia tehdään EU:ssa edelleenkin hyvin eri lailla. Siinä sanotaan, että suosituksen soveltamisala on riittämätön eikä siihen sisälly monia tärkeitä toimia, kuten Natura 2000 ja laittomien jätteen siirtojen valvonta. Siinä sanotaan, että tarkastussuunnitelmia ei usein ole tehty, ja kun ne on tehty, niitä ei ole asetettu julkisesti saataville.

Valiokuntani kiinnitti huolestuneena huomiota komission päätelmiin, joiden mukaan yhteisössä ei voida varmistaa ympäristölainsäädännön täysimääräistä täytäntöönpanoa. Se aiheuttaisi jatkuvaa vahinkoa ympäristölle ja vääristäisi jäsenvaltioiden välistä kilpailua.

Siksi valiokuntani laati komissiolle neljä kysymystä, jotka voidaan tiivistää seuraavasti: Ensinnäkin, miksi komissio haluaa ainoastaan muuttaa suositusta – miksi se ei tee ehdotusta ympäristötarkastuksia koskevasta direktiivistä? Toiseksi, miksi komissio on sen sijaan päättänyt ehdottaa ympäristötarkastusvaatimusten sisällyttämistä olemassa oleviin direktiiveihin yksitellen, mikä on aikaa vievää? Kolmanneksi, miksi komissio ei ole valmis määrittämään direktiivillä termejä, kuten ”tarkastus” ja ”tilintarkastus”, joita jäsenvaltiot tulkitsevat eri lailla? Neljänneksi, miksei komissio ole valmis muuttamaan IMPELiä tehokkaaksi Euroopan unionin ympäristötarkastusviranomaiseksi?

Haluan kiittää komissiota etukäteen vastauksesta ja päättää puheenvuoroni korostamalla sitä, että mielestäni ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoon ja sen valvontaan pitäisi kiinnittää yhtä paljon poliittista huomiota kuin lainsäädännön hyväksymiseen komissiossa, neuvostossa ja parlamentissa.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin iloinen voidessani osoittaa uskottavuuteni ympäristöasioissa petostentorjunta-asioiden lisäksi, joten vaihdan aiheita mielelläni. Haluan kiittää Euroopan parlamenttia tästä keskustelusta, jonka aiheena ovat erittäin tärkeät ympäristötarkastukset.

Parlamentti ja neuvosto tunnistivat EU:n laajuisten toimien tarpeen ja hyväksyivät ympäristötarkastuksia koskevan suosituksen vuonna 2001. Tavoitteena oli laatia ympäristötarkastuksille yhteiset perusteet, jotta voidaan varmistaa ympäristölainsäädännön parempi ja johdonmukaisempi täytäntöönpano koko yhteisössä.

Silloin keskusteltiin pitkään siitä, pitäisikö näiden perusteiden olla sitovia vai ei. Kompromissina hyväksyttiin suositus, joka ei ole sitova. Jäsenvaltiot lupasivat panna sen täysimääräisesti täytäntöön, ja komissiota pyydettiin tarkastelemaan päätöstä uudelleen sen jälkeen, kun suosituksen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa on saatu kokemuksia.

Komission käynnisti uudelleentarkasteluprosessin marraskuussa 2007 antamallaan tiedonannolla. Tiedonannossa komissio esitti päätelmänään, että vaikka suositus oli parantanut ympäristötarkastuksia joissakin jäsenvaltioissa, sitä ei valitettavasti ollut pantu täysimääräisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa.

Siksi komissio esitti alustavat näkemyksensä siitä, miten tilannetta voitaisiin parantaa. Tarpeellisiksi katsomamme toimenpiteet ovat seuraavat: Ensinnäkin suositusta on muutettava niin, että se on selvempi ja raportointijärjestelmä on parempi. Toiseksi suositusta on tarvittaessa täydennettävä yksittäisten direktiivien oikeudellisesti sitovilla tarkastusvaatimuksilla. Kolmanneksi tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista tarkastuslaitosten välillä IMPELin yhteydessä on tuettava edelleen.

Komissio kerää nyt muilta toimielimiltä ja sidosryhmiltä kommentteja näistä ensimmäisistä ehdotuksista ja esittelee sitten lopulliset ehdotuksensa.

Nyt siirryn esitettyyn kysymykseen ja haluaisin esittää seuraavat kommentit.

Ensinnäkin haluaisin selventää, että komission marraskuussa 2007 antamassa tiedonannossa esitetyt näkemykset eivät sulje pois sitä mahdollisuutta, että komissio esittäisi tulevaisuudessa ehdotuksen ympäristötarkastuksia koskevaksi direktiiviksi. Komission tiedonannossa ilmaistu näkemys on se, että tehokkaiden ympäristötarkastusten varmistamiseen tarvitaan EU:n laajuisia oikeudellisesti sitovia sääntöjä. Siinä suhteessa kantamme on sama kuin parlamentin.

Kysymys kuuluu kuitenkin, pitäisikö näiden sääntöjen olla monialaisia ja kattaa kaikki ympäristötarkastukset vai pitäisikö niiden olla alakohtaisia ja koskea vain tiettyjä laitoksia tai toimintoja?

Kummallakin lähestymistavalla on hyötynsä ja haittansa. Monialainen lähestymistapa olisi yksinkertaisempi ja nopeammin toteutettavissa. Toisaalta alakohtaisen lähestymistavan avulla voisimme kohdentaa vaatimukset paremmin eri laitosten ja toimintojen tiettyjen näkökohtien mukaan. Esimerkiksi jätteensiirtojen tarkastusvaatimukset poikkeavat täysin teollisuuslaitosten tarkastusvaatimuksista. Tarkempi kohdennus auttaisi asettamaan tehokkaammat vaatimukset.

Alakohtaista lähestymistapaa olemme jo jossain määrin soveltaneet usean vuoden ajan. Esimerkiksi Seveso II -direktiivissä on säännökset laitosten tarkastuksista onnettomuuksien ehkäisemiseksi. Nämä säännökset ovat osoittautuneet erittäin onnistuneiksi. Nyt olemme sisällyttäneet tarkastusvaatimukset ehdotukseemme IPPC-direktiivin tarkistamisesta.

Toinen ala, jolla nähdäksemme tarvitaan lisätoimia, on EU:n jätteiden siirrosta annetun asetuksen täytäntöönpano. Laittomien jätteensiirtojen kasvava ongelma on vaaraksi ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

On selviä todisteita laittomista siirroista, joita on rekisteröity IMPELin koordinoimien EU:n yhteisten jätteensiirtotarkastusten aikana. Uusimmat tiedot kaupoista ja tiettyjen jätevirtojen, erityisesti sähkö- ja elektroniikkalaitteista ja käytöstä poistetuista ajoneuvoista muodostuvan jätteen vientiä koskevat tutkimukset osoittavat, että vientimäärät EU:sta ovat huomattavia.

Monissa tapauksissa siirrot näyttävät rikkovan EU:n jätteiden siirrosta annetun asetuksen vientikieltoja. Ongelman vakavuutta korostavat vakavat vaaratilanteet EU:n viedessä jätteitä kehitysmaihiin, kuten Norsunluurannikon vuoden 2006 tapauksessa, sekä hiljattain julkaistu Greenpeacen raportti Länsi-Afrikkaan laittomasti kuljetetuista jätteistä.

Komissio tutkii parhaillaan, tarvitaanko lisäaloitteita, joihin sisältyisi paremmat lainsäädäntövaatimukset, jotta jätteiden siirtojen tarkastuksia ja valvontaa voidaan lisätä ja vahvistaa.

Kuten tiedonannossamme totesimme, mielestämme on myös laadittava yhteiset määritelmät tarkastusten kannalta oleellisille termeille. Tarkoituksenmukainen väline siihen olisi monialainen suositus.

Mitä tulee ajatukseen muuttaa IMPEL EU:n ympäristötarkastusviranomaiseksi, IMPEL luotiin jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten epäviralliseksi verkostoksi. Sen tavoitteena on helpottaa tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa niiden ihmisten välillä, jotka käytännössä soveltavat ympäristölainsäädäntöä jäsenvaltioissa. Mielestäni meidän pitäisi säilyttää tämä IMPELin tehtävä, jonka tarkoituksena on yhdistää tarkastajien asiantuntemus ja mahdollistaa epävirallinen ajatustenvaihto Euroopan tasolla.

Komissio aikoo jatkaa tukeaan IMPELille ja vahvistaa menestyksestä yhteistyötä. Tänä vuonna IMPEL muutettiin epävirallisesta verkostosta kansainväliseksi järjestöksi. Näin IMPEL saa lisää näkyvyyttä ja uusia toimintamahdollisuuksia. Se, että tämän lisäksi perustettaisiin EU:n ympäristötarkastusviranomainen, jolla olisi täytäntöönpanon valvontavalta ja valta haastaa jäsenvaltiot tuomioistuimeen, on mielenkiintoinen ja kunnianhimoinen ajatus. Se kuitenkin herättäisi tärkeitä oikeudellisia ja institutionaalisia kysymyksiä.

Meidän pitäisi myös tarkastella välineitä, joilla voitaisiin parantaa tällä hetkellä käytettävissämme olevan EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa, ja harkita, voitaisiinko niitä kehittää edelleen tai hyödyntää

paremmin. Esimerkkejä tästä ovat monialaiset rikkomismenettelyt, joita komissio on käynnistänyt jäsenvaltioita vastaan tiettyjen velvollisuuksien täyttämisen järjestelmällisen laiminlyönnin vuoksi. Nämä muun muassa eräissä jäsenvaltioissa olevia tuhansia laittomia kaatopaikkoja koskevat rikkomismenettelyt ovat parantaneet täytäntöönpanon valvontastrategioita jäsenvaltioissa.

Toinen esimerkki aloitteesta, joka on johtanut parempaan täytäntöönpanon valvontaan, ovat koko yhteisön yhteiset jätteensiirtotarkastukset, joita on järjestetty IMPELin puitteissa komission tuella. Me selvittämme, millä keinoin voidaan lujittaa tätä yhteistyötä ja kannustaa kaikkia jäsenvaltioita osallistumaan siihen.

Caroline Jackson, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni komission jäsenen puhe oli lähinnä pettymys. Tiedän, että hän on Stavros Dimasin sijaisena eikä voinut tehdä muuta kuin lukea ääneen hänelle annettun vastauksen, mutta mielestäni me tarvitsemme enemmän.

Ympäristölainsäädäntöä puoltavat tässä istuntosalissa useimmat tai jopa kaikki – mahdollisesti myös UKIP, joka ei näytä olevan nyt läsnä vaan taitaa olla silittämässä Ison-Britannian lippujaan.

Ongelmana on, että me emme tiedä, mitä jäsenvaltioissa tapahtuu, ja Euroopan komission ehdotus on vasta hyvin pieni askel kohti tilanteen paranemista. Me ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa kannatamme yhä direktiiviä suosituksen sijaan. Minä en ymmärrä, miksi meillä ei voisi olla ympäristötarkastuksia koskevaa yleisdirektiiviä ja tarvittaessa erityisdirektiiveihin liitettyjä erityissääntöjä.

Haluaisin seuraavaksi siirtyä kysymykseen EU:n ympäristötarkastusvirastosta. On ehkä vähän outoa, että tämä ajatus kuullaan brittikonservatiivilta – ”äänestä sinistä, toimi vihreästi” – mutta me tarvitsemme sitä, koska muutoin komissio on täysin riippuvainen siitä, mitä tietoja jäsenvaltiot haluavat antaa.

On tavatonta, että yhdeksän vuotta kaatopaikkadirektiivin voimaantulon jälkeen Espanja asetetaan nyt Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa syytteeseen 60 000 laittomasta kaatopaikasta, joihin mahtuu yli puoli miljoonaa tonnia niihin laittomasti tyhjennettyä jätettä. Me uskomme tietävämmme, mitä tapahtuu Napolin eteläpuolella. Vuonna 1979 hyväksytty lintudirektiivi jätetään edelleen laajasti huomiotta.

Komission tuomioistuimeen viemät ympäristöasioita koskevat syytteet ovat usein yksityisten kansalaisten aloitteita. Mielestäni se ei riitä. Meidän pitäisi kertoa eurooppalaisille, että me emme voi taata, että meidän hyväksymäämme ympäristölainsäädäntöä noudatetaan. Tämä on hyvin vakava asia ajatellen sitä, että pohdimme parhaillaan ilmastomuutosta koskevaa lainsäädäntöä. Meidän on palattava kysymykseen EU:n ympäristötarkastusviranomaisesta, jota tuen täysin.

Genowefa Grabowska, PSE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, esitän ryhmäni puolesta ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan jäsenenä täyden tukeni kysymyksille. Olen samaa mieltä kollegan kysymyksissään esittämistä huolenaiheista.

Marraskuussa 2007 annettu tiedonanto tosiaankin synnyttää monia ristiriitoja ja epäilyksiä ihmisissä, jotka ovat huolestuneita ympäristöstä ja haluavat, että Euroopan parlamentti ei vain laadi ympäristölainsäädäntöä vaan että se myös pannaan täytäntöön sen tarkoittamassa hengessä.

Jotta onnistuisimme siinä, tarvitsemme tehokkaan lainsäädännön täytäntöönpanoa ja noudattamista valvovan järjestelmän, jota ei vielä ole kehitetty. Meillä on kansallisia järjestelmiä, jotka toimivat keskenään erilailla, kun taas EU:n tasolla meillä on suositus. Kuten me kaikki tiedämme, suositukset eivät ole sitovia. Siitä säädetään Rooman sopimuksen 249 artiklassa, jossa määritetään direktiivin ja suosituksen erot. Haluaisin siksi pyytää komissiota suhtautumaan asiaan kaikella vakavuudella ja esittämään kokonaisvaltaista järjestelmää, johon kuuluu direktiivin noudattamisen valvonta, tarkastus ja tulokertomukset sitovana välineenä, direktiivinä ympäristölain noudattamisesta Euroopan unionissa.

Me emme voi jättää asiaa tähän emmekä voi odottaa, että yhden vuonna 2001 annetun suosituksen muuttaminen eli uusien jäsenvaltioiden velvollisuuksien lisääminen suositukseen muuttaisi jotain. Hyvä komissio jäsen, se ei muuta yhtään mitään. Tosiasia on, että jos me haluamme tehokasta ympäristölainsäädäntöä, meillä on oltava tehokas täytäntöönpano- ja valvontajärjestelmä.

Toistan vielä: Te kysyitte, pitäisikö meidän antaa alakohtaisia vai yleisiä valvonta-asetuksia. Minä puolestani haluan kysyä, haluaisitteko suojella koko ympäristöä vai vain yksittäisiä aloja? Siinä on teille vastaus.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on viime vuosina hyväksynyt paljon ympäristölainsäädäntöä. Ympäristö on asialistan kärjessä, mikä on aivan oikein.

Tärkeintä ei kuitenkaan ole vain lainsäädännön tuottaminen: se täytyy myös panna täytäntöön, ja juuri siinä näyttää ilmenevän ongelmia. Euroopan komission tietojen mukaan ympäristöpolitiikan täytäntöönpano jättää ajoittain toivomisen varaa. Nykyinen ympäristötarkastuspolitiikka sisältyy suositukseen, jota tulkitaan eri jäsenvaltioissa varsin eri tavoin. On myös kerrottu, että ympäristötarkastuksia on suoritettu puutteellisesti, mikä tarkoittaa sitä, että olemassa olevasta lainsäädännöstä huolimatta ympäristö ei aina hyödy. Jos me haluamme ympäristön laadun paranevan, meidän täytyy pitää tehokkaan valvonnan luomista ensisijaisen tärkeänä, jotta voimme varmistaa tämän lainsäädännön täytäntöönpanon.

Hyvä komission jäsen, te väitätte osoittavanne uskottavuutenne ympäristöasioissa. Siinä suhteessa tehtävää on vielä varsin paljon. Toimin itse jätteiden siirtoa koskevan asetuksen esittelijänä vuonna 2007 ja ennen sitä, ja kyseisellä alueella on vielä paljon parantamisen varaa. Olisitteko te ympäristöpolitiikan paremman täytäntöönpanon yhteydessä valmis tekemään olemassa olevasta suosituksesta sitovan?

Bogusław Sonik (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, olen Euroopan komission kanssa samaa mieltä siitä, että eri jäsenvaltioiden käyttämissä ympäristölainsäädännön noudattamisen valvontamenetelmissä on suuria eroja, minkä vuoksi on mahdotonta varmistaa, että EU:n lainsäädäntö pannaan täytäntöön ja sitä valvotaan johdonmukaisesti.

Työssäni Euroopan parlamentin jäsenenä minulla on ollut tilaisuus tutkia useiden IMPELin hankkeiden tuloksia, joista yksi koskee rajat ylittävää jätteiden siirtämistä satamien kautta. Olen havainnut, että IMPELin eri tarkastuspalvelujen välinen yhteistyö koostuu kokemustenvaihdon lisäksi myös yhteisistä valvontaoperaatioista ja – mikä on kenties vieläkin tärkeämpää – ympäristörikkoksia ja -rikkouksia koskevasta tiedonvaihdesta.

Jotkin epärehelliset yritykset siirtävät tarkoituksellisesti laittomat toimintonsa maihin, joissa ne tietävät valvontajärjestelmän olevan heikompi ja voivat jatkaa toimintaa ilman rangaistusta. Jos kaikkien jäsenvaltioiden valvontajärjestelmät olisivat samanlaisia, tällaista ei tapahtuisi. Tämä on toinen peruste sen puolesta, että Euroopan unionilla pitäisi olla tehokas ja yhtenäinen ympäristövaatimusten noudattamista valvovien laitosten järjestelmä.

Tarkastukset ovat tärkeä väline EU:n lainsäädännön täytäntöönpanossa ja sen valvonnassa, mutta siitä huolimatta niillä on eri jäsenvaltioiden politiikassa erilainen painoarvo. Siksi tuen täysin Euroopan komission ehdotusta nykyisten suositusten muuttamisesta niin, että ne olisivat tehokkaampia. Olen samaa mieltä ehdotuksesta tiettyjen laitosten ja toimintojen tarkastusta koskevien oikeudellisesti sitovien vaatimusten lisäämisestä alakohtaisiin asetuksiin. Kun se on tehty, tarkastukset saavat poliittisesti suuremman painopisteen ja ympäristölakien täytäntöönpanon valvonta koko yhteisössä paranee.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Tarkastuksilla on tärkeä osuus yhteisön ympäristölainsäädännön soveltamisen ja noudattamisen varmistamisessa. Tässä mielessä vuonna 2001 hyväksytty komission suositus, jossa asetetaan vähimmäisvaatimukset jäsenmaiden ympäristötarkastuksille, oli tuossa vaiheessa tärkeä askel eteenpäin.

Tämän suosituksen soveltamisen arviointi on kuitenkin tuonut esiin lisää huolenaiheita. Komission tiedonannossa todetaan, että ympäristötarkastuksia tehdään paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla edelleenkin hyvin eri lailla. Lisäksi on huomattu, että tiedonannon tekstissä hyväksytyt kansalliset toimet vaihtelevat suuresti sekä soveltamisen että valvonnan suhteen. Tämän suosituksen puutteita ei ole korjattu riittävästi komission tiedonannossa. Vaikka edellä mainittujen ongelmien mukauttamista ehdotetaan, siitä puuttuu yksi avaintekijä, joka on aiheuttanut sen, että suositus on ollut kohtalaisen onnistunut. Tarkoitin nimenomaan tämän asiakirjan lainsäädännöllistä luonnetta.

Siksi pelkkä suosituksen uudelleentarkastelu mielestäni vain säilyttää nykyisen epävarman tilanteen. Vain direktiivi voi parantaa ympäristötarkastuksia merkittävästi ja tehokkaasti.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää arvoisia parlamentin jäseniä heidän aina niin herkkiä ympäristöasioita koskevista kommentistaan ja havainnoistaan, koska me kaikki haluamme parantaa ympäristöä. Kaksi niihin liittyvää kommenttia herätti huomiota.

Komissio on sitä mieltä, että ympäristötarkastuksia koskevat oikeudellisesti sitovat vaatimukset ovat todella tarpeellisia ja arvokkaita. Siihen suuntaan komissio pyrkii. Kysymys kuuluu, mihin nämä sitovat vaatimukset kuuluvat muutettaessa IMPELiä Euroopan ympäristötarkastusviranomaiseksi? Komissio on yhä sitä mieltä, että IMPEL on parempi säilyttää nyky muodossaan.

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

(Istunto keskeytettiin klo 11.55 äänestysten alkamista odottaessa ja sitä jatkettiin klo 12.05.)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

6. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja.)

6.1. Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttaminen (A6-0394/2008, Ingeborg Gräßle) (äänestys)

6.2. Lisätalousarvio nro 8/2008 (A6-0453/2008, Ville Itälä) (äänestys)

6.3. Euroopan oikeusasiamiehen erityiskertomus kantelua 1487/2005/GG koskevan Euroopan unionin neuvostolle annetun suosituluonnoksen johdosta (A6-0395/2008, Rainer Wieland) (äänestys)

6.4. Sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmien tulevaisuus: niiden rahoitus ja pyrkimys yksilöllistämiseen (A6-0409/2008, Gabriele Stauner) (äänestys)

6.5. Kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytykset korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten (A6-0432/2008, Ewa Klamt) (äänestys)

6.6. Oleskelua ja työskentelyä koskeva yhden hakemuksen menettely (A6-0431/2008, Patrick Gaubert) (äänestys)

– Tarkistuksesta 10 toimitetun äänestyksen jälkeen

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, teidän täytynee toistaa tarkistuksesta 1 toimitettu äänestys, koska siinä oli sama enemmistö, joka äänesti tarkistuksen 1 puolesta. Te menitte asioiden edelle sanoessanne, että se oli hylätty.

Puhemies. – (EN) Mielestäni nyt on jo myöhäistä. Se oli minulle selvempää ensimmäisessä äänestyksessä kuin sitä seuraavissa. Olen pahoillani, mutta olen tehnyt päätökseni tästä asiasta.

6.7. Maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn muuttaminen (A6-0368/2008, Neil Parish) (äänestys)

6.8. Järjestely rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (A6-0450/2008, Pervenche Berès) (äänestys)

– Tarkistuksesta 1:

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Pervenche Berès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, käsittääkseni suullinen tarkistus lähetettiin teille kirjallisena.

Sen sijaan, että sanoisimme ”neuvoston ja jäsenvaltioiden”, ehdotan, että sanomme ”neuvostossa kokoontuvien jäsenvaltioiden”.

(EN) Englanniksi teksti kuuluisi ”the Member States within the Council and the Commission” ja ”and the Member States” poistettaisiin.

(FR) Luotan siihen, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä voi hyväksyä sen.

Se on johdonmukaisempi ja tehokkaampi.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

6.9. EU ja matkustajarekisteritiedot (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Euroopan komission varapuheenjohtaja, arvoisat ryhmien puheenjohtajat ja parlamentin jäsenet, puheenvuoroni teille äänestysten aikana on varsin tunnepitoinen.

Olen iloinen siitä, että puheenjohtajavaltiona toimivalle Ranskalle on annettu mahdollisuus puhua parlamentille EU:n matkustajarekisteritiedoista. Tämä hanke herättää paljon kysymyksiä, pelkoja ja odotuksia, joita kaikkia kannattaa tarkastella lähemmin.

Siihen osallistuu useita julkisia ja yksityisiä tahoja, ja siinä on kyse Euroopan unionin sisäisestä turvallisuudesta, sen perusvapauksien ja -oikeuksien käsitteestä ja tietyistä näkökulmista, jopa sen kansainvälisestä politiikasta.

Siksi tähän ohjelmaan tarvitaan järjestelmällinen, yhteinen ja asteittainen lähestymistapa.

Olemme kuuden viime kuukauden aikana käyneet avoimia, hyvin perusteltuja keskusteluja tietyistä konkreettisista kysymyksistä. Olemme kuulleet lentomatkailualan yrityksistä, jäsenvaltioiden turvallisuudesta vastaavista laitoksista ja EU:n terrorismin torjunnan koordinaattorista. Olemme toimineet täysin avoimesti tietosuojaviranomaisten kanssa ja minun täytyy sanoa, että Euroopan tietosuojavaltuutetun apu oli äärimmäisen hyödyllistä.

Puheenjohtajavaltio Ranska sai perusoikeusvirastolta lausunnon, ja tämä aloite oli ensimmäinen.

Samassa avoimuuden hengessä neuvosto esitti toiveensa hyvin tiiviistä yhteistyöstä tämän parlamentin kanssa riippumatta siitä, mikä oikeusperusta tai institutionaalinen kehys on voimassa. Siksi ehdotin tälle parlamentille ohjelmaa koskevien näkemysten vaihtamista mahdollisimman usein. Esittelijänne sai myös epävirallisesti yksityiskohtaisia tietoja työn jokaisessa vaiheessa kuuden viime kuukauden aikana.

Ensi viikolla puheenjohtajavaltio esittää oikeus- ja sisäasioiden neuvostolle hyväksyttäväksi kirjallisen edistymiskertomuksen. Lupaan parlamentille, että tämä yhteenveto lähetetään teille.

Meidän on pystyttävä käsittelemään keskustelussamme kaikkia ohjelmassa heränneitä kysymyksiä. Niitä on kolmenlaisia.

Ensimmäinen on se, että tämä väline on korvaamaton, minkä todistaa esimerkiksi sen käyttö huumeiden torjunnassa. Ranskassa ohjelman ansiosta lentoasemilla pysäytettyjen huumeiden osuus on 60–80 prosenttia. Puolitoista tonnia huumeita vuodessa on selvä todiste, ja mikä on hyödyllistä huumeiden torjunnassa on hyödyllistä myös terrorismin torjunnassa. EU:n terrorismin torjunnan koordinaattorille, joka työskentelee tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden asiasta vastaavien laitosten kanssa, tämän ohjelman tiedot ovat selvästi hyödyllisiä lähinnä siksi, että terroristit ovat erityisen haavoittuvia rajanylityspaikoilla.

Toinen tärkeä kysymys on, että me tarvitsemme ilmiselvästi oikeuksien ja vapauksien suojelemisen periaatteet, joita on kunnioitettava koko Euroopassa aina tietoja käytettäessä. Näitä tietoja kerätään ja käsitellään nyt hyvin erilaisilla menetelmillä, mikä ei ole Euroopan unionin mittakaavassa riittävää. Tarvitsemme yhdenmukaistetut standardit, ja kaikki hyödytön tai suhteeton on tietysti hylättävä tai siitä on rangaistava.

Kolmas tärkeä kysymys on kansainvälistä laatua. Tietysti tahot haluavat kehittää kokonaisvaltaisen politiikan, Amerikan mallille vaihtoehtoisen mallin, ja Euroopan täytyy pystyä edistämään tätä mallia kansainvälisellä tasolla.

Euroopan unionilla on valtuudet puuttua yhteiseen maailmanlaajuiseen toimintaan, jotta se voi vaikuttaa tapaan, jolla näitä tietoja ja ohjelmia käytetään ja säädellään. Siinä on vaikutusvallan lisäksi kysymys myös arvojemme kunnioittamisesta. Meidän lentoyhtiömme ja kansalaisemme pyytävät meitä tekemään tämän, jotta liian moninaisten kansallisten vaatimusten aiheuttamat rajoitukset vähenisivät.

Arvoisa puhemies, valiokunnan puheenjohtajat ja parlamentin jäsenet, sitä meidän on pohdittava yhdessä.

(Suosionosoituksia)

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Kiitän neuvostoa lausunnosta. Haluaisin – myös muiden ryhmien varjoesittelijöiden puolesta – sanoa, että Euroopan parlamentti on vakavasti otettava kumppani ja täysin valmis osallistumaan tähän prosessiin. Me ilmaisemme kuitenkin virallisen kantamme vasta sitten, kun kaikkiin Euroopan parlamentin, Euroopan tietosuojavaltuutetun, kansallisten tietosuojaviranomaisten, perusoikeusvirastojen ja lentoyhtiöiden esittämiin kysymyksiin ja vastalauseisiin on annettu täydelliset, tyydyttävät ja yksityiskohtaiset vastaukset, koska ne kaikki ovat oikeutettuja asianmukaiseen vastaukseen.

Neuvosto on usein luvannut sitoutua Lissabonin sopimuksen uudistuksiin. Näiden uudistusten puuttuessa pyydän neuvostoa toimimaan Lissabonin sopimuksen hengen mukaisesti ja noudattamaan tämän parlamentin suosituksia tai selittämään asian ei niinkään Euroopan parlamentille vaan EU:n kansalaisille.

Kahdeksan vuotta Nizzan jälkeen näiden poliisi- ja oikeusalan yhteistyöhön liittyvistä asioista päätetään valitettavasti edelleen suljettujen ovien takana ilman merkittävää demokraattista valvontaa. Siksi toivon, että jäsenvaltiot osoittaisivat samaa määrätietoisuutta, rohkeutta ja päättäväisyyttä demokraattisissa uudistuksissa, niin kuin ne tekivät talouskriisissä.

Lopuksi vetoan kollegoihini, että he tukisivat tätä päätöslauselmaa ja antaisivat neuvostolle selvän poliittisen viestin.

(Suosionosoituksia)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, koska ministeri Jouyet on poistumassa, parlamentin pitäisi mielestäni kiittää häntä. Hän on ollut yksi uutterimmista tuntemistamme ministereistä. Toivotan hänelle onnea.

(Kovaäänisiä suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Kiitos paljon, jäsen Cohn-Bendit. Ollaanpa sitä hyvällä tuulella tänään!

6.10. Järjestely rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (äänestys)

6.11. EU:n reagointi Kongon demokraattisen tasavallan itäosan pahenevaan tilanteeseen (äänestys)

– Ennen tarkistuksesta 1 toimitettua äänestystä:

Pasqualina Napolitano (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, poliittiset ryhmät ovat käsittääkseni samaa mieltä sanan ”erikois” poistamisesta puhuttaessa unionin erikoisjoukoista. Siispä: poistetaan sana ”erikois”.

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

6.12. Eurooppalainen avaruuspolitiikka: kuinka tehdä avaruudesta maanläheinen asia (äänestys)

6.13. Rypäleaset (äänestys)

6.14. HIV/aids: seulonta ja varhainen hoito (äänestys)

6.15. Mehiläishoidon tilanne (äänestys)

6.16. Jäsenvaltioissa suoritettaville ympäristötarkastuksille asetettavista vähimmäisvaatimuksista annetun suosituksen 2001/331/EY uudelleentarkastelu (äänestys)

7. Äänestysseitykset

Suulliset äänestysseitykset

– Mietintö: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta yrittää epätoivoisesti kyseenalaistaa naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan toimivallan, kun on kyse miesten ja naisten tasa-arvosta työpaikalla. Se on kaapannut aloitteemme mietinnön laatimisesta palkkaerojen ja muiden eriarvoisuuksien syrjivistä vaikutuksista naisten eläkkeisiin ja suuntauksesta kohti sosiaaliturvan yksilöllistämistä.

Tuloksena on sekava mietintö, jossa yhdistetään yleisesti tunnettuja yleiskäsityksiä. Se on kaukana naisten epätasa-arvoista kohtelua eläkeasioissa ja parannuskeinoista koskevista kysymyksistä, joihin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta halusi keskittyä mietinnössään. Naisten oikeuksien valiokunnan lausunnon valmistelijana työjärjestyksen 47 artiklan mukaisesti yritin naisten oikeuksien valiokunnan yksimielisellä tuella tehdä parhaani tiettyjen korjausten ehdottamiseksi eläkejärjestelmäuudistuksen yhteydessä. Lausunnossa on kuusi hyvin tarkkaa korjausta, joiden tarkoituksena on täyttää naisten vakuutuksissa esimerkiksi äitiyden tai perhesitoumusten vuoksi olevat aukot.

Voitteko uskoa, että työllisyyden valiokunta nimenomaan hylkäsi ne, mikä on räikeästi ristiriidassa työjärjestyksen 47 artiklan velvollisuuksien kanssa? Olen pahoillani, että me hävisimme yhden taistelun, mutta sota ja meidän kamppailumme jatkuu.

– Mietintö: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Klamtin mietintöä vastaan siitä yksinkertaisesta syystä, että koko taloudellisista syistä tapahtuvan maahanmuuton käsite ja se, josta käytetään nimitystä ”sininen kortti”, ovat todisteita lyhyen tähtäimen ajattelusta. Meidän pitäisi sen sijaan soveltaa politiikkaa, joka tähtää koulutukseen, uudelleen koulutukseen ja Euroopan unionissa tällä hetkellä olevien noin 20 miljoonan työttömän saamiseen takaisin töihin. Meidän pitäisi sen sijaan ottaa oppia aiemmista virheistämme. Malliesimerkki on vierastyöläisten ja heidän perheidensä maahantuonti 1970- ja 1980-luvuilla, mistä sukeutui suuri sosiaalinen ongelma.

He yrittävät nyt rauhoittaa ihmisiä lupaamalla, että tämä koskee vain korkeasti päteviä ja väliaikaisia maahanmuuttajia, mutta mikä minä olen epäilemään Louis Michelin puhetta, kun hän sanoo, että myös muut maahanmuuttajat olisivat yhä tervetulleita. Tulvaportit pysyvät siis auki. He eivät tee muuta kuin perustavat uuden. Tässä on kyse yhteiskunnan vastaisesta liittoutumasta. Isot yritykset haluavat halpaa työvoimaa ja yhdistävät voimansa monikulttuurisen vasemmiston kanssa, ja yhteiskunta saa maksaa laskun.

– Mietintö: Neil Parish (A6-0368/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, äänestin Parishin viinin yhteisen markkinajärjestelyn yhdentämistä koskevan mietinnön puolesta raskain mielin, koska mielestäni yhteinen markkinajärjestely ei tarkoita yksinkertaistamista eikä lisää avoimuutta. Se tekee viininkasvattajien ja koko viinialan elämästä monimutkaisempaa.

Komission jäsen yritti saada meidät eilen illalla vakuuttuneiksi asiasta. Toivon, että komissio pitää sanansa ja, mikä vielä tärkeämpää, että ammattiala on edelleen asianmukaisesti edustettuna neuvoo-antavassa komiteassa, kuten se on ollut ensimmäisestä viinin yhteisestä markkinajärjestelystä lähtien.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin tänään aamupäivällä hieman epäröiden Neil Parishin yhteisen markkinajärjestelyn luomista laajalle erilaisten maataloustuotteiden valikoimalle koskevan mietinnön puolesta. Olen tyytyväinen komission tavoitteeseen yksinkertaistaa EU:n maatalouspolitiikkaa. Se tarkoittaa, että tulevaisuudessa on vain yksi markkinajärjestely, joka korvaa 21 nykyistä, esimerkiksi hedelmiä, vihanneksia, maitoa ja viiniä koskevaa markkinajärjestelyä. Tuloksena olevaan erittäin monimutkaiseen asiakirjaan liittyvää hallintoa on kuitenkin yksinkertaistettava mahdollisimman paljon. Siksi olen hyvin tyytyväinen siihen, että komissio vakuutti eilisessä keskustelussa, että se hyväksyy ajatukseni ja sisällyttää EU:n EUR-Lex-hakukoneeseen toiminnon, jonka avulla käyttäjät voivat hakea vain ne artikkelit, jotka liittyvät johonkin tiettyyn maataloustuotteeseen.

Komissio on myös vahvistanut, että viinin markkinajärjestely, josta käytiin melko hankalat neuvottelut ja joka sisältää monia parlamentin vaatimuksia, säilyy muuttumattomana. Vain siitä syystä pystyin äänestämään mietinnön puolesta.

- Päätöslauselmaesitys: HIV/aids (RC-B6-0581/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Olen iloinen siitä, että me käsittelemme tätä maailmanlaajuisia ongelmia muutama päivä ennen 1. joulukuuta vietettävää maailman aids-päivää. Hiv-tartunnan saaneiden määrä on kasvussa. Tällä hetkellä tartunnan saaneita on 14 000, joista 2 000 on alle 15-vuotiaita lapsia.

Tavallisten ongelmapaikkojen, kuten Afrikan ja Lähi-idän, lisäksi tartunnan saaneiden määrä on kasvanut Itä-Euroopassa ja Keski-Aasiassa. Vuonna 2006 tartunnan saaneiden määrä näillä alueilla nousi 1,7 miljoonaan. Suurin lisäys kirjattiin Venäjällä ja Ukrainassa, missä HIV-tartunnan sai noin 270 000 ihmistä. HIV:n leviäminen näillä alueilla johtuu pääosin huumeidenkäytöstä ja likaisista neuloista. Ukrainan tapauksessa luvut ovat vieläkin hälyttävämpiä, koska on kyse Euroopan unionin rajanaapurista.

Koska HIV-ongelmaa ei ole onnistuttu saamaan hallintaan maailmanlaajuisista ehkäisyohjelmista huolimatta, ohjelmat pitäisi arvioida uudelleen ja tehostaa ehkäisytoimenpiteitä ja tehokkaiden hoitojen kehittämistä.

- Päätöslauselmaesitys: Kongon demokraattinen tasavalta (RC-B-0590/2008)

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun Ruandassa tapahtui vuonna 1994 kansanmurha, Länsi sulki siltä silmänsä. Sama voi tapahtua nyt Kongon itäosassa. Ensisijainen tavoite on humanitaarinen, mutta sen lisäksi selvitettävänä on arkaluontoinen ja sekava poliittinen sotku. Se johtuu osin siitä, että kansainvälinen yhteisö pesi kätensä Ruandan kansanmurhasta ja salli vielä lisäksi kansanmurhaan syyllistyneiden hutujen paeta Kongon itäosaan, missä presidentti Kabila ei paljoakaan hillinnyt miliisiä Kigalin ja paikallisten tutsien harmiksi.

YK:n ja AU:n on nyt ryhdyttävä johtamaan kiireellisten poliittisten ja turvallisuuskysymysten selvittämistä, mutta meidän pitäisi myös tunnustaa, että tätä verenvuodatusta on rahoitettu pitkälti kilpailulla luonnonvaroista. Kiina on alueella tärkeä toimija, mutta sitä eivät Afrikan ihmisoikeudet erityisemmin kiinnosta.

Komission pitäisi tutkia, voitaisiinko Afrikassa nyt soveltaa mineraalien ja muiden luonnonvarojen sertifiointiprosessia samalla tavalla kuin onnistunutta Kimberleyn prosessia, joka on toiminut niin hyvin timanttialalla veritimanttien eli konfliktitimanttien suhteen. Siksi äänestin tämän päätöslauselman puolesta.

- Päätöslauselmaesitys: Mehiläishoitoala (B6-0579/2008)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, tämä päätöslauselma on vähän myöhässä. Se on todella myöhässä, koska sen jälkeen, kun kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annettu direktiivi 91/414 hyväksyttiin, torjunta-aineiden vaikutusta mehiläisiin ja erityisesti mehiläisten koko lisääntymiskiertoa koskevan tutkimuksen edistämiseksi on tehty hyvin vähän.

Sitäkin hämmästyttävämpää on, että kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista eli direktiivin 91/414 uudistamista koskevan Breyerin mietinnön ensimmäisessä käsittelyssä toimitetun äänestyksen aikana monet niistä, jotka tänään äänestivät päätöslauselman puolesta, puhuivat mehiläisten paremman suojelun takaavia tarkistuksia vastaan.

Meitä eivät vie eteenpäin hyvät aiheet vaan tosiasiat ja toiminta. Luotan siihen, että kun me äänestämme Breyerin mietinnöstä toisessa käsittelyssä, kollegani muistavat tämän päätöslauselman ja äänestävät mehiläisten puolesta.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa kollega Hennicotille, joka hiljattain liittyi tähän parlamenttiin, että hän ei varmastikaan voi tietää, mitä me olemme vaatineet vuodesta 1994 lähtien erityisesti tällä alalla.

Haluan kiittää kaikkia jäseniä, jotka ovat osallistuneet keskusteluun ja vaikuttaneet maatalousalan hälyttävää tilannetta koskevaan päätöslauselmaan. Täällä ei ymmärrettävistä syistä ollut eilen illalla lähellä puoltayötä paljoakaan kuulijoita – myöskään kollega Hennicot ei ollut täällä – seuraamassa tätä erinomaista ja erittäin perusteellista keskustelua, jonka tarkoituksena oli kannustaa komissiota tehostamaan toimiaan tässä mehiläishoitoalan erittäin huolestuttavassa kriisissä. Mielihyväkseni huomaa, että komissio ymmärsi meitä.

Haluaisin korostaa yksiköille, että tarkistus 1, joka hyväksyttiin ja jota vastaan ryhmäni äänesti, on pelkästään tekninen. Johdanto-osani B kappaleen saksankielisessä käännöksessä on virhe. Siksi meidän on korjattava tätä käännöstä, jossa sanotaan täsmälleen sama asia kuin saksankielisessä tarkistuksessa.

Olen samaa mieltä kasvinsuojeluaineiden lupamenettelyä koskevan tarkistuksen sisällöstä, vaikka tarkistus sittemmin peruutettiin. Koska siinä kuitenkin toistetaan sana sanalta näiden tuotteiden markkinoille saattamista koskeva teksti, josta äänestettiin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa, minä ja ryhmäni olimme sitä mieltä, että meidän ei pitäisi plagioida tätä tekstiä vaan antaa periksi ympäristöasioiden valiokunnalle. Suosituksemme ja vaatimuksemme on kuitenkin muotoiltu erittäin hyvin päätöslauselman 8 kohdassa, jossa vaaditaan täsmälleen samaa asiaa, toisin sanoen mehiläiskuolemien ja kasvinsuojeluaineiden välisiä yhteyksiä koskevien tutkimusten tehostamista, jotta voidaan tarvittaessa toteuttaa asianmukaisia toimia muun muassa näiden tuotteiden lupien osalta. Mehiläisiä tappaviin torjunta-aineisiin ei tietystikään tarvita lupia. Siitä me olemme puhuneet jo vuosia.

Puhemies. - (EN) Jäsen Lulling, kiitoksia tarkkaavaisuudestanne tämän toimenpiteen yksityiskohtien suhteen. Voimme varmistaa teille, että kieliversiot tarkistetaan huolellisesti.

Kirjalliset äänestysesitykset

- Mietintö: Ingeborg Gräßle (A6-0394/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. - (FR) Äänestin hyvän ystäväni ja kollegani Ingeborg Gräßlen mietinnön perusteella lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta, jossa hyväksytään ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamisesta. Tuen OLAFin tutkinnan kohteena olevien henkilöiden oikeusturvan parantamista ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostamista. OLAFin petostentorjunnan tutkintatoimien julkisen hallinnon sekä menettelyjen ja tutkimusten keston riippumattoman valvonnan tarve on kasvanut samalla, kun halutaan taata tutkimusten luottamuksellisuus. Inge Gräßle on tehnyt valtavan työn tämän mietinnön laatimisessa ja ansaitsee kiitoksemme.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. - (RO) Äänestin kollega Gräßlen mietinnön puolesta, koska kaikilla OLAFin tekemään tutkimukseen osallistuvilla on oltava mahdollisuus esittää siihen liittyviä huomautuksia vähintään kirjallisena. Nämä huomautukset pitäisi esittää asiaankuuluville jäsenvaltioille yhdessä muiden tutkinnan aikana saatujen tietojen kanssa. Se on ainoa keino antaa kansallisille viranomaisille kaikki tapaukseen liittyvät tiedot ja samalla noudattaa periaatetta, jonka mukaan kummallakin osapuolella on oltava mahdollisuus esittää oma näkemyksensä. Samalla mietinnössä varmistetaan yhteistyö myös kolmansien maiden kanssa ja lujitetaan OLAFin valvontakomitean asemaa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin kollega Gräßlen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAFin) suorittamia tutkimuksia koskevan mietinnön puolesta. Meille on itse asiassa äärimmäisen tärkeää muuttaa näitä tutkimuksia koskevaa asetusta, koska tietyt toimielinten väliset suhteet vaativat tarkistamista. Lisäksi meidän on muutettava asetusta tutkimuksen kohteena olevien henkilöiden oikeuksien sekä OLAFin, EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden ja vihjeenantajien välisen tiedonvaihdon suhteen. Lopuksi onnittelemme kollega Gräßleä hänen aloitteestaan. Hän on tehnyt muitakin mielenkiintoisia ehdotuksia, joilla muutettaisiin esimerkiksi viraston pääjohtajan asemaa niin, että hänellä olisi valtuudet käynnistää ulkopuolisia tutkimuksia jäsenvaltioiden tai komission lisäksi myös Euroopan parlamentin pyynnöstä.

- Mietintö: Rainer Wieland (A6-0395/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. - (IT) Kiitoksia, arvoisa puhemies. Äänestin mietinnön puolesta. Keskustelun pääasia ei ole vain tietty vetoamusvaliokunnan aihe, joka liittyy saksan kielen levinneisyyteen

suhteessa sen käyttöön yhteisön toimielimissä. Tämä on ennen kaikkea yleinen kysymys, joka liittyy kaikkien maiden kansalaisten oikeuteen saada tutustua asiakirjoihin ja sen seurauksena yhteisön toimielinten avoimuuteen. Tästä näkökulmasta on siksi mielestäni ehdottoman tärkeää, että neuvosto tutkii aihetta perusteellisesti ottaen huomioon puheenjohtajan Internet-sivuilla käytettyjen kielten määrän lisäämisen. Kieliä voitaisiin lisätä asteittain määritettävien tarkoituksenmukaisten ja puolueettomien kriteerien perusteella. Meidän on kuitenkin muistettava, että mitä useampia kieliä käytetään, sitä useammat kansalaiset voivat olla tiiviimmässä yhteydessä EU:hun. Kansalaisten pitäisi suhtautua EU:n toimielimiin samalla tavalla kuin he suhtautuvat meitä majoittaviin rakennuksiin: toimielintemme pitäisi olla helposti saatavilla.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me olemme yleisesti ottaen samaa mieltä mietinnöstä sen suhteen, mitä siinä sanotaan seuraavista oikeusasiamiehen päätelmistä: ”neuvoston kieltäytyminen käsittelemästä kanteluntekijän pyynnön sisältöä ei ole hyvän hallintotavan mukaista” ja ”näillä sivuilla olevan tiedon olisi ihanteellisessa tapauksessa oltava hyvissä ajoin saatavilla kaikilla yhteisön virallisilla kielillä”.

Olemme kuitenkin eri mieltä mietinnön päätelmien 1 kohdan d alakohdasta, jossa sanotaan seuraavaa: ”jos kielten lukumäärää rajoitetaan, käytettävien kielten valinnassa on noudatettava objektiivisuutta, kohtuullisuutta, avoimuutta ja hallittavuutta”. Meidän mielestämme neuvoston Internet-sivuilla pitäisi olla kaikki tiedot kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä, samalla tavoin kuin Euroopan parlamentin ja Euroopan komission sivuilla on nyt. Vain sillä tavoin voidaan puolustaa yhteisön johtajien arvatenkin puolustamaa monikielisyyttä ja kulttuurista monimuotoisuutta, jotka kuitenkin käytännössä kyseenalaistetaan jatkuvasti säästöjen vuoksi.

- Mietintö: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka parlamentin enemmistön hyväksymässä päätöslauselmassa on joidenkin yksittäisten myönteisten näkökohtien kanssa ristiriitaisia näkökohtia, pääperustelu on se, että väestön ikääntymisen ja väestörakenteen muuttumisen vuoksi yleisen ja julkisen sosiaaliturvajärjestelmän suurempi epävakaus on perusteltua, jotta voidaan vastata yksityisen rahoitusalan etunäkökohtiin, kun se haluaa saada mahdollisimman suuren palan tästä kakusta.

Tarkastellaanpa esimerkiksi seuraavaa kohtaa: ”muistuttaa, että yksilöllistämisuuntaus edistää toisen ja kolmannen pilarin uudenaikaistamista sosiaaliturvajärjestelmiä kyseenalaistamatta; katsoo, että tämän avulla erityisesti naisilla ja muilla haavoittuvassa asemassa olevilla ryhmillä, on enemmän valinnanvapautta ja he ovat itsenäisempiä ja voivat rakentaa omat ylimääräiset eläkeoikeutensa”.

Toisin sanoen tavoitteena on vapauden nimissä kannustaa ihmisiä etsimään julkiselle sosiaaliturvalle vaihtoehtoisia rahoitusratkaisuja, vaikka sen selvästi kielteiset tulokset ovat hyvin tiedossa. Tuoreimmat tapaukset Yhdysvalloista ovat tästä täydellinen esimerkki. Kapitalismi yrittää kuitenkin aina käyttää propagandaa omien tavoitteidensa edistämiseen.

Siksi me äänestimme esitystä vastaan.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Esittelijä Stauner on tehnyt selvän analyysin haasteista, joita väestöjemme ikääntyminen ja työssäkäyvien väheneminen aiheuttavat sosiaaliturvajärjestelmillemme, joihin hän tuntee olevan kiintynyt. Se on ensimmäinen piste hänen hyväkseen.

Toisen pisteen hän saa esittämästään arasta kysymyksestä ehdotetun tavallisen patenttilääkkeen todellisesta tehosta: tuodaan runsaasti siirtotyöläisiä, jotka toivoaksemme maksavat vanhojen eurooppalaisten eläkkeet ja terveysjärjestelmät – tyrmistyttävää kyynisyyttä ja itsekkyyttä osoittava patenttilääke, jota puolustavat ihmiset, joilla usein mielestään on yksinoikeus sympatiaan ja suvaitsevaisuuteen. Lopuksi hän ansaitsee vielä yhden pisteen kriittisestä analyysistään, joka koskee suuntausta kohti terveydenhuoltojärjestelmien yksityistämistä ja puhtaasti taloudellista lähestymistapaa kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien uudistamisessa.

Tässä mietinnössä ei kuitenkaan käsitellä tärkeintä asiaa: koska nämä ongelmat juontavat juurensa maanosamme väestön vähenemiseen, juuri se meidän pitää oikaista. Jäsenvaltiot eivät voi enää välttää kunnianhimoista perhepolitiikkaa, jossa kannustetaan syntyvyyden lisäämiseen, jotta voidaan taata sosiaaliturvajärjestelmien tasapaino, ja mikä vielä tärkeämpää, dynaamisuus, vauraus ja yksinkertaisesti eloonjääminen.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tässä mietinnössä todetaan, että useimmissa jäsenvaltioissa väestö ikääntyy ja siksi sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmiin kohdistuu paineita. Ongelman

ratkaisemiseksi esitetään tavallista ratkaisua, erilaisia EU:n toimenpiteitä. Junilistan on sitä mieltä, että EU:n ei pitäisi lainkaan puuttua asioihin, jotka liittyvät jäsenvaltioiden sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmiin.

Euroopan parlamentilla on mielipiteitä lakisääteisestä eläkeiästä, työsopimuksista, jäsenvaltioissa käytettävän eläkejärjestelmän muodosta, työn verotuksesta, verotaakan jakamisesta ja hoidon järjestämisestä EU-maissa. Nämä ovat asioita, jotka pitäisi hoitaa kokonaan kansallisella tasolla. Yleiset ohjeet EU:n toimielimiltä eivät näissä asioissa vaikuta millään tavoin.

Siksi me äänestimme lopullisessa äänestyksessä mietintöä vastaan.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Vaikka kollega Staunerin mietinnössä viitataan Lissabonin strategiaan, tuohon eurooppalaistajien ilmeiseen epäonnistuneeseen yritykseen, se ansaitsee tuen, koska siinä kyseenalaistetaan maahanmuuttoa koskeva uskontunnustus parannuskeinona Euroopan väestön, talouden ja sosiaalisten puutteiden heikkenemiseen entisestään.

Maahanmuutto, niin valikoiva kuin muunkinlainen, vääristää eurooppalaisten identiteettiä ja kulttuuria ja lisää yhteisöjen jakautumista ja siitä johtuvia jännitteitä vastaavasti kuin mitä tapahtuu maailman kaikissa monietnisisissä ja monikulttuurisissa yhteisöissä.

Se on uusorjuutusta ja hyödyttää vain globalisaation rahanahneita, jotka näkevät tässä halvassa työvoimassa keinon harjoittaa palkkapainostusta työttömyysasteen ollessa jo nyt hyvin korkea. Se mahdollistaa kolmansien maiden eliittien ryöstämisen ja näin heidän tilanteensa vaikeuttamisen.

Se on strategisesti ilmaistuna harhakuvitelmaa, koska maahanmuuttajat jäljittelevät käyttäytymisessään loppujen lopuksi eurooppalaisia. Tarkoitin tässä lähinnä valitettavaa yhteiskunnallista suuntausta kohti vähälapsisuutta, missä ollaan joka suhteessa todella eksyksissä.

Sen lisäksi, että uuden kansakuntien Euroopan pitäisi tukea perheitä ja syntyvyyden lisäämistä Euroopassa, se tarvitsee kansalliseen ja yhteisön etuuskohteluun perustuvan politiikan, kansalliseen ja yhteisön suojeluun perustuvan politiikan.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Mietintö paljastaa EU:n syvästi ruohonjuuritason vastaiset ja EU:n yhdistämisen pääoman pyrkimykset sosiaaliturvajärjestelmien lopettamiseksi koko laajuudessaan. Se koettaa pelottavalla tavalla esittää EU:n väestörakenteen huononemisen verukkeella ehdotuksen eläkeiän nostamisesta ja seuraavanlaisen ”kolmen pilarin” järjestelmän soveltamisesta:

- kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien köyhyysrajalla olevat eläkkeet
- ”työeläkejärjestelmien” laajentaminen niin, että niistä saadaan eläkemaksuihin perustuva eläke
- työntekijöiden turvautuminen yksityisiin vakuutuksiin (”yksilöllistäminen” EU:n yhtenäistämisterminologiassa), niin sanottu ”kolmas pilari”.

Näin se tasoittaa hyvin leveää tietä monopolivakuutusyhtiöille ja kasvattaa niiden voittoja lisäämällä vielä yhden kannattavan sektorin.

Tämä hyökkäys on osa EU:n työntekijöiden vastaisista toimenpiteistä, joita ovat muun muassa yleinen ”joustavuuden” soveltaminen, työlaainsäädännön ”tarkistaminen” (eli kumoaminen), työvoiman vuokrausyritysten harjoittaman ”orjakaupan” vakiinnuttaminen, 65-tuntisen viikon ja päivystysajan käyttöön ottavan direktiivi sekä työajan järjestäminen vuositasolla.

Työväenluokan täytyy vastata EU:n yhdistämisen pääoman entistä säälimättömämpään hyökkäykseen vastahyökkäyksellä ja perustaa monopolien vastainen liittoutuma, joka perää ruohonjuuritason valtaansa ja luo perustan ruohonjuuritason tarpeiden tyydyttämiselle ja ruohonjuuritason hyvinvoinnille.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin työllisyysaste ei voi olla korkeampi niin kauan, kun meillä on yhteiskuntaluokkia, jotka ovat paljon huonommin edustettuina työmarkkinoilla, tai sosiaaliryhmiä, jotka ovat kokonaan niiden ulkopuolella. Vammaiset tai vakavista terveysongelmista kärsivät haluaisivat tehdä töitä mutta joutuvat useimmiten työnantajien törkeän syrjinnän kohteeksi.

Lisäksi tarvitaan erityisvarusteita, joiden avulla he voivat suorittaa työnsä asianmukaisesti, mutta työnantajat eivät ole valmiita investoimaan kovin paljoa tähän alueeseen. Jäsenvaltioissa sovelletuilla rahoitustoimilla ei ole saatu toivottuja tuloksia. Romanian tapauksessa voin mainita verotettavaa tuloa laskettaessa tehtävien sellaisten summien vähennyksen, jotka liittyvät laitteiden ostoon ja vammaisen tuotantoprosessissa käyttämiin

laitteisiin ja vammaisten kuljetuskustannuksiin kotoa työpaikalle, sekä valmennuksesta, ammattikoulutuksesta ja opastuksesta aiheutuvien erityiskulujen vähentämisen työttömyysvakuutusbudjetista. Kuten mietinnössä kuvataan, tiettyjen erityisyriyten perustaminen tarjoaa käytännön ratkaisun näiden työmarkkinoilla haavoittuvien sosiaaliryhmien osallistamiseen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen tyytyväinen esittelijä Staunerin erinomaiseen tulevaisuuden sosiaaliturvajärjestelmiin ja eläkkeisiin liittyvään työhön ja tuin sitä äänestämällä mietinnön puolesta. Kannatan perusteluja, joihin mietintä pohjautuu, ja mielestäni meidän, Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden pitäisi yhdessä yrittää löytää mahdollisimman pian sopiva ratkaisu esitettyihin ongelmiin.

Eurooppa on maanosa, jonka väestö ikääntyy, ja sen keskimääräinen syntyvyys on pienempi kuin väestön luonnolliseen korvautumiseen tarvittava syntyvyys. Alle viidessäkymmenessä vuodessa Euroopan väestö supistuu ja vanhenee. Maahanmuutto ei varmasti ratkaise ongelmaa; on pikemminkin houkuteltava yhä suurempi osa erityistä pätevyyttä vaativissa työpaikoissa olevista ihmisistä pysymään töissä, tarjottava korkeatasoista sosiaali- ja työsuhteturvaa ja uudistettava vanhat eläkejärjestelmät ottaen huomioon monien kannattamien yksityisesti rahoitettujen järjestelmien epävaka.

- Mietintö: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Alexander Alvaro (ALDE), kirjallinen. – (EN) Tuen täysin sinisen kortin käyttöönottoa. Pelkään kuitenkin, että PPE:n ja PSE:n tarkistusten hyväksyminen tarkoittaa sitä, että Euroopan tulevaisuuteen suuntautunut laillisen maahanmuuton strategia katoaa kuin tuhka tuuleen. Käsiteltävänä oleva teksti on yksinkertaisesti hankala niiden kaikkein pätevimpien työntekijöiden kannalta, jotka harkitsevat laillista maahanmuuttoa EU:hun. Erittäin päteviä työntekijöitä ei kannusteta työskentelemään EU:n työmarkkinoilla varsinkaan käsiteltävänä olevan tekstin tukemien byrokraattisten esteiden vuoksi.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit Euroopan parlamentissa äänestimme kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten laaditun mietinnön eli niin sanotun EU:n sinisen kortin puolesta. Mietinnöllä, josta äänestettiin parlamentissa, parannetaan direktiiviä erityisesti koskien kolmansien maiden työntekijöiden yhdenvertaista kohtelua, koska se estää näiden työntekijöiden syrjinnän. Myönteistä on myös se, että jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus tutkia omaa tarvettaan avautua työntekijöiden maahanmuutolle. Olemme myös tyytyväisiä siihen, että parlamentti hylkäsi komission ehdotukset, jotka ovat sallineet työnantajien harjoittaman ihmisten syrjinnän kolmenkymmenen vuoden ajan. On ilahduttavaa nähdä, että EU:n jäsenvaltioiden mahdollisuutta ottaa työntekijöitä kolmansien maiden aloilta, joilla on työvoimapulaa, rajoitetaan. Se estää EU:ta vaikuttamasta korkeasti koulutettujen työntekijöiden aivovuotoon erityisesti kehitysmaista.

Samalla pahoittelemme sitä, että parlamentti ei kyennyt sopimaan työehtosopimusten soveltamisesta myös kolmansista maista tullessiin työntekijöihin. Pahoittelemme myös sitä, että tarkistusta 79 ei hyväksytty. Lopuksi haluamme sanoa, että palkkaus ei kuulu EU:n toimivaltaan ja kunkin jäsenvaltion työmarkkinaosapuolien täytyy loppujen lopuksi voida päättää siitä. Odotamme Ruotsin hallituksen jatkavan tätä taistelua neuvoston jatkoneuvotteluissa.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitoksia, arvoisa puhemies. Äänestin mietinnön puolesta. Tämä on äärimmäisen tärkeä säännös. Uusien oikeuksien antaminen erittäin päteville kolmansista maista tuleville työntekijöille tarjoaa mahdollisuuden sekä maahanmuuttajille että isäntämaille. Keskeistä on ennen kaikkea se, että kaikilla EU:n jäsenvaltioilla täytyisi olla yhteiset perusteet, jotta välttyttäisiin eroavuuksilta ja lisättäisiin Euroopan kykyä houkutella näitä ihmisiä, missä ollaan edelleen jäljessä Yhdysvaltojen ja Kanadan vastaavista luvuista. Tässä yhteisten sääntöjen kehityksessä, jonka hyväksymistä me valmistelimme, tuen varauksettomasti Euroopan parlamentin sosialistiryhmän tarkistuksia. Pidämme keskeisenä sitä, että minimipalkka on vähintään sama kuin isäntämaan vastaavilla työntekijöillä, mikä takaa yhdenvertaisuuden.

Vastaavasti me puollamme sinisen kortin soveltamisen laajentamista niihin, jotka jo oleskelevat jäsenvaltioissa, ja työsuhteen päättymisen jälkeisen voimassaoloajan pidentämistä kuuteen kuukauteen. Meillä on myös velvollisuus tehdä yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa ja tukea niiden avainalojen korkeasti koulutetun henkilöstön koulutusta, joihin aivovuoden vaikutukset saattavat kohdistua. Tämän toimenpiteen hyväksyminen kannustaa myös lailliseen maahanmuuttoon ja rikastuttaa EU:ta ammattitaidolla ja kokemuksella siitä vaihdon näkökulmasta, joka on aina muodostanut eurooppalaisen hengen todellisen ytimen.

Catherine Boursier (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Klamtin ”EU:n sinisen kortin” käyttöönottoa koskevan mietinnön puolesta, koska se tarjoaa meille ensimmäisen kerran mahdollisuuden siirtyä myös EU:n tasolla ”ei”-kulttuurista, linnoittautuneen Euroopan kulttuurista, ”kyllä”-kulttuuriin, avoimen Euroopan kulttuuriin, niin että voimme vihdoin kehittää maahanmuuttoliikkeiden myönteistä hallintaa ja myöntää työntekijöille tietyt oikeudet. Tämän prosessin jälkeen on nopeasti toteutettava muita toimenpiteitä, jotka tukevat ulkomaisten työntekijöiden muita luokkia, ja minä aion tarkkailla asiaa.

Me olisimme varmasti voineet mennä pidemmällekin. Olisimme halunneet monialaisen direktiivin alakohtaisen sijasta, mutta onhan olemassa yhteisön säännöstö, erityisesti ”sama palkka samasta työstä” -periaate, aivovuodon aloittamisen kieltö erityisesti sellaisilla avainaloilla kuin terveys ja koulutus sekä oleskeluoikeusajan kaksinkertaistaminen uuden työpaikan hakua varten työsuhteen päättymisen jälkeen.

Tässä tekstissä pyritään siksi ennen kaikkea edistämään laillisia maahanmuuttokanavia eikä tiettyä valikoivan maahanmuuton muotoa, jota vastustan.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin kollega Klamtin mietinnön puolesta, koska se tarjoaa mahdollisuuden työhön maahanmuuttajille, joilla on korkea ammattipätevyys. Mietinnön mukaan EU:n jäsenvaltiot ovat velvollisia asettamaan EU:n kansalaiset etusijalle, mikä hyödyntää Romanian kansalaisia joidenkin EU-valtioiden työmarkkinoilla soveltamien rajoitusten näkökulmasta. Mietintö tarjoaa direktiivissä määritetyt ehdot täyttävälle ihmiselle mahdollisuuden saada EU:n sininen kortti, joka on voimassa aluksi kaksi vuotta ja jonka voi sen jälkeen uudistaa vielä kahdeksi vuodeksi. Jos työsuhte kestää alle kaksi vuotta, sininen kortti myönnetään työsuhteen ajaksi ja sen jälkeen vielä kolmeksi kuukaudeksi.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä äänestin valitettavasti tyhjää Ewa Klamtin mietinnöstä (A6-0432/2008) ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten, koska Irlanti ei osallistunut tähän ehdotukseen Amsterdamin sopimuksen neljännen pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti ja meillä on aluetta koskeva kansallinen politiikka, joka tarjoaa joustavuutta ja laajan valinnanvapauden työmarkkinaehtoihin sopeutumisessa.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Kilpailu taitavista ja pätevistä työntekijöistä on vasta alkanut. Jotta Eurooppa menestyisi globalisaatiossa, sen on oltava houkuttelevampi taistelussa koko maailman kyvyistä. Komission ehdotus sinisestä kortista Euroopan työmarkkinoille pääsyn helpottamiseksi on siksi erittäin tervetullut. Olen itse pitkään puoltanut innokkaasti sinistä korttia ja muita ideoita, jotka helpottavat pääsyä Euroopan työmarkkinoille. Valitettavasti parlamentin enemmistö on vesittänyt ehdotusta niin paljon, että päätin äänestää tyhjää. Jatkan taistelua huomattavasti paremmasta EU:n sinisestä kortista kuin se, mitä parlamentti tunki pystyvänsä tukemaan.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) EU:n sininen kortti, jonka väitetään olevan tarkoitettu erittäin päteville työntekijöille ja joka tarjoaa kortinhaltijoille liikkumis- ja sijoittautumisvapauden Euroopan unionin kaikissa jäsenvaltioissa, on uusi maahanmuuton imupumppu, jota ei enää valvota sen paremmin EU:n kuin nyt monissa maissa kansallisella tasollakaan.

Välittömän maahanpääsyoikeuden antaminen perheenjäsenille ilman todellista aikarajoitusta kannustaa väestöä pysyvään maahanmuuttoon. Se on uuden nykyaikaisen orjuuden byrokraattinen järjestelmä, joka tästä lähtien valitsee uhrinsa heidän tutkintotodistustensa perusteella lihasten tai hampaiden sijaan. Se riistää kehitysmailta niiden kipeästi tarvitsemia aivotyöntekijöitä vaikeuttaen siten niiden taloudellista tilannetta ja takaa laittoman maahanmuuton loputtoman lisääntymisen.

Siinä otetaan käyttöön minimipalkkaraja, joka on täysin järjetön ja mielivaltaisen ja jossa ei oteta lainkaan huomioon kyseisten alojen tai ammattien todellisuutta, millä on kaksi ennustettavissa olevaa seurausta: kaikkein pätevimpien eurooppalaisten palkkojen aleneminen niin, että heillä on nykyistä suurempi houkutus muuttaa Euroopan ulkopuolelle, ja maahanmuuttajien hyväksikäyttö, koska ei ole mitään takeita siitä, että heille maksetaan palkkaa, joka on todella oikeassa suhteessa heidän pätevyyteensä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka parlamentti hyväksyi tarkistukset, joiden puolesta me äänestimme ja jotka tekevät Euroopan unionin ”sinistä korttia” koskevasta ehdotuksesta joiltakin näkökohdiltaan myönteisemmän, mielestämme nämä tarkistukset eivät kyseenalaista Euroopan komission neuvostolle esittämän direktiiviehdotuksen perusteita eivätkä sen keskeisiä tavoitteita.

”Sininen kortti” on väline, jolla pyritään vastaamaan Lissabonin strategien uusliberalistisiin tavoitteisiin työvoiman riistämisen tarpeesta. Kapitalistisen, erityisesti Yhdysvaltojen (jolla on ”vihreä kortti”) kanssa

käytävän kilpailun yhteydessä EU yrittää houkutella "erittäin pätevää" työvoimaa kolmansien maiden inhimillisten voimavarojen kustannuksella.

Toisin sanoen tämä "sininen kortti" (joka supistaa maahanmuuton riistoksi ja syrjii ja valikoi maahanmuuttajia EU-maiden työvoimatarpeiden mukaisesti) ja "palauttamista koskeva direktiivi" (joka lisää mielivaltaisia maastakarkoituksia ja lisää perheiden yhdistämisen ongelmia ja esteitä) ovat saman kolikon kaksi eri puolta. Ne ovat siten saman politiikan välineitä (keskenään johdonmukaisia) ja pilareita: EU:n epäinhimillisen maahanmuuttopolitiikan, joka kriminalisoi ja karkottaa tai riistää maahanmuuttajia ja heittää heidät ulos EU:sta.

Siksi me äänestimme esitystä vastaan.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE), kirjallinen. – (EN) Haluaisin ilmoittaa ALDE-ryhmän puolesta syyt äänestää tyhjää lopullisessa äänestyksessä. Haluan tehdä asian selväksi: ALDE on sinisen kortin vahva tukija. ALDEN mielestä järjestelmää on kuitenkin vesitetty huomattavasti. Siihen on sisällytetty liikaa rajoituksia.

EU:n maahanmuuttopaketissa pitäisi olla kaksi pilaria: laittoman maahanmuuton torjunta ja samanaikaisesti parempien mahdollisuuksien luominen laillista maahanmuuttoa varten. Tämän parlamentin tarkistusten jälkeinen ehdotus ei saa aikaan erittäin tarpeellista muutosta vaan vahvistaa sen sijaan jäsenvaltioiden protektionistisia käytäntöjä. Hyväksymällä tämän mietinnön parlamentti on heikentänyt jo entisestäänkin hyvin vaatimatonta neuvoston ehdotusta. Hukkaan heitetty tilaisuus! Nykysuuntaus on se, että suuri enemmistö erittäin pätevistä työntekijöistä muuttaa EU:n sijasta Yhdysvaltoihin, Kanadaan tai Australiaan. Jos me haluamme kääntää suuntauksen, meidän on oltava kunnianhimoisia. Käsiteltävässä olevassa tekstissä suhtaudutaan yksinkertaisesti vastentahtoisesti erittäin päteviin työntekijöihin, jotka harkitsevat laillista muuttoa EU:hun, eikä siinä pyritä millään tavalla tekemään EU:sta erittäin pätevien työntekijöiden kannalta houkuttelevampaa. Nyt tarvitaan pikaisesti poliittista rohkeutta.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Neuvoston puheenjohtajan Jean-Pierre Jouyet'n ja komission varapuheenjohtajan Jacques Barrot'n puheenvuorot keskustelussa EU:n sinisestä kortista ja yhdistelmäluvasta, joka sulauttaa oleskelu- ja työluvan yhteen, olivat erittäin valaisevia. Tässä on lyhyt kokoelma.

Jacques Barrot'n sanoin nämä tekstit "osoittavat, kuinka merkittävä maahanmuutto- ja turvapaikka-asioita koskeva sopimus, jonka loppuun saattamisen puheenjohtajavaltio Ranska on varmistanut, on ollut. Ne osoittavat myös, että tämä sopimus on tasapainoinen ja että tämä on myös osoitus eurooppalaisten halukkuudesta avata maahanmuuttovirrat, jotka voivat olla erityisen hyödyllisiä ja osoittautua erittäin myönteisiksi eurooppalaisen yhteiskuntamme tulevaisuudelle."

Hän sanoin myös: "Vaihtoehto palata lähtövaltioon kahden vuoden ajaksi ilman, että työntekijä menettää pitkäaikaisen oleskelevan asukkaan asemaa, on välttämätön."

Jean-Pierre Jouyet'n sanoin "nämä asiakirjat eivät ole loppu vaan alku, ja niissä on tilaa kiertomuutolle".

Hän sanoi myös: "nämä kaksi asiakirjaa osoittavat, että unioni on todella sitoutunut edistämään laillista maahanmuuttoa, kuten esittelijät ovat jo todenneet."

Siksi asiasta ei voi olla epäilystäkään. Meidän johtajamme ja Ranskan edustajat Euroopan toimielimissä tukevat Euroopan ulkopuolelta tulevan väestön massamaahanmuuttoa, joka johtaa kansalliseen hajaannuksen politiikkaan. Me äänestämme sitä vastaan.

Jean-Marie Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Kollega Klamtin mietintö kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten alkaa oikeista lähtökohdista mutta päättyy väärin johtopäätöksiin.

On todellakin totta, että pätevät maahanmuuttajat siirtyvät yhteisön ulkopuolelta Yhdysvaltoihin tai Kanadaan mieluummin kuin Eurooppaan. Se, että halutaan kääntää suuntaus ja saada heidät tulemaan meille, tuntuu huolestuttavalta masokismilta ja selväpäisyyden menetykseltä.

Olemmeko me niin kykenemättömiä kouluttamaan insinöörejä, tietokoneasiantuntijoita ja lääkäreitä, että meidän on tuotava heitä tänne kehitysmaista?

Onko inhimillisesti hyväksyttävää varastaa aivotyöntekijöitä maista, jotka ehdottomasti tarvitsevat näitä päteviä työntekijöitä kehittyäkseen?

Uskotteko te, että suosimalla presidentti Sarkozyn haluamaa valikoivaa maahanmuuttoa voidaan pysäyttää laillinen ja erityisesti laitton maahanmuutto?

Viimeinen kysymys: mitä jää jäljelle yhteisön etuuskohdelusta, jos me houkuttelemme päteviä ihmisiä antamalla heille samat oikeudet ja samat palkkaoikeudet kuin yhteisön kansalaisilla?

Vastaukset näihin kysymyksiin kuvaavat sellaisen Euroopan vaaraa, joka tekee kehitysmaiden kannalta todellisen rikoksen ihmisyyttä vastaan. Siksi me emme voi äänestää tällaisen mietinnön puolesta.

Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) EU:n sininen kortti, todellinen taikasana, jonka tarkoituksena on lisätä pätevien työntekijöiden maahanmuuttoa Euroopan ulkopuolelta, on taloudellinen, sosiaalinen ja humanitaarinen katastrofi ihmisille ja maille Euroopassa, joka jo nyt kärsii hallitsemasta laittomasta maahanmuutosta ja räjähdysmäisesti kasvavasta laillisesta maahanmuutosta.

Jotta välttyttäisiin väistämättömältä sosiaaliselta polkumyynniltä, jonka muista maanosista tulevat insinöörit ja muut pätevät asiantuntijat aiheuttaisivat, heidän palkkansa on oltava vähintään 1,7 kertaa suurempi kuin isäntämaan minimipalkka. Sen ranskalaiset tehdastyöläiset ottavat hyvin vastaan.

Maahan muuttaneet työntekijät voivat myös tuoda perheensä mukanaan nopealla menettelyllä, mikä tarkoittaa perheiden yhdistämisen suosimista välittämättä siitä, miten laajaa ja vaarallista se on jo nyt. Lisäksi maahanmuuttajat voivat kartuttaa oleskelujaksoja unionin alueella saadakseen pitkään oleskelleen henkilön aseman. Ympyrä on sulkeutunut: jäsenvaltioissa on jo edellytykset joukkoasettautumiselle ja kansalaistamiselle.

Skandaalimaista on myös se, että tämä pahentaa aivovuotoa kolmansista maista ja erityisesti Afrikasta, koska maahanmuutto kiinnostaa niiden eliittiä ja takaa taas kerran niiden köyhtymisen.

Taaskaan ei kysytä eurooppalaisten mielipidettä tästä Brysselin globalistisesta ja maahanmuuttoa suosivasta politiikasta. Nyt jos koskaan meidän on taisteltava sen puolesta, että itsemääräämisoikeus ja ihmisten oikeus pysyä sellaisina kuin ovat palautetaan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Klamtin mietinnön puolesta, koska se tekee EU:sta houkuttelevamman kohteen kolmansista maista tuleville erittäin päteville työntekijöille. Siinä luodaan erittäin pätevien työntekijöiden vastaanottamiselle kolmansista maista joustava ja nopea menettely, johon kuuluvat suotuisat asuinolosuhteet heille ja heidän perheilleen.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Useimmat ihmiset haluavat jatkaa elämäänsä ja työntekoa ympäristössä, jossa he kasvoivat aikuiseksi ja jonka kieltä he puhuvat. Ihmiset lähtevät kotimaastaan kahdesta tärkeästä syystä. Ensimmäinen on se, että he ovat vaarassa tulla vangituksi tai tapetuksi. Tämän kohtalon välttämiseksi he lähtevät pakolaisiksi. Toinen syy on köyhyys. Ihmiset muuttavat alueille, joissa palkat ovat paremmat, vaikka he eivät saisikaan asianmukaista palkkaansa, työpaikat olisivat epävarmoja tai tulevaisuudennäkymät huonot.

Maahanmuuttoa pidetään yhtäkkiä taas hyödyllisenä, kun odotukset tulevasta väestökehityksestä muuttuvat ja tietyissä työpaikoissa on pulaa työntekijöistä. Pakolaiset, jotka tulevat EU-maihin oma-aloitteisesti olosuhteiden pakosta, ovat entistä harvemmin tervetulleita, kun taas etuoikeutettuja, erittäin päteviä ihmisiä kannustetaan muuttamaan tänne. Tämä valintamenetelmä tarkoittaa, että nämä ihmiset, joilla on vankka pätevyys, viedään pois maista, joissa heidät on koulutettu, kun juuri nämä maat tarvitsevat heitä eniten. Ilman heitä on vaikea ottaa kiinni kehitystä, mikä on heidän köyhyytensä syy. Jos sininen kortti saa aikaan aivovuotoa, se on Euroopan ja muun maailman kannalta huono uutinen.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), kirjallinen. – (DE) Ewa Klamtin mietinnön sisältämä sinisen kortin käsite, joka perustuu Euroopan komission ehdotukseen, on elitistinen käsitys maahanmuutosta ja tulee osoittautumaan kohtalokkaaksi.

Sen ainoa myönteinen osatekijä on se, että sinisen kortin käsitteellä vihdoinkin tunnustetaan se tosiasia, että maahanmuutto Euroopan unioniin ja siten Saksaan on tarpeellista ja oikein.

Sinisen kortin käsitteen avulla EU voi valikoida maahanmuuttajien joukosta parhaat ja hylätä loput. Meidän vasemmistolaisen näkökulmasta tämä elitistinen käsitys ei ole hyväksyttävä. Ihmisten on saatava tulla EU:hun etsimään töitä ja heille on annettava turvapaikka, jos he ovat vaikeuksissa.

Sinisen kortin käsite tarkoittaa, että erittäin päteviä ja usein ehdottoman tarpeellisia työntekijöitä houkutellaan pois kotimaistaan. Se lisää ongelmia näissä maissa ja pahentaa epäarvoisuutta maailmassa.

Saksalaisen työmarkkinatutkimuslaitoksen tekemän tutkimuksen mukaan sininen kortti johtaisi talouteen, jossa ennen kaikkea täytetään avoimet työpaikat aiempaa nopeammin ja pidetään kotimaisten ammattityöntekijöiden palkat alhaisina. Se laskisi tietyillä talouden sektoreilla palkkatasoa huomattavasti.

Kaiken kaikkiaan sinisen kortin käsite on osa vääränlaista EU:n maahanmuuton vastaista politiikkaa. Sinisen kortin käsitys muuttaa ihmiset (maahanmuuttajat) taloudelliseksi tekijöiksi ja edustaa "valikoivan maahanmuuton" käsitystä.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Väestöennusteet osoittavat, että EU:n työssä käyvä väestö kutistuu 48 miljoonalla vuoteen 2050 mennessä ja huoltosuhde kaksinkertaistuu 51 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä. Tämä korostaa meille sitä, että joihinkin jäsenvaltioiden houkutellaan tulevaisuudessa maahanmuuttajia jatkuvasti kasvava määrä, jolla tasapainotetaan näitä negatiivisia suuntauksia.

Erittäin päteviin työntekijöihin sovellettavien määritelmien ja maahanpääsyaatimusten huomattavat erot ovat selvästi ristiriidassa heidän liikkuvuutensa kanssa koko Euroopan unionissa, mikä vaikuttaa täällä laillisesti oleskelevien työntekijöiden tehokkaaseen uudelleenjakoon ja estää alueellisen epätasapainon poistamisen.

Euroopan unioniin vuonna 2007 liittyneen jäsenvaltion edustajana äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä säädellään tehokkaasti erittäin päteviä työntekijöitä koskevia nykyisiä ja tulevia vaatimuksia ja otetaan huomioon EU:n kansalaisiin sovellettavan yhteisön etuuskohtelun periaate.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen täysin eri mieltä esittelijä Klamtin mietinnöstä, joka koskee ehdotusta neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten. Niin sanottu "sininen kortti", eräänlainen Yhdysvaltojen vihreän kortin keino kopio, aiheuttaisi vain haittaa EU:n sosiaalijärjestelmän nykytilanteelle ja lisäksi työpaikkoihin liittyvää epävarmuutta ja työttömyyttä, jotka piinaavat meidän päteviä työntekijöitämme. Vastustan tiukasti tätä ehdotusta, joka tarkoittaisi sitä, että meidän erittäin pätevien työntekijöidemme pitäisi kilpailla muiden kuin eurooppalaisten kanssa ja he olisivat kaiken lisäksi todennäköisesti heikommassa asemassa. Se auttaisi myös tyhjentämään osaamisen ja mahdollisuudet muista kuin EU-maista ja edistämään juuri sitä aivovuotoa, jota parhaillaan yritämme torjua Euroopassa.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Myönteisiä asioita mietinnössä ovat laillinen maahanmuutto ja se, että sääntöjä rikkovilta työnantajilta voidaan evätä EU:n tuet. Valitettavasti Euroopan parlamentti on kuitenkin heikentänyt työntekijöiden suojelua ja käytännössä palkkavaatimukset tarjoavat vain korkeapalkkaisille työntekijöille, kuten insinööreille ja lääkäreille, pääsyn järjestelmään. Aivovuoto-ongelmaa olisi myös voitu käsitellä paremmin, ja siksi äänestin myönteisistä näkökohdista huolimatta tyhjää.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Sininen kortti on periaatteessa erittäin hyvä ajatus, ja olen aina kannattanut laillisen maahanmuuton helpottamista ja laittoman maahanmuuton vaikeuttamista. Valitettavasti alkuperäistä ehdotusta on nyt vesitetty niin paljon ja se on muuttunut niin byrokraattiseksi, että äänestin poliittisen ryhmäni tavoin tyhjää.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Sininen kortti vaikutti hyvältä alulta maahanmuuttopolitiikan yhtenäistämisessä Euroopan unionissa. Euroopan unioni tarvitsee maahanmuuttopolitiikkaa mielestäni erityisesti siksi, että EU:n työtä tekevä väestö pienenee vuoteen 2050 mennessä 20 miljoonalla ihmisellä. Komission ehdotus oli huteru alkua, josta Euroopan parlamentti on kuitenkin vielä tinkinyt huomattavasti.

Komission ehdotuksessa oli jätetty tilaa niiden ihmisten maahanmuutolle, joilla ei ole erityistä pätevyyttä mutta joilla vahva ammattitaito. Parlamentti kuitenkin teki tästä ehdotuksesta lopun heti alkuunsa kiristämällä maahanmuuton edellytyksiä huomattavasti.

Euroopan parlamentti asetti tulorajaksi jäsenvaltion 1,7-kertaisen keskipalkan. Se on aivan liian korkea. Jos haluamme kilpailla Yhdysvaltojen ja Kanadan kanssa, jotka houkuttelevat pätevimpiä työntekijöitä, meidän on helpotettava tänne työhön tulevia ihmisiä koskevia sääntöjä. Lisäksi parlamentin vaatimus siitä, että maahanmuuttajilla on oltava viiden vuoden työkokemus, joista kaksi vuotta "johtavassa asemassa", ei ole hyväksyttävä. En ymmärrä, miksi tätä ehdotusta ei ole laajennettu maahanmuuttomenettelyksi, joka koskee kaikki täältä työpaikan löytäviä. Sininen kortti mahdollistaa laillisen maahanmuuton, mutta koska se ei varmasti koske kaikkia, äänestän tyhjää.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionin täytyy käsitellä taloudellisen maahanmuuton ongelmaa. Valitettavasti pätevät työntekijät eivät pidä sitä Yhdysvaltoihin, Kanadaan ja Australiaan verrattuna yhtä houkuttelevana maahanmuuton kohteena.

Suurimmat syyt tilanteeseen ovat yhtenäisen maahanmuuttajien vastaanottojärjestelmän puute ja EU-valtioiden väliseen muuttoliikkeeseen liittyvät ongelmat. Tämän tilanteen muuttamiseksi me tarvitsemme yhdenmukaisen ja johdonmukaisen EU:n maahanmuuttopolitiikan.

Emme saa unohtaa, että houkuttelemalla päteviä asiantuntijoita Euroopan unioni saa kasvattaa – lisätä – kilpailukykyään ja saa mahdollisuuden talouskasvuun. On ennustettu, että kahden seuraavan vuosikymmenen aikana EU:ssa on pulaa 20 miljoonasta pätevistä työntekijästä, pääasiassa insinööreistä. Meidän ei pidä sivuuttaa näitä ennusteita.

Mielestäni maahanmuuttajien työllistäminen ei voi missään tapauksessa olla pitkän aikavälin ratkaisu Euroopan unionin talousongelmiin. EU:n on ryhdyttävä lisätoimiin talous- ja työllisyyspolitiikassa, sillä vaikka se tällä hetkellä tarvitsee taloudellisista syistä maahan tulevia jo pelkästään ikääntyvän väestön ja väestörakenteen kasvavien muutosten vuoksi.

Edellisen valossa olen tukenut EU:n sinisen kortin järjestelmän käyttöönottoa päteville maahanmuuttajille.

– Mietintö: Patrick Gaubert (A6-0431/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin kollegani Patrick Gaubertin mietinnön perusteella lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta, jossa hyväksytään tarkistusten jälkeen ehdotus neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmälupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista. Olen tyytyväinen Patrick Gaubertin tekemään tärkeään työhön näin arkaluonteisesta aiheesta, jonka tarkoituksena on vaikuttaa pyrkimykseen luoda EU:n yleinen maahanmuuttopolitiikka. Oli alkanut vaikuttaa järkeenkäyvältä luoda yhteiset oikeudet jäsenvaltioissa jo laillisesti oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille menettelyjen näkökulmasta, nimittäin myöntämällä yhdistelmälupa yhden hakemuksen menettelyn perusteella.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tunsin velvollisuudekseni äänestää tyhjää Patrick Gaubertin (A6-0431/2008) mietinnöstä ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmälupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista. Tein niin, koska Irlanti ei valitettavasti osallistunut tähän ehdotukseen Amsterdamin sopimuksen neljännen pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti. Väestöennusteet ja nykyinen taloudellinen tilanne osoittavat, että Euroopassa tarvitaan tehokasta maahanmuuttopolitiikkaa, jotta työvoimavaatimuksemme sääntely on asianmukaista. Euroopan taloudellinen ja sosiaalinen kehitys ovat tulevana vuosikymmeninä riippuvaisia uusien taloudellisista syistä maahan muuttavien tulvasta. Se tarkoittaa, että tarvitsemme sekä erittäin pätevien että vähemmän pätevien työntekijöiden vastaanottamiseen aktiivista Euroopan laajuista politiikkaa.

Patrick Gaubert (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti on juuri hyväksynyt erittäin suurella enemmistöllä kaksi mietintöä siirtotyöläisten pääsystä Eurooppaan ja osoittanut siten Euroopan unionin todelliset valmiudet ottaa käyttöön erityisiä välineitä taloudellista syistä maahan muuttavien keskitettyyn hallintaan.

Oleskeluluvan ja työluvan yhden hakemuksen menettelyä koskevan mietintöni hyväksyminen virallisesti kumoaa eräiden Afrikan ja Latinalaisen Amerikan valtionjohtajien perusteettomat syytökset ”Euroopan linnakkeesta”, joka on sulkeutunut itseensä.

Tämä äänestys täysistunnossa vahvistaa laillisten maahanmuuttajien ja EU:n kansalaisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja myöntää heille tietyt sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet.

Nämä päätökset auttavat parantamaan heidän kotoutumistaan. Siirtotyöläiset eivät muodosta uhkaa työmarkkinoillamme. EU:n sinistä korttia koskevassa mietinnössä itse asiassa sallitaan akateemisen tutkinnon suorittaneille ja erittäin päteville työntekijöille helpommin pääsy Euroopan unionin maiden työmarkkinoille.

Eurooppa on osoittanut, että se pystyy hyväksymään kunnioitusta herättävän, yhtenäisen ja avoimen maahanmuuttopolitiikan.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Esittelijä Gaubert haluaa viestiä, että Eurooppa on avoin lailliselle maahanmuutolle myöntämällä laillisille maahanmuuttajille kaikenlaisia oikeuksia ja rajoittamalla jäsenvaltioiden mahdollisuutta rajoittaa EU:n kansalaisten ja maahanmuuttajien yhdenvertaista kohtelua jäsenvaltioissa, toisin sanoen sitouttamalla EU:n myönteiseen erityiskohteluun.

Vakuutan esittelijä Gaubertille: kaikissa maahanmuuton alkuperämaissa on hyvin tunnettu tosiasia, että Eurooppa vuotaa kuin seula. Eurooppaan tulee joka vuosi satojatuhansia laillisia ja laittomia maahanmuuttajilla joita houkuttelevat työmahdollisuuksien (Ranskassa vain seitsemän prosenttia laillista maahanmuuttajista tulee sinne työn vuoksi) lisäksi yhä liian laajat sosiaalietuudet ja muut oikeudet, joita heille tarjotaan tai joskus varataan heitä varten ilman, että heiltä vaaditaan mitään tai että on mahdollisuuksia vaatia heiltä mitään vastineeksi, ei edes vähimmäistaitoja isäntämaan kielessä, ainakaan esittelijä Gaubertin mukaan.

Kun maamme ovat nyt siirtymässä taantumaan, kun globalisaatio on heikentänyt talouttamme ja sosiaalisia mallejamme, kun työttömien ja köyhien työntekijöiden määrä Euroopassa on kasvanut räjähdysmäisesti, meidän on sen sijaan pikaisesti vaadittava kansallisen ja yhteisön etuuskohtelun periaatteen soveltamista kaikilla sektoreilla.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Samoin kuin EP:n ”sinistä korttia” koskevan lausunnon suhteen – vaikka parlamentti hyväksyikin tarkistukset, joiden puolesta me äänestimme ja jotka pehmentävät joitakin ”yhden hakemuksen menettelyn” perustamista ja maahanmuuttajan luvan hakemista jossain Euroopan unionin maassa oleskelua ja työskentelyä varten koskevan ehdotuksen kielteisiä näkökohtia – me olemme sitä mieltä, että kyseiset tarkistukset eivät kyseenalaista Euroopan komission neuvostolle esittämän direktiiviehdotuksen perusteluja tai keskeisiä tavoitteita.

Kuten poliittinen ryhmäni korosti, ”yhden hakemuksen menettelyn” tarkoituksena on yhdenmukaistaa menettelyjä ja maahanmuuttajien oikeuksia. Joissakin tietyissä perusnäkökohdissa se kuitenkin pikemminkin rajoittaa kuin vahvistaa niitä. Näin tapahtuu esimerkiksi silloin, kun maahanmuuttolupa sidotaan siihen, että on etukäteen solmittu työsopimus, eivätkä maahanmuuttajien edellytykset ole yleisesti samat kuin ”sinisen kortin” käsitteessä.

Toisin sanoen ”yhden hakemuksen menettely” ja ”palauttamista koskeva direktiivi” (joka lisää mielivaltaisia maastakarkoituksia ja lisää perheiden yhdistämisen ongelmia ja esteitä) ovat saman kolikon kaksi eri puolta. Ne ovat siten saman politiikan välineitä (keskenään johdonmukaisia) ja pilareita: EU:n epäinhimillisen maahanmuuttopolitiikan, joka kriminalisoi ja karkottaa tai riistää maahanmuuttajia ja heittää heidät ulos EU:sta.

Siksi me äänestimme esitystä vastaan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen työntekijöiden oikeuksia ja äänestin siksi tämän mietinnön puolesta. Se tarjoaisi kolmansien maiden työntekijöille paljon yksinkertaisemman järjestelmän yhdistämällä työ- ja oleskeluluvan.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Minä äänestän tyhjää, koska ”ei” voitaisiin tulkita osoitukseksi siitä, että vastustan maahanmuuttoa, mikä ei ole totta, mutta mietintö on ongelmallinen, koska yhdistelmämenettely tarkoittaa, että maahanmuuttopolitiikka on EU:n vallassa, jolloin on vaarana, että se on huonoa.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Äänestän tarkistusta vastaan, vaikka se ei ole mielestäni sinänsä huono, koska haluan odottaa laajempaa ja harkitumpaa direktiiviä, jota komissio valmistelee. On tärkeää, että emme tee hätäkohtia lainsäädäntöehdotuksia näin tärkeässä asiassa.

- Mietintö: Neil Parish (A6-0368/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tärkein viiniin liittyvä asia on hiljattain hyväksytty maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jossa on mielestäni joitakin erittäin kielteisiä näkökohtia erityisesti Portugalin pääasiassa pieniin ja keskisuuriin tiloihin perustuvan tuotannon kannalta. Sen käytännön vaikutukset alkavat jo näkyä, kuten monet viljelijät, joiden kanssa olen ollut yhteydessä, ovat kertoneet minulle.

Viinialan sisällyttämisessä maatalouden yhteiseen markkinajärjestelyyn ei kuitenkaan tunnu olevan suuria vaikeuksia. Yhteinen markkinajärjestely yhdistää kaikki markkinoiden sääntelyvälineet, jotka voivat olla tai olla olematta eri aloilla yhteisiä. Kyse voi olla pelkästään yksinkertaistamisesta, mikäli se ei tarkoita välineiden poistamista eikä sillä ei ole muita oikeudellisia merkityksiä.

Koska viiniin liittyvä ongelma sisältyy jo vastustuksestamme huolimatta hyväksyttyn ja toteutettuun uudistukseen, nyt on jokseenkin epäolennaista, sisältyykö tämä ala maatalouden yhteiseen markkinajärjestelyyn vai ei, koska sillä ei ole mitään käytännön vaikutuksia.

Siksi me päätimme äänestää tyhjää.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistanin mielestä on hyvä asia, että nykyiset markkinoiden alakohtaisten järjestelyjen 21 asetusta tarkistetaan ja yhdistetään yhdeksi asetukseksi, jotta lainsäädäntöä voitaisiin tehostaa ja yksinkertaistaa. Kuten komissio on todennut, peruspolitiikka ei kuitenkaan ole muuttunut.

Junilistan äänesti mietintöä vastaan, koska me emme tue nykyistä yhteistä maatalouspolitiikkaa.

Christa Kläß (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, äänestin viinin yhteisen markkinajärjestelyn yhdistämistä maatalouden yhteiseen markkinajärjestelyyn koskevan komission ehdotuksen puolesta, koska komissio vakuutti meille eilisessä keskustelussa, että heti kun neuvoston ehdotus hyväksytään, EUR-Lex-hakukoneeseen lisätään toiminto, jonka avulla maatalouden yksittäisten markkinajärjestelyjen, kuten viinin, maidon, hedelmien tai vihannesten, käyttäjät voivat hakea vain ne artikkelit, jotka liittyvät johonkin tiettyyn tuotteeseen. Komissio on myös taannut, että tulevaisuudessa muutoksia tehdään vain yksittäisiin tuotteisiin eikä muita tuotteita muuteta samanaikaisesti mielivaltaisesti. Keskustelussa on käynyt selväksi, että vaikka tulevaisuudessa onkin vain yksi asiakirjan 21:n sijasta, tämä yksi asiakirja on yhtä laaja kuin 21 yksittäistä asiakirjaa. Tuloksena olevan maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevan erittäin monimutkaisen asiakirjan hallintaa on kuitenkin yksinkertaistettava mahdollisimman paljon.

– Mietintö: Pervenche Berès (A6-0450/2008)

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille annetun asetuksen muuttamisen puolesta. Se tarkoittaa, että EU:n jäsenvaltioiden rahoitustuen enimmäismäärä on kasvanut 12 miljardista 25 miljardiin euroon ja että niillä on vaikeuksia maksutaseidensa kanssa. Euroopan parlamentin mielestä euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita pitäisi kannustaa harkitsemaan mahdollisen keskipitkän ajan rahoitustuen hankkimista yhteisön sisältä velkasaldostaan selviämiseen, ennen kuin ne pyytävät kansainvälistä tukea. Nykytilanne on lisätodiste euron hyödyllisyydestä euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden suojelemissa ja rohkaisee euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita liittymään siihen välittömästi täyttäen siten Maastrichtin kriteerit.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Nykyinen taloustilanne osoittaa euron suojaavan vaikutuksen, ja meidän pitäisi tehdä kaikkemme kannustaaksemme euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita ottamaan euro käyttöön heti, kun ne täyttävät kriteerit. Olen myös sitä mieltä, että euroalueeseen kuulumattomien EU-valtioiden, jotka tarvitsevat rahoitustukea, pitäisi kääntyä EU:n puoleen ennen kansainvälisiä laitoksia. Näistä syistä tuin tätä mietintöä.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistanin mielestä on hyvin tärkeää, että Euroopan alueen jäsenvaltioiden taloudellinen asema on hyvä ja ne suhtautuvat myönteisesti itsenäiseen eurooppalaiseen naapuruuspolitiikkaan.

Meidän mielestämme yhteinen keskipitkän ajan rahoitustuen eurooppalainen tukijärjestelmä ei kuitenkaan ole takuu tai ratkaisu tilanteessa, jossa näin ei ole. Tällainen järjestelmä luo tarpeettoman ja byrokraattisen menettelyn, jossa apua pyytävät jäsenvaltiot tosiasiaa tulevat riippuvaisiksi EMU-maista, kun ulkopuolisille esitetään vaatimuksia poliittisista ja taloudellisista toimenpiteistä. Maat, jotka ovat Euroopan unionin jäseniä – niin kuin niiden pitää olla – mutta eivät rahaliiton jäseniä – niin kuin niiden ei pidä olla – pakotetaan pitämään valuuttakurssinsa sidottuna euroon eli tärkeimpiin kauppakumppaneihinsa. Siksi meidän mielestämme on epätervettä, että rahaliiton ulkopuoliset maat, joutuvat sitomaan valuuttakurssinsa euroon ja tarvitsevat sen jälkeen suuria alueellisia ja/tai kansainvälisiä laitoksia pelastajakseen.

Siksi Junilistan on sitä mieltä, että jäsenvaltioiden tueksi myönnettävä 25 miljoonaa euron määräraha on tarpeeton. Mielestämme maiden, jotka ovat EU:n jäseniä mutta eivät ole liittyneet rahaliittoon, pitäisi sen sijaan säilyttää kelluva valuuttakurssijärjestelmä. Silloin nämä ongelmat katoaisivat ja veronmaksajat säästäisivät 25 miljoonaa euroa.

- Päätöslauselmaesitys: EU ja matkustajarekisteritiedot (B6-0615/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Sekä terrorismi että järjestäytynyt rikollisuus ovat eittämättä hirvittäviä uhkia, jotka on torjuttava mahdollisimman tehokkailla keinoilla.

On myös tärkeää välttää se, että jokainen jäsenvaltio loisi oman matkustajarekisteritietojärjestelmänsä. Tällä hetkellä kolme jäsenvaltiota on tehnyt niin, minkä seurauksena niissä on sekä lentoyhtiöiden velvollisuuksien että niiden tavoitteiden suhteen useita eroavuuksia.

Yksi tietosuojan perussääntö on kuitenkin se, että uusia välineitä pitäisi hyväksyä vain, jos on osoitettu selvästi, että näiden henkilötietojen siirto on tarpeen ja sillä on erityiset tavoitteet.

Komission meille esittämä ehdotus on liian epämääräinen eikä siinä selvennetä sitä, mitä lisäarvoa matkustajarekisteritietojen keräämisellä saadaan, eikä sitä, mikä on sen suhde EU:n nykyisiin turvallisuustarkoituksessa suoritettaviin maahantulon tarkastustoimenpiteisiin, kuten SIS- (Schengen Information System), VIS- (Visa Information System) ja API-järjestelmiin (Advance Passenger Information).

Mielestäni on ratkaisevan tärkeää, että ennen lopullisten päätösten tekemistä esitämme selvästi näiden tietojen hyödyllisyyden ja erityistarkoituksen ja varmistamme, että suhteellisuusperiaatetta kunnioitetaan ja luodaan asianmukaiset oikeudelliset turvatakeet.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi matkustajarekisterin käytöstä lainvalvontatarkoituksiin annetun päätöslauselman (B6-0615/2008) puolesta. Tein niin, koska kaikkien tämän alueen ehdotusten on oltava suhteellisia ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ja EU:n perusoikeuskirjan mukaisia. Komission ehdotuksella voi olla huomattava vaikutus EU:n kansalaisten yksityiselämään, eikä se ole onnistunut tarjoamaan riittävästi todisteita siitä, että tietojen massakeruu tarvitaan EU:n tasolla.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Komissio haluaa kerätä ja vaihtaa matkustajatietoja EU:n tasolla voidakseen torjua rikoksia ja terrorismia. Kerättäviin ja rikollisuuden ehkäisystä vastaavien viranomaisten käytettäväksi annettaviin tietoihin kuuluvat lentomatkustajien luottokorttinumerot, istumapaikkoja koskevat pyynnöt, yhteystiedot, matkatavaratiedot, tiedot kanta-asiakkaista, kielitaidosta ja iästä, kaikkien lasta matkalla saattavien henkilöiden nimet ja yhteystiedot sekä henkilön suhde lapseen.

Tämäntyyppinen tietojen massatallennus johtaa väistämättä yksityisyyden loukkaamiseen. Ehdotuksessa ei oteta huomioon usein kiitettyjä mutta harvoin sovellettuja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita.

Olemme tyytyväisiä siihen, että Euroopan parlamentti suhtautuu kriittisesti komission ehdotukseen, ja haluamme korostaa, että on kyseenalaista, tarvitaanko tällaista EU:n lainsäädäntöä. Äänestimme siksi Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, koska siinä sanoudutaan irti komission ehdottamista toimenpiteistä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka olemmekin eri mieltä tämän päätöslauselman tietyistä kohdista ja erityisesti siitä, että siinä ei onnistuta rajaamaan ”terrorismin torjuntaa”, me katsomme, että se vahvistaa tietyt vakavat matkustajarekisteritietojärjestelmän (lentoyhtiöiden matkustajat kattavan) luomiseen kohdistuvat epäilyt EU:ssa.

Päätöslauselmassa muun muassa

- pahoitellaan, että matkustajarekisteritietojärjestelmän perustamista koskevan komission ehdotuksen perustelut jättivät niin paljon oikeudellista epävarmuutta yhteensopivuudesta Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen kanssa

- uskotaan, että ehdotuksen tarkoituksena ei ole kansallisten järjestelmien yhdenmukaistaminen (koska niitä ei ole olemassa) vaan velvoittaa ottamaan käyttöön mainittu järjestelmä

- ilmaistaan huoli siitä, että ehdotus todellisuudessa antaa lainvalvontaviranomaisille pääsyn kaikkiin tietoihin ilman tuomioistuimen antamaa lupaa

- palautetaan mieliin huoli toimista, joissa käsitellään matkustajarekisteritietojen mielivaltaista käyttöä profilointiin ja riskienarviointiparametrien määrittelyyn

- korostetaan sitä, että Yhdysvaltojen viranomaiset eivät ole koskaan pystyneet todistamaan kiistattomasti, että matkustajarekisteritietojen massiivinen ja järjestelmällinen käyttäminen on välttämätöntä "terrorismin torjunnassa".

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin Sophia in 't Veldin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi matkustajarekisterin käytöstä lainvalvontatarkoituksiin laatiman päätöslauselmaesityksen puolesta.

Olen täysin samaa mieltä kollegani esittämistä tavoitteista ja huolista liittyen sekä komission ehdottamien toimenpiteiden suhteellisuuteen että kansalaisvapauksien valiokunnan kokouksissa esittämieni henkilötietosuojaa koskevien varausten ja vaarojen oikeusperustaan. Tarve taata kansalaisten korkea turvallisuustaso on loukkaamaton, ja käsittääkseni tällä hetkellä on voimassa useita järjestelmiä. Mielestäni meidän on ennen lisätoimenpiteiden käyttöönottoa arvioitava olemassa olevien mekanismien kokonaisvaltainen, järjestelmällinen toteutus, jotta välttyään siltä, että luotaisiin suurempia ongelmia kuin ne, jotka pyritään ratkaisemaan.

- Päätöslauselmaesitys: Järjestely rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (B6-0614/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Päätöslauselman 2 kohdassa käsitellään euroalueen jäsenyyttä. Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustavien konservatiivien valtuuskunnan euroon liittyviä kysymyksiä koskevan sopimuksen mukaisesti äänestimme tyhjää.

- Päätöslauselmaesitys: Kongon demokraattinen tasavalta (RC-B6-0590/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, mutta olisin halunnut, että tekstiin olisi hyväksytty tarkistus 1, joka valitettavasti hylättiin muutamalla äänellä. Tarkistus olisi vahvistanut entisestään erityistä sitoutumistamme tähän äärimmäisen arkaluonteiseen ja tärkeään asiaan. Toivon silti, että päätöslauselman hyväksyminen johtaa Euroopan unionin puuttumiseen tilanteeseen paikan päällä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin EU:n reagoinnista Kongon demokraattisen tasavallan itäosan pahenevaan tilanteeseen laaditun yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta, koska mielestäni nämä tapahtumat ovat hyvin huolestuttavia, kun kuolleita on miljoonia ja pakolaisia satojatuhansia ja täysin puolustuskyvyttömät joutuvat hirvittävien rikosten uhreiksi. On myös mahdollista, että konflikti laajenee naapurimaihin.

Tämä päätöslauselmaesitys on oikeansuuntainen varsinkin, kun siinä vaaditaan näihin ihmiskuntaa vastaan tehtyihin rikoksiin syyllistyneitä saatettavaksi oikeuden eteen sekä toimia olemassa olevien sopimusten lujittamiseksi ja noudattamiseksi joko antamalla MONUCille lisää resursseja tai harjoittamalla osapuoliin kohdistuvaa kansainvälistä painostusta.

Haluan myös korostaa Euroopan unionille esitettyä vaatimusta siitä, että se estää eurooppalaisia yrityksiä hyödyntämästä tältä alueelta peräisin olevia mineraaleja, koska konfliktia rahoitetaan niiden myynnillä.

Meidän on tehtävä kaikkemme uuden tragedian syntymisen estämiseksi Afrikassa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Kongon demokraattisen tasavallan tilanne on järkyttävä. Me tuemme täydestä sydämestämme kansainvälisiä ratkaisuja, jotka pitäisi toteuttaa YK:n yhteistyön puitteissa. Meidän mielestämme EU:n ei kuitenkaan pitäisi vahvistaa ulkopoliittikaansa kansainvälisten kriisien ja konfliktien avulla.

Siksi me äänestimme päätöslauselmaa vastaan.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Koko EU:n ja vahvojen yksittäisten jäsenvaltioiden on todella kannettava oma osuutensa vastuusta Kongon demokraattisen tasavallan ja Afrikan kaikkien maiden kansalaisten jo nyt traagisen tilanteen pahenemisesta sisällissodan seurauksena. Rikkauksien järjestelmällinen, pitkään jatkunut ryöstäminen tältä nimenomaiselta maalta ja Afrikalta yleisestikin eurooppalaisten kolonialistien toimesta menneisyydessä ja imperialistien toimesta nyt sekä sisäisten konfliktien lietsominen tai hyödyntäminen omien etujen ajamiseksi on johtanut tilanteeseen, jossa maailman rikkaimman maanosan, Afrikan, asukkaat ovat maailman nälkäisimpiä, köyhimpiä ja sorreituimpia.

Ehdotettu EU:n erityyppisten interventionististen toimien lujittaminen pääasiassa YK:n sotavoimilla ilman, että kyseisen maan samanaikaisia poliittisia tai muita toimia lopetettaisiin, ei liity millään tavoin väitettyyn maan väestön humanitaariseen suojeluun, vaikka liberaalien, sosiaalidemokraattien ja vihreiden yhteisessä päätöslauselmassa niin tekopyhästi esitetään. Humanitaarinen näkökohta on veruke. EU-maiden perustavoitteena on varmistaa suurempi markkinaosuus, joka liittyy tietysti – kuten päätöslauselmassa epäsuorasti myönnetään – maan runsaiden mineraalivarojen esteettömään ja jatkuvaan ryöstämiseen.

-Päätöslauselmaesitys: Eurooppalainen avaruuspolitiikka: kuinka tehdä avaruudesta maanläheinen asia (B6-0582/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme sitä mieltä, että avaruutta ei pidä militarisoida ja että tutkimus ja investoinnit pitää kohdistaa pelkästään rauhanomaisiin tarkoituksiin.

Me emme kuitenkaan voi tukea tarkistusta 6, jossa hylätään kaikki epäsuora sotilaallinen käyttö, koska suurta osaa sovelluksista, kuten satelliittinavigointia ja televiestintäpalveluja, käytetään myös rauhanturvaoperaatioissa, jotka ovat joissakin tapauksissa luonteeltaan sotilaallisia. Tämä tekniikka on myös erittäin hyödyllistä kansalaisyhteiskunnalle, ja mielestämme tätä siviilikäyttöä ei pidä rajoittaa sen vuoksi, että sillä on myös sotilaallista käyttöä.

Giles Chichester (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tämän päätöslauselman keskeistä sisältöä, mutta minä ja Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivikollegani vastustamme täysin Lissabonin sopimusta emmekä siksi voi tukea kohdassa yksi olevaa viittausta siihen.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tuin tätä päätöslauselmaa aiheesta ”kuinka tehdä avaruudesta maanläheinen asia” (B6-0582/2008), koska meidän pitäisi mielestäni tukea eurooppalaista avaruuspolitiikkaa. Irlannissa yhä useammat nuoret valitsevat yhdeksi uravaihtoehtoksi luonnontieteet – suuntaus, joka toistuu ympäri Eurooppaa. Avaruustutkimus inspiroi nuoria ja kannustaa heitä valitsemaan uran luonnontieteiden ja tekniikan parista. Se myös vahvistaa Euroopan tutkimusvalmiuksia. Olen kuitenkin sitä mieltä, että avaruuden käytön on palveltava yksinomaan ei-sotilaallisia tarkoituksia ja meidän on hylättävä kaikki suoraan tai välillisesti sotilaalliseen käyttöön tarkoitetut järjestelmät, kuten Galileo.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä lyhyessä äänestysesityksessä on tarkoitus arvostella sitä, että Euroopan parlamentin eurooppalaista avaruuspolitiikkaa koskevassa päätöslauselmassa esitettyihin tärkeisiin aiheisiin ja painopisteisiin kuuluu se, että parlamentin enemmistö puoltaa avaruuden käyttöä sotilaallisiin tarkoituksiin.

Tämän johtopäätöksen voi tehdä siitä, että parlamentti hylkäsi meidän poliittisen ryhmämme ehdottamat tarkistukset, joissa toistettiin, että ulkoavaruutta saa hyödyntää vain rauhanomaisiin tarkoituksiin ja siksi kaikesta suorasta tai välillisestä sotilaallisesta käytöstä on luovuttava.

Sen sijaan parlamentin enemmistö katsoo, että on kasvava tarve sille, että ”Euroopan unioni ottaa vahvan ja johtavan roolin eurooppalaisessa avaruuspolitiikassa edistääkseen ympäristö-, liikenne-, tutkimus-, puolustus- ja turvallisuusalan ratkaisuja”.

Tämän vuoksi parlamentin enemmistö kehottaa neuvostoa ja komissiota ”edistämään yhteisvaikutusta avaruusalun siviili- ja turvallisuuskehitystyön välillä” ja toteaa, että ”eurooppalaiset puolustus- ja turvallisuusvoimavarat riippuvat muun muassa satelliittiperustaisten järjestelmien saatavuudesta”.

Avaruutta voidaan siis käyttää EU:n militarisointiin ja kilpavarusteluun.

Margie Sudre (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Olen todella pahoillani siitä, että tässä juuri hyväksytyssä erinomaisessa ehdotuksessa päätöslauselmaksi eurooppalaisen avaruuspolitiikan tulevaisuudesta ei viitata lainkaan Kouroun avaruuskeskukseen.

Guyana kuuluu väistämättä Euroopan avaruushistoriaan. Se on kaikille niin itsestään selvää, että meille ei enää tule mieleen tuoda esiin sitä, että kaikki Ariane-raketit on koottu siellä ja laukaistu sen laukaisualustalta.

Kiitän puheenjohtajavaltio Ranskaa, jonka edustaja Jean-Pierre Jouyet ymmärsi mainita tämän eilisessä keskustelussa.

Minun mielestäni eurooppalaiseen avaruusstrategiaan on ehdottomasti sisällyttävä sekä Euroopan avaruuskeskuksen infrastruktuuriin että henkilöstön ja tutkimusprojektien kehittäminen tulevaisuudessa.

Kourou on Euroopan avaruushjelman ikkuna. Guyana, joka on Euroopan unionin kaukaisin alue, ansaitsee tunnustuksen osuudestaan tässä strategisessa politiikassa niin menneisyydessä kuin tulevaisuudessa.

Olisin toivonut, että tämä parlamentti ilmaisisi arvontonsa Guyanan avaruuskeskukselle ja ilmaisisi avoimesti ylpeytensä siitä, miten se inspiroi kaikkia eurooppalaisia. Kourousta on tullut vain muutamassa vuosikymmenessä eurooppalaisen identiteettimme keskeinen tekijä.

- Päättöslauselmaesitys: Rypäleaseet (B6-0589/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Rypälemuksia koskeva yleissopimus, jonka 107 maata hyväksyi vuonna 2008, on avoinna allekirjoittamista varten 3. joulukuuta alkaen ja tulee voimaan saatuaan 30 ratifiointia.

Yleissopimuksessa kielletään rypälemusten käyttö, valmistus, varastointi ja siirto koko aseluokan osalta ja edellytetään, että siihen liittyneet valtiot tuhoavat tällaisten ammusten varastot.

Tässä päättöslauselmassa, jota me tuemme, kehoitetaan kaikkia valtioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan yleissopimus viipymättä ja ryhtymään kansallisen tason toimiin sen panemiseksi täytäntöön jo ennen sopimuksen allekirjoittamista ja ratifiointia.

Päättöslauselmassa kehoitetaan kaikkia valtioita pidättäytymään rypälemusten käyttämisestä, niihin investoimisesta, niiden varastoinnista, valmistuksesta, siirtämisestä ja niiden viennistä ennen rypälesopimuksia koskevan yleissopimuksen voimaantuloa.

Siinä kehoitetaan myös kaikkia jäsenvaltioita antamaan apua niistä kärsiville ihmisille ja tukea rypälemusten jäänteiden raivaamiseen ja tuhoamiseen.

Lopuksi siinä kehoitetaan kaikkia EU:n jäsenvaltioita pidättäytymään kaikista toimista, joilla kierrettiisiin tai vaarannettaisiin yleissopimusta ja sen määräyksiä erityisesti tavanomaisia aseita koskevaan yleissopimukseen mahdollisesti sisältyvällä pöytäkirjalla, jolla saatettaisiin sallia rypälemusten käyttö.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin rypälemuksia koskevan yleissopimuksen ratifiointitarpeesta ennen vuoden 2008 loppua laaditun päättöslauselmaesityksen puolesta. Tässä ehdotuksessa, jota kannatan täysin, halutaan kieltää rypälemusten käyttö, valmistus, varastointi ja siirto koko aseluokan osalta.

Hyväksyn myös sen, että rypäleaseita käyttäneiden EU:n jäsenvaltioiden on pakko antaa teknistä ja rahallista apua rypälemusten jäänteiden raivaamiseen ja tuhoamiseen. Lopuksi suhtaudun myönteisesti kollegojeni aloitteeseen, jonka mukaan kaikkia jäsenvaltioita kehoitetaan pidättäytymään rypälemusten käyttämisestä, niihin investoimisesta, niiden varastoinnista, valmistuksesta, siirtämisestä sekä niiden viennistä riippumatta yleissopimuksen ratifioinnista.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivien valtuuskunta äänesti tämän päättöslauselman puolesta suorana tukena hiljattain neuvottelujen jälkeen solmitulle YK:n rypälemuksia koskevalle yleissopimukselle. Meidän mielestämme yleissopimuksessa yhdistyvät onnistuneesti periaatteellinen ja käytännöllinen humanitaarisuus ja vastuullisten asevoimien sotilaallisten vaatimusten ymmärtäminen.

Olemme koko ajan pysyneet kannassamme siitä, että kaikenlaisien rypälemusten umpimähkäinen kieltäminen vaikuttaisi kielteisesti asevoimiemme toiminnan tehokkuuteen. Siksi me kiinnitämme erityistä huomiota yleissopimuksessa selvästi määritettyyn poikkeukseen, joka koskee seuraavan sukupolven ”älykkäämpiä” ammuksia, jotka on suunniteltu itsestään hajoavaksi ja aiheuttavat siviileille minimaalisen riskin. Yhdistyneen kuningaskunnan puolustusministeriö kehittää parhaillaan ammusta, joka täyttää tämän poikkeuksen ehdot.

Meidän mielestämme on yleisesti ottaen tärkeää säilyttää suhteellisuudentaju asevoimiemme riskinhallinnan suhteen. Yhdistyneen kuningaskunnan armeija pyrkii aina minimoimaan siviiliväestöön kohdistuvat haitat ja rajoittamaan siviilikohteiden vahingot, mutta emme saa unohtaa sitä tosiasiaa, että vastassamme on terroristeja ja kumouksellista ainesta, jotka eivät epäröi käyttää kaikkia keinoja syyttömien ihmisten hengen viemiseen. Meidän pitäisi kohdistaa suuttumuksemme näihin aineksiin.

- Päättöslauselmaesitys: HIV/aids (RC-B6-0581/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin tämän päättöslauselmaesityksen puolesta. Varhainen toteaminen ja tutkimus ovat terveydensuojelun vankka perusta.

Hi-viruksen tapauksessa viime vuosien tulokset osoittavat, kuinka tärkeää on edistää tutkimusta. Tästä näkökulmasta meidän on siksi poistettava esteet kaikenlaiselta tutkimukselta, mikä tuo hiv-tartunnan saaneille todellista toivoa laadullisesti tyydyttävämmästä elämästä.

Tätä vaatimusta pitäisi tukea konkreettisesti komission poliittisilla, taloudellisilla ja rahoituksellisilla resursseilla. Samanaikaisesti neuvoston ja komission pitäisi varmistaa, että hiv-tartunnan saaneiden syrjintä julistetaan laittomaksi kaikissa EU:n jäsenvaltioissa.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Portugalin sosiaalidemokraattisen puolueen valitsevat Euroopan parlamentin jäsenet tukevat päätöslauselmaa, joka kannustaa edistämään hiv-tartuntojen varhaista toteamista ja hoitoa kaikissa jäsenvaltioissa. Tuoreimmat tilastot osoittavat, että hiv-tartuntojen määrä on lisääntynyt EU:ssa ja että suuri osa hiv-tartunnoista jää edelleen toteamatta.

Yksi syy hiv-tartuntojen nopeaan leviämiseen monissa EU-maissa on se, että monet suonensisäisten huumeiden käyttäjät ovat saaneet tartunnan ja levittävät tautia käyttäessään yhteisiä neuloja. EuroHIVin vuosikertomuksessa huumeidenkäytön suuntauksista Euroopan unionissa todetaan Portugalissa olevan eniten havaittuja hiv-/aids-tapauksia huumeidenkäyttäjien joukossa.

Vuotuisen terveystalvetutkimuksen Euro Health Consumer Indexin (EHCI) 2008 mukaan Portugalin terveydenhuoltojärjestelmä on paremmuusjärjestyksessä Euroopan viimeisten joukossa. Yksi Portugalin terveydenhuoltojärjestelmään kohdistettu kritiikki on se, että siinä ei vielä ole ratkaistu hoitoon pääsyn ja odotusaikojen ongelmaa. Eurostatin mukaan Portugalissa aidsiin liittyvien kuolemien määrä on yhä suurin. Portugalin ja sen EU-kumppaneiden vertailuanalyysi osoittaa, että maamme strategiassa on jotain vialla. Meidän on tunnistettava ja analysoitava, mikä siinä menee vikaan.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin hi-viruksen/aidsin varhaista toteamista ja hoitoa koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta, koska mielestäni meidän on pikaisesti tehostettava tämän taudin toteamiseen ja hoitoon liittyviä toimenpiteitä ja toimia hiv-tartuntojen määrän noustessa hälyttävästi Euroopan unionissa.

Taudin ehkäisy- ja hoitotoimet ovat ratkaisevia, jotta voidaan tyrehdyttää tartuntojen kasvava tulva. Siksi on mielestäni oleellisen tärkeää helpottaa tiedon, neuvonnan sekä terveydenhuollon ja sosiaalipalvelujen saantia.

Lisäksi on tärkeää, että jäsenvaltiot antavat määräyksiä, jotka kieltävät tehokkaasti hi-viruksen/aidsin kantajien syrjinnän ja rajoitukset, jotka vaikuttavat heidän liikkumisvapauteensa toimivaltansa alueella.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen tyytyväinen voidessani todeta, että äänestin hi-viruksen varhaisesta toteamisesta ja varhaisesta hoidosta annetun päätöslauselmaesityksen puolesta. Euroopan kansalaisten ja heidän terveytensä suojelemiseksi komissio on velvollinen edistämään varhaista toteamista ja vähentämään tämän taudin testaamisen esteitä.

Koska EuroHIVin ja UNAIDSin raporteissa vahvistetaan se, että uusien hi-virustapausten määrä kasvaa hälyttävän nopeasti Euroopan unionissa ja naapurimassa ja että joissakin maissa hi-virustartunnan saaneiden määrän on arvioitu olevan lähes kolminkertainen virallisiin lukuihin verrattuna, olen tyytyväinen tähän ehdotukseen, jossa kehoitetaan myös komissiota perustamaan huumeriippuvaisten ja suonensisäisiä huumeita käyttävien hivin/aidsin vähentämistä koskeva strategia.

- Päätöslauselmaesitys: Mehiläishoitoala (B6-0579/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me haluamme korostaa erityisesti seuraavia päätöslauselman kohtia, joista olemme samaa mieltä: "kolmansissa maissa tuotettujen, yhteisön markkinoille tuotavien tuotteiden aiheuttama vilpillinen kilpailu" ja "mehiläisyhdyskuntien vakava vähenemishuuhka siitepöly- ja mesiresurssien voimakkaan vähenemisen seurauksena". Nämä ongelmat on ratkaistava soveltamalla yhteisön etuuskohdetta ja torjumalla kolmansista maista tuotavien mehiläistuotteiden aiheuttama vilpillinen kilpailu. Mehiläisiä vaivaavia loisia ja tauteja sekä niiden alkuperää koskevaa tutkimusta, johon kuuluu vastuu geenimuunnelluista tuotteista, pitäisi heti tehostaa antamalla sitä varten lisää talousarviomäärärahoja.

Yksi päätöslauselmasta puuttuva asia on se, että koko ongelman syynä ovat yhteisen maatalouspolitiikan uudistukset. Maaseudun autioituminen, tuotannon lopettaminen laajoilla alueilla ja geneettisesti muunneltujen lajien käyttöönotto ovat vähentäneet biologista monimuotoisuutta. Samoin on tuettu tuotantomenetelmiä, joissa ei oteta huomioon kunkin alueen maaperän kuntoa ja ilmasto-olosuhteita.

Tämän suuntauksen kääntävä maatalouspolitiikka sekä edellä mainitut toimenpiteet auttaisivat mehiläisalan ongelmien ratkaisemisessa huomattavasti.

Christofer Fjellner (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Tässä päätöslauselmassa on kyse siitä, että mehiläiset kuolevat selittämättömistä syistä. Olemme samaa mieltä siitä, että tämän ongelman ratkaisemiseen tarvitaan tutkimusta.

Olemme kuitenkin eri mieltä siitä, olisiko välttämätöntä antaa mehiläishoitajille lisää tukia ja suojelua ympäröivältä maailmalta (protektionismia).

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan laatimassa ehdotuksessa on joitakin hyviä ja joitakin huonoja näkökohtia. Kannatamme komission käynnistämää tutkimusta mehiläisiä vaivaavista loisista ja taudeista.

Päätöslauselmassa on kuitenkin ehdotuksia, joita emme voi tukea. Esimerkiksi se, että Euroopan parlamentti ”kehottaa komissiota esittämään taloudellista avustuskoneistia mehiläiskuolemien vuoksi vaikeuksissa oleville tiloille” (11 kohta). Me emme voi tukea mitään tällaisia menoja EU:n talousarvioon, eikä Euroopan parlamentin federalistisen enemmistön pitäisi ilmaista tukeaan tälle tunnustamatta tällaisen kannan taloudellisia seurauksia.

Siksi me äänestimme koko päätöslauselmaa vastaan.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Mehiläisten ja sen seurauksena pölyttämisen jyrkkä väheneminen vaarantaa hedelmien, vihannesten ja viljan tuotannon Euroopan unionissa. Mehiläisten määrän pudotus johtuu eri loisista ja sienitaudeista, joita on ilmakehässä ja ruiskutettavissa torjunta-aineissa. Suurin ongelma on *Varroa spp.* -loisten aiheuttama infektio, joka ilmenee epämuodostumina mehiläisten siivissä ja takaruumissa. Kehittämättömät mehiläiset eivät pysty lentämään ja ne ovat hyvin lyhytikäisiä. Jos varroaa ei hoideta, se voi johtaa koko mehiläisyhdyskunnan häviämiseen muutamassa kuukaudessa. Myös torjunta-aineiden pitkäaikainen käyttö on johtanut mehiläisten vähenemiseen, vaikka torjunta-aineita käytettäisiin sienitautien ja loisten tuhoamiseen. Jotkut tutkijat ovat sitä mieltä, että toinen syy tälle ilmiölle on matkapuhelinten lähettämä sähkömagneettinen säteily, joka tunkeutuu mehiläisten suunnistusjärjestelmään ja estää niiden palaamisen pesään. Tämän alueen tutkimusta on kehitettävä, jotta löydetään ratkaisuja mehiläisiä vaivaavien tautien torjuntaan. Lisäksi maanviljelijöiden pyrkimykset vähentää kasvinsuojeluaineiden käyttökertoja kukinta-aikaan auttavat myös pysäyttämään näiden hyönteisten vähenemisen.

Christel Schaldemose (PSE), kirjallinen. – (DA) Ole Christensenin, Poul Nyrup Rasmussenin, Dan Jørgensenin, Britta Thomsenin ja Christel Schaldemosen puolesta.

Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän tanskalaisten valtuuskunta on äänestänyt mehiläisalan tilannetta koskevaa päätöslauselmaa vastaan. Mielestämme tässä päätöslauselmassa on protektionismin tunnusmerkit ja siinä yritetään luoda lisää tukijärjestelmiä EU:n maanviljelijöille.

Olemme sitä mieltä, että mehiläiskuolemat ovat valtava ongelma, joka pitäisi ratkaista EU:n tasolla mutta oikeilla mekanismeilla. Niitä ovat esimerkiksi lisätutkimus ja keskittyminen ekosysteemiemme suojeluun sekä torjunta-aineiden käytön vähentäminen.

- Päätöslauselmaesitys: Ympäristötarkastuksille asetettavista vähimmäisvaatimuksista annetun suosituksen 2001/331/EY uudelleentarkastelu (B6-0580/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin ympäristötarkastuksille asetettavista vähimmäisvaatimuksista annetun suosituksen 2001/331/EY uudelleentarkastelusta annetun päätöslauselman puolesta (B6-0580/2008). Yhteisön ympäristölainsäädännön hyvä ja tasapuolinen täytäntöönpano on olennaisen tärkeää eikä vähempi täytä yleisön odotuksia vaan heikentää yhteisön mainetta tehokkaana ympäristön suojelijana. Jotta lainsäädäntömme olisi uskottavaa, sen täytäntöönpanon on oltava tehokasta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Meidän on epäilemättä kiinnitettävä enemmän huomiota ympäristöasioihin ja hyväksyttävä toimenpiteitä estääksemme jatkuvat ympäristövahingot, jotka vaarantavat planeettamme ja kansalaistemme elämänlaadun nyt ja tulevaisuudessa.

Meidän on siksi oltava tietoisia säännöistä, jotka varmistavat ympäristön kunnioittamisen ja joissa otetaan huomioon kunkin maan erityisolosuhteet, kuten sosiaaliset seuraamukset. Tarvitsemme myös solidaarisempaa politiikkaa, jossa otetaan huomioon erilaiset kehitystasot ja taloudelliset valmiudet.

Kaikkia näitä näkökohtia ei ole kokonaan taattu EU:n ympäristölainsäädännössä eikä sen politiikka ole täysin johdonmukaista. Siksi meillä on vakavia epäilyksiä Euroopan komission poliittisesta tahdosta ratkaista tämä monimutkainen ongelma, ja vaarana on, että jotkin päätöslauselmassa esitetyt ehdotukset lisäävät alueellista ja sosiaalista eriarvoisuutta.

Siksi päätimme äänestää tyhjää.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Onnittelen kollegojani ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa heidän suullisen kysymyksensä ja päätöslauselmaesityksensä tekstistä, koska he osoittavat selvästi tarpeen panna yhteisön ympäristölainsäädäntö asianmukaisesti täytäntöön. Tässä mielessä he kehottavat esittämään ehdotuksen ympäristötarkastuksia koskevaksi direktiiviksi, jossa selvennetään määritelmiä ja perusteita ja laajennetaan soveltamisalaa.

Kummassakin asiakirjassa korostetaan tarvetta lujittaa Euroopan unionin verkkoa ympäristölainsäädännön voimaansaattamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi (IMPEL) ja tukea ympäristönsuojelua koskevaa tiedotusta ja ympäristökasvatusta, jonka täsmällinen sisältö olisi määritettävä paikallisella, alueellisella tai kansallisella tasolla kullakin alueella havaittujen tarpeiden ja ongelmien perusteella.

Jos EU ei suhtaudu tiukasti ympäristöpolitiikkansa täytäntöönpanon valvontaan, yleisön odotukset eivät täyty ja EU:n rooli tehokkaana ympäristön suojelijana heikkenee.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Me äänestimme tätä päätöslauselmaesitystä vastaan, jossa tuetaan kantaa, jonka mukaan yhteisön ympäristölainsäädännön asianmukainen ja yhtäläinen soveltaminen on ratkaisevaa, koska tämä lainsäädäntö ei suojele ympäristöä vaan EU:n monopolien merkittäviä etuja.

Vaatus ympäristötarkastusviranomaisen hyväksymisestä tarkoittaa suoraa puuttumista jäsenvaltioiden sisäisiin asioihin sen varmistamiseksi, että noudatetaan "saastuttaja maksaa" -periaatetta, mikä sallii ympäristön tuhoamisen halpaan hintaan, "vihreää verotusta", josta ruohonjuuriluokat joutuvat vastaamaan, päästökauppaa, yrittäjyyden ja kilpailukyyn edistämistä ratkaisevina perusteina muutoin innovatiivisten "ympäristötekniikoiden" kehittämiseksi, geneettisesti muunneltujen organismien käyttöä maataloudessa sekä varovaisuus- ja ennaltaehkäisy periaatteiden lakkauttamista käytännössä.

EU ja sen ympäristöpolitiikka, joka palvelee suurten yritysten etuja, saa aikaan elintarvikerikollisuutta, kaupunkien keskustojen ilmakehän pilaantumista "nykyaikaisten saasteiden" vuoksi, metsien tuhoutumista, maaperän korroosiota ja aavikoitumista sekä merien ja vesistöjen saastumista. Ympäristö muodostaa liiketoimintasektorin, jonka tavoitteena on maksimoida talouden harvainvallan voitot. Se kärsii luonnonvarojen harkitsemattoman ja vastuuttoman riiston seurauksista ja sen pilaa kapitalistinen raakalaismaisuus.

(Istunto keskeytettiin klo 13.00 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

8. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

Puhetta johti

varapuhemies GÉRARD ONESTA

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

10. Parlamentaarisesta koskemattomuuden puolustamisesta koskeva pyyntö: ks. pöytäkirja

11. Ilmoitus neuvoston toimittamista yhteisistä kannoista: ks. pöytäkirja

12. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksista koskevista tapauksista (keskustelu)

12.1. Somalia

Puhemies. - (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta Somaliasta koskevasta päätöslauselmaesityksestä⁽²⁾.

Marios Matsakis, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, Somalian kansalaiset elävät erittäin vaikeissa ja sekavissa olosuhteissa, jotka ovat täynnä heidän hyvinvointiaan ja jopa heidän olemassaoloaan uhkaavia vaaroja. Euroopan parlamentti – ja tietenkin kansainvälinen yhteisö yleensä – ovat kerta toisensa jälkeen käsitelleet maan kestäväntöntä tilannetta. Sekä EU että YK ja muut ulkomaiset elimet ovat antaneet, ja antavat edelleen, paljon taloudellista ja muuta tukea Somalian asukkaille.

Maan tilanteen teki entistä vakavammaksi niin kutsuttujen islamilaisten tuomioistuinten mukaantulo. Tosiasiassa ne ovat osoitus terroristista, jota rikolliset ja pahantahtoiset ihmiset harjoittavat maanmiehiään kohtaan uskonnon – tässä tapauksessa islamin – varjolla.

Jälleen yksi esimerkki tällaisesta toiminnasta on raiskauksen uhriksi joutuneen 13-vuotiaan tytön, Aisha Ibrahim Duhulowin, äskettäinen teloitus kivittämällä. Kaikkein uusin huolenaihe Somalian vähitellen hajoavassa yhteiskunnassa ei kuitenkaan ole vain näiden hirmutekojen valtava määrä, vaan myös se, että tällaisen halveksittavan teon toteutti 50 miehen ryhmä, ja sitä seurasi noin tuhatpäinen yleisö. Näin hirvittävästä sadismista todistava teko on helppo tuomita, mutta sen ymmärtäminen inhimillisesti hyväksytyjen yhteiskunnallis-psykologisten muuttujen pohjalta on vaikeaa.

Somalian hallituksen on kansainvälisen yhteisön ja Afrikan unionin tuella hajotettava heti epäinhimilliset islamilaiset tuomioistuimet sekä ne tahot, jotka kannattavat ja edistävät niiden toimintaa maassa.

Manuel Medina Ortega, laatiija. – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän puolesta haluan ilmaista jyrkän paheksuntamme murhasta, joita tässä osassa Somaliasta tehdään Jumalan nimessä. Useimpiin julmuuksiin ovat syylistyneet ne, jotka vetoavat Jumalaan tai johonkin uskontoon.

Erityisen tuomittava on mielestäni tämän julman murhan tekotapa: 13-vuotias tyttö raiskattiin ja joutui syytteeseen aviorikoksesta, minkä jälkeen viisi miestä – jos heitä voidaan kutsua miehiksi – kiirehti kivittämään hänet kuoliaaksi stadionilla noin tuhatpäisen yleisön edessä ja esti jopa hänen pelastamisyrityksensä.

Tämän tapauksen ohella merirosvous, jonka kohteeksi on tänä vuonna toistaiseksi joutunut lähes sata Somalian rannikolla kaapattua alusta, tekee humanitaarisesta tilanteesta täysin kestäväntönnän.

Kansainvälinen yhteisö ei voi suhtautua välinpitämättömästi. Se ei voi suhtautua välinpitämättömästi pelkuruuteen ja julmuuksien oikeuttamiseen uskonnon varjolla. Siksi meidän on palautettava järjestys tukemalla Somalian laillista hallitusta, jotta se voi ottaa koko maan takaisin hallintaansa ja vahvistaa ihmisoikeuksia kunnioittavat oikeusvaltion periaatteet.

Mielestäni kohdallemme on vain harvoin osunut tilannetta, joka näin selkeästi edellyttää meiltä toimia. Mielestäni 500 miljoonan asukkaan ja 27 maan muodostama maailman merkittävin yhteisö ei voi jäädä toimeettomaksi. Meidän on puututtava asioihin. En tiedä, miten sen teemme, mutta mielestäni se täytyy tehdä nopeasti.

Sosiaalidemokraattinen ryhmä ei ole samaa mieltä viime hetkellä käsiteltäväksi jätetyistä tarkistuksista, joista ei ole neuvoteltu asianmukaisesti. Kannatamme yhteisen päätöslauselmaesityksen tekstiä ja toivomme tämän olevan osoitus siitä, että Euroopan unioni alkaa vakavissaan huolehtia tämäntyyppisistä humanitaarisista ongelmista ja tuomita uskonnollisten käsitteiden väärinkäytön Jumalan nimeen tehdyissä julmuuksissa.

Ryszard Czarnecki, laatiija. – (PL) Arvoisa puhemies, olen osallistunut kymmeniin ihmisoikeuskeskusteluihin Euroopan parlamentissa, mutta tänään olen kenties erityisen liikuttunut, sillä on totta, että kun puhutaan suurista lukumääristä, tuhansista kuolleista, se lakkaa vähitellen tekemästä vaikutusta. Sen sijaan käsitellessämme yhden tietyn henkilön murhaa, ja kun kyseessä on oikeastaan lapsi, 13-vuotias tyttö nimeltä Aisha Ibrahim Duhulow, niin teon julmuus todellakin pakottaa meidät miettimään, mitä voimme tehdä.

Tietenkään Somalian tapahtumat eivät rajoitu vain tähän yhteen kauhistuttavaan, raakaan murhaan, josta määrättiin alueella vallitsevassa islamilaيسissa uskonnollisessa laissa. Niihin kuuluvat myös

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

itsemurhapommitukset, joissa on hiljattain kuollut 30 ihmistä – on syytä mainita tämä, minkä aiemmat puhujat ovat jättäneet mainitsematta. Niihin kuuluvat maan pääkaupungissa suoritettut julkiset ruoskinnat osoituksena radikaalien islamistien vallasta. Niihin kuuluvat monet ihmisoikeusloukkaukset. Niihin kuuluu myös harvemmin mainittu tapaus, jota olisi syytä korostaa: kahden italialaisen katolisen nunnan äskettäinen sieppaus Keniasta ja vangittuna pitäminen Somaliassa.

Lyhyesti sanoen meidän on tänään ilmaistava kuuluvasti vastalauseemme.

Urszula Gacek, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, joka torstai-iltapäivä Strasbourgin täysistunnoissa kuulemme yhä uusista murhenäytelmistä, vastemielisistä rikoksista, julmuuksista ja huutavista vääryyksistä. Kilpailu kolmesta kiireelliselle keskusteluille varatusta kohdasta on paras osoitus ihmisen jatkuvasta epäinhimillisyydestä muita ihmisiä kohtaan.

Tätä synkkää taustaa vasten on vaikea kuvitella, että mikään tapaus onnistuisi enää järkyttämään meitä. Voimme sanoa kuullemme kaiken. Silloin tällöin käsittelemme kuitenkin niin kertakaikkisen kuvottavaa tapausta, että se osoittaa meidän erehtyneen. Somaliassa tapahtunut 13-vuotiaan tytön kuoliaaksi kivittäminen on juuri tällainen tapaus: ensin hän joutuu joukkoraiskauksen uhriksi ja sen jälkeen hänen todetaan syyllistyneen aviorikokseen, kun taas raiskaajat vapautetaan, ja lopulta tyttö tuomitaan hirvittävään kuolemanrangaistukseen. Kuten kollegat ovat jo maininneet, 50 miestä kivitti hänet kuoliaaksi tuhatpäisen katselijajoukon seurattessa julkista hirmutekoa.

Heidän kunniaakseen todettakoon, että osa paikalle kerääntyneestä väkijoukosta yritti pelastaa kivitetyt tytön. Miliisi avasi kuitenkin tulen niitä kohti, jotka yrittivät kunniaakkaasti suojella tämän epäinhimillisen ja kiihkomielisen teon uhria. Eräs nuorukainen menetti henkensä jouduttuaan miliisin tulituksen uhriksi.

Voimmeko mitenkään oikaista tällaisesta hirvittävästä rikoksesta aiheutuvaa vääryyttä? Meidän on tuettava varauksetta Somalian siirtymäkauden liittohallitusta, sillä ainoastaan valvonnan ja oikeusvaltioperiaatteen vahvistaminen uudelleen radikaalien oppositioryhmien hallitsemilla alueilla antaa jonkinlaiset mahdollisuudet estää tämän ja muiden julmuuksien toistumisen.

Somalian hallituksen olisi palautettava postuumisti uhrin, Aisha Ibrahim Duhulowin, kunnia. Euroopan parlamentti ilmaisee vilpittömän osanottonsa Aishan perheelle.

Minä ehdotin Aishan tapauksen ottamista tämän päivän esityslistalle. Kiitos siitä, että kannatitte pyyntöäni. Kunpa meidän ei koskaan enää tässä istuntosalissa tarvitsisi keskustella samanlaisesta tapauksesta.

Filip Kaczmarek, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään Somaliassa sattuneesta tapauksesta, jollaista keskiverto eurooppalainen ei pysty edes kuvittelemaan. Kun siitä kuulee, tulee ensimmäisenä mieleen kieltäytyä hyväksymästä sitä, eikä yksinkertaisesti halua uskoa, että tällainen on ylipäänsä mahdollista. Tästä huolimatta olisi ymmärrettävä, että se on mahdollista, sillä Somalian tilanteen varjolla voidaan tehdä monenlaista, olipa se miten anteeksiantamatonta tai käsittämätöntä hyvänsä. Lisäksi Somalian tilanne vaikuttaa Afrikan sarven tilanteeseen, joka on jo ennestään erittäin vaikea ja mutkikas.

Alueen ja maan ihmisoikeustilanne paranee ainoastaan poliittisen tilanteen muuttuessa. Siksi meidän pitäisi tukea Djiboutin rauhansopimuksen täytäntöönpanoa, sillä ilman rauhaa, vakautta, turvallisuuden parantamista ja vastuullista hallitusta kuulemme useammin Aishan kuoleman kaltaisista murhenäytelmistä.

Paulo Casaca, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä kuin kaikki tästä asiasta puheenvuoron käyttäneet kollegani. Somalia on jälleen yksi maa, josta uskonnollinen kiihkoilu on saamassa otteen ja jossa uskonnon takana piileskelevän oikeudenmukaisuuden nimissä kyseenalaistetaan koko sivistyneen maailman kaikki perusperiaatteet. Tilanne on täysin kestävä.

Todettakoon kaiken sen lisäksi, mitä on jo sanottu, että emme saa missään olosuhteissa unohtaa nälänhätää, joka leviää tällä alueella, sekä Somaliassa että Etiopiassa. On selvää, ettei tämä millään tavoin liity siihen, mitä tapahtuu, eikä ole mikään puolustus sille, mutta meidän on kiinnitettävä huomiota myös erittäin vakavaan humanitaariseen ongelmaan, joka Somaliassa on parhaillaan kehittymässä.

Urszula Krupa, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Somalian ihmisoikeusloukkauksia koskeva ongelma, josta tänään keskustelemme, on laajempi kuin päätöslauselmassa mainitut tapaukset, jotka ovat tosiaankin selvä todiste kaikkein heikoimmassa asemassa olevien, kuten tyttöjen, naisten ja siepattujen nunnien, raakalaismaisesta kohtelusta.

Somaliassa, jonka väestöstä 95 prosenttia on muslimeja ja joka on yksi maailman köyhimmistä maista, enemmistö asukkaista elää äärimmäisen köyhyyden partaalla, lukutaidottomia on 70 prosenttia ja keskimääräinen elinajanodote on 47 vuotta. Vaikka Somalia sai itsenäisyytensä takaisin yli 40 vuotta sitten, klaanien keskinäinen kilpailu laidunmaista ja vesivaroista aiheuttaa edelleen selkkauksia.

Ennen itsenäistymistä siirtomaavallat tukahduttivat selkkaukset. Oman onnensa nojaan jätetyt somalit aloittivat sisällissodan, joka kiihtyi talouden romahdettua. Tällaisissa olosuhteissa terrorismin ja merirosvouksen torjumisen pitäisi perustua ennen kaikkea köyhyyden ja puutteen poistamiseen kaikkein köyhimmille annetun humanitaarisen avun kautta ja tukemalla kehitystä.

Terrorismin vastaisen sodan nimissä tapahtunut ulkoinen väliintulo kuitenkin tuhosi Somalian vaivalla saavutetun vakauden. Riitaisista, köyhistä, kouluttamattomista ja manipuloinnille alttiista somaliheimoista on tulossa helppo välikappale, jonka avulla pitää yllä anarkiaa ja hajaannusta.

Kaikilla ihmisillä on oikeus valita ajattelu- ja elämäntapansa, eikä kansainvälistä apua pitäisi käyttää avunantajien oman aatemaailman levittämiseen tai vaikutusvallan kasvattamiseen. Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun vastustajat käyttävät uskontoa sen häpäisemiseen ja vaikutusvaltansa lisäämiseen, eikä näin tapahdu vain Somaliassa, vaan myös Vietnamin ja Intiassa, jossa katolilaisten vainoamisesta on tullut osa vaalikampanjointia.

Kristittyjen vainoamisesta huolimatta vasemmisto- ja liberaaliryhmiin kuuluvat parlamentin jäsenet eivät salli keskustelua, jonka tarkoituksena on vainon ja ihmisoikeusloukkauksien torjuminen.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kansalaisjärjestöt varoittavat, että Somaliasta on tullut esimerkki erittäin vähälle huomiolle jääneestä humanitaarisesta murhenäytelmästä, joka tapahtuu koko maailman silmien edessä. Joukoittain ihmisiä kuolee nälkään, janoon ja tauteihin, ja joka neljäs somalilapsi kuolee ennen viidettä ikävuottaan. Maan pääkaupunki Mogadishu on autioitunut. Tykistötulen kohteeksi joutuvat tavalliset ihmiset. Itsemurhapommittajat terrorisoivat siviiliväestöä. Merirosvot ryöstävät Somalian rannikkoa, kun taas maalla Somalian talibanjoukot miehittävät yhä laajempia alueita siirtyen vähitellen kohti pääkaupunkia ja soveltaen ankaraa šaria-oikeutta. Emme saa elätellä turhia kuvitelmia: oikeutta sovelletaan mielivaltaisesti heidän omiin tarkoituseriinsä. Jos mukaan lasketaan kuivuuden ja tulvien aiheuttamat katastrofit, saadaan selville murhenäytelmän todellinen laajuus. Luonnonkatastrofit voi sentään ymmärtää, mutta miten on mahdollista, että köyhässä Somaliassa on niin paljon aseita? Nähdäkseni se johtuu joidenkin sellaisten maiden välinpitämättömästä asenteesta, jotka haluavat harjoittaa yleensä halpamaista liiketoimintaansa kyseisessä Afrikan köyhässä osassa, kun taas me suostumme ilomielin olympialaisten järjestämiseen Kiinassa.

Esko Seppänen (GUE/NGL). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Somalian epävakaa rauha manifestoi tänään itsensä ammattimaisten merirosvojen toiminnalla. Samaa huomiota ei ole saanut osakseen Euroopan parlamentissa nyt esille nostettava tapaus – Aisha Ibrahim Duhulowin kivittäminen. Sitä voidaan pitää vielä suurempana tragediana kuin merirosvojen toimintaa. Se antaa kuvan maasta, joka elää islamilaista keskiaikaa.

Yhteisessä päätöslauselmaesityksessä annetaan ehkä liian yksiselitteinen tuki Somalian siirtymäkauden liittovaltiohallitukselle. Toissapäivänä kokoontunut alueen maiden muodostama IGAD-järjestön neuvosto tuomitsee Somalian hallituksen haluttomuuden toimia sitoumustensa ja rauhanpolitiikan puolesta. Alueen maiden edustajat sanovat, että hallitukselta puuttuu poliittinen tahto ja valmius sitoutua rauhaan, ja se on suurin haaste turvallisuuden torjumisessa. Parlamentin päätöslauselma on kuitenkin tärkeä Aishan takia, ja sen takia ryhmämme voi sen hyväksyä. Somalian hallitukselle emme anna rauhanponnisteluissa puhtaita papereita.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Aisha Ibrahim Duhulow oli tuskin teini-ikäinen. Hän ei todennäköisesti olisi koskaan tiennyt mitään Euroopan unionista tai sen parlamentista. Edes joutuessaan joukkoraiskauksen uhriksi tai maatessaan tekemässä kuolemaa kivisateen alla hän ei luultavasti koskaan olisi kuvitellut, että poliitikot jossain kaukana tunnustaisivat hänen koettelemuksensa ja muistaisivat hänen hyvin lyhyttä elämäänsä. Olen kuitenkin varma, että kuollessaan hän tiesi olevansa mielivaltaisen epäoikeudenmukaisuuden uhri.

Aishan kärsimien kuvottavien rikosten järkyttävyyttä lisäävät entisestään tapauksen oudot yksityiskohdat: tuhannen ihmisen väkijoukko, tapahtumapaikaksi valittu stadion, aivan kuin kyseessä olisi jonkinlainen urheilun yleisötapahtuma, varta vasten tähän tarkoitukseen tilattu autokuormalinen kiviä, aseistetut miehet, jotka tulittivat tyttöparan hengen pelastamista kunniakkaasti yrittäneitä ihmisiä.

Somalia on romahtanut valtio, eikä EU voi käytännössä tehdä paljoakaan puuttuakseen raakuuksiin, joihin erilaiset klaanit ja hallituksen valvonnan ulkopuolelle jäävistä alueista vastaava islamistinen miliisi syyllistyvät.

Voimme kuitenkin ottaa kantaa puolustamalla omia arvojamme, jotka ovat ristiriidassa šaria-oikeuden kanssa. Tämä ei ole vain oma mielipiteeni, vaan myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen mielipide. Tämä järkyttävä tapaus vain lujittaa päätöstämme varjella vaivalla saavutettuja demokraattisia vapauksiamme takapajuisuudelta.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, julmat taistelut, laittomuudet ja merirosvous ovat jatkuneet Somaliassa vuosikausia. Hiljattain kaksi puolalaista joutui sieppaajien käsiin. Silti se, mitä tapahtui 27. lokakuuta, menee yli inhimillisen ymmärryksen.

Aisha Ibrahim Duhulow, 13-vuotias tyttö, kivitettiin kuoliaaksi. Kolme miestä oli raikannut hänet. Syyllisiä ei ole pidätetty tai asetettu syytteeseen. Kismayossa 50 miestä kivitti hänet kuoliaaksi noin tuhannen silminäkijän edessä. Aishaa rangaistiin hänen kärsimästään raikauksesta islamilaisen lain mukaan.

Tämä järkyttävä teko ei ole yksittäistapaus, vaan islamilaisen lain julmaa toteuttamista sellaisen Jumalan nimeen, joka rankaisee rikoksen uhria. Kehotan Somalian hallitusta tekemään lopun tästä julmasta käytännöstä, rankaisemaan syyllisiä varoitukseksi muille ja palauttamaan Aishan kunnian.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, 27. lokakuuta 50-henkinen miesjoukko kivitti kuoliaaksi 13-vuotiaan tytön, Aisha Ibrahim Duhulowin – älkäämme unohtako tätä nimeä – eteläisessä Somaliassa, Kismayon satamakaupungin stadionilla, tuhannen katsojan edessä. Häntä syytettiin ja hänet tuomittiin islamilaisen lain vastaisesta aviorikoksesta, mutta tosiasiassa hän joutui kolmen miehen raikaamaksi. Hänen raikauksestaan syytettyjä ei ole pidätetty tai vangittu.

Tuomitsen jyrkästi Aisha Ibrahim Duhulowin kivituksen ja teloituksen ja olen pöyristynyt tällaisesta julmasta teosta, joka kohdistui 13-vuotiaaseen raikauksen uhriin. Unicef totesikin hänen traagisen kuolemansa jälkeen, että lapsesta tehtiin kaksinkertainen uhri: ensin raikaajien uhri ja sitten oikeudenkäyttäjien uhri.

Naisten vastenmielistä kohtelua ei voida mitenkään hyväksyä ja sallia šaria-oikeuden nojalla. Tämä tapaus korostaa paitsi tyttöjen ja naisten haavoittuvaa asemaa Somaliassa myös heihin luontaisesti kohdistuvaa syrjintää.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään Somaliassa kuoliaaksi kivitetyt tytön murhasta. Olemme tietoisia myös kahden katolisen nunnan sieppauksesta ja heidän pitämisestään vangittuina Somaliassa. Kaiken tämän ylle heittää varjonsa Somalian rannikolla riehuva merirosvous. Olemme kuulleet kaiken johtuvan siitä, että käytännössä Somaliassa ei ole lainkaan toimivaa hallitusta. Missä tässä tilanteessa ovat maailmanvallat? Missä ovat sellaiset mahdit kuin Yhdysvallat, Kiina, Venäjä ja Euroopan unioni, jotka väittävät olevansa sivistysvaltioita? Silloin kun maat eivät pysty puuttumaan asioihin puolustaakseen heikoimpia, joita vastaan pienemmät mahtitekijät hyökkäävät, niitä ei voida pitää sivistysmaina. Missä me olemme tässä tilanteessa? Arvoisa puhemies, vetoan maailmanvaltoihin: toimikaa oikein! Tehkää velvollisuutenne!

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, komission ja komission jäsenen Louis Michelin puolesta haluan esittää muutamia huomioita Somalian ihmisoikeuskysymyksistä.

Ensinnäkin haluan yhtyä huoleen Somaliassa jatkuvasta selkkauksesta ja poliittisesta epävakaudesta. Somalia on edelleen maa, jossa järjestelmällisiä ja laajoja iskuja siviilejä vastaan tekevät aseistautuneet ryhmät loukkaavat jatkuvasti perusoikeuksia ja perusihmisarvon kunnioittamista.

Viime kuukausina yhä kiihtyvät iskut avustustyöntekijöitä, rauhanaktivisteja ja ihmisoikeuksien puolustajia vastaan ovat pyyhkäisseet yli Etelä- ja Keski-Somalian. Ainakin 40 somalialaista ihmisoikeusaktivistia ja avustustyöntekijää sai surmansa tammikuun ja syyskuun 2008 välisenä aikana. Näiden iskujen seurauksena muutamien humanitaaristen järjestöjen on ollut pakko poistaa henkilöstöä Mogadishusta, humanitaarisen avun perillepääsy kohtasi uusia vastoinkäymisiä ja ihmisoikeudet ja humanitaarinen tilanne huononivat entisestään.

Komissio on yhdessä jäsenvaltioiden ja muiden kansainvälisten elinten kanssa sitoutunut auttamaan tässä kriittisessä tilanteessa.

EU tukee YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston sekä Somalian ihmisoikeuksia käsittelevän riippumattoman asiantuntijan Shamsul Barin toimia kaikkien osapuolten järjestelmällisten ihmisoikeusloukkausten tutkimiseen tarkoitettua mekanismin perustamiseksi.

EU on tiiviisti mukana kehittämistoiminnassa tukemalla ihmisoikeusjärjestöjä pääasiassa ihmisoikeusloukkausten tunnistamista, dokumentointia ja seurantaa koskevan koulutuksen ja rahoituksen sekä neuvottelujen avulla. Erityisesti komissio edistää yhä voimakkaammin kansalaisyhteiskunnan osallistumista jälleenrakennusohjelmiin ja kansalliseen sovitteluprosessiin sekä kansalaisyhteiskunnan ja muiden aluejärjestöjen välisiä vaihto-ohjelmia, oikeusavustajakoulutusta, tiedotuskampanjoja sekä naisryhmien työtä, joka koskee niiden poliittisen edustuksen lisäämistä ja osallistumista sovitteluprosesseihin. Lisäksi EU tukee lainvalvontaan ja oikeuslaitoksen lujittamiseen suunnattuja ohjelmia.

Sillä välin meidän on työskenneltävä turvallisuuden parantamiseksi ja Somalian sovitteluprosessin edistämiseksi. Turvaton ilmapiiri vain pahentaa ihmisoikeustilannetta ja lisää kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia. Somalian pysyvän rauhan perusteena on vastuunkanto niistä ihmisoikeusloukkauksista, joihin kaikki osapuolet ovat Somalian selkkauksen aikana syyllistyneet, sekä niiden oikeudenmukainen käsittely.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen päätteeksi.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puheenjohtaja, tämän viikon kiireellisissä päätöslauselmissa erityisesti Somalian tapaus järkyttää. Kolme viikkoa sitten maassa kivitettiin 13-vuotias tyttö Aisha Ibrahim Duhulow, jonka kolme miestä raiskasi. Miehillä ei käynyt kuinkaan, mutta tyttö sai sharia-tuomion huoruudesta.

Kivitys tapahtui stadionilla Etelä-Somalian Kismayossa 1000 katsojan läsnä ollessa, 50 miehen suorittaessa kivituksen. Kivitystuomiokäskyn langettaneet Kismayon kaupunkia kontrolloivat al-Shabab-sotilasjoukot tappoivat myös Duhulowin kivituksen estämistä yrittäneen pojan. Sharia-lain ankara ja epäinhimillinen tulkinta siitä, että aviorikoksesta tulee rangaista kuoliaaksi kivittämällä, on saanut käsittämättömän julmat mittasuhteet; sen nojalla on murhattu rikoksen uhriksi joutunut viaton lapsi.

On tärkeää, että tuomitsemme teloituksen ja kivitystuomion ja vaadimme Somalian hallitusta ja Afrikan Unionia tekemään saman, sekä ottamaan pikimmiten konkreettisia askeleita estääkseen kivitystuomioiden jatkumisen. Samalla kuin osoitamme tukemme Somalian hallituksen pyrkimyksille ottaa Kismayon kaupunki kontrolliinsa, on meidän myös vaadittava hallitusta viemään Duhulowin raiskaajat oikeuden eteen. Kuten Somaliaa koskeva päätöslauselma esittää, EU-jäsenmaiden tulisi lisätä Somaliaan suuntautuvaa apuaan, jotta maahan saataisiin demokraattinen hallitus, ja jotta hallitus saisi tarvitsemansa avun pyrkiessään ottamaan kaikki maan alueet kontrolliinsa.

12.2. Kuolemanrangaistus Nigeriassa

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta kuolemanrangaistusta Nigeriassa käsittelevästä päätöslauselmaesityksestä⁽³⁾.

Marios Matsakis, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, Nigerian oikeusjärjestelmä on täynnä puutteita, laiminlyöntejä ja lahjontaa. Tämän kauhean tilanteen lisäksi vanhakantaisilla islamilaisilla šaria-tuomioistuimilla on oikeudenkäyttövalta rikostuomioistuimissa kolmasosassa Nigerian osavaltioista. Tällaiset kieroutuneiden fanaatikkojen johtamat uskonnolliset tuomioistuimet jatkavat edelleen väestön terrorisointia langettamalla kuolemantuomioita ja ruoskimis- ja amputaatiotuomioita.

Euroopassa tietenkin tuomitaan tällaisten ajastaan jälkeen jääneiden uskonnollisten tuomioistuinten toiminta, mutta entäpä islamilaisessa maailmassa? Miksi islamilaiset poliittiset johtajat ja islamilaiset valtiot, joista jotkut ovat maailmanlaajuisesti ja alueellisesti erittäin mahtavia ja vaikutusvaltaisia ja joista osa on kauppakumppaneitamme, eivät ota vastuuta ja vastusta ponnekkaasti šaria-oikeutta, islamilaisia tuomioistuimia ja muita vastaavia epäkohtia? Miksi joidenkin edistyneempien islamilaisten maiden

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

uskonnolliset johtajat eivät itse tuomitse tällaista islaminuskon harjoittamista? Mielestäni heidän vaikenemisensa tai laimea suhtautumisensa merkitsee tällaisen toiminnan hiljaista hyväksymistä, ja heidän asenteensa on minusta aivan yhtä tuomittava kuin varsinaisilla šaria-oikeutta soveltavilla lainkäyttöelimillä.

Meidän on ilmaistava vastenmielisyytemme tätä islamilaisen fundamentalismin puolta kohtaan niille islamilaisen maailman edustajille, joiden pitäisi toimia aktiivisesti tilanteen parantamiseksi, mutta jotka eivät valitettavasti sitä tee.

Paulo Casaca, laatija. – (PT) Arvoisa puhemies, vaikka Nigerian tilannetta ei selvästikään voi verrata Somalian tapahtumiin, minusta vaikuttaa siltä, että se uhkaa vakavasti kehittyä samanlaiseksi kuin siellä. Kuten on todettu, šaria-oikeutta sovelletaan käytännöllisesti katsoen kolmasosassa Nigeriää, ja ihmisoikeustilanne on selvästi huonontunut.

Todettakoon tässä vaiheessa, että ennen kuin keskustellaan uskonnollisista johtajista tai tuomitaan heitä – varsinkaan islamilaisia uskonnollisia johtajia – on pidettävä mielessä, että pohjimmiltaan tehtävämme on ylläpitää vuoropuhelua niiden muslimijohtajien kanssa, jotka eivät kannata tätä fanaattista näkemystä, ja rohkaista heitä.

Voin vakuuttaa, että tällaisia johtajia on paljon, ja tunnen henkilökohtaisesti monia. Ongelma on siinä, että EU:n toimielimet eivät kommunikoi niiden maiden ja sen islamin kanssa, joilla on samat arvot ja näkemykset kuin meillä, vaan tekevät sen sijaan päinvastoin. EU:n toimielimet vaikuttavat olevan kiinnostuneita lepyttämään kaikkein fanaattisimpia ja pahimpia lainrikkokkaita, jotka polkevat kaikkien muslimien ihmisoikeuksia, sillä – ja tämä meidän on ymmärrettävä – muslimit ovat tilanteen pääasialliset uhrin. He ovat tärkeimmät liittolaisemme. He ovat niitä ihmisiä, joiden kanssa meidän on tehtävä yhteistyötä. Juuri näiden ihmisten kanssa me sosialidemokraattisen ryhmän jäsenet pystymme varmasti ratkaisemaan nämä haasteet.

Ryszard Czarnecki, laatija. – (PL) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on tietenkin jossain mielessä keskustelu kuolemanrangaistuksesta sinänsä, mutta en halua sen kulkevan siihen suuntaan, sillä tosiasiaa meidän pitäisi keskustella nimenomaan käsillä olevasta tilanteesta.

Olemme tietenkin selvillä raporteista, joiden mukaan kuolemantuomioiden määrän vähentäminen viime aikoina ei ole vähentänyt rikollisuutta Nigeriassa. Tämä saa kuolemanrangaistuksen kannattajat jatkamaan vaatimuksia sen puolesta. Tosiasia kuitenkin on, että viime vuonna vain seitsemän Afrikan unionin 53 jäsenmaasta pani kuolemanrangaistuksia täytäntöön, kun taas 13 maassa kuolemanrangaistus on kumottu väliaikaisesti ja 22 maassa se ei yksinkertaisesti ole käytössä.

Mielestäni Nigerian pitäisi edetä tähän suuntaan kenties Euroopan unionin painostuksesta. Voisimme kiinnittää huomiota lasten ja nuorten kuolemanrangaistusten täytäntöönpanoon. Tällaisia ihmisiä on hyvin paljon, Nigeriassa vähintään 40. Tilanne on erityisen järkyttävä, kun näin nuoret ihmiset joutuvat odottamaan teloitusta.

Kysymys on tietenkin paljon laajempi. Nigeriassa on erittäin helppoa tuomita ihminen kuolemaan varsinkin siksi, että neljäsosassa Nigerian alueista sovelletaan šaria-oikeutta, islamilaista muslimien oikeutta, joka tosiasiaa sallii käsien ja jalkojen amputoinnin ja myös ruoskinnan. Tätä tilannetta ei voida hyväksyä. Meidän on otettava siihen kantaa.

Michael Gahler, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, Nigeria on poliittisessa ja taloudellisessa mielessä yksi suurimmista ja merkittävimmistä Afrikan maista. Tästä syystä se on myös tärkeimpiä kumppaneitamme. Valitettavasti oikeusvaltion periaatteisiin liittyvä tilanne siellä jättää paljon toivomisen varaa, erityisesti oikeusjärjestelmän osalta. Tässä keskustelussa olemme kiinnittäneet huomiota kuolemanrangaistukseen. Nigeriassa suuri määrä ihmisiä odottaa kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoa. Neljännes heistä on odottanut valituksensa ratkaisemista viisi vuotta ja 6 prosenttia on odottanut 20 vuotta. Tilanne on kestämätön, ja siksi vaadimme Euroopan komissiota auttamaan Nigerian viranomaisia parantamaan oikeusjärjestystä ja antamaan suosituksia, joista saattaa olla apua. Puhemies on myös perustanut komiteita antamaan Nigeriää koskevia suosituksia, jotka osoittavat oikean etenemissuunnan. Olen kuitenkin sitä mieltä, että tässä asiassa on käytettävä enemmän poliittista painostusta.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Nigeriassa voi todellakin saada kuolemantuomion köyhyyden takia. Kehotan Nigerian viranomaisia lykkäämään teloitusten täytäntöönpanoa ja lieventämään kuolemantuomioita.

Sadat kuolemaantuomituista ovat sellaisia ihmisiä, joilla ei ole varaa oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Kiduttamalla saadun todistajanlausunnon perusteella tuomitut ihmiset, joilla ei ole varaa palkata pätevää

puolustusasianajajaa eikä mahdollisuutta löytää 5–15 vuotta sitten kadonneita asiakirjoja, odottavat teloitustaan epäinhimillisissä oloissa. Heidän sellinsä ikkunat ovat usein teloituspaikeille päin. Tuomituista noin 40 on nuoria. Rikokset, joihin heidän väitetään syylistyneen, on tehty 13–17 vuoden iässä. Valitusten käsittely kestää keskimäärin viisi vuotta, mutta toisinaan jopa 20 vuotta. Tuomituista 41 prosenttia ei ole tehnyt valitusta. Heidän tapaustaan koskevat asiakirjat ovat kadonneet tai he eivät osaa itse täyttää hakemusta eikä heillä ole varaa asianajajaan. Nigerian laki ei salli kidutusta. Se ei tunnusta tällä tavoin saatujen todistajanlausuntojen pätevyyttä. Tästä huolimatta poliisi käyttää kidutusta. Oikeudenkäynnit ovat pitkillisiä. Kidutuksen uhrin todistajanlausunto on usein oikeustapauksen ainoa näyttö. Köyhien on käytännöllisesti katsoen mahdotonta saada oikeudenmukaista oikeuskäsittelyä.

Erik Meijer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, kuolemanrangaistus on sinänsä kauhea asia. Sen sijaan että yritettäisiin auttaa niitä, jotka ovat vahingoittaneet kanssaihmiään tai koko yhteiskuntaa, parantamaan tulevaisuudessa tapansa, heille kostetaan tuomitsemalla heidät kuolemaan. Tämä on korjaamaton päätös, joka toisinaan perustuu jopa väärään tuomioon. Tuomion hirvittävyttä lisää entisestään se, jos rangaistavat rikokset eivät ole poikkeuksellisen vakavia. Nigeriassa kyse on enemmänkin kehnosta oikeusjärjestelmästä yhdistettynä kaoottiseen hallintoon.

Lisäksi kyse on yhä suuremmassa määrin siitä, että pohjoisissa osavaltioissa pidetään itsepintaisesti kiinni alkukantaisista, fundamentalistisista mielipiteistä, joiden mukaan Jumala on valtuuttanut ihmisen tappamaan syntiset kanssaihmiset. Päinvastoin kuin Somalia, jonka kehityksestä keskusteltiin esityslistan edellisessä kohdassa, Nigeria on toimiva valtio. Se on valtio, joskin se muodostuu lukuisista toisistaan riippumattomista osavaltioista ja sitä koordinoi keskushallinto, joka on usein vallankaappausten kautta joutunut sotilaallisten ryhmien käsiin. Asiat vaikuttavat tällä hetkellä sujuvan Nigeriassa paremmin ilman diktatuuria ja ilman aiemmin sattuneita väkivaltaisia selkkauksia. Muutamat alueet pohjoisessa, kuten Iran, osa Somaliaa ja Luoteis-Pakistan, muodostavat alueen, jossa huolenaiheena on paluu takaisin keskiajalle. Kyse on myös eräänlaisesta luokkaoikeudesta. Tuomitut ovat pääasiassa köyhiä ihmisiä vailla minkäänlaista oikeusapua. Meidän on tehtävä kaikkemme pelastaaksemme kyseiset ihmiset sekasorrolta, mielivallalta ja kiihkoilulta.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Tänään Euroopan parlamentin tärkein viesti Nigerian liittovaltiolle ja sen osavaltioiden hallituksille on teloitusten välitön lopettaminen, kuolemanrangaistusten täytäntöönpanon lykkääminen ja kuolemanrangaistuksen täydellinen poistaminen.

Yhtä kaikki, 192:sta Yhdistyneiden kansakuntien jäsenvaltiosta 137 on poistanut kuolemanrangaistuksen. Jopa Afrikan unionin 53 jäsenvaltion joukossa Nigeria kuuluu niihin harvoihin, joissa kuolemanrangaistuksia pannaan edelleen täytäntöön.

Sekä kansallinen tutkintaryhmä että presidentin komitea, jotka toimivat Nigeriassa, suosittelivat kuolemanrangaistuksesta luopumista, sillä se ei vähennä rikollisuutta.

Kehotan painokkaasti neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään kaikkia tarjolla olevia tilaisuuksia ja yhteyksiä Nigerian valtion viranomaiselmiin pyrkiesämme lopettamaan ihmisten – ennen kaikkea alaikäisten – tappamisen Nigerian lainsäädännön nimissä.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kuolemanrangaistus on aina herättänyt ajatuksia ja monia kysymyksiä. Ensinnäkin, onko ihmisellä oikeus päättää toisen ihmisen elämästä? Toiseksi, voidaanko tämä päätös tehdä, jos tunnustus on saatu kiduttamalla? Pitäisikö nuoret alaikäiset rikolliset teloittaa, vai pitäisikö heitä kouluttaa? Tällaisia kysymyksiä voidaan esittää paljon lisää, mutta vastaus on aina sama: kenellekään ei ole annettu tätä oikeutta. Ihmiset ovat antaneet sen itselleen. Mutta koska asia on näin, ihmiset voivat kumota sen, luopua siitä ja lakata tekemästä tällaisia tekoja. Osoitan nämä sanat Nigerian viranomaisille, mutta myös kaikille niille, jotka katsovat voivansa päättää toisen ihmisen elämästä ja kuolemasta.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, itsenäistymisensä jälkeen Nigerialla on ollut vain kolme siviilihallintokautta, ja se on kestänyt 29 vuotta sotilashallintoa.

Yhdeksän vuotta sitten Nigeria otti askelen kohti demokratiaa ja palasi siviilihallintoon, vaikka kaikkia sen jälkeen toimitettuja vaaleja on arvosteltu yleisesti väärinkäytöksistä, vilpistä ja väkivaltaisuuksista. Huhtikuussa 2007 pidetyt vaalit olisivat voineet näyttää hyvää esimerkkiä muille maille, mutta tilaisuus hukattiin, ja uutta virkaan astuvaa hallitusta ympäröivät legitiimiyttä koskevat epäilykset. Tätä taustaa vasten ja ottaen huomioon Nigerian vakauden merkityksen Afrikalle on löydettävä sopiva strategia, jotta maan hallitus voidaan sitouttaa ihmisoikeuksia koskevaan rakentavaan vuoropuheluun.

Komissio yhtyy täysin huolenaiheisiin, joita parlamentin jäsenet ovat tuoneet esiin kuolemanrangaistukseen liittyvästä kysymyksestä, ja on samaa mieltä siitä, että kuolemanrangaistuksen täydellistä poistamista odottaessa on välttämätöntä julistaa kaikkien teloitusten täytäntöönpanoa koskeva välitön lykkäys.

Samalla olisi myönnettävä, että Nigerian ihmisoikeustilanne on yleisesti parantunut siviilihallinnon palauttamisen jälkeen. Joitakin toimia onkin toteutettu, jotta maassa käynnistettäisiin keskustelu kuolemanrangaistuksen tarkoituksenmukaisuudesta vastenmielisten rikosten ehkäisemisessä. Useita kuolemaantuomittuja vankeja on armahdettu tänä vuonna, ja Nigeria on sitoutunut käymään EU:n kanssa tiiviimpää korkean tason poliittista vuoropuhelua muun muassa ihmisoikeuskysymyksistä.

Komissio on antanut merkittävän panoksen käynnistääkseen tämän prosessin, jonka avulla voitaisiin laatia EU:n Nigeriasta koskeva poliittinen yleisstrategia ja jonka avulla on jo saatu aikaan merkittävä ministeritroikka ja laaja yhteinen tiedonanto.

Vuoropuhelun yhteydessä on mahdollista keskustella rakentavasti ihmisoikeuskysymyksistä ja toteuttaa erilaisia yhteistyötoimia keskeisillä aloilla, joihin kuuluvat esimerkiksi rauha ja turvallisuus sekä hallinnointi ja ihmisoikeudet. Esimerkkejä harkinnassa olevista yhteistyöaloitteista ovat muun muassa Nigerian poliisin parempien tutkintavalmiuksien tukeminen, oikeussuojan saatavuus ja vankilauudistuksen tukeminen, korruption vastaisten toimien tukeminen, demokratiakehityksen tukeminen sekä ihmiskauppaa, huumausaineita, ihmisoikeuksia ja lääkeväärennöksiä käsittelevien liittovaltion toimielinten tukeminen.

Jotta nämä toimet olisivat tehokkaita, niistä on tiedotettava kansalaisyhteiskunnalle ja tavallisille kansalaisille. Komissio aikoo kehittää strategian, joka perustuu paikallisille tiedotusvälineille ja kulttuurialoiteille tarkoitettuun yhdistelmätukeen epävarmalla pohjalla olevien yhteistyöaloitteiden tukemiseksi sekä muun muassa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista, demokratian perusarvoja, hyvää hallintotapaa ja ympäristönsuojelua koskevan tiedotusaineiston levittämiseksi yleisölle.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen päätteeksi.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Meidän on edelleen kiinnitettävä huomiota ihmisoikeuskysymykseen maailmanlaajuisista talouskriiseistä huolimatta. Köyhyys sekä poliittisten ja taloudellisten mahdollisuuksien puute johtavat aina ihmisten elinolojen huononemiseen. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen ei ole kiireellisistä ongelmista kovin tärkeällä sijalla, ja meidän on helppo jättää omien taloudellisten vaikeuksiemme sokaisemina huomiotta se, että jossain päin maailmaa ihmisiä rangaistaan edelleen kuolemalla. Viittaan tässä tapauksessa 140 miljoonan asukkaan Nigeriaan, jossa 725 miestä ja 11 naista on Amnesty Internationalin mukaan tämän vuoden helmikuusta alkaen odottanut teloitusta syyllistyttyään esimerkiksi aseelliseen ryöstöön, tappoon tai maanpetokseen. Lisäksi huolestuttavissa raporteissa korostetaan, että monet näistä ihmisistä eivät ole saaneet kunnollista oikeuskäsittelyä, kun todisteiden saamiseksi on käytetty jopa kidutusta. Nämä ihmiset hirtetään teoista, joita he eivät ehkä ole tehneet, sillä Nigeriassa köyhillä ei ole minkäänlaista oikeusturvaa, vaikka kyseessä on Kansainväliseen rikostuomioistuimeen kuuluva valtio. Kansainvälisellä yhteisöllä on velvollisuus toteuttaa kaikki tarvittavat toimet, jotta Nigerian hallitus julistaa välittömästi kaikkien teloitusten täytäntöönpanoa koskevan lykkäyksen ja muuntaa kaikki kuolemanrangaistukset vankeusrangaistuksiksi.

12.3. al-Kurdin perheen tapaus

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta al-Kurdin perheen tapauksesta käsittelevästä päätöslauselmaesityksestä⁽⁴⁾.

Marios Matsakis, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan todeta, että käytän tästä asiasta puheenvuoron henkilökohtaisesta näkökulmasta.

Totean myös tietäväni varsin hyvin – kuten teidän kaikkien tulisi tietää – että Israelin viranomaiset tutkivat erittäin pikkutarkasti kaiken, mitä Euroopan parlamentissa sanotaan Israelista, ja sen jälkeen asiasisältö

⁽⁴⁾ Ks. pöytäkirja.

jätetään täysin vaille huomiota. Ainoa toimenpide on hyökätä monin tavoin niitä Euroopan parlamentin jäseniä vastaan, jotka jollain tavoin tai jollain muotoa arvostelivat Israelin väärinkäytöksiä.

Minulla on tästä henkilökohtaista kokemusta. Keskusteluissa, joita parlamentissa on viime aikoina käyty Israelissa olevista palestiinalaisvangeista, käytin voimakasta kieltä Israelin hallituksen viranomaisia vastaan. Tein tämän korostaakseni heille, että heidän asenteensa palestiinalaisvankeja kohtaan oli – ja pelkäänpä että on edelleen – täysin epäinhimillinen ja rikollinen.

Puheenvuoroni jälkeen ei pelkästään Israelin Kyproksen-suurlähettiläs aloittanut poliittista häväistyskampanjaa minua vastaan, vaan – mikä merkittävintä – myös knesetin puhemies Dalia Itzik kirjoitti Euroopan parlamentin puhemiehelle henkilökohtaisesti minua vastaan suunnatun virallisen valituskirjeen. Hans-Gert Pöttering vastasi niin diplomaattisesti kuin pystyi, ja kiitän häntä Euroopan parlamentin jäsenten sananvapauden puolustamisesta parlamentin keskusteluissa. Kiitän häntä myös siitä, että hän antoi Dalia Itzikille laatimastaan vastauksesta minulle kopion. Minulla on kyseinen kirje mukani, ja jätän sen sihteeristön haltuun todistuksena siitä, että puhun totta.

Lisäksi totean Dalia Itzikille seuraavaa: Euroopan parlamentissa ja yleensäkin EU:ssa meillä on oikeus ilmaista mielipiteemme vapaasti ja demokraattisesti. Arvoisa Dalia Itzik, kenties teidänkin pitäisi toimia samoin omassa parlamentissanne ja myös maassanne.

Tämän päätöslauselman sisällöstä totean seuraavaa: Ensinnäkään tämä ei ole yksityisoikeudellinen kysymys, kuten jotkut asioista huonosti perillä olevat tai niistä huonosti tiedottavat Euroopan parlamentin jäsenet saattaisivat ehdottaa, vaan selvästi poliittinen kysymys. Se jatkaa toimia, joita Israelin peräkkäiset hallitukset ovat toteuttaneet ajaakseen palestiinalaiset pois kodeistaan ja mailtaan ja liittääkseen voimakeinoin – tai oikeudellisilla tempuilla – mahdollisimman suuren osan miehitystä alueista Israelin valtioon.

Toiseksi Israelin edustusto EU:ssa yrittää muutamille harvoille Euroopan parlamentin jäsenille lähetetyn asiakirjan avulla väittää, että kyseinen maa-alue kuuluu Israelille historiallisista syistä. Kyseisen asiakirjan mukaan kaksi juutalaisten kansalaisjärjestöä osti ottomaanien imperiumin hallintokaudella maa-alueen, jolle riidanalaisella asuinalueella sijaitsevat rakennukset rakennetaan. Rehellisesti sanoen tällaista väitettä ei voida ottaa vakavasti, eikä sitä kannata pohtia enempää.

Lopuksi haluan väärinkäsitysten välttämiseksi toistaa kantani: Kunnioitan juutalaisten oikeutta omaan valtioon, mutta juutalaishallinnon on kunnioitettava palestiinalaisten oikeutta saada oma valtionsa.

Véronique De Keyser, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, al-Kurdin perheen karkottamista koskevassa kipeässä ongelmassa on kaksi puolta: poliittinen ja humanitaarinen.

Poliittiselta kannalta kyseessä on Itä-Jerusalemien asema: Israelilaiset väittävät sen olevan erottamaton osa Israelia. Muistakaamme, etteivät Eurooppa eikä kansainvälinen yhteisö ole koskaan ymmärtäneet sitä sellaiseksi.

YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 252 todetaan varsin selvästi, että kaikki Israelin toteuttamat oikeudelliset ja hallinnolliset toimenpiteet ja määräykset, mukaan luettuina maan ja omaisuuden pakkolunastus, jotka yleensä muuttavat oikeudellista asemaa, ovat pätemättömiä eivätkä voi muuttaa sen asemaa.

Turvallisuusneuvosto muistutti Israelia juuri tästä vuonna 1980, kun Israel toteutti toimenpiteitä tehdäkseen yhdistetystä Jerusalemissa pääkaupunkinsa, ja päätöslauselmassa 476 vaaditaan pyhän kaupungin luonteeseen ja asemaan vaikuttavien politiikkojen ja toimenpiteiden välitöntä keskeyttämistä. Päätöslauselmassa 478 vahvistetaan, että kaikki kaupungin aseman muuttamiseksi toteutetut toimenpiteet ovat mitättömiä. YK ja Eurooppa eivät ole koskaan ole peräytyneet tässä asiassa.

Siksi tiedämme, huolimatta kaikesta siitä kunnioituksesta, jota jokainen parlamentin jäsen tuntee Israelin itsenäisyyttä ja oikeutta kohtaan, että se voi perustua ainoastaan Israelin lakeihin, jotka ovat tässä asiassa ristiriidassa kansainvälisen oikeuden kanssa, ja ettei myöskään kansainvälinen oikeus anna Israelille Itä-Jerusalemia koskevaa tuomiovaltaa.

Al-Kurdin perheen karkottamista on siis tarkasteltava tästä poliittisesta näkökulmasta, eikä sitä voida pitää pelkkänä omaisuusriitana. Al-Kurdin perhe on karkotettu vasta hiljattain Israeliin muuttaneen juutalaisperheen tieltä. Al-Kurdin perheen omistusoikeus on viety 40 vuoden taistelun jälkeen, ja jotkut parlamentin jäsenet, jotka tapasivat heidät, osaavat kuvailla karkotuksen aiheuttamaa inhimillistä kärsimystä minua paremmin.

Olen tyytyväinen siihen, että parlamentti vaatii yli puoluerajojen oikeuden toteutumista ja heidän omaisuutensa palauttamista.

(Suosionosoituksia)

Luisa Morgantini, laatija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, 9. huhtikuuta keskellä yötä Israelin poliisi karkotti palestiinalaisen al-Kurdin perheen heidän kodistaan Sheikh Jarahissa, Itä-Jerusalemossa. Perheeseen kuuluvat äiti, puolittain halvaantunut isä, jolla on sydänongelmia, ja viisi lasta. Perhe on joutunut pakolaiseksi omilta mailtaan vuodesta 1948 lähtien, kun heidät ajettiin pois talostaan Itä-Jerusalemossa yhdessä tuhansien ja taas tuhansien muiden palestiinalaisten kanssa.

Tänään he ovat jälleen kerran vailla kotia, vaikka he olivat ostaneet talon ja eläneet siellä vuodesta 1956. Ryhmä jyrkän linjan uudisasukkaita vaatii kyseisen talon ja 26 muun samalla alueella sijaitsevan kodin omistusoikeutta 1800-luvulta peräisin olevan, kiistattomasti aidon ottomaanien lain perusteella, kuten Marios Matsakis totesi. Kyseessä eivät ole juutalaisparat, joita vainottiin ja jotka pakenivat juutalaisten hirvittävää ja traagista joukkomurhaa, vaan fundamentalistit, jotka uskovat omistavansa maan jumalallisen oikeuden nojalla – jopa Yhdysvaltojen viranomaiset kiistävät heidän omistusoikeutensa. Suunnitelma on kuitenkin jo valmiina: eräs israelilainen yhdistys haluaa rakentaa 200 taloa niiden talojen raunioille, joissa asuvat palestiinalaiset on määrää ajaa pois.

Juuri viime viikolla vierailimme parlamentin kaikkien poliittisten ryhmien jäsenistä muodostuvan, miehitetyille palestiinalaisalueille lähetetyn Euroopan parlamentin valtuuskunnan kanssa al-Kurdin perheen kotona ja todistimme omin silmin kiusaamista ja väkivaltaa, jota he joutuvat päivittäin kokemaan joihinkin taloihin jo asettuneiden uudisasukkaiden taholta.

Nyt al-Kurdin perhe on koditon, ja kehotamme päätöslauselman 4 kohdassa palauttamaan al-Kurdin perheelle heidän kotinsa. Olen pahoillani siitä, että PPE-DE-ryhmä, joka kannattaa kompromissia ja oli äänestänyt kyseisen kohdan puolesta, pyytää nyt kohta kohdalta -äänestystä, sillä kompromississa kaikki olivat yksimielisiä. Nyt al-Kurdin perhe on kuitenkin sekä vailla kotia että telttaa, sillä Israelin puskutraktorit ovat kahdesti tuhonneet teltan, joka oli pystytetty palestiinalaisomistuksessa olevan talon piha-alueelle. Toiset 500 perhettä Sheikh Jarahissa kärsivät saman kohtalon, ellemme puutu tehokkaasti asioihin näiden rikosten – näiden toistuvasti sallittujen ja jatkuvien tuhoitusten – yhteydessä.

Siksi katson, että Itä-Jerusalemia koskeva politiikka on Israelin harjoittamaa siirtomaapolitiikkaa, jota kansainvälinen yhteisö ei tunnusta, kuten Véronique De Keyserkin totesi. Nähdäkseni meidän on aika tuoda painokkaasti esiin kantamme: ei ainoastaan ”pyytäksemme Israelia noudattamaan kansainvälistä oikeutta”, vaan toteuttaaksemme konkreettisia toimia, jotta Israelia estetään toimillaan jatkamasta palestiinalaisten ja israelilaisten välisen rauhan tuhoamista.

Ryszard Czarnecki, laatija. – (PL) Arvoisa puhemies, minulla on sellainen tunne, että tämä asia eroaa niistä, joista aikaisemmin keskustelimme. Somaliassa armottoman väkijoukon silmien edessä tehty 13-vuotiaan tytön raaka murha sekä kuolemanrangaistusta ja satoja teloitusta odottavia koskeva kysymys Nigeriassa eroavat nyt käsittelemästämme aiheesta.

On todettava, että olemme palestiinalaisperheen murhenäytelmän tarkkailijoita, ja meidän on kohdistettava siihen huomiomme. Toisaalta haluan korostaa, että toisin kuin Nigeria ja Somalia, tämä ei ole mustavalkoinen kysymys. Alueen monimutkainen 50-vuotinen historia osoittaa, että uhrin ovat usein olleet sekä juutalaisia että palestiinalaisia. Molempien osapuolten aiheuttamat vahingot eivät tosiaankaan jakaudu tasapuolisesti, emmekä nyt keskustele siitä. Käytän puheenvuoron todetakseni, että meidän on tulevaisuudessa yritettävä tarkastella näitä asioita laajemmassa yhteydessä. Saattaa olla, että tämä antaa meille oikeuden tasapuolisempaan arviointiin, kuin toisinaan nykyisin.

Bernd Posselt, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, Israelin kansan historia on loputon tarina karkotuksista. Heidät ajettiin 2000 vuotta sitten pois alkuperäisestä kotimaastaan ja he hajaantuivat ympäri maailmaa. Vuosisatojen ajan heitä on vainottu ja ajettu pois niistä maista, joista he ovat löytäneet turvapaikan. Tämä prosessi huipentui kammottavalla tavalla juutalaisten joukkomurhaan, rikokseen ihmisyyttä vastaan, jonka päätyttyä valtava määrä juutalaisia palasi pyhään maahan, esi-isiensä maahan, mistä on seurannut yhä uusia yhteenottoja, karkotuksia ja oikeuskiistoja alueella.

Tällaisessa tilanteessa Euroopan parlamentti ei voi tehdä muuta kuin tukea parhaansa mukaan niitä tavoitteita, jotka Israelin valtio ja rauhaa rakastava palestiinalaisväestön osa, jonka määrästä minulla ei ole aavistustakaan, ovat asettaneet löytääkseen rauhanomaisen ja yksimielisen ratkaisun. Hätätilanteessa ei ole järkevää korostaa

yhtä yksittäistapausta ja päättää sen jälkeen totuttuun tapaan, että se ratkaistaan jonain torstaina Strasbourgissa. Meillä on kuitenkin selvät syyt mukanaolollemme tässä päätöslauselmassa: halusimme olla mukana tässä neuvotteluprosessissa ja uskomme ihmisoikeuksien jakamattomuuteen.

Emme tietenkään suhtaudu välinpitämättömästi al-Kurdin perheen kohtaloon ja haluamme keskustella siitä. Mielestämme emme kuitenkaan voi tehdä tätä virallisesti. Siksi pidämme 4 kohtaa ahdasnäköisenä tavalla, joka ei tee oikeutta tapaukselle. Tästä syystä olemme valinneet toimintatavaksi ihmisoikeuksien, rahanprosessin ja tietenkin al-Kurdin perheen puolustamisen, mutta ainoa keino tähän on osallistua molempien osapuolten kanssa käytävään vuoropuheluun eikä esittää yksipuolisia kannanottoja. Siksi kannatamme ehdottomasti päätöstä, mutta pyydämme kohta kohdalta -äänestystä 4 kohdasta, koska tästä asiasta on päätettävä välittömästi. Haluamme toiminnallamme edesauttaa tätä päämäärää.

Jana Hybášková, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, *qui bonum*, haluan ilmaista eriävän mielipiteeni tavasta, jolla Euroopan parlamentti on harkitsemattomasti vedetty mukaan Palestiinan ja Israelin välisen selkkauksen osapuolten erityisiin poliittisiin etunäkökohtiin. Tässä kaikessa on kyse päätöslauselmalle 242 – joka on minua itseäni vanhempi – ominaisesta moniselitteisyydestä, sillä siinä ei täsmennetä Itä-Jerusalemia koskevan oikeudellisen toimivallan rajoja. Onko tämä yksityisoikeudellinen riita-asia? Ei ole. Liittyykö neljäs Geneven sopimus tähän? Ei liity.

Valmistelemme täällä varomattomasti tulevan rauhankonferenssin neuvotteluja, vaikka meillä ei ole siihen mitään oikeutta. Suhteista Palestiinaan vastaavan valtuuskunnan päällikkö saatiin mukaan vierailulle laillisesti tuomitun perheen luo ja yllytettiin siten Israelin viranomaisen äärimmäiseen provosointiin, ja tästä on laadittu päätöslauselma, jolla ei valitettavasti saavuteta mitään. On välttämätöntä luoda edellytykset perinpohjaiselle muutokselle Euroopan parlamentin poliittisissa näkemyksissä, jotka koskevat Israelin osallistumista yhteisön ohjelmiin, ja saada poliittisissa suhteissa aikaan edistystä, jota emme valitettavasti ole pystyneet saavuttamaan demokraattisin keinoin. Toimintatapa, jota Euroopan parlamentin jäsenet käyttivät demokraattisen ratkaisun sijasta, antoi Israelille aiheen ryhtyä ankariin toimenpiteisiin. Ongelmien selvittämisen sijasta kaadamme öljyä liekkeihin. Tämä ei ole kunnioitusta herättävä rooli parlamentille.

Proinsias De Rossa, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, totean mielelläni kuuluvani niihin, jotka olivat mukana suhteista Palestiinan lakiasäättävään neuvostoon vastaavassa valtuuskunnassa kaksi viikkoa sitten vieraillessamme al-Kurdin perheen luona. Tuolloin he suhtautuivat vielä toiveikkaasti siihen, että Israelin tuomioistuimet tekisivät oikeudenmukaisen päätöksen. Valitettavasti heidän toiveensa oli turha ja heidät on nyt häädetty kodistaan kokonaan, ja päälle päätteeksi heidät on poistettu kotinsa lähialueelta, jossa he oleskelivat teltassa.

On vaikea pitää yllä pienintäkään toivoa siitä, että kestävä kahden valtion ratkaisu olisi edelleen mahdollinen, kun otetaan huomioon palestiinalaisia vastaan käyty nälännyssota, josta saimme todisteita äskettäin vierailullamme ja josta perheen häätö on osoitus. On aivan kauheaa, että tässä vaiheessa edes harkitsemme suhteiden parantamista Israeliin, kun kansainvälistä oikeutta rikotaan niin paljon, perheitä hädetään ja siirtokuntia perustetaan. Vankiloissa on 11 000 palestiinalaisvankia. Palestiinalaisten vaaleilla valituista edustajista 40 on vankilassa, puhemies mukaan luettuna, kuten 300 alle 18-vuotiaasta lastakin, joiden joukossa on vasta 12-vuotiaita lapsia. Tämä ei ole hyväksyttävää valtiolta, joka väittää olevansa demokraattinen ja noudattavansa kansainvälisen oikeuden sääntöjä. Se ei pidä paikkaansa.

EU:n on vaadittava Israelin hallitusta palauttamaan al-Kurdin perhe kotiinsa. Israelille on ilmoitettava selvin sanakääntein, että jos se haluaa jatkaa kaupankäyntiä EU:n kanssa, sen on noudatettava demokraattisia ja humanitaarisia sääntöjä sekä teoissaan että puheissaan. Ajatuskin siitä, että EU:n pitäisi parantaa suhteitaan Israeliin, kuten jotkut jäsenvaltiot ehdottavat, pitäisi ehdottomasti jättää sikseen niin kauan kuin tällaiset epäoikeudenmukaisuudet jatkuvat.

Lopuksi haluan käyttää työjärjestyspuheenvuoron. Ehdottamalla suullisten tarkistusten esittämistä parlamentissa torstai-iltapäivänä käytetään mielestäni väärin mahdollisuutta esittää suullisia tarkistuksia – kyseisissä tarkistuksissa ei oteta huomioon tilannetta paikan päällä, eikä niillä ole yhteisen päätöslauselman laatijoiden kannatusta. Mielestäni parlamentin sihteeristön pitäisi käsitellä tätä asiaa ja ehdotuksia pitäisi tehdä sen varmistamiseksi, ettei se toistu.

Puhemies. – (FR) Otamme tietenkin ehdotuksenne huomioon, hyvä Proinsias De Rossa. Se lähetetään asianomaiselle osapuolelle tietäen, että torstai-iltapäivien suulliset tarkistukset ovat jokseenkin oma lukunsa siinä mielessä, että vaikka paikalla sattuisikin olemaan liian vähän jäseniä niiden vastustamiseksi, parlamentti voi silti äänestää niitä vastaan.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka olenkin jyrkästi eri mieltä suullisista tarkistuksista, puolustan siitä huolimatta tässä asiassa Euroopan parlamentin jäsenten oikeutta esittää suullisia tarkistuksia jopa torstai-iltapäivänä, ja paheksun voimakkaasti niitä ryhmiä – omaa ryhmääni ensimmäisten joukossa – jotka eivät pysty saamaan jäseniään tänne torstai-iltapäivänä.

Puhemies. – (FR) En halua aloittaa keskustelua, kuten varmasti ymmärrätte.

Ilmoitan teille ainoastaan Euroopan parlamentissa sovellettavasta oikeudesta. Tietenkin jokaisella parlamentin jäsenellä on oikeus esittää suullisia tarkistuksia torstaina toimitetun äänestyksen aikana. Sääntöjemme mukaisesti määrätty määrä jäseniä voi vastustaa niitä. Haluan myös ilmoittaa, että nämä kysymykset on jo ratkaistu aikaisemmin kaikkein korkeimmalla tasolla. On selvää, että jos parlamentin jäsenten tyytymättömyyden takia saataisiin joskus läpi sellainen suullinen tarkistus, jota parlamentti ei selvästikään kannata, ja syynä olisi vain se, että paikalla on liian vähän ihmisiä sen vastustamiseksi, palaisimme alkuperäiseen tekstiin, jotta suullisesti tarkistetusta tekstistä ei tulisi sellainen, jota on mahdotonta hyväksyä.

Jos toivotte, voin tietenkin toimittaa täsmällistä ja yksityiskohtaista tietoa aiemmista esimerkeistä.

Charles Tannock, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin puheaikani alkaa, haluaisin myös käyttää työjärjestyspuheenvuoron tästä asiasta. Mielestäni on täysin sääntöjen vastaista ja anteeksiantamatonta, että parlamentin työjärjestystä voidaan muuttaa siksi, että parlamentin toista puolta edustavat jäsenet päättävät olla ilmaantumatta paikalle torstai-iltapäivänä. Se on heidän ongelmansa – ei meidän – ja meillä on täysi oikeus toimia parlamentin työjärjestyksen mukaisesti, jonka pitäisi olla sama Strasbourgin istuntojakson työviikon jokaisessa vaiheessa.

Olisin kiitollinen, jos voisitte nyt aloittaa ajanoton uudelleen puheenvuoroani varten.

Arvoisa puhemies, näissä kiireellisiä asioita koskevista istunnoissa keskustelemme vakavista ihmisoikeusloukkauksista, kuten kidutuksesta, raiskauksista ja murhasta. Al-Kurdin perheen tapaus Itä-Jerusalemmissä ei kuulu lähimainkaan samaan luokkaan. Kyseessä on kahden yksityisen osapuolen yksityisoikeudellinen riita-asia, eikä meidän todellakaan pidä sekaantua tällaiseen kiistaan. Häätääessään perheen poliisi pani toimeen Israelin korkeimman oikeuden määräyksen. Perhe tiesi hyvissä ajoin etukäteen, että häätömenettelyyn turvauduttaisiin. Perhe ei ollut maksanut vuokraa 40 vuoteen huolimatta tuomioistuimen velvoittavasta päätöksestä. Tämä asia ei juurikaan vaikuta Israelin ja Palestiinan välistä selkkausta koskevan laajemman kysymyksen ratkaisemiseen.

Tavallisesti näitä keskusteluja käydään kahdenvälisesti. Tämä keskustelu on kuitenkin vain uusi esimerkki Israelin vastaisten vihamielisyyksien ja näkemysten ruokkimisesta etenkin toisella puolella parlamenttia. Vaikka he kuinka yrittäisivät, he eivät voi salata sitä, että Israel on demokratia, jossa oikeusvaltion periaatteet ja riippumaton oikeuslaitos ovat ensisijaisien tärkeitä. Voisimmepa sanoa samaa Hamas-johtoista Gazan alueen hallinnosta.

Hyvät kollegat, eikö avarassa maailmassa ole monia kiireellisempiä asioita, jotka ansaitsevat huomiomme ihmisoikeuksia koskevassa keskustelussa?

Puhemies. – (FR) Hyvät parlamentin jäsenet, haluan tehdä yhden asian selväksi, jotta olemme yksimielisiä.

Euroopan parlamentin sääntöjä ei muuteta torstai-iltapäivisin. Torstai-iltapäivisin ne ovat erilaiset, ja nimenomaan työjärjestyksemme on erilainen. Esimerkiksi torstai-iltapäivän keskustelujen *catch-the-eye*-menettelyssä on viiden puhujan sijasta kaksi puhujaa.

Jos pyydetään asian palauttamista, koska parlamentti ei ole päätösvaltainen, asian käsittelyä ei jatketa, vaan se peruutetaan. Suullisia tarkistuksia koskevilla pyynnöissä noudatetaan myös eri sääntöjä: ei istunnon puhemiehen käytettävissä olevia sääntöjä, vaan sääntöjä, jotka on jo virallisesti sisällytetty parlamentin työjärjestykseen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, PSE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, sunnuntaiyönä 9. marraskuuta Israelin joukot häätivät al-Kurdin perheen kodistaan Sheikh Jarrahissa, Itä-Jerusalem alueella, jossa he olivat eläneet yli 50 vuotta. Häätö johtui tuomioista, jonka Israelin korkein oikeus langetti viime heinäkuussa ja jolla oli saatettu päätökseen pitkä ja hyvin ristiriitainen oikeudenkäynti Israelin tuomioistuimissa ja viranomaisissa.

Korostettakoon, että perheeltä vietiin sen koti kansainvälisen yhteisön voimakkaasta vastustuksesta huolimatta ja että korkeimman oikeuden päätös itse asiassa tasoittaa tietä 26 muun talon takavarikoinnille samalla

alueella. Al-Kurdin perheen kohtalo ja lukuisat esimerkit Israelin viranomaisten tuhoamista palestiinalaisperheiden kodeista Itä-Jerusalemien alueella antavat aiheita suureen huoleen. Tällaiset toimet ovat laittomia kansainvälisen oikeuden mukaan, ja kansainvälisen yhteisön, ja erityisesti Lähi-idän kvartettiryhmän, pitäisi kaikin mahdollisin keinoin suojella kyseisellä alueella ja muualla Itä-Jerusalemissa asuvia palestiinalaisia. Israelia on vaadittava pysäyttämään siirtokuntien leviäminen ja muurin rakentaminen vuonna 1967 vahvistettujen rajojen ulkopuolelle. Nämä toimet ovat ristiriidassa kansainvälisen oikeuden kanssa ja vaarantavat vakavasti mahdollisuudet pysyvään rauhansopimukseen palestiinalaisten ja israelilaisten välillä.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, mielestäni tässä keskustelussa on kaksi olennaista asiaa, joista ensimmäinen on se, että käsittelemme yhtä maailman puolueettomimmista oikeusjärjestelmistä. Tämä oikeusjärjestelmä pakotti jopa oman maansa presidentin eroamaan juuri vähän aikaa sitten.

Toiseksi tätä vuosikymmeniä jatkunutta riita-asiaa, joka koski omistusoikeutta ja vuokrien maksamatta jättämistä, ei voida verrata esimerkiksi miljoonien irakilaiden karkottamiseen. Vielä aivan hiljattain heidät jätettiin oman onnensa nojaan kenenkään vaivautumatta kyseenalaistamaan Irakin hallituksen laillisuutta, eikä kenelläkään ollut tasapuolista käsitystä koko alueen tapahtumista. Juuri tasapuolisuudesta meidän on puhuttava. Tasapuolisuus on olennainen kysymys. Todettakoon, että olen ollut kauhuissani siitä, mitä täällä on sanottu Israelin valtion olemassaolon kyseenalaistamisesta.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on erittäin huolestunut viimeaikaisista tapahtumista Itä-Jerusalemissa ja erityisesti palestiinalaisten omistamien talojen tuhoamisesta ja siirtokuntien laajentamisesta Itä-Jerusalemissa.

Edellä mainitut teot ovat äärimmäisen haitallisia juuri nyt, kun Annapolisissa käynnistetyn neuvotteluprosessin tueksi tarvitaan kiireesti luottamusta vahvistavia toimenpiteitä. EU vaati 11. marraskuuta antamassaan julkilausumassa Israelin viranomaisia lopettamaan tällaiset toimenpiteet mitä pikimmin.

EU on myös viime kuukausina lukuisissa yhteyksissä ilmaissut huolensa Israelin viranomaisten päätöksestä hyväksyä uusien siirtokuntien rakentaminen Itä-Jerusalemiin. Asioiden kehitys paikan päällä heikentää mahdollisuuksia selkkauksen ratkaisemiseen neuvottelemalla. Jerusalem on yksi niin kutsutuista lopullista asemaa koskevista kysymyksistä, jotka osapuolten on ratkaistava neuvottelemalla.

Komissio on toimittanut tukea auttaakseen turvaamaan palestiinalaisten läsnäolon Itä-Jerusalemissa ja on sitoutunut jatkamaan tätä tukea.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen päätteeksi.

13. Äänestykset

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

13.1. Somalia (äänestys)

13.2. Kuolemanrangaistus Nigeriassa (äänestys)

13.3. al-Kurdin perheen tapaus (äänestys)

– Ennen johdanto-osan B kappaleesta toimitettua äänestystä

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, esitän johdanto-osan B kappaleeseen suullista tarkistusta, jolla lisättäisiin sanamuoto ”kiistanalaista omistusoikeutta”. Voin lukea kohdan ääneen, jos haluatte. Se kuuluu seuraavasti: ”ottaa huomioon, että tämä hääto toteutettiin Israelin korkeimman oikeuden 16. heinäkuuta 2008 antaman määräyksen perusteella, joka oli seurausta pitkistä ja ristiriitaisista kiistanalaista omistusoikeutta koskevista oikeuskäsittelyistä Israelin tuomioistuimissa ja viranomaisissa”. Kyseessä oleva

ristiriitaisuus huomioon ottaen tarkistuksessa ei muuten ole mitään järkeä. On todellakin täsmennettävä, mikä ristiriitaisuus laissa oli.

Puhemies. – (FR) Selvästikään 40 jäsentä ei ole seisomaan nousten vastustanut tämän suullisen tarkistuksen lisäämistä.

Näin ollen esitän johdanto-osan B kappaleen hyväksymistä sellaisena kuin se on suullisesti tarkistettuna.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, jotta tämä johdanto-osan kappale saisi vankemman tuen, haluan ehdottaa suullista tarkistusta Charles Tannockin suulliseen tarkistukseen. Kyse on vain sanan ”ilmeinen” lisäämisestä sanan ”kiistanalaista” eteen, jolloin kohta kuuluu seuraavasti: ”ilmeisen kiistanalaista omistusoikeutta”. Sitten Charles Tannock on tyytyväinen siihen, että olemme lisänneet aiheen johdanto-osan kappaleeseen, ja asia jätetään ratkaisematta.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pelkäänpä etten tunne työjärjestystä yksityiskohtaisesti, mutta mielestäni suulliseen tarkistukseen ei voida kirjaimellisesti esittää suullista tarkistusta parlamentissa, ellei koko parlamentti ole yksimielinen. Henkilökohtaisesti en ole tästä samaa mieltä, ja arvelen, ettei myöskään ryhmäni enemmistö olisi.

Sellaista asiaa kuin ”ilmeinen” kiistanalaisuus ei ole olemassakaan: kiistanalainen on kiistanalainen. Asia käsiteltiin tuomioistuimessa, ja se on päätös. Halusin kuitenkin selittää, mistä kiistassa oikein oli kyse.

Puhemies. – (FR) Minulle on ilmoitettu seuraavanlaisesta oikeuskäytännöstä, jos suulliseen tarkistukseen esitetään suullinen tarkistus: jos ensimmäisen suullisen tarkistuksen esittänyt henkilö hyväksyy toisen suullisen tarkistuksen yhteisymmärryksessä, se otetaan huomioon. Jos ensimmäisen suullisen tarkistuksen laatija ei hyväksy siihen esitettyä toista suullista tarkistusta, siitä ei äänestetä.

Siksi olen pahoillani, hyvä Marios Matsakis, mutta emme voi ottaa tarkistustanne huomioon.

Charles Tannockin tarkistusta ei kuitenkaan hylätty, sillä 40 jäsentä ei seisomaan nousten vastustanut sitä, ja näin ollen minun on esitettävä sen hyväksymistä.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen pahoillani, mutta en täysin tunne työjärjestystä. Emmekö voi yksinkertaisesti äänestää? Emme voi välttää äänestystä, koska paikalla ei ole tarvittavia 45:tä jäsentä, tai mikä heidän määränsä nyt olikaan. Emme voi jättää äänestystä väliin, koska se on edellytys ennen lähtöä. Voimme varmastikin äänestää suullisista tarkistuksista. Voimmeko äänestää vain kiistanalaista omistusoikeutta koskevista osista ja selvittää, saavatko ne enemmistön kannatuksen vai ei?

Puhemies. – (FR) Juuri tätä olin aikeissa ehdottaa. Toimitamme nyt siis äänestyksen johdanto-osan B kappaleesta sellaisena kuin se on Charles Tannockin tarkistuksessa.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

– Ennen johdanto-osan D kappaleesta toimitettua äänestystä

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen pahoillani että joudun tekemään tämän uudestaan, mutta ehdotan jälleen kahden sanan lisäämistä johdanto-osan D kappaleeseen varmistaakseni lain selkeyden, sillä joissakin puheenvuoroissa viitattiin aiemmin varmaan asiaan. Asia ei ole näin, joten koko johdanto-osan kappale kuuluisi seuraavasti: ”korostaa, että häätö tapahtui kansainvälisestä vastustuksesta huolimatta; ottaa huomioon, että Yhdysvallat on ottanut asian esiin Israelin viranomaisten kanssa; ottaa huomioon, että päätös voi tasoittaa tien 26 muun talon valtaukselle Sheikh Jarrahin korttelissa Itä-Jerusalemossa, jolloin hädän kohteeksi joutuu 26 muuta perhettä; ottaa huomioon asian poliittiset sivuvaikutukset Itä-Jerusaleminkin tulevaa asemaa ajatellen”.

Asia on hyvin selvä. Sanamuoto ei voi olla ”tasoittaa”, vaan ”voi tasoittaa”, ja tämä on ratkaistava tuomioistuimissa, ei keskusteluissa, kuten jotkut kollegoistani aikaisemmin selvästi totesivat.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, pelkäänpä, että haluan vastustaa asiantuntevan ystäväni Charles Tannockin esittämää suullista tarkistusta sellaisen näytön perusteella, jonka on oikeastaan antanut Israelin EU:ssa sijaitsevan edustuston pääsihteeri Galit Peleg. Minulla on mukanani sähköposti, jonka hän on lähettänyt monille jäsenille, luullakseni myös Charles Tannockille.

Ensimmäinen rivi kuuluu seuraavasti: ”Ottomaanien imperiumin valtakaudella kaksi juutalaisten kansalaisjärjestöä osti maan ja rakensi asuinalueen rakennukset”, mikä tarkoittaa siten koko aluetta – ei vain

yhtä taloa, vaan kaikkia asuinalueen rakennuksia. Minulla on sähköposti mukani, jos joku, Charles Tannock mukaan lukien, haluaa katsoa sitä.

Puhemies. – (FR) Hyvä jäsen Marios Matsakis, muistuttaisin, että suullista tarkistusta voi vastustaa vain yhdellä tavalla, eli seisomaan nousten, ei aloittamalla keskustelua.

Totean, ettei 40 jäsentä noussut seisomaan.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, luulitte meidän olevan täysin yksimielisiä ja yhteisymmärryksessä, mutta esitin eri kysymyksen. Ymmärrän, ettemme voi välttää tarkistuksesta toimitettavaa äänestystä, sillä paikalla ei ole riittävästi jäseniä, mutta eikö meidän pitäisi pystyä äänestämään Charles Tannockin ehdottamista osista? Näin ollen meidän pitäisi äänestää ainoastaan kohdasta, joka kuuluu, ”voi tasoittaa”, ja vasta sen jälkeen pitäisi päättää johdanto-osan D kappaleen muista osista. On hiukan outoa, että kappaleeseen on lisättävä kohta, joka ei kenties saa parlamentin enemmistön kannatusta, vain siksi, ettei salissa ole paikalla 45:tä ihmistä.

Puhemies. – (FR) On surullista, että joudun selittämään äänestysmenettelyämme teille toistamiseen. Jos enemmistö äänestää johdanto-osan D kappaletta vastaan sellaisena kuin se on suullisesti tarkistettuna, palaamme johdanto-osan D kappaleeseen ennen tarkistuksen tekemistä. Jos siis haluatte vastustaa tätä lisäystä, teidän on äänestettävä sitä vastaan. Jos enemmistö ei vastusta tarkistusta, johdanto-osan D kappale katsotaan hyväksytyksi sellaisena kuin se on suullisesti tarkistettuna. Ainoa tapa päästä eroon suullisesta tarkistuksesta, jota ette kannata, on äänestää sitä vastaan nyt, sillä käynnistän äänestyksen.

(Parlamentti hyväksyi ensimmäisen suullisen tarkistuksen.)

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, esitän yhden lyhyen huomautuksen, jonka pyytäisin merkitsemään pöytäkirjaan.

Tämä on yhteinen päätöslauselma, josta olemme vaivautuneet keskustelemaan hyvin sovittelevassa hengessä. Jokainen teki myönnytyksiä. Valitettavasti huomaa, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on niillä suullisilla tarkistuksilla, joita sillä on oikeus tehdä, ja erillisten äänestysten avulla muuttanut merkittävästi päätöslauselman periaatteita. Siksi ihmettelenkin, ovatko kompromissit laatineet edustajat saaneet ryhmältään todelliset valtuudet, ja pidän tämän mielessä tulevisissa neuvotteluissa.

Puhemies. – (FR) Otamme tietenkin lausuntonne huomioon, ja se merkitään pöytäkirjaan.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, totean aivan lyhyesti haluavani onnitella PPE-DE-ryhmää, koska se onnistuu saamaan jäsentensä enemmistön parlamenttiin torstai-iltapäivänä ja saavuttamaan tavoitteensa ihmisoikeusloukkauksia koskevissa kysymyksissä. Onnittelen heitä.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain pyytää teitä merkitsemään pöytäkirjaan vastalauseeni suullisia tarkistuksia koskevan järjestelmän väärinkäytöstä parlamentissa tänä iltapäivänä.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, toteaisin, että on hyvin surullista, että kompromisseja tehdään, mutta niistä ei pidetä kiinni. Tämä on surullista, etenkin kun ottaa huomioon, että al-Kurdin perhe ei ole pelkkä nimi, vaan siihen kuuluu ihmisiä, jotka on pakotettu luopumaan – osoitan sanani teille, hyvä Paulo Casaca – luopumaan jopa teltastaan, sillä heidän ei sallita jäädä edes omaan telttaansa. Tämä on todella surun päivä, kun parlamentin jäsenet eivät ajattele tätä ihmisryhmää, vaan pelkkää politiikkaa.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Marios Matsakisia hänen oikeudenmukaisuudestaan. Kaikki ryhmät ovat jo hyödyntäneet suullisia tarkistuksia, jotka ovat erittäin tärkeitä kiireellisissä tapauksissa, sillä kiireessä voi toisinaan syntyä virheitä, jotka on korjattava. Näin olemme tehneet tässä tapauksessa, ja sosiaalidemokraattinen ryhmä, vihreät ja kaikki muut ryhmät ovat usein tehneet samoin. On tärkeää, ettei loukkaannu vain siksi, että ei jossakin tapauksessa saavuttanut enemmistöä.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, yhden näkemykseen, että työjärjestystä on tänään käytetty väärin. Tästä huolimatta työjärjestys toimii, ja 40:tä vastustajaa edellyttävä sääntö on sääntö, vaikka tiedämmekin, ettemme voi koskaan noudattaa sitä torstai-iltapäivisin. Arvoisa puhemies, halusin kysyä teiltä, mikä on teidän näkemyksenne ja pitäisikö meidän mielestänne muuttaa sääntöä, joka edellyttää 40 ihmisen vastustavan suullista tarkistusta, kun istuntosalissa on niin vähän ihmisiä, ettei tätä ole mitenkään mahdollista toteuttaa?

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, todettakoon, että ihmisarvon kunnioittaminen on pääasiallinen huolenaiheeni riippumatta siitä, kuka on kyseessä – tässä tapauksessa al-Kurdin perhe – mitä uskontoa hän harjoittaa, mistä hän on kotoisin ja minkä värinen hän on. Pidän syvästi loukkaavana sitä, että joku on kyseenalaistanut tämän vain siksi, että olen kyseisen henkilön kanssa eri mieltä tietyistä säädöksistä.

Puhemies. – (FR) Tämän mielenkiintoisen keskustelun päätteeksi ehdotan, että tämän iltapäivän tapahtumat annetaan asiasta vastaavien elinten tietoon, jotta voimme selvittää, mitä pitää tehdä.

Omasta puolestani olen soveltanut nykyisiä sääntöjämme tänä iltapäivänä hätäilemättä ja mahdollisimman yksityiskohtaisesti. Olen sitä mieltä, että kuten useat jäsenet ovat huomauttaneet, ongelmaa ei syntyisi, jos salissa olisi hieman enemmän väkeä torstai-iltapäivisin.

14. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

15. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

16. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

17. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

18. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

19. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 116 artikla): ks. pöytäkirja

20. Tämän istuntojakson aikana hyväksytyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

21. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

22. Istuntokauden keskeyttäminen

Puhemies. – (FR) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden keskeytetyksi.

(Istunto päättyi klo 16.25.)

LIITE (Kirjalliset vastaukset)

KYSYMYKSET NEUVOSTOLLE (Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa annetuista vastauksista)

Liam Aylwardin laatima kysymys numero 13 (H-0813/08)

Aihe: Palestiinan tilanne

Voiko neuvosto esittää päivitetyn poliittisen arvion Palestiinassa vallitsevasta poliittisesta tilanteesta?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Palestiinalaisalueiden poliittista tilannetta määrittävät edelleen rauhanprosessin eteneminen, Israelin teot ja toiminta sekä Palestiinan alueiden sisäinen jako.

Neuvosto katsoo, että tilanteen kehitys parempaan edellyttää, että osapuolet tekevät mahdollisimman nopeasti sellaisen rauhansopimuksen, joka mahdollistaa Palestiinan valtion perustamisen. Tältä osin diplomaattiset neuvottelut, joita järjestetään Annapolisin prosessin puitteissa, ovat edistäneet lähtökohtien luomista tällaiselle sopimukselle. Lisäksi on jatkettava keskusteluja, joihin liitetään kaikki lopullista asemaa koskevat kysymykset. Euroopan unioni kehottaa osapuolia noudattamaan lupauksia, joita ne tekivät osana etenemissuunnitelmaa (Roadmap), ja painopisteen on oltava siirtokuntien jäädäyttäminen, Itä-Jerusalem mukaan luettuna.

Euroopan unionin pitää edelleen täysipainoisesti kiinni sitoumuksestaan edistää neuvotteluja. Unioni kannustaa Palestiinan viranomaisia jatkamaan pyrkimyksiään, erityisesti turvallisuusasioissa, Pariisin konferenssissa (17. joulukuuta 2007) esitetyn uudistus- ja kehityssuunnitelman täytäntöönpanon puitteissa.

Palestiinalaisalueiden poliittista tilannetta leimaa myös Länsirannan ja Gazan erottaminen. Israelin Gazaan kohdistama saarto on johtanut kriittiseen humanitaariseen tilanteeseen alueella. Euroopan unioni vaatii rajanylittämipaikkojen avaamista. Vaikuttaa siltä, että Egyptin johdolla käytävä Palestiinan sisäinen keskustelu edistyy. Egypti on nyt presidentti Abbasin johdolla sitoutunut merkittäviin toimiin Palestiinan poliittisen tilanteen ratkaisemiseksi ja Palestiinan yhtenäisyyden tukemiseksi. Neuvosto tukee näitä toimia. Unionin on oltava valmis tukemaan mitä tahansa sellaista kansallista yhtenäisyyttä edustavaa hallintoa, joka noudattaa PLO:n sitoumuksia ja joka aloittaa määrätietoisesti neuvottelut Israelin kanssa.

*
* *

Eoin Ryanin laatima kysymys numero 14 (H-0815/08)

Aihe: Somalimaan tunnustaminen

Voiko neuvosto antaa ajan tasalla olevan arvion Somalimaan nykyisestä poliittisesta tilanteesta, ja voisiko neuvosto ilmoittaa Somalimaan tulevaa poliittista asemaa koskevan EU:n kannan?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto ei ole arvioinut Somalimaan poliittista asemaa koskevaa kysymystä. Haluaisin kuitenkin esittää seuraavan arvion.

Ensinnäkin on todettava, että kansainvälinen yhteisö ei ole tunnustanut tämän neljää miljoonaa asukasta käsittävän maakunnan itse julistamaa itsenäisyyttä.

Toiseksi, somalimaakunnan tulevaisuus riippuu Somalian viranomaisten kanssa tehdystä sopimuksesta. Itsenäisen Somalimaan tunnustamista tukevan liikkeen perustamisen olisi tapahduttava Afrikan unionin aloitteesta.

Maakunnassa tapahtuneista muutoksista todetaan, että suhtaudumme myönteisesti Somalimaan alueellisten viranomaisten saavuttamiin edistysaskeleisiin kehityksen ja demokratian alalla. Euroopan unioni tukee näitä saavutuksia tukemalla taloudellisesti Somalimaan alueellisia viranomaisia niiden demokratisointipyrkimyksissä (äänestäjien rekisteröintiin tarjottava tuki vuoden 2009 tulevia presidenttivaaleja varten) sekä kehityspyrkimyksissä (Euroopan kehitysrahaston kautta rahoitetut hankkeet).

Olemme kuitenkin edelleen hyvin huolestuneita 29. lokakuuta sattuneiden kymmeniä kuolonuhreja ja loukkaantuneita vaatineiden terroristihyökkäysten vuoksi. Euroopan unionin puheenjohtajavaltio tuomitsi välittömästi nämä hirveät hyökkäykset.

Tässä yhteydessä minun on korostettava, että rauhan palauttaminen Somaliassa on edelleen painopisteesiä. Tämän vuoksi tuemme 19. elokuuta 2008 tehdyn Djiboutin sopimuksen ja 26. lokakuuta 2008 tehdyn sopimuksen täytäntöönpanoa vihamielisyyksien lopettamiseksi Somalian väliaikaisen liittohallituksen ja Somalian jälleenvapautusta kannattavan liiton välillä. Euroopan unionin ja Somalimaan maakunnan välinen suhde kuuluu näiden tavoitteiden piiriin.

*
* *

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 15 (H-0817/08)

Aihe: Kristittyjen tilanne Iranissa

Mitä toimenpiteitä, jos mitään, puheenjohtajavaltio on toteuttanut turvatakseen kristittyjen oikeudet Iranissa?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto seuraa tarkoin Iranin ihmisoikeustilannetta. Tilanne pahenee jatkuvasti.

Moniin maassa tapahtuneisiin ihmisoikeusrikkomuksiin saattaa liittyä lukuisia suvaitsemattomuuteen tai syrjintään perustuvia tekoja ihmisiä kohtaan heidän uskonnollisen vakaumuksensa vuoksi. Näistä teoista esimerkkinä mainittakoon uskonnon- tai vakaumuksen- ja palvonnanvapauden liittyvien rajoitusten määrääminen. Viime kuukausien aikana uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistunut paine on lakkaamatta vahvistunut. Näin ollen puheenjohtajavaltiolle on ilmoitettu kristittyihin, Baha'in ja Iranin sunnien kannattajiin, eri muodoissa kohdistetusta vainosta.

Käännynnäisten ja uskonsa kieltäjien tilanne on niin ikään hyvin huolestuttava. Iranin parlamentti on todellakin aloittanut rikoslain tarkistuksen, ja sen myötä uskosta luopumisesta voitaisiin langettaa kuolemanrangaistus. Puheenjohtajavaltio on ilmoittanut 26. syyskuuta 2008 antamassaan julkilausumassa, että mikäli tällainen laki hyväksytään tulevaisuudessa, se olisi vakava uhka uskon- tai vakaumuksenvapaudelle, johon sisältyy oikeus vaihtaa uskontoa ja oikeus olla harjoittamatta mitään uskontoa. Tällainen laki rikkoisi Iranin vapaaehtoisesti allekirjoittaman kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 18 artiklaa, ja se uhkasi sellaisten lukuisten iranilaisten henkeä, joita on viime kuukausien aikana pidätetty ilman oikeudenkäyntiä heidän uskonnollisen vakaumuksensa perusteella.

Tämän tilanteen johdosta neuvosto ryhtyy toimiin. Unionin jäsenvaltiot ovat tehneet paikan päällä lähestymispyrkimyksiä Iranin viranomaisia kohtaan. Aiomme määrätietoisesti muistuttaa Irania sen kansainvälisistä ihmisoikeusvelvoitteista, aina kun se on tarpeen, ja samalla toivomme, että Iran on pian valmis aloittamaan keskustelun näistä kysymyksistä.

*
* *

Marian Harkinin laatima kysymys numero 17 (H-0822/08)**Aihe: Väärän henkilöllisyyden käyttö**

Väärän henkilöllisyyden käyttö on kaikkialla EU:ssa yksi nopeimmin kasvavista rikoksista. Mitä toimia neuvosto ehdottaa ongelmaan puuttumiseksi?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Henkilöllisyyden varastaminen on toden totta lisääntynyt. Tämä huolestuttava ilmiö liittyy erityisesti uusien tekniikoiden ja Internetin kehittämiseen. Ne mahdollistavat tämän tyyppiset rikokset.

Verkkorikollisuuden torjunta on yksi puheenjohtajavaltio Ranskan painopistealueista. Heinäkuussa esittelimme neuvostolle hankkeen Euroopan laajuisen verkkorikollisuuden torjuntasuunnitelman laatimiseksi.

Hankkeen tavoitteena on erityisesti sellaisen eurooppalaisen järjestelmän perustaminen, jolla varoitetaan rikoksista ja vahvistetaan Internet-terroristien levittämän propagandan ja heidän värväyksen torjumista. Suunnitelma perustuu marraskuussa 2007 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen päätelmiin ja komission tiedonantoon ”Tavoitteena yleinen toimintalinja tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi”, joka esiteltiin 22. toukokuuta 2007.

Meidän on lisäksi pohdittava, antaako tämä henkilöllisyyden varastamiseen liittyvä erityistilanne aiheutta asetuksen antamiseen. Nykyään henkilöllisyyden varastamista ei käsitellä rikoksena kaikissa jäsenvaltioissa. Olisi varsin hyödyllistä, jos henkilöllisyyden varastaminen luokiteltaisiin rikokseksi kaikkialla Euroopassa. Komission tehtävä on kuitenkin päättää tästä asiasta, koska sillä on valta tehdä lakialoitteita. Komissio on ilmoittanut, että se aikoo aloittaa kuulemiset voidakseen määritellä, tarvitaanko tällä alalla asetusta.

*
* *

Colm Burken laatima kysymys numero 18 (H-0824/08)**Aihe: Laajennettu kansanäänestys Lissabonin sopimuksesta Irlannissa**

Ehdotuksessani järjestää toinen, laajennettu kansanäänestys Lissabonin sopimuksesta Irlannissa esitän, että samana päivänä toimitettaisiin perustuslaillinen kansanäänestys sopimuksen puolesta tai sitä vastaan, ja neuvoa-antava kansanäänestys tärkeistä kysymyksistä kuten EU:n perusoikeuskirjan ja Euroopan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan hyväksymisestä. Jos irlantilaiset äänestäisivät laajennetussa kansanäänestyksessä hyväksymistä vastaan jommassakummassa edellä mainituista alueista, Irlannin hallitus voisi pyrkiä tekemään Eurooppa-neuvostossa erillissopimuksen, jonka kaikki 27 jäsenvaltiota allekirjoittaisivat, kuten Tanska teki joulukuussa 1992 tehdessään Edinburghin sopimuksen (joka takasi Tanskalle vapautuksen neljästä Maastrichtin sopimuksen kohdasta mahdollistaen sille siten sopimuksen ratifioimisen). Tällä tavoin Lissabonin sopimuksen jo ratifioineiden maiden ei tarvitsisi ratifioida sitä uudelleen. Tämä laajennettu kansanäänestys tarjoaisi Irlannin äänestäjäkunnalle mahdollisuuden valita, miten suuren roolin he haluavat itselleen ottaa Euroopan unionissa.

Voisiko neuvosto ottaa kantaa ehdotukseni toteuttamiskelpoisuuteen?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Kansanäänestyksestä lähtien Irlannin hallitus on järjestänyt aktiivisesti neuvotteluja sekä kansallisissa yhteyksissä että muiden jäsenvaltioiden kanssa yhteisen etenemissuunnitelman ehdottamiseksi. Erityisesti Irlannin parlamentissa on käynnissä tiiviit keskustelut.

Kuten tiedätte, 15.–16. lokakuuta pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa pääministeri Brian Cowen esitteli analyysinsä Lissabonin sopimusta koskevan Irlannin kansanäänestyksen tuloksista.

Irlannin hallitus aikoo jatkaa neuvotteluja tavoitteenaan omalta osaltaan edistää sellaisen mahdollisuuden kehittämistä, jolla tilanne voidaan ratkaista. Tältä pohjalta Eurooppa-neuvosto suostui siihen, että asiaan palataan joulukuussa 2008 sen järjestämässä kokouksessa ratkaisuelementtien ja yhteisen etenemissuunnitelman määrittämiseksi.

Siihen asti meidän on syytä pidättäytyä kaikenlaisesta mahdollisiin ratkaisuihin liittyvistä spekulatioista.

Kuten totesin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa edellisen täysistunnon yhteydessä, asia on melko kiireellinen. Lissabonin sopimuksen tavoitteena on auttaa unionia toimimaan entistä tehokkaammin ja demokraattisemmin.

Kysymys kuuluu, voimmeko odottaa enempää. Georgian kriisi osoitti, että emme voi. Sama pätee finanssikriisiin. Toisekseen meidän on pidettävä vuoden 2009 määräajoista, joten tilanne on selvitettävä.

*
* *

Avril Doylen laatima kysymys numero 19 (H-0826/08)

Aihe: Ilmasto- ja energiapaketti

Voiko puheenjohtajavaltio Ranska esittää päivitetyt tiedot siitä, miten ilmasto- ja energiapaketin alalla on tähän mennessä edistytty?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Eurooppa-neuvosto vahvisti 15.–16. lokakuuta pitämässään kokouksessa, että se aikoo päättäväisesti noudattaa maaliskuussa 2007 ja maaliskuussa 2008 sovittua työaikataulua sekä ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimiin, jotta energia- ja ilmastopaketin osia koskeva sopimus saataisiin aikaan ennen vuoden 2008 loppua.

Puheenjohtajavaltio on jo pannut täytäntöön Eurooppa-neuvoston antaman mandaatin työskennellä yhä tiiviimmin yhdessä komission kanssa tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Pysyvien edustajien komitea (Coreper) ja toimivaltaiset työryhmät ovat tavanneet lukuisia kertoja sovittaakseen yhteen valtuuskuntien näkemykset kysymyksistä, joita paketin eri osatekijät tuovat esiin, sekä antaakseen puheenjohtajavaltiolle mandaatin, jonka ansiosta sen on mahdollista käsitellä keskusteluvaiheita ensimmäisessä käsittelyssä Euroopan parlamentin kanssa.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, erityisesti siksi, että hän on yhteisön kasvihuonekaasujen päästökiintiöiden kauppajärjestelmän parantamisesta ja laajentamisesta annetun ehdotetun direktiivin esittelijä, kolmen väliset keskustelut paketin osatekijöistä aloitettiin 4. marraskuuta.

Neuvoston puheenjohtajavaltio on sitoutunut saavuttamaan ratkaisun, ja se on vakuuttunut siitä ratkaisevasta roolista, jossa Euroopan parlamentti toimii saavuttaakseen tuloksen yhteispäätösmenettelylle, ja lisäksi se on vakuuttunut ilmastonmuutoksen torjumisen puolesta työtä tekevien toimielimiemme sitoumuksesta tässä asiassa.

*
* *

Jim Higginsin laatima kysymys numero 20 (H-0828/08)

Aihe: Burma

Vuoden takaiset tapahtumat Burmassa lienevät hyvin neuvoston tiedossa. Onko neuvosto huolissaan, että kansainvälisen huomion siirryttyä muualle Burmasta maan sotilashallituksella on taas vapaat kädet jatkaa raakuuksiaan ja tuottaa lisää kärsimystä? Toimiiko neuvosto tällä hetkellä Burman kansan ja viime vuoden kansannousussa vangittujen tilanteen parantamiseksi, ja jos toimii, miten?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Haluan sanoa jäsen Higginsille hyvin selvästi, että Burmaa ei ole missään nimessä jätetty kansainvälisen tarkkailun ulkopuolelle.

Lisään tähän seuraavaa: kaikista merkittävistä toimijoista Euroopan unioni toimii kaikkein aktiivisimmin jatkaessaan tasaisesti maan hallituksen painostusta. Katsomme, että tilannetta ei voida mitenkään hyväksyä, ja toimimme tämän mukaisesti. Neuvoston viimeisissä päätelmissä, jotka se hyväksyi 10. marraskuuta, toistettiin Euroopan unionin huoli siitä, että Burmassa ei ole tapahtunut merkittävää edistystä.

Kysyitte, minkälaisiin toimiin neuvosto on ryhtynyt.

- Ensinnäkin pidämme pakotteet voimassa, vaikka niitä tarkastellaan ja parannellaan jatkuvasti uudelleen. Niiden ainoa kohde ovat hallituksen jäsenet ja heidän perheensä, ja teemme kaikki voitavamme välttääksemme maan talouteen ja kansalaisiin kohdistuvia vaikutuksia.

- Lähestymistapamme on kuitenkin vielä laajempi. Burmalaisten kärsimys ei ole vähentynyt: valtion harjoittamien sortotoimien lisäksi maassa sattui Nargis-pyörremyrskyn aiheuttama humanitaarinen katastrofi, jonka seuraukset ovat vieläkin hyvin vakavat.

Emme tee Burman hallituksen rinnalla työtä maan uudelleenrakentamiseksi, vaan teemme työtä paikallisten kansalaisjärjestöjen kanssa, jotka ovat hallituksesta riippumattomia monilla sellaisilla aloilla, joihin ei kohdisteta pakotteita. Näin ollen Euroopan unioni toimii aktiivisesti lukuisten sellaisten hankkeiden parissa, jotka liittyvät jälleenrakennukseen ja pitkällä aikavälillä peruskoulutukseen ja lääketieteelliseen ennaltaehkäisytyöhön.

- Lopuksi neuvosto toteaa poliittisten vankien tilanteesta, jonka arvoisa parlamentin jäsen otti myös esiin, että se ei hyväksy sitäkään. Huolimatta siitä, että hiljattain on vapautettu joitakin vankeja, heidän määränsä on kasvanut entisestään. Aung San Suu Kyi on edelleen kotiaarestissa, eikä ole minkäänlaisia osoituksia siitä, että hänet vapautettaisiin, kun kotiarestin määräaika päättyy marraskuussa. Voitte olla varma siitä, että Euroopan unioni ottaa jatkuvasti asian esille korkean tason tapaamisissa, esimerkkinä ASEM-huippukokous Pekingissä 25. lokakuuta sekä neuvoston päätelmät maanantaina 10. marraskuuta. Euroopan unionin erikoislähettiläs Piero Fassino, jonka mandaatti uusittiin 28. lokakuuta, tekee myös yhtämittaisesti työtä kaikkien kumppaniemme kanssa, jotta Burman viranomaisiin kohdistettavia painostuskeinoja jatkettaisiin.

*
* *

Chris Daviesin laatima kysymys numero 21 (H-0834/08)

Aihe: Hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskeva toimintasuunnitelma

Voiko neuvosto ilmoittaa, koska se aikoo julkistaa yksityiskohtaiset tiedot hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevasta toimintasuunnitelmasta?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Eurooppa-neuvosto hyväksyi 8.–9. maaliskuuta 2007 pitämässään kokouksessa toimintasuunnitelman ”Energiapolitiikka Euroopalle” (2007–2009). Erityisesti tässä toimintasuunnitelmassa kehoitetaan jäsenvaltioita ja komissiota määrittämään ”tarvittavat tekniset, taloudelliset ja oikeudelliset puitteet ympäristölle turvallisen hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin (CCS) toteuttamiseksi uusien fossiilisia polttoaineita käyttävien voimalaitosten yhteydessä mahdollisesti vuoteen 2020 mennessä”.

Tässä yhteydessä Eurooppa-neuvosto suhtautui myönteisesti ”komission aikomukseen luoda mekanismi, jolla voidaan edesauttaa jopa 12 laajamittaisen demonstroitikohteen rakentamista ja käyttöönottoa vuoteen 2015 mennessä. Kohteissa esitellään kestävä kehityksen mukaisten fossiilisia polttoaineita käyttävien teknologioiden käyttökelpoisuutta kaupallisessa sähköntuotannossa”.

Tämän toimintasuunnitelman puitteissa ehdotettu direktiivi hiilidioksidin geologisesta varastoinnista on ilmasto- ja energiapaketin tärkeä osatekijä. Paketin muista ehdotuksista totean, että haluamme päästä sopimukseen tekstin ensimmäisessä käsittelyssä tämän vuoden loppuun mennessä.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, direktiivi hiilidioksidin geologisesta varastoinnista tarjoaa oikeudelliset puitteet sitoutua kokeilu- ja esittelyhankkeisiin. Puheenjohtajavaltio toivoo, että ehdotuksesta käytävät kolmenväliset keskustelut, jotka aloitettiin 11. marraskuuta, auttavat meitä etenemään nopeasti kohti tätä tekstiä koskevaa sopimusta.

Kuten lisäksi tiedätte, puheenjohtajavaltio toivoo löytävänsä yhteistyössä parlamentin ja komission kanssa ratkaisun, joka mahdollistaa näiden hankkeiden rahoittamisen Eurooppa-neuvoston sitoumusten mukaisesti. Tästä syystä neuvosto käy erittäin huolellisesti läpi Euroopan parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan tekemiä innovatiivisia ehdotuksia esittelyjen rahoittamisesta.

Viime vuonna hyväksytyssä energiateknologiasuunnitelmassa korostettiin myös Euroopan kunnianhimoista tavoitetta toimia johtavassa asemassa uusien energiatekniikoiden kehittämisessä, ja näistä hiilidioksidin talteenotto- ja geologiset varastointitekniikat selkeästi muodostavat osan.

*
* *

Sarah Ludfordin laatima kysymys numero 22 (H-0836/08)

Aihe: Korruptio EU:n jäsenvaltioissa

Tunteeko neuvosto ylpeyttä siitä, että Transparency International -järjestön vuoden 2008 korruptiota koskevassa luettelossa EU:n jäsenvaltiot ovat sekä sijalla 1 (Tanska ja Ruotsi) että sijalla 72 (Bulgaria), kun ensimmäinen sija tarkoittaa maailman vähiten korruptoitunutta maata ja 180. sija eniten korruptoitunutta? Katsooko neuvosto näiden tilastojen valossa, että EU:n nykyiset korruption vastaiset välineet⁽⁵⁾ ovat riittäviä? Jos eivät ole, millaisilla strategioilla jäsenvaltioiden korruption vastaisia ohjelmia pyritään lujittamaan?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto yhtyy parlamentin jäsenen korruption torjuntaan liittyvään huoleen Euroopan unionin eri jäsenvaltioissa. Tässä yhteydessä neuvosto kiinnittää huomiota siihen, että Euroopan unionin laajuisesti on ryhdytty moniin toimiin, joista esimerkkinä on puitepäätos 2003/568/JAI lahjonnan torjumisesta yksityisellä sektorilla ja 26. toukokuuta 1997 tehty Euroopan yleissopimus sellaisen lahjonnan torjumisesta, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä ja jotka parlamentin jäsen aikaisemmin mainitsi.

Neuvosto pitää myös erityisen tärkeänä kansainvälisiä toimia. Näin ollen Euroopan unionin jäsenvaltioiden esittämä kanta neuvotteluissa korruption vastaisesta Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksesta⁽⁶⁾ syntyi neuvoston yhteistyön pohjalta. Sama pätee Euroopan unionin jäsenvaltioiden osallistumista valtioiden konferenssiin, joka on osa edellä mainittua yleissopimusta.

Yleisen korruptionvastaisen mekanismin luomisesta Euroopan unionissa neuvosto toteaa, että se on täysin tietoinen tarpeesta välttää toisintoja, joita on jo tehty kansainvälisissä elimissä.

Neuvosto pitää erityisen tärkeänä GRECON (Euroopan neuvoston korruptionvastainen toimielin) toimintaa. Sillä on arvokas tehtävä, johon kuuluu kansallisten toimintatapojen arviointi. Neuvosto kehotti 14. huhtikuuta 2005 antamassaan päätöslauselmassa komissiota pohtimaan kaikkia toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja, kuten osallistumista Euroopan neuvoston GRECO-mekanismiin (korruptionvastainen valtioiden ryhmä) tai mekanismiin, jolla arvioidaan ja seurataan keskinäisen arviointi- ja seurantamekanismin

⁽⁵⁾ Esimerkiksi sellaisen lahjonnan, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, torjumista koskeva yleissopimus (EYVL C 195, 25.6.1997, s. 1), tehty 26. toukokuuta 1997 (vuoden 1997 yleissopimus), ja puitepäätos 2003/568/JHA lahjonnan torjumisesta yksityisellä sektorilla (EUVL L 192, 31.7.2003, s. 54).

⁽⁶⁾ Hyväksytty Yhdistyneiden Kansakuntien 31. lokakuuta 2003 pitämän yleiskokouksen päätöslauselmalla 58/4.

kehittämiseen perustuvia EU:n välineitä, sekä välttämään kaikenlaisia päällekkäisyyksiä ja toisintoja. Neuvosto ei siten sulje pois mitään vaihtoehtoja, vaan kehottaa komissiota jatkamaan pohdintaansa.

Kaikkein tärkein asia on kuitenkin se, että toimet toteutetaan jäsenvaltioissa. Komissio on vastuussa kiistanalaisten toimien täytäntöönpanon seurannasta. Tässä yhteydessä on hyödyllistä mainita viimeisin 18. kesäkuuta 2007 päivätty raportti edellä mainitun puitepäätöksen 2003/568/JAI täytäntöönpanosta.

*
* *

Hannu Takkulan laatima kysymys numero 23 (H-0842/08)

Aihe: Hamasin Al-Aqsa TV -kanavan lähetykset vihan lietsomiseksi Euroopassa

Vastauksessaan kysymykseeni H-0484/08⁽⁷⁾ neuvosto vahvisti ja toisti näkemyksensä, että rotuun tai uskontoon perustuvan vihan yllyttämistä ei voida mitenkään hyväksyä. Terroristijärjestö Hamasin omistaman ja johtaman Al-Aqsa TV -kanavan eurooppalaisille katsojille tarjoama sisältö, painotukset ja kuvat ovat kiistämättä vihaan yllyttäviä siinä muodossa kuin se käsitetään audiovisuaalisista mediapalveluista annetun direktiivin 2007/65/EY sisältyvän 3 artiklan b kohdassa⁽⁸⁾: ”Jäsenvaltioiden on tarkoituksenmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut eivät sisällä aineksia, jotka yllyttävät vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon tai kansallisuuden perusteella.”

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä, jotta Al-Aqsa TV:n vihaohjelmien lähettäminen Eurooppaan ranskalaisen Eutelsat-yhtiön välityksellä lopetettaisiin?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Parlamentin jäsen on oikeassa korostaessaan, että neuvosto antoi toisena lainsäätäjänä toimineen Euroopan parlamentin kanssa 18. joulukuuta 2007 direktiivin 2007/65/EY (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi), jolla ajantasaistetaan EU:n televisiolähetystoiminnan ja audiovisuaalisten mediapalvelujen oikeudelliset puitteet, ja että kyseisen direktiivin 3 artiklassa kielletään sellaisten ohjelmien lähettäminen, jotka yllyttävät vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon tai kansallisuuden perusteella.

Vaikuttaa siltä, että Al-Aqsan lähettämät ohjelmat, joihin parlamentin jäsen on pyytänyt meitä kiinnittämään huomiota ja jotka näkyivät Euroopan unionin eteläisillä alueilla ja lähetettiin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan tai kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvan satelliittilaitteen välityksellä, kuuluvat uuden direktiivin ja sitä edeltäneen Televisio ilman rajoja -direktiivin soveltamisalaan.

Neuvosto on ymmärtänyt, että komissio on esittänyt tämän asian sen jäsenvaltion sääntelyviranomaisen käsiteltäväksi, jonka lainkäyttövaltaan tämä lähetys kuuluu, ja että kyseisen valtion sääntelyviranomaisen tutkii asiaa parhaillaan.

*
* *

Nils Lundgrenin laatima kysymys numero 24 (H-0845/08)

Aihe: Jäsenvaltioiden päätösvalta energiaverasioissa

Unionin toimivallan jaottelua ja toimivallan aloja koskevan I osaston 2 c artiklassa todetaan, että unionin ja jäsenvaltioiden kesken sovelletaan jaettua toimivaltaa eräillä pääaloilla, joista energia on yksi.

Katsooko neuvosto, että Lissabonin sopimus antaa yksittäisille jäsenvaltioille myös jatkossa oikeuden päättää omista kansallisista energiaveroistaan?

⁽⁷⁾ Vastaus kirjalliseen kysymykseen 8.7.2008.

⁽⁸⁾ EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27.

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Parlamentin jäsenen kysymys koskee Lissabonin sopimuksen säännösten tulkintaa, ja sopimus on tällä hetkellä jäsenvaltioiden ratifioitavana. Tämän asian kommentoiminen ei kuulu neuvostolle.

*
* *

Justas Vincas Paleckisin laatima kysymys numero 25 (H-0851/08)**Aihe: Liettuan energia-alan päästöoikeudet**

Neuvoston 14. lokakuuta 2008 antaman asiakirjan ”Puheenjohtajavaltion suuntaviivat energia- ja ilmastopakettien jatkokäsittelyn osalta” c kohdassa todetaan seuraavaa: Huutokaupan osuus energia-alalla on yleensä 100 prosenttia vuodesta 2013. Laajuutta ja kestoja koskevia rajoitettuja poikkeuksia voidaan myöntää, jos sitä voidaan perustella erityistilanteilla, jotka liittyvät Euroopan sähkömarkkinoiden riittämättömään yhdentymiseen.”

Kun otetaan huomioon Liettuan erityisolot – maan ydinvoimala suljetaan vuonna 2009, jolloin fossiilisia polttoaineita käyttävän energia-alan kasvihuonekaasupäästöjen määrä lisääntyy, eikä Liettuaa ole liitetty eurooppalaiseen sähköverkkoon – voitaisiinko Liettuaan soveltaa laajuudeltaan rajoitettua poikkeusta, kuten edellä mainituissa puheenjohtajavaltion suuntaviivoissa todetaan? Voitaaisiinko tällainen poikkeus sisällyttää päästökauppajärjestelmää koskevaan direktiiviin (2003/87/EY)⁽⁹⁾ (vuodesta 2013 aina Liettuan uuden ydinvoimalan valmistumiseen eli luultavasti vuoteen 2018 saakka), jotta fossiilisia polttoaineita käyttävät voimalat eri puolilla maata saavat vuotuiset ei-siirtokelpoiset lisäpäästöoikeudet (noin 5 miljoonaa tonnia vuodessa)?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Parlamentin jäsenen mainitseman asiakirjan on esittänyt puheenjohtajavaltio Ranska. Se jätettiin 15.–16. lokakuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston käsiteltäväksi, ja se sisälsi puheenjohtajavaltion laatimat suuntaviivat energia- ja ilmastomuutospaketin tulevia vaiheita varten.

Eurooppa-neuvosto on vahvistanut pitävänsä tinkimättä kiinni maaliskuussa 2007 ja maaliskuussa 2008 hyväksymistään kunnianhimoisista sitoumuksista ilmasto- ja energiapolitiikan alalla. Eurooppa-neuvosto pyysi varmistamaan tyydyttävän, täsmällisesti määritellyn kustannustehokkuussuhteen ottamalla kunkin erityistilanne huomioon.

Työ jatkuu tältä pohjalta neuvoston valmistelevissa elimissä. Merkittävää edistymistä on tapahtunut joissakin kysymyksissä, mutta eräät asiat, joilla on suurempi taloudellinen tai poliittinen vaikutus, ovat edelleen tiiviin keskustelun aiheina neuvostossa. Samanaikaisesti marraskuussa on aloitettu Euroopan parlamentin ja neuvoston väliset neuvottelut lainsäädännöllisestä energia- ja ilmastomuutospaketista.

Parlamentin jäsenen esittämät kysymykset ovat hyvin neuvotteluosapuolten tiedossa.

*
* *

Athanasios Pafilisin laatima kysymys numero 26 (H-0855/08)**Aihe: Yhdysvaltojen raaka hyökkäys Syyriaa vastaan**

Kuten tiedämme, 26. lokakuuta Yhdysvaltojen armeija teki äkillisen hyökkäyksen Syyriaan. Neljä amerikkalaista helikopteria rikkoi Syyrian ilmatilaa ja laskeutui Sukkarieh-nimiseen rajaseudun syyrialaiskylään lähellä miehitetyn Irakin rajaa. Amerikkalaiset sotilaat, jotka tulivat ulos näistä helikoptereista, tulittivat yhtä

⁽⁹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

maatilaa ja yhtä rakennusta tappaen kahdeksan siviiliä. Tämä hyökkäys lisää amerikkalaisten imperialistien alueelle synnyttämää jännitettä ja on todennäköisesti merkinä siirtymisestä Syyrian ulkopoliittikkaa vastaan kohdistetusta jatkuvasta sanallisesta uhkailusta myös terroristisiin sotatoimiin sitä vastaan.

Tuomitseeko neuvosto tämän raa'an hyökkäyksen, joka merkitsi itsenäisen valtion, YK:n jäsenen, alueelliseen koskemattomuuteen kohdistunutta iskua ja johti viattomien ihmisten surmaamiseen?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto ei ole käynyt erityiskeskusteluja tästä asiasta.

Yleisesti voidaan jälleen todeta, että Irakin ja sen naapurien välistä yhteistyötä varten on luotu puitteet. Kyse on naapurivaltioiden prosessista, jonka yksi kolmesta työryhmästä käsittelee turvallisuutta (muut käsittelevät pakolaisia ja energia-asioita). Turvallisuusryhmä piti istunnon Damaskuksessa 13.–14. huhtikuuta 2008, ja neuvosto suhtautuu myönteisesti siihen, että Syyria on suostunut pitämään seuraavan istunnon 22.–23. marraskuuta. Irakin ja sen naapurien väliset yhteistyöpuitteet edellyttävät tietenkin jokaisen, myös Syyrian, alueellisen koskemattomuuden noudattamista.

*
* *

Ryszard Czarneckin laatima kysymys numero 27 (H-0857/08)

Aihe: Ukrainan tilanne

Miten neuvosto arvioi täydellistä poliittista umpikujaa Ukrainassa ja parlamentin ja hallituksen toiminnan lamaantumista sekä jatkuvasti voimistuvaa kansallismielistä suuntausta Länsi-Ukrainassa?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on seurannut tiiviisti ja huolestuneena Ukrainan poliittisen tilanteen viimeaikaisia käännteitä. Nykyinen maahan vaikuttava poliittinen kriisi on erityisen valitettava maailman rahoituskriisin kannalta, koska se vaikuttaa yhtä voimakkaasti Ukrainaan, ja myös Georgian konfliktin aiheuttaman geopoliittisen tilanteen vuoksi.

Neuvosto on tuonut julki huolensa Ukrainan poliittisesta kriisistä maiden johtajille ja viranomaisille EU:n ja Ukrainan välisissä tapaamisissa, joista yksi oli Pariisissa 9. syyskuuta pidetty huippukokous. Huippukokouksessa EU:n ja Ukrainan johtajat sopivat, että poliittinen vakautus, perustuslaillinen uudistus ja oikeusvaltion vahvistaminen ovat välttämättömät edellytykset uudistusten aikaansaamiselle Ukrainassa sekä EU:n ja Ukrainan välisen suhteen lujittamiselle. Huippukokouksen osallistujat ottivat myös esiin tämän suhteen strategisen merkityksen ja tunnustivat, että Ukraina, joka on eurooppalainen maa, jakaa yhteisen historian ja arvot Euroopan unionin maiden kanssa. Euroopan unionin ja Ukrainan välisten suhteiden tuleva kehittyminen perustuu yhteisiin arvoihin, erityisesti demokratian, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan sekä ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen arvoihin.

Kyseisessä huippukokouksessa päätettiin lisäksi, että uusi sopimus, josta parhaillaan neuvotellaan Euroopan unionin ja Ukrainan välillä, on assosiaatiosopimus, joka jättää avoimet ovet uusille edistyksellisille käännteille näiden kahden osapuolen välisessä suhteessa. Sopimusta koskevat neuvottelut ovat edenneet nopeasti, kun molemmat osapuolet ovat työskennelleet yhdessä erittäin rakentavin keinoin. Tämä osoittaa, että Ukrainalle lähentyminen EU:n kanssa on strateginen painopisteala, jota kaikki tärkeimmät poliittiset voimat ja valtaosa maan kansalaisista tukevat.

Euroopan unioni vetoaa edelleen Ukrainan johtajiin sellaisen ratkaisun löytämiseksi nykyiseen poliittiseen kriisiin, joka perustuu kompromissiin ja demokraattisten periaatteiden kunnioittamiseen. Se toistaa, että oikeusvaltion kunnioittamisella ja riippumattomalla oikeuslaitoksella on suuri merkitys, ja vetoaa hellittämättömästi siihen, että tällä alalla pyrittäisiin saamaan aikaan uudistus.

*
* *

Manolis Mavrommatisin laatima kysymyksen numero 28 (H-0860/08)

Aihe: Euroopan parlamentin vaalit 2009 ja talouskriisi

Kesäkuussa 2009 järjestetään seuraavat Euroopan parlamentin vaalit. Mitä keskusteluja neuvostossa on käyty EU:n toimintalinjojen suunnittelusta näinä maailmanlaajuisen talouskriisin aikoina? Miten se aikoo kannustaa EU:n kansalaisia ottamaan osaa vaaleihin? Uskooko se, että vallitseva yleinen ilmapiiri vaikuttaa eurooppalaisten äänestyshalukkuuteen? Odottaako neuvosto, että Lissabonin sopimus tulee voimaan 7. kesäkuuta 2009 mennessä? Jos vastaus on kielteinen, mitä vaikutuksia tällä olisi EU:n tasolla ja tarkemmin sanottuna EU:n toimielimiin?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Nykyinen talouskriisi on otettu säännöllisesti esiin monissa neuvostossa käydyissä keskusteluissa. Se oli myös 15.–16. lokakuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston pääaihe, ja lisäksi se oli aiheena 7. marraskuuta järjestetyssä valtion- tai hallituksen päämiesten epävirallisessa kokouksessa, jossa kehoitettiin valmistelevaan Washingtonissa 15. marraskuuta pidettävä huippukokous kansainvälisen rahoitusjärjestelmän uudistamisen käynnistämiseksi.

Vaikka kesäkuussa pidettävät Euroopan parlamenttivaalit ovat vuoden 2009 merkittävin poliittinen tapahtuma, neuvoston tehtävänä ei ole ottaa kantaa vaalien äänestysasteenäkymiin eikä spekuloida niitä tekijöitä, jotka saattavat vaikuttaa äänestysasteeseen.

Lissabonin sopimuksesta todetaan lopuksi, että Eurooppa-neuvosto sopi 15.–16. lokakuuta 2008 pitämässään kokouksessa, että se palaisi asiaan joulukuussa määriteltäkseen ratkaisuelementit ja yhteisen etenemislinjan. Näin ollen neuvosto ei tässä vaiheessa kykene esittämään kantaa Lissabonin sopimuksen voimaantulosta.

*
* *

Pedro Guerreiron laatima kysymys numero 29 (H-0865/08)

Aihe: Euroopan unionin maiden tekstiili- ja vaatetusalan tuotannon ja työpaikkojen puolustaminen

Neuvosto on antanut vastauksen kysymykseen H-0781/08⁽¹⁰⁾, joka koski sitä, että 31. joulukuuta 2008 päättyy (mahdollisesti) yhteinen valvontajärjestelmä, joka koskee Kiinasta Euroopan unionin maihin tuotavia tiettyjä tekstiilien ja vaatteiden tuotekategorioita. Otettakoon huomioon, että erityisesti Portugalissa entistä enemmän yrityksiä on lopettanut tai siirtänyt tuotantonsa, mistä on aiheutunut työttömyyttä tai dramaattisia sosiaalisia tilanteita.

Ottaen huomioon, että juuri neuvosto on antanut komissiolle valtuudet toteuttaa kolmansia maita koskevaa EY:n kauppapolitiikkaa myös monenkeskisissä järjestöissä, (kuten WTO), miksi neuvosto ei ehdota, että kaksinkertaista valvontamekanismia jatketaan EU:ssa 31. joulukuuta 2008 jälkeen työllisyyttä puolustavana toimenpiteenä?

Onko jokin jäsenvaltio tuonut neuvostossa esille tämän tarpeen erityisesti niin sanotun ”133 artiklan erityiskomitean” puitteissa? Miten neuvosto aikoo välttää vuoden 2008 jälkeen vuonna 2005 syntyneen tilanteen, jolle oli tyypillistä etenkin Kiinasta peräisin olevien tekstiilien ja vaatteiden tuonnin eksponentiaalinen kasvu?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

⁽¹⁰⁾ Kirjallinen vastaus 21.10.2008.

Komissiolla ei ole neuvoston antamaa erityismandaattia – siinä mielessä kuin parlamentin jäsen esittää kysymyksessään – toimia tekstiilituotteiden kaupan alalla. Alan tämänhetkinen tilanne on tulosta joukosta vapautuksia, joita on toteutettu kolmessa perättäisessä vaiheessa. Ensimmäinen toteutettiin kiintiöiden lopettaminen ja erityissopimusten purkamisen, esimerkkinä esitetään tekstiili- ja vaatetustuotteita koskeva sopimus (ATC), joka meni umpeen vuoden 2004 lopussa. Toisena toimenä vietiin päätökseen muita vapautuksia kolmansien maiden välillä luotujen kahdenvälisen sopimusten puitteissa. Tämän vapautuksen kolmas vaihe koskee tarkemmin ottaen Kiinaa. Tässä vaiheessa käytiin yli 15 vuoden ajan neuvotteluja, jotka vahvistettiin Kiinan WTO:hon liittymispöytäkirjaan sisältyvillä säännöillä vuonna 2001. Näiden sääntöjen mukaan 1. tammikuuta 2009 alkaen Kiinasta tuotavien tekstiilituotteiden kaupassa ei enää sovelleta erityistä perustaa. Nämä seikat huomioon ottaen Euroopan parlamentti hyväksyi 25. lokakuuta 2001 Kiinan liittymispöytäkirjan.

Kiinalaisiin tuotteisiin sovellettavan kaksinkertaisen valvontajärjestelmän käyttöönotto vuonna 2008 tapahtui Kiinan kanssa tehdyn sopimuksen seurauksena. Kiina ei halua jatkaa järjestelmää enää vuoden 2009 jälkeen. Yleisesti ottaen tämä kysymys on komission ja neuvoston kaupallisten elinten välisten hyvin säännöllisten keskustelujen aiheena.

Tarkemmin ottaen komissio on raportoinut tilanteesta 133 artiklan erityiskomitean pyynnöstä 23. syyskuuta. Se esitteli analyysinsä päätelmät 133 artiklan erityiskomitean sijaisille 10. lokakuuta. Se raportoi, että tiettyjen tuotekategorioiden kohdalla oli havaittu merkittävää kasvua, mutta Kiinan tuontien maailmanlaajuinen taso pysyi vakaana, eivätkä havaitut kasvuluvut uhanneet yhteisön markkinoita. Komissio katsoo, että nykyistä tilannetta ei voida mitenkään verrata vuoden 2005 tilanteeseen, joka johti voimakkaisiin toimiin. Komissio on tullut siihen tulokseen, että säännöstä ei ole tarpeen muuttaa vuodeksi 2009, ja sen vuoksi se ei ole tehnyt tätä koskevia ehdotuksia. On kuitenkin syytä korostaa, että neuvostolla ei ole yhtenäistä kantaa tästä toimien uudistamiskysymyksestä.

Lisäksi komissio on laatinut maahantuojille tiedonannon, jossa niille kerrotaan siirtymäprosessista nykyisen järjestelmän ja 1. tammikuuta voimaan tulevan järjestelmän välillä.

Lopuksi pannaan merkille, että tekstiilialan edustajat eivät ole etenkään yhteisön laajuisesti vaatineet kaksinkertaisen valvontajärjestelmän soveltamisen jatkamista.

*
* *

Konstantinos Droutsasin laatima kysymys numero 30 (H-0867/08)

Aihe: Aktivistin raaka murha turkkilaisessa vankilassa

Turkin vasemmistojärjestön jäsen, 29-vuotias Engin Ceber menehtyi 8.10.2008 Istanbulin Metrisin vankilassa raa'issa kidutuksissa saamiinsa vammoihin. Ceber pidätettiin 28. syyskuuta yhdessä kolmen muun toverinsa kanssa, koska he jakoivat järjestönsä aikakauslehteä. Tämä murha on jatkoa monille muille vastaaville poliisin ja puolisolitaallisten järjestöjen rikollisille väkivallanteoille, joista esimerkkinä 17-vuotiaan Ferhat Gercekin tapaus; poliisi ampui Gercekiä hänen jakaessaan kadulla kyseistä aikakauslehteä ja vammautti hänet pysyvästi.

Tuomitseeko neuvosto tämän aktivisteihin kohdistuvan rikollisen toiminnan sekä Turkin vankiloissa yhä enenevässä määrin harjoitettavan kidutuksen, jolla rikotaan räikeästi yksilön perusoikeuksia ja demokraattisia perusvapauksia, kuten oikeutta elämään, ihmisarvoa ja aatteiden vapaata levittämistä?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvostolle on ilmoitettu Engin Çeberin kuolemaan liittyvistä traagisista tapahtumista, joihin parlamentin jäsen viittaa ja joita Turkin oikeusministeri on julkisesti pyytänyt anteeksi. Turkin toimivaltaiset viranomaiset ovat aloittaneet virallisen tutkimuksen kuolemantapaukseen liittyvistä tekijöistä, ja neuvosto odottaa tämän tutkimuksen etenevän ripeästi ja täysin puolueettomasti.

Neuvosto on aina pitänyt hyvin tärkeänä Turkissa tapahtuvien kidutusten ja pahoinpitelyjen torjumista. Tämä kysymys on ollut osa lyhyen aikavälin painopisteitä tarkistetussa jäsenyyskumppanuudessa, ja se on säännöllisesti tuotu esiin Turkin kanssa käydyissä poliittisissa keskusteluissa, joista mainittakoon erityisesti viimeisin EU:n ja Turkin välinen assosiaationeuvoston kokous toukokuussa 2008. Komission hiljattain esittämässä edistymisraportissa vahvistetaan, että Turkin oikeudellisiin puitteisiin sisältyy nyt täydellinen

sarja suojatoimia tällaisia menettelytapoja vastaan, mutta pahoinpitelytapauksista raportoidaan edelleen, mikä luonnollisesti antaa aihetta huoleen. On siis selvää, että Turkin viranomaisten on suostuttava käytännössä ja kaikissa ulottuvuuksissa lisätoimiin, joilla toteutetaan riippumattomia mekanismeja kidutuksen ehkäisemiseksi ja sen myötä poliisin "nollatoleranssin" varmistamiseksi.

Jotta näitä riippumattomia mekanismeja sovellettaisiin tehokkaasti, on välttämätöntä suorittaa lisää perusteellisia tutkimuksia niistä väitteistä, että turvajoukkojen jäsenet ovat syyllistyneet ihmisoikeusrikkomuksiin. Viimeisimmässä Euroopan unionin ja Turkin assosiaationeuvoston kokouksessa EU myös muistutti Turkia siitä, että sen on välttämätöntä ratifioida Yhdistyneiden Kansakuntien kidutuksen vastainen valinnainen pöytäkirja.

Nämä seikat huomioon ottaen neuvosto voi vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että tätä kysymystä tarkastellaan edelleen hyvin tiiviisti, ja se otetaan Turkin kanssa esiin kaikissa asianmukaisissa yhteyksissä.

*
* *

Georgios Toussasin kysymys numero 31 (H-0872/08)

Aihe: Valtion harjoittaman terrorin ja vainon voimistuminen Kolumbiassa

Hallituksen autoritaarisuus ja valtion työväenliikkeeseen kohdistama terrori voimistuvat Kolumbiassa. Álvaro Uriben hallinto julisti maahan 10.10.2008 poikkeustilan tukahduttaakseen työntekijöiden ja alkuperäisväestön mielenosoitukset. Mielenosoittajat vaativat oikeuksiaan ja hallinnon voimaan saattamien taantumuksellisten lakien kumoamista. Valtiolliset ja puolisolitaalliset joukot murhaavat yhä lisää ammattiyhdistysaktiiveja. Vuoden alusta lähtien on murhattu 42 ammattiyhdistysjohtajaa, ja Uriben valtakaudella on murhattu 1 300 ja kotiseudultaan on joutunut siirtymään 54 000 alkuperäisväestöön kuuluvaa henkilöä. Aivan viime aikoina on pidätetty yli 1 500 työntekijää. Kidutukset ja vangittujen raakalaismainen kohtelu ovat jokapäiväisiä. Kolumbian vankiloissa on vangittuina yli 6 500 poliittista vankia.

Tuomitseeko neuvosto tämän Kolumbian hallinnon ja valtion harjoittamien massiivisten vainojen, terrorin, murhien, pidätysten ja kidutusten aallon?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Euroopan unioni on useita kertoja ilmaissut olevansa vakavasti huolissaan murhista ja kuoleman uhista, joista sosiaalisten organisaatioiden ja ihmisoikeuksia puolustavien järjestöjen johtajat ovat joutuneet kärsimään Kolumbiassa. Lisäksi se on korostanut kansalaisjärjestöjen edustajien oikeutettuja toimia pyrkiä saavuttamaan rauha Kolumbiassa sekä puolustamaan ja edistämään ihmisoikeuksia maassa.

Euroopan unionin edustajat ottavat ihmisoikeuskysymyksen säännöllisesti esiin Kolumbian viranomaisten kanssa. Maan viranomaiset ovat ilmaisseet halunsa jatkaa toimiaan tällaisia väkivallan muotoja vastaan.

Euroopan unioni on myös aikaisemmin kannustanut Kolumbian hallitusta tukemaan oikeutta ja rauhaa koskevan lain kaikkien osatekijöiden nopeaa ja tehokasta täytäntöönpanoa ja varmistamaan tähän tarvittavat voimavarat.

Euroopan unioni jatkaa päättäväisesti niiden tahojen tukemista, jotka puolustavat ihmisoikeuksia Kolumbiassa.

*
* *

Hans-Peter Martinin laatima kysymys numero 32 (H-0873/08)

Aihe: ETPP:n demokratisoituminen Lissabonin sopimuksen seurauksena

Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (ETPP) demokraattinen legitimiys perustuu neljään pilariin, joista ensimmäinen on Euroopan kansalaisten hyväksyntä, toinen kansallisten parlamenttien osallistuminen päätöksentekoon ja niiden harjoittama valvonta ja kolmas Euroopan parlamentin osallistuminen päätöksentekoon ja sen harjoittama valvonta. Muista politiikanaloista poiketen ETPP:n neljäs peruspilari on sitoutuminen kansainväliseen oikeuteen.

Wolfgang Wagner on tullut ETPP:n demokraattista legitimiyyttä koskeneessa tutkimuksessaan rauhan ja konfliktien tutkimussäätiölle "Hessische Stiftung Friedens- und Konfliktforschung" johtopäätökseen, jonka mukaan mikään näistä demokraattisen legitimiyyden neljästä pilarista ei ole erityisen vankka eikä riittävä toimien perustaksi vaikeissa sotilaallisissa operaatioissa.

Millaisista konkreettisista toimista ja missä Lissabonin sopimuksen artiklassa on neuvoston mukaan sovittu näiden ETPP:n neljän pilarin vahvistamiseksi?

Vastaus

(FR) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa marraskuussa 2008 pidetyllä istuntojaksolla.

Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämisessä otetaan huomioon Euroopan kansalaiset ja kansainvälisen oikeuden kunnioittaminen. Se on politiikan ala, jonka nojalla osallistuvilta valtioilta edellytetään osallistumista sotilaallisiin operaatioihin, joten tässä tapauksessa demokraattinen valvonta kuuluu ensi kädessä kansallisten parlamenttien toimivaltaan. Viimeksi mainitun roolin vahvistaminen kansallisissa yhteyksissä on näin ollen tie, jonka katsotaan olevan parempi ETPP:n demokraattisen valvonnan parantamisessa. On sanomattakin selvää, että Euroopan parlamentti voi lisäksi esittää näkemyksensä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan nojalla. Euroopan parlamentilla on myös tärkeä rooli siviilioperaatioissa turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnan työn ja yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan määrärahoja koskevan vuosittain järjestettävän äänestyksen kautta. Parhailaan jäsenvaltioissa ratifiointiprosessin alaisena olevan Lissabonin sopimuksen säännösten tulkinnasta todetaan, että tämän asian kommentointi ei ole neuvoston tehtävä.

*
* *

KYSYMYKSET KOMISSIOLLE

Colm Burken laatima kysymys numero 38 (H-0825/08)

Aihe: Euroopalle viestiminen Lissabonin jälkivaikutuksissa

Lissabonin sopimuksen Irlannissa kohtaama vastustus johtui lähinnä siitä, että esitettyä kysymystä ei ymmärretty tai hahmotettu, mutta perimmiltään kyse oli siitä, että irlantilaiset äänestäjät eivät ymmärtäneet EU:n toimielinten luonnetta ja toimintaa.

Irlannissa joudutaan vääjäämättä järjestämään toinen kansanäänestys Lissabonin sopimuksen ratifioinnista. Mitkä ovat komission tärkeimmät havainnot viestintää Euroopassa koskevassa strategiassa? Viitataan tällä erityisesti hankkeisiin, joissa korostetaan komission, parlamentin ja ministerineuvoston eroja. Katsooko komissio, että Euroopassa harjoitettavaan viestintään olisi sovellettava yhteen sovitettumpaa lähestymistapaa, etenkin eri toimielinten toiminnan yhteydessä?

Vastaus

(EN) Vastuu perussopimusten ratifioinnista kuuluu jäsenvaltioille, jotka allekirjoittavat ne. Irlannin kansanäänestyksen analysointi kuitenkin osoittaa jälleen kerran, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten on tehtävä yhteistyötä vahvistaakseen viestintäkanavia kansalaisten ja Euroopan poliittisten päättäjien välillä. Euroopan unionin on osoitettava, mitä se on saavuttanut ja miksi näillä saavutuksilla on suuri merkitys kansalaisten elämään, mutta lisäksi sen on selitettävä, mikä on Euroopassa tekemättä jätettyjen tehtävien hinta.

Viime viikolla Irlantiin tekemänsä vierailun aikana institutionaalisista suhteista ja viestintästrategiasta vastaava komission varapuheenjohtaja työskenteli Irlannin viranomaisten kanssa kehittääkseen erityisen kumppanuuden Irlannin viranomaisten kanssa, jotta he voisivat yhdessä viestittää näistä asioista. Vastaavanlaisia kumppanuuksia on kehitetty monien jäsenvaltioiden kanssa. Komission varapuheenjohtaja on toiveikas siitä, että yhteisymmärryspöytäkirja allekirjoitetaan hyvin pian irlantilaisten kanssa.

Tämä ajatus yhdessä työskentelemisestä vahvistettiin hiljattain poliittisessa yhteydessä, kun komissio, parlamentti ja neuvosto allekirjoittivat poliittisen sopimuksen EU-viestinnästä.

Tämä on ensimmäinen kerta, kun parlamentti, neuvosto ja komissio ovat päässeet yhteisymmärrykseen yhteiseen kumppanuuteen pohjautuvasta lähestymistavasta viestintäasiassa. Tämä vauhdittaa EU:n toimielinten välistä yhteistyötä suunnittelun, painopisteiden asettamisen ja kumppanuuden kolmen periaatteen pohjalta. Sopimuksella on luotu toimielinten välinen hyödyllinen mekanismi, jolla voidaan jakaa tietoa entistä paremmin, tehdä yhteisiä suunnitelmia sekä keskitetysti että paikallisesti, määritellä vuosittain yhteiset viestinnän painopisteet sekä tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten viestintäosastojen välillä.

Poliittisen sopimuksen paneminen täytäntöön on jo alkanut vuodeksi 2009 laadituilla yhteisillä viestinnän painopisteillä aivan ensimmäistä kertaa. Painopisteitä ovat vuoden 2009 Euroopan parlamenttivaalit, energiakysymykset ja ilmastonmuutos sekä rautaesiripun murtumisen 20. vuosipäivä. Komissiota on kehoitettu raportoimaan yhteisten viestinnän painopisteiden täytäntöönpanosta joka vuoden alussa.

*
* *

Jim Higginsin laatima kysymys numero 39 (H-0829/08)

Aihe: Euroopan yhtenäisyydestä viestiminen

Voisiko komissio pyrkiä sopimaan kaikkien jäsenvaltioiden kanssa jonkin tietyn päivän nimeämisestä yleiseksi juhlapäiväksi koko Euroopan unionissa, esimerkiksi Robert Schumanin päivän tai jonkin muun yhteisesti sovitun päivän, jona EU:n kansalaiset juhlistivat yhdessä eurooppalaista identiteettiään ja yhtenäisyyttään – samalla tavoin kuin Yhdysvaltain kansallispäivää juhliataan? Juhlapäivän yhteinen teema olisi ”erilaisina yhdessä”, ja sen kautta kansalaiset voisivat ilmaista tukensa Euroopan yhdentymiskehitykselle.

Vastaus

(EN) Komissio yhtyy parlamentin jäsenen näkemyksiin siitä, että on tärkeää juhlistaa yhteisesti Euroopan identiteettiä ja osoittaa kansalaisille, että kansalaiset koko Euroopassa ovat erilaisina yhdessä.

Eurooppa-neuvosto sopi Milanossa vuonna 1985 pidetyssä tapaamisessa, että 9. toukokuuta on ”Eurooppa-päivä”, jolla näin ollen kunnioitetaan Robert Schumanin 9. toukokuuta 1950 antaman julistuksen muistoa. Aina siitä lähtien 9. toukokuuta on ollut yksi Euroopan symboleista, ja se on tarjonnut tilaisuuden sellaisille erilaisille toiminnoille ja juhlallisuuksille, joiden tavoitteena on tuoda Eurooppa lähemmäs kansalaisiaan.

Komission edustustot ja Euroopan parlamentin tiedotustoimistot järjestävät ja/tai tukevat paikallisia juhlallisuuksia jäsenvaltioissa. Brysselissä komissio järjestää perinteisesti muiden aloitteidensa ohella Eurooppa-päivänä toimitiloissaan avoimien ovien päivän (Open Days), johon osallistui vuonna 2008 noin 35 000 vierailijaa.

Muilta osin kansallisista yleisistä juhlapäivistä päättäminen kuuluu jäsenvaltioiden toimialaan. Tässä vaiheessa komissio ei suunnittele sellaisen sopimuksen tekemistä jäsenvaltioiden kanssa, jolla nimetään jokin tietty päivä yleiseksi juhlapäiväksi.

*
* *

Jo Leinenin laatima kysymys numero 40 (H-0859/08)

Aihe: Lissabonin sopimuksesta tiedottaminen

Koska useampi tutkimus on osoittanut, että monet irlantilaiset äänestivät kansanäänestyksessä Lissabonin sopimusta vastaan tiedonpuutteen vuoksi, unionin toimielimet hyväksyivät 22. lokakuuta 2008 ensimmäisen yhteisen julistuksen viestintäpolitiikasta. Miten komissio aikoo toteuttaa tätä politiikkaa Irlannissa, jotta varmistetaan, että irlantilaiset saavat riittävästi tietoa EU:sta ja uudesta perussopimuksesta?

Vastaus

(EN) Komission, parlamentin ja neuvoston 22. lokakuuta 2008 allekirjoittama poliittinen julistus edistää Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja komission välistä yhteistyötä Eurooppaa koskevasta viestinnästä.

Toimielimet ovat sopineet käytännöllisestä kumppanuudesta, joka pohjautuu yhteisen viestinnän painopistealueiden vuosittaiseen valintaan ja käytännön yhteistyöhön niiden viestintäosastojen välillä.

Sellaisena poliittinen julistus on keskeinen väline, jolla pyritään vakuuttamaan kansalaiset Euroopan unionin eduista. Tämä on erityisen tärkeää tulevana kuukausina Euroopan parlamenttivaalien alla.

Julistus ei ole vastaus Lissabonin sopimuksen hylkäämiselle Irlannissa, vaan usean vuoden työn ja neuvottelujen tulos. Komissio ehdotti toimielinten välistä sopimusta, johon tämä julistus pohjautui lokakuussa 2007, ja ajatus entistä tiiviimmistä yhteistyöpuitteista otettiin ensimmäistä kertaa esiin helmikuussa 2006 esitetyssä viestintäpolitiikkaa koskevassa valkoisessa kirjassa.

Täytäntöönpanotoimet on jo aloitettu. Komission edustustot ja Euroopan parlamentin toimistot jäsenvaltioissa tekevät tiivistä yhteistyötä kansallisten hallintoelinten kanssa organisoidakseen toiminnot valikoitujen yhteisen viestinnän painopistealojen ympärillä vuonna 2009. Ne ovat seuraavat: Euroopan parlamenttivaalit, energiakysymykset ja ilmastonmuutos, Keski- ja Itä-Euroopan demokraattisten muutosten 20-vuotisjuhlavuosi sekä työpaikkojen, kasvun ja yhteisvastuun tukeminen Euroopassa.

Lissabonin sopimuksesta todetaan, että jäsenvaltiot ovat sopimuksen allekirjoittajaosapuolet, ja niillä on vastuu sen ratifiointista. Komissio ei osallistu mihinkään ratifiointikampanjaan missään jäsenvaltiossa.

Kansanäänestyksen tulokset osoittivat kuitenkin, että Irlannissa vallitsee Euroopan unionia ja sen toimintaa koskeva tiedonpuute. Näin ollen komission aikomuksena on vauhdittaa viestintä- ja tiedotustoimintoja, erityisesti sellaisille ihmisille kohdennettavia, joilla on muita vähemmän tietoa tai jotka ovat vähemmän kiinnostuneita unioniin liittyvistä asioista jokapäiväisessä elämässään. Näillä tosiasioihin perustuvilla ja puolueettomilla tiedoilla kerrotaan niistä eduista, joita Euroopan unioni voi tuoda kansalaisilleen, ja niillä helpotetaan tietoihin perustuvaa keskustelua Euroopan unionin toiminnasta.

*
* *

Sarah Ludfordin laatima kysymys numero 41 (H-0862/08)

Aihe: EU:n toimielinten verkkosivustot

Euroopan parlamentin vaalit järjestetään ensi vuonna, ja parlamentin jäsenet haluavat silloin kertoa äänestäjilleen, kuinka avoin ja demokraattinen Euroopan unioni on. Mitä konkreettisia toimenpiteitä komissio toteuttaa joulukuun 2007 tiedonantonsa jälkeen varmistaakseen, että kansalaiset pääsevät nopeasti ja helposti käsiksi EU:n tietoon EUROPA-portaalin kautta, erityisesti painottamalla lupauksensa mukaisesti aiheenmukaista ja käyttäjän näkökulmaa toimielinten näkökulman sijasta?

Mitä komissio on tehnyt yhdenmukaistaakseen komission, neuvoston ja parlamentin EUROPA-portaaliin kuuluvien verkkosivujen ominaisuuksia, kuten vinkkejä tiedonhakuun ja hakukriteerejä, sekä varmistaakseen, että lainsäädäntö on mahdollista jäljittää hankaluuksitta kaikkien kehitysvaiheiden ajan luonnosvaiheesta hyväksymiseen?

Vastaus

(EN) Komissio on ryhtynyt toteuttamaan eräitä suuria uudistuksia, jotta Euroopan unionin EUROPA-portaalista tulisi entistä käyttäjäystävällisempi, helpommin navigoitava ja vuorovaikutteisempi. Tämä toteutetaan yhdenmukaisesti komission työasiakirjassa "Keskustelua Euroopasta Internetissä: kannustaminen kansalaisten osallistumiseen", joka hyväksyttiin joulukuussa 2007⁽¹¹⁾.

Komissiolle vuonna 2007 tehty riippumaton arvio EUROPA-portaalista osoitti, että valtaosa verkossa kävijöistä löysi etsimänsä tiedot (85 prosenttia). Tämän lisäksi selvisi kuitenkin, että näiden tietojen etsimiseen meni liian kauan ja että niiden olisi syytä olla esillä nykyistä yksinkertaisemmalla ja johdonmukaisemmalla tavalla.

Käynnissä oleviin muutoksiin sisältyy sekä Euroopan unionin kotisivun että komission kotisivun parantaminen, ja työ on määrä saada päätökseen vuoden 2009 puolivälissä. Uuden navigointirakenteen määritelmä tekee sivuista helppolukuisemmat ja varmistaa sen, että ne keskittyvät entistä enemmän tiettyihin käyttäjäryhmiin (esimerkiksi kansalaiset, yritysmaailma) sekä yleisiin asioihin (rahoitus, tapahtumat). Parannuksia testataan kohderyhmillä ennen uudistusten käyttöönottoa, ja käyttäjillä on mahdollisuus antaa palautetta ja esittää ehdotuksia. Parannettu versio komission kotisivun hakukoneesta on jo toteutettu. EU:n lehdistöhuonetta on myös paranneltu.

⁽¹¹⁾ SEK(2007) 1742.

Komissio on myös parantanut sisäistä yhteistyörakennettaan. Viestinnän pääosasto tekee tiiviisti työtä yhdessä komission kunkin yksikön Internet-toimittajien kanssa sen verkoston puitteissa, jonka luotiin osana komission uutta Internet-strategiaa. Verkoston työssä keskitytään komission yksiköiden yksittäisten verkkosivustojen parantamiseen sekä hyvien käytäntöjen vaihdon kannustamiseen toimittajien välillä.

Toimielinten välistä yhteistyötä toteutetaan säännöllisesti toimielinten välisen Internet-työryhmän kautta (Comité éditorial interinstitutionnel - CEIII). Työryhmä käsittelee sekä teknisiä että sisältöön liittyviä asioita ja etsii keinoja parantaakseen käyttäjien kokemuksia EU:n verkkosivustojen käytöstä. Parhaillaan tutkittavana olevalla alueella on mahdollisuus luoda kaikkia toimielimiä koskeva yhteinen hakuominaisuus, jonka kautta käyttäjät voivat hakea entistä helpommin tietoa Euroopan unioniin liittyvistä asioista.

CEII:n kokouksessa 2. lokakuuta 2008 parlamentti esitteli Euroopan parlamenttivaaleja käsittelevän uuden verkkosivuston, joka on määrä ottaa käyttöön tammikuussa 2009. Komissio varaa näkyvän paikan Euroopan parlamenttivaaleja koskeville asioille EUROPA-portaalissaan, ja niihin sisältyy linkkejä Euroopan parlamenttivaalien verkkosivustoon.

Kun ottaa huomioon, että komissio haluaa varmistaa, että lainsäädäntö on helposti ja kätevästi löydettävissä aina sen kehittymispolusta luonnoksesta ja hyväksymiseen, se haluaa korostaa EUROPA-sivustojen kautta saatavilla olevien perusteellista ja tärkeää tietoa tarjoavien PRELEX-verkkosivujen⁽¹²⁾ merkitystä.

*
* *

Dimitrios Papadimoulisin laatima kysymys numero 47 (H-0838/08)

Aihe: Euroopan hiukkasfysiikan tutkimuskeskuksen (CERN) suuri hadronitörmäytin (LHC) epäkunnossa

Euroopan hiukkasfysiikan tutkimuskeskuksen (CERN) suuri hadronitörmäytin (Large Hadron Collider, LHC) meni epäkuntoon muutama päivä sen jälkeen, kun CERNin tiedemiesten ”vuosisadan kokeeksi” luonnehtima koe oli käynnistetty. Kokeessa pyrittiin jäljittelemään suurta alkuräjähdyttä.

Minkä verran yhteisön varoja on myönnetty CERNin toimintaan ja tarkemmin sanottuna ”vuosisadan kokeen” toteuttamiseen? Onko komissio tietoinen tämän epäonnistumisen syistä? Milloin LHC on määrä käynnistää uudelleen?

Vastaus

(EN) CERN on kansainvälinen organisaatio, joka perustettiin vuonna 1954 ydin- ja hiukkasfysiikkaa koskevan tutkimuksen harjoittamiseksi. Se harjoittaa tutkimusta 20 jäsenmaasta koostuvan CERN-neuvoston alaisuudessa, ja näihin maihin kuuluu 18 Euroopan unionin jäsenvaltiota ja 2 muuta maata, jotka eivät kuulu Euroopan unioniin. Nämä 20 maata varaavat yhteisesti CERNin vuosittaiset toiminta- ja investointimäärärahat. Euroopan yhteisöllä on vain tarkkailijan asema CERN-neuvostossa. Se ei osallistu päätöksentekoprosessiin, eikä se osallistu vuosittaisten määrärahojen varaamiseen.

Kaikkien muiden tutkimusorganisaatioiden tavoin CERNillä on mahdollisuus osallistua tarjouskilpailuihin, jotka järjestetään yhteisön tutkimuspuiteohjelman kautta. CERN on osallistunut moniin perättäisiin puiteohjelmiin liittyviin tarjouskilpailuihin, ja se on esittänyt yhteisiä ehdotuksia monen muun eurooppalaisen tutkimusorganisaation kanssa.

Euroopan yhteisö on kuudennen ja seitsemännen puiteohjelman alaisuudessa tarjonnut tähän mennessä 60 miljoonaa euroa CERNille sen osallistumisesta julkisten kilpailujen pohjalta valittuihin hankkeisiin. Näiden hankkeiden tavoitteena on muun muassa eurooppalaisen Grid-infrastruktuurin yhteinen kehittäminen, yhteinen tulevaisuuden kiihdyttimen kehittäminen ja ilmaisimen suunnittelu sekä yhteiset valmennusohjelmat nuorille tutkijoille. Nämä hankkeet ovat myös epäsuorasti auttaneet CERNiä sen toimissa kohti hadronitörmäytin rakentamista.

Euroopan yhteisö on saanut tietää, että CERN on tutkinut 19. syyskuuta 2008 sattuneen onnettomuuden syytä. CERN on tullut siihen lopputulokseen, että onnettomuuden syynä oli viallinen sähköliitäntä kahden kiihdyttinmagneetin välillä. Tämä aiheutti mekaanisen vaurion ja heliumin vapautumisen magneetin kylmästä massasta tunneliin. CERN ilmoitti, että se aikoo käynnistää hadronitörmäytin uudelleen keväällä 2009.

⁽¹²⁾ <http://ec.europa.eu/prelex/apcnet.cfm?CL=en>

Lisätietoja onnettomuuden syistä ja tulevista toimista on parhaiten saatavilla suoraan CERN-neuvostolta ja sen jäsenvaltioilta.

Hiukkasfysiikkakokeita koskevien lisätietojen osalta komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka se antoi Marios Matsakisin esittämään kirjalliseen kysymykseen numero E-5100/08⁽¹³⁾.

*
* *

Alojz Peterlen laatima kysymys numero 48 (H-0844/08)

Aihe: Syöpätutkimus

Euroopan parlamentti hyväksyi tänä vuonna 10. huhtikuuta syövän torjuntaa laajentuneessa Euroopan unionissa koskevan päätöslauselman (P6_TA(2008)0121). Koska Euroopan parlamentti on todennut, että syöpätutkimus on hajanaista Euroopassa, se vaati tehokkaampaa yhteistyötä ja erilaisten tutkimusponnistelujen päällekkäisyyden vähentämistä, jotta tutkimustuloksia voitaisiin hyödyntää nopeammin syöpäpotilaiden hoidossa.

Mitä komissio tekee kannustaakseen ja tukeakseen kansainvälisempää syöpätutkimusta seitsemännen puiteohjelman yhteydessä?

Miten komissio aikoo tukea harvinaisia ja vaativia syöpähoitoja, kuten lasten syöpähoitoja, joiden kohdalla markkinakannustimilla ei pystytä edistämään taloudellisia investointeja tutkimukseen?

Vastaus

(EN) EU:n tutkimuksen ja teknologian kehittämisen kuudennen puiteohjelman (FP6, 2002–2006) mukaisesti syövän translationaalisen tutkimuksen alalla (tämä tarkoittaa sitä, että perustieteen tuloksia muokataan kliiniseksi sovellukseksi) suoritettujen toimien tuloksena, 108:aa tutkimushanketta on tuettu yhteensä 485 miljoonalla eurolla. Näillä hankkeilla selvitetään monitieteellisen lähestymistavan pohjalta erilaisia asioita, jotka liittyvät syövän ehkäisyyn, varhaiseen diagnosointiin, sen ymmärtämiseen sekä lääkkeiden kohteiden ja hoitostrategioiden sekä uuden teknologian ja lievittävän hoidon tunnistamiseen⁽¹⁴⁾.

Tämän lisäksi EUROCAN+PLUS:n⁽¹⁵⁾ raportti, joka sisältää toteutettavuustutkimuksen, esiteltiin Euroopan parlamentille helmikuussa 2008, ja siinä vaaditaan entistä vahvempaa koordinoitua sekä ohjausta translationaalisessa ja kliinisessä tutkimuksessa. Tähän sisältyy kokonaisvaltaisten syöpäkeskusten verkostojen ja toimintaympäristöjen hallinta.

Näiden toimien mukaisesti tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman (FP7, 2007–2013) erityisellä yhteistyöohjelmalla on asetettu terveysteeman mukainen tavoite lisätä entisestään translationaalista syöpätutkimusta kohti kliinisiä sovelluksia sekä käsitellä tutkimuksen päällekkäisyyksiä ottamalla huomioon EUROCAN+PLUS:n tulokset ja Eurooppa-neuvoston suositusten päätelmät syöpätaudeista aiheutuvien raskaiden vähentämisestä⁽¹⁶⁾ sekä Euroopan parlamentin päätöslauselma syövän torjunnasta laajentuneessa Euroopan unionissa⁽¹⁷⁾.

Vuoden 2007 ehdotuspyynnöt ovatkin koskeneet suositeltuja tutkimusaloja, kuten seulontaa, saattohoitoa sekä syöpärekisterejä koskevien tutkimustoimien päällekkäisyyttä ERA-NET-järjestelmässä⁽¹⁸⁾.

Seuraavan terveysteemaa koskevan ehdotuspyynnön, joka julkaistaan vuonna 2009, tavoitteena on käsitellä päällekkäisyysasiaa entistä perusteellisemmin kannustamalla koordinoitujen translationaalisten tutkimusohjelmien kehittämistä Euroopassa, ja lisäksi on tarkoitus käsitellä harvinaisia ja lasten

⁽¹³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽¹⁴⁾ <http://cordis.europa.eu/lifescihealth/cancer/cancer-pro-calls.htm#tab3>

⁽¹⁵⁾ www.eurocanplus.org/

⁽¹⁶⁾ 9636/08 SAN 87

⁽¹⁷⁾ P6_TA(2008)0121 ([www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-](http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0121&language=EN)

0121&language=EN)

⁽¹⁸⁾ ec.europa.eu/research/fp6/era-net.html

syöpäsairauksien tutkimusta. Viimeksi mainittu perustuu FP6:n alaisuudessa kehitettyjen tutkimusten kokonaisuuteen (kuten KidsCancerKinome, EET-Pipeline, Conticanet, Siopen-R-Net ja muita). Tätä täydennetään aloitteilla, joiden tavoitteena on tukea patentoimattomien lääkkeiden pediatriasta käyttöä yhdessä Euroopan lääkeviraston kanssa (EMA)⁽¹⁹⁾.

Lopuksi komissio toteaa, että se pohtii syöpään liittyviä Euroopan unionin tulevia toimia, joihin sisältyvät eurooppalainen toimintaympäristö, parhaiden käytäntöjen jakaminen ja jäsenvaltioiden tukeminen niiden pyrkimyksissä selvittää syöpään liittyviä asioita entistä tehokkaammin saattamalla yhteen laaja joukko sidosryhmiä osallistumaan yhteiseen toimintaan. Komissio on lisäksi juuri hyväksynyt ehdotuksia harvinaisia sairauksia koskevasta yleisestä eurooppalaisesta strategiasta⁽²⁰⁾, ja näiden toimien ansiosta yhteistyön ja entistä paremman tehokkuuden pitäisi myös helpottaa tämän alan tutkimusta.

*
* *

Robert Evansin laatima kysymys nro 51 (H-0802/08)

Aihe: Sri Lankalle annettava humanitaarinen apu

Olen erittäin tyytyväinen komissaari Michelin 15. syyskuuta 2008 esittämään kantaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kunnioittamisesta Sri Lankassa.

Uskon, että komissiokin on erittäin huolestunut Sri Lankan välivaltaisuuksista ja niiden vaikutuksista viattomaan siviiliväestöön. Miten komissio on reagoinut Sri Lankan hallituksen hiljattain tekemään päätökseen kaikkien YK:n ja kansainvälisten avustusjärjestöjen vetämisestä pois konfliktialueelta?

Millaista painostusta komissio aikoo käyttää Sri Lankan hallituksen ja tamilitiikereiden LTTE-liikkeen (Liberation Tigers of Tamil Eelam) suhteen sen varmistamiseksi, että noudatetaan kansainvälistä humanitaarista oikeutta, että apu saavuttaa sitä kipeimmin tarvitsevat ja että konflikti saadaan ratkaistua rauhanomaisesti mahdollisimman pian?

Vastaus

(EN) Sri Lankan hallituksen päätös vetää Yhdistyneiden Kansakuntien ja kansainväliset avustusjärjestöt pois konfliktialueelta perustui turvallisuusnäkökohtiin. Niiden pois vetämisen jälkeen komissio ja muut humanitaarisen avun toimijat vaativat, että perustetaan humanitaaristen kuljetusten turvallinen järjestelmä, jolla ruokaa ja muita välttämättömiä tarvikkeita saadaan vietyä niitä tarvitseville ihmisille Vannissa. Lisäksi ne vaativat, että riippumattomien tarkkailijoiden sallitaan seurata kuljetuksia varmistaakseen, että tarvikkeet viedään perille niitä tarvitseville ilman syrjintää. Konfliktin molemmat osapuolet suostuivat vaatimukseen. Neljä YK:n lipun alla matkaavaa kuljetusta on nyt menestyksekkäästi saapunut Vanniin, ja ne ovat toimittaneet Maailman elintarvikeohjelman (WFP) kautta saatua kipeästi tarvittavaa ruokaa. Säännöllisiä kuljetuksia suunnitellaan tulevien viikkojen aikana.

Tämän lisäksi Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle (ICRC) on annettu lupa jatkaa toimiaan Vannissa olevan kansainvälisen henkilöstön kanssa. ICRC:llä on ratkaisevan tärkeä rooli viestintäkanavien ylläpitäjänä molempien osapuolten kanssa, ja lisäksi se tarjoaa tarvittavaa apua, kuten suojapaikkoja ja olennaisia kotitaloustarvikkeita. Komissio jatkaa sekä ICRC:n että WFP:n operaatioiden tukemista. Näille kahdelle Sri Lankassa sijaitsevalle järjestölle myönnettävä rahoitus oli vuonna 2008 5,5 miljoonaa euroa. Tarvittaessa komissio voi pohtia mahdollisuutta tarjota lisää humanitaarista rahoitusapua näille järjestöille myöhemmin tänä vuonna.

On kuitenkin selvää, että meidän on tehtävä enemmän varmistaaksemme, että hätää kärsivälle väestölle saadaan riittävästi apua perille. Komissio arvioi, että vain noin 45 prosenttia ruokatarpeista täyttyy tällä hetkellä. Lisäksi tarvitaan kipeästi suojapaikkoja siirtymään joutuneille ihmisille monsuunikauden lähestyessä. Komissio esittää jatkuvasti vaatimuksia avun pääsystä helpommin perille Vanniin, eikä tämä koske pelkästään YK:ta vaan myös kansainvälisiä valtiosta riippumattomia järjestöjä, jotka joutuivat vetäytymään alueelta syyskuussa, koska nämä järjestöt ovat avainasemassa humanitaarisen avun tarjoamisessa.

⁽¹⁹⁾ <http://www.emeaxuropa.eu/htmls/human/paediatrics/prioritv1.htm>

⁽²⁰⁾ KOM(2008)679 ja KOM(2008)726, 11.11.2008

Varmistaakseen, että kansainvälistä humanitaarista oikeutta noudatetaan, komissio aikoo käyttää jokaisen tilaisuuden hyväkseen ja muistuttaa molempia konfliktin osapuolia niiden tähän liittyvistä velvoitteista sekä kannustaa rauhanomaisen ratkaisun löytämistä konfliktiin.

*
* *

Claude Moraesin laatima kysymys numero 52 (H-0804/08)

Aihe: Zimbabwele annettava humanitaarinen apu

Euroopan unioni on vuodesta 2002 lähtien antanut Zimbabwele humanitaarista apua yhteensä yli 350 miljoonan euron edestä; summaan sisältyy tämän vuoden syyskuussa ilmoitettu 10 miljoonan euron erä. Maassa vallitsee sekamelska, ja presidentti Mugaben hallinto on asettanut rajoituksia humanitaarisille operaatioille. Mitä keinoja komissiolla on käytettävissään annettavan avun tehokkuuden arvioimiseksi ja sen varmistamiseksi, että apu päätyy sitä tarvitseville?

Vastaus

(FR) Komissio toteuttaa EU:n humanitaarisen avun hankkeita sellaisten kumppanien kautta, jotka ovat joko kansainvälisiä järjestöjä tai valtiosta riippumattomia järjestöjä ja joiden toimipaikka on Euroopan unionin alueella. Nämä humanitaariset järjestöt ovat sopimuksen nojalla vastuussa EU:n rahoittaman humanitaarisen avun hallinnasta.

On otettu käyttöön joukko valvonta- ja seurantajärjestelmiä, joilla varmistetaan rahoitettujen operaatioiden asianmukainen täytäntöönpano humanitaaristen operaatiohankkeiden elinkaaren eri vaiheissa. Järjestelmien pääpiirteet ovat seuraavat:

- Tarkat valinta- ja laadunvalvontamekanismit otetaan käyttöön kumppanuussopimuksella, jonka eurooppalaiset valtiosta riippumattomat järjestöt ja kansainväliset järjestöt ovat allekirjoittaneet;
- Järjestelmät, joita käytetään tunnistamaan rahoitetut toimet, perustuvat tiukasti todellisiin tarpeisiin, jotka on täytettävä;
- Hankkeille suoritetaan tarkastus komissiolle työtä tekevän alan asiantuntijoista (tekniset avustajat) koostuvan maailmanlaajuisen verkoston toimesta. Nämä humanitaarisen avun asiantuntijat toimivat pysyvästi kentällä vahvistaakseen ja maksimoidakseen komission rahoittamien humanitaaristen operaatioiden vaikutusta missä tahansa maassa tai alueella.
- Kumppanien on tarjottava väli- ja päätösraportteja ja perusteltava kulunsa;
- Komissio arvioi säännöllisesti näitä humanitaarisia operaatioita;
- Komission rahoittamat ja humanitaaristen järjestöjen toteuttamat toimet ovat sellaisten rahoitustarkastusten alaisia, joita suoritetaan sekä komission kumppanien päämajassa jo loppuun saatetuille hankkeille (joka toinen vuosi) että paikan päällä nykyisille hankkeille. Esimerkkinä mainittakoon, että komissio on varmentanut kolmanneksen Zimbabwen humanitaarisia hankkeita varten esitetystä kustannusvaatimuksista.

Syyskuun alusta lähtien, kun valtiosta riippumattomien järjestöjen toiminnan keskeytys, jonka maan hallitus määräsi kesäkuussa, kumottiin, kumppanit ovat raportoineet muutamista paikalle pääsyyn liittyvistä ongelmista, ja ruoanjakelu on voitu aloittaa uudelleen.

*
* *

Eoin Ryanin laatima kysymys numero 54 (H-0816/08)

Aihe: Tyttöjen koulutus kehitysmaissa

Tyttöjen koulutusta kehitysmaissa on kuvattu ”suurimmaksi toivoksi köyhyyden poistamisen kannalta” ja YK:n entinen pääsihteeri Kofi Annan on kuvannut tyttöjen koulutusta kehitysmaissa ”suurimmaksi yksittäiseksi tuloksen tuottavaksi nykymaailman sosiaalisiksi sijoituksiksi”.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tyttöjen kokopäiväiseen koulutukseen liittyvien erityisten yhteiskunnallisten, kulttuuristen ja käytännön haasteiden sisällyttämiseksi koulutus- ja kehitystavoitteisiin?

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt rohkaistakseen tyttöjä jatkamaan koulunkäyntiä ja opiskelua peruskoulutusta koskevaa Vuosituhannen toista kehitystavoitetta pitemmälle, kun otetaan huomioon, että monissa kehitysmaiden yhteiskunnissa etusija koulutuksessa annetaan pojille ja että tytöt saattavat keskeyttää koulun poikia useammin erityisesti avioliiton solmimisen tai töihin menon vuoksi?

Vastaus

(FR) Kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa korostetaan miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun ratkaisevan tärkeää roolia vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa. Koulutukseen liittyvässä työssään komissio pitää yleiseen peruskoulutukseen liittyvää toista vuosituhattavoitetta (MDG2) sekä miehen ja naisen yhdenvertaiseen kohteluun liittyvää kolmatta vuosituhattavoitetta (MDG3) painopistealoinaan. Näin ollen kumppanuusmaiden kanssa toteutetuissa alakohtaisissa ohjelmissa kiinnitetään yhtäläistä huomiota tyttöjen osallistumiseen koulutusjärjestelmään kaikilla tasoilla.

Egyptissä kaikkein köyhimmillä alueilla tytöt saavat vähän koulutusta, ja heillä on suuri keskeyttämisaste. Näitä ongelmia on käsitelty tyttöjen koulutusaloitteessa (Girls' Education Initiative), jota johtaa kansallinen lapsuuden ja äitiyden neuvosto (National Council for Childhood and Motherhood, NCCM). Tämän kansallisen suunnitelman, jossa keskitytään peruskoulutukseen, tärkeimpiä tavoitteita on parantaa tyttöjen peruskoulutuksen laatua ja helpottaa heidän pääsyään kouluun.

Muissa maissa, kuten Burkina Fasossa ja Tansaniassa, komissio tukee koko koulutusalan uudistusta yhteistyössä muiden rahoittajien kanssa. Tämän ohella EU on avannut keskustelun alan toimijoiden kanssa voidakseen vaikuttaa tiettyihin valintoihin ja painopistealoihin ja arvioidakseen uudistuksen tuloksia keskeisten mittarien kautta. Näistä mittareista voidaan mainita Burkina Fason kohdalla "Gross rate of female primary education" (naisten peruskoulutuksen kokonaisaste) sekä "Number of literate females" (lukutaitoisten naisten määrä). Tansaniassa keskitytään naisopettajien määrään ja sellaisen kouluympäristön luomiseen, joka edistää tyttöjen koulutusta.

Yhä useampi maa saa tukea, jonka turvin ne voivat kehittää sosiaalisen suojelun ohjelmia. Näillä ohjelmilla jaetaan rahaa tai ruokaa heikommassa asemassa oleville perheille, mikä tarkoittaa sitä, että perheiden ei tarvitse huolehtia tyttäriensä koulutusmahdollisuuksista koituvista kustannuksista.

Lopuksi todetaan, että korkean asteen koulutuksen liikkuvuusohjelmissaan (verkkosivusto Erasmus Mundus -ohjelman ulkoisesta yhteistyöstä ja tulevasta Mwalimu Julius Nyerere -ohjelmasta) komissio on asettanut itselleen tavoitteeksi 50 prosentin naisten osallistumisasteen.

*
* *

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 55 (H-0831/08)

Aihe: EU:n humanitaarinen apu

Kehitysapua koskeva kysymys on nyt polttavampi kuin koskaan, kuten kehitysavusta ja humanitaarisesta avusta vastaava komissaari aivan oikein totesi.

Voiko komissio vakuuttaa parlamentille, että käynnissä oleva maailmanlaajuinen rahoitusalan kriisi ei vaikuta EU:n saavuttamaan asemaan maailman suurimpana humanitaarisen avun antajana?

Vastaus

(EN) Vuodeksi 2007 budjetoidun maailmanlaajuisen yleisen humanitaarisen avun määrä oli 7,7 miljardia Yhdysvaltain dollaria (5,2 miljoonaa euroa 31. joulukuuta 2007 käytetyn vaihtokurssin mukaan).⁽²¹⁾

Euroopan unioni on edelleen maailman suurin humanitaarisen avun lahjoittaja, jonka osuus maailman humanitaarisen avun lahjoituksista oli vuonna 2007 46,8 prosenttia (josta 13,7 prosenttia oli Euroopan unionin ja 33,1 prosenttia jäsenvaltioiden lahjoituksia).

Komission tarjoaman humanitaarisen avun määrä on määritelty monivuotisessa rahoituskehyksessä (IPA) ajanjaksoksi 2007–2013. Vuosittain myönnettävän humanitaarisen avun määrä on noin 750 miljoonaa euroa vuodessa. Näihin rahoitusmuotoihin voidaan lisätä hätäapuvaramuksen rahoitus, jonka määrä on noin

⁽²¹⁾ Lähde: OCHA:n rahoitusjärjestelmä (<http://www.reliefweb.int>)

240 miljoonaa euroa vuodessa vuoden aikana sattuvien odottamattomien tapahtumien varalle. Häätäpuvarauksen käyttöönoton ehdot, joista on sovittu parlamentin, neuvoston ja komission välisessä toimielinten välisessä sopimuksessa, ovat melko tiukat, ja ne kattavat EU:n ulkopuolisten maiden avun tarpeet sellaisten tapahtumien jälkeen, joita ei ole voitu ennakoita talousarvion laadinnan aikana. Euroopan unionin tarjoaman humanitaarisen avun määrä on pysynyt melko vakaana viimeisten vuosien aikana, ja budjettivallan käyttäjän oikeuksia kunnioittaen se todennäköisesti pysyy edelleen monivuotisen rahoituskehyksen piirissä.

Vuonna 2008 Euroopan unionin hallitseman humanitaarisen avun ja ruoka-avun budjettikohtaan on tehty 180 miljoonan euron lisäys, mikä johtuu ruoan, polttoaineen ja kauppatavaroiden hinnan noususta, ja varat tulevat pääosin häätäpuvarauksen varoista.

*
* *

Bart Staesin laatima kysymys numero 56 (H-0835/08)

Aihe: Teollis- ja tekijänoikeuksien muodostama este siirrettäessä kestävää energiateknologiaa Euroopasta kehitysmaihin

Komission jäsen Louis Michel on osoittanut jo useissa yhteyksissä kannattavansa kestäväen energian tuottamisessa käytettävän teknologian siirtämistä kehitysmaihin. Kyse on ekologisten oikeudenmukaisuuteen ja ilmasto-ongelmaa koskevaan maailmanlaajuiseen lähestymistapaan keskeisesti kuuluvasta osatekijästä. Käytännössä on käynyt ilmi, että eräät järjestelyt, kuten teollis- ja tekijänoikeudet, hidastavat kyseisen kestäväen teknologian siirtoa etelään ja/tai estävät sen kokonaan.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä raivatakseen kyseiset esteet käytännön tasolla, jotta siirtoihin saadaan vauhtia?

Vastaus

(FR) Komissio tunnustaa, että sellainen teollis- ja tekijänoikeusjärjestelmä (IPR), joka toimii asianmukaisesti kehitysmaissa, on tärkeä. Tällainen järjestelmä tarjoaa välttämättömät puitteet teknologian siirron edistämiseen, koska liikeyrityksillä on vain vähän taipumusta siirtää teknologiaa sellaisiin maihin, joissa on heikot ja huonosti sovellettavat teollis- ja tekijänoikeussäännökset.

Eräissä tapauksissa teollis- ja tekijänoikeussäännöksissä on otettava huomioon kehitysmaiden huolenaiheet, erityisesti sellaiset tapaukset, joissa patentit nostavat kehitykselle välttämättömien tuotteiden hintaa. Tämä koskee esimerkiksi lääkkeitä. Komissio on toiminut merkittävässä asemassa sellaisten kansainvälisten aloitteiden parissa, joilla kehitysmailla tarjotaan mahdollisuus saada elintärkeitä lääkkeitä kohtuulliseen hintaan.

Kestäväen energian tuotannon alalla (fotosähkö, biomassa ja tuulivoima) ei kuitenkaan näy selkeitä merkkejä siitä, että teollis- ja tekijänoikeuksilla olisi kielteinen vaikutus kehitykseen ja teknologian siirtoon. Näitä teknologioita koskevilla patenteilla on pitkät määräajat, ja monet patentoiduista tuotteista ovat kilpailukykyisiä ja alentavat näiden teknologioiden kustannuksia. Kilpailua esiintyy myös sellaisten eri teknologioiden välillä, joita käytetään sähkön tuotantoon. Mikäli kehitysmaiden yritykset haluavat toimia tällä uusien teknologioiden alalla tuottajina, niillä on mahdollisuus saada kohtuullisen hintaisia toimintalupia. Esimerkiksi Intiassa ja Kiinassa olevat yritykset ovat jo aloittaneet toimintansa fotosähkömarkkinoilla. Biomassan alalla uusia bioteknologioita koskevat yksinoikeudet toimiluvat saattavat aiheuttaa ongelmia. Käytännössä tullit ja muut kaupan esteet saattavat kuitenkin aiheuttaa suurempia esteitä.

Monet nykyaikaiset tuotteet tai teknologiat ovatkin kalliita, mikä ei johdu teollis- ja tekijänoikeuksista vaan yksinkertaisesti siitä monimutkaisesta tavasta, jolla ne tuotetaan, materiaalien korkeista hinnoista sekä korkeista asennus- ja käyttökustannuksista, joita paikallinen taitojen puute usein lisää.

Tämän vuoksi komissio myöntää kehitysmailla merkittäviä varoja kestäväen energian tuotantoteknologioiden edistämiseen, erityisesti vuonna 2006 käyttöönotetun AKT-EU-energiavälineen kautta⁽²²⁾. Tämän vuoksi tällä välineellä, joka kattaa kaikki uusiutuvat energialähteet, rahoitetaan hankkeita, joihin sisältyy uuden teknologian käyttöönoton ohella myös muuta: niiden yhteydessä käydään läpi taitoja, joita tarvitaan teknologioiden mukauttamiseen, käyttöön, ylläpitoon ja levittämiseen.

(22) Afrikka, Karibia, Tyynimeri

Välinnettä olisi tarkoitus täydentää miltei 200 miljoonalla eurolla kymmenennen Euroopan kehitysrahaston puitteissa. Näiden rahoitusten kohteena ovat erityisesti uusiutuvat energialähteet, ja niiden avulla luodaan entistä paremmat mahdollisuudet saada paikallisesti käyttöön kestäviä energiatoimituksia.

*
* *

Justas Vincas Paleckisin laatima kysymys numero 57 (H-0847/08)

Aihe: Kehitysapu rahoituskriisin aikana

EU:n kehitysyhteistyöpolitiikankaan varat eivät ole immuuneja Wall Streetiltä koko maailmaan vyöryneelle rahoituskriisille. Uhreja ovat jälleen kehitysmaat, joiden EU:n kehitysapu on uhattuna, vaikka ne eivät ole mitenkään vastuussa rahoituskriisistä. On tärkeä varmistaa, että sitoumuksista, joita komissio on vielä ennen rahoituskriisiä tehnyt kehitysmaiden hyväksi EU:n kehitysyhteistyön puitteissa vuoteen 2013 asti, ei tingitä nykyisten talousvaikeuksien vuoksi.

Mitä uusi painopisteitä komissio aikoo asettaa kehitysyhteistyön rahoitukselle rahoituskriisin vuoksi?

Vastaus

(FR) Kysymys nykyisen rahoituskriisin vaikutuksista kehitysyhteistyöhön on erityisen merkityksellinen Monterreyn konsensuksen toimeenpanon arviointiin liittyvän kansainvälisen kehitysrahoituksen seurantakonferenssin kannalta. Kokous järjestetään 29. marraskuuta ja 2. joulukuuta välisenä aikana Dohassa, Qatarissa.

Tällä välin komissio julkaisi 29. lokakuuta 2008 tiedonannon otsikolla ”Finanssikriisistä talouden elpymiseen”, jossa korostetaan muun muassa kestävästä kehityksen tuomien etujen jakamisen ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamishaasteen merkitystä.

Dohassa yksi tärkeimmistä aiheista, jonka Euroopan unioni aikoo päätelmissään esittää, on se, että se aikoo päättäväisesti vahvistaa uudelleen sitoumuksensa lisätä virallisen kehitysavun (ODA) tasoa niin, että ODA:n yhteismäärä on 0,56 prosenttia bruttokansantuotteesta (BKT) vuoteen 2010 mennessä ja 0,7 prosenttia vuoteen 2015 mennessä. Jäsenvaltiot laativat monivuotisia suuntaa-antavia aikatauluja, joissa kerrotaan, miten ne aikovat saavuttaa ODA-tavoitteen.

Rahoituskriisistä huolimatta tämä sitoumus ei ole kyseenalainen. Kriisin aikana on päinvastoin hyvin tärkeää säilyttää virallisen kehitysavun taso ennallaan. Kokemus osoittaa, että ODA:n laskemisella on suora vaikutus ääriilikkeiden ja maailman epävakauden lisääntymiseen.

Näin ollen Euroopan unioni, joka on virallisen kehitysavun lahjoittaja ja joka lahjoitti jopa 61,5 miljardia Yhdysvaltain dollaria maailmanlaajuisesta 104 miljardin kokonaissummasta, kehottaa kaikkia lahjoittajia osallistumaan kehitysrahoitukseen oikeudenmukaisella tavalla, lisäämään virallisen kehitysavun määrää niin, että tavoitteena on 0,7 prosenttia BKT:sta. Lisäksi se kehottaa kaikkia muita lahjoittajia laatimaan kansalliset vuosittaiset suuntaa-antavat aikataulut, joilla osoitetaan, miten ne aikovat saavuttaa nämä tavoitteet.

Virallinen kehitysapu on kehityksen tukipilari, mutta se ei ole kuitenkaan ainoa ratkaisu. Rahoituksen innovatiivisten lähteiden löytämiseksi on tehtävä entistä enemmän työtä, erityisesti niiden toteuttamista varten. Uudet haasteet, joista mainittakoon erityisesti ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen mukautuminen, elintarvike- ja energiaturvallisuus sekä niihin tarvittava rahoitus, ovat asioita, joita on käsiteltävä. Hyvää talous- ja rahoitushallintoa sekä petosten, korruption ja veronkierron torjuntaa on pidettävä yllä, ja lopuksi todetaan, että meidän on tehtävä työtä kansainvälisen rahoitusjärjestelmän perusteellisen uudistuksen aikaansaamiseksi.

*
* *

Anne Van Lanckerin laatima kysymys numero 58 (H-0853/08)

Aihe: Säädyllisyysvaje

Viidennestä vuosituhattavoitteesta 4. syyskuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa (P6_TA(2008)0406) korostetaan lisääntymisterveydenhuollon yleistä saatavuutta yhtenä kansainvälisen yhteisön vuosituhattavoitteena ja kehoitetaan komissiota kohdentamaan kaikki saatavilla olevat voimavarat tämän tavoitteen saavuttamiseen.

Komissio lupasi vuonna 2002 UNFPA:lle ja IPPF:lle tukea, jotta voitaisiin kuroa umpeen säädyllisyysvaje ("decency gap"), joka syntyi Bushin hallinnon kieltäytyttyä antamasta varoja. Ohjelma päättyy vuoden 2008 lopussa. Bush käytti aiemmin tänä vuonna jälleen veto-oikeuttaan. Hän uhkaa näin synnyttää uuden "säädyllisyysvajeen", jos myös komissio sulkee rahahanat.

Onko komissio valmis täyttämään tämän säädyllisyysvajeen kymmenennestä EKR:stä ja vapauttamaan kaikki saatavilla olevat varat viidennen vuosituhattavoitteen saavuttamiseksi?

Vastaus

(FR) Äitien terveyden ja äitien kuolleisuustilanteen parantaminen on ollut aina komissiolle tärkeä asia, jonka hyväksi se on tehnyt työtä terveys- ja kehitysasioiden yhteydessä. Kaikista pyrkimyksistämme huolimatta viides vuosituhattavoite on kaiketi kaikkein vaikein saavuttaa kaikista vuosituhattavoitteista. Euroopan unioni on kaksinkertaistanut toimensa vuonna 2008, mikä merkitsi käännekohtaa kansainvälisen yhteisön toiminnassa, jolla viedään vuosituhattavoitteita eteenpäin ja asetetaan tavoitteeksi siirtyä poliittisista julistuksista käytännön toimiin.

Kysymys kuuluu, mitä käytännössä katsoen tehdään.

Budjettikohtien (Euroopan kehitysrahasto EKR ja yleinen talousarvio) mukaisesti rahoitetuilla toimilla on tarkoitus saavuttaa kestäviä vaikutuksia kansallisiin terveydenhoitojärjestelmiin liittyvissä toimintatavoissa. On vaikea tehdä eroa EKR:n avustusten ja lisääntymis- ja seksuaaliterveysoikeuksiin varattujen määrärahojen välillä. Viimeksi mainittuja käsitellään usein yleisen terveydenhuoltoalan tukena, ne voidaan nimetä painopistealoiksi tai vielä useammin niitä saatetaan käsitellä laajemmissa toimintapuitteissa, kuten makrotaloudellisena tukena. Komission hiljattain laatiman (ei-tyhjentyvän) inventaarion mukaan kahdenvälisen alueellisten yhteistyösopimusten puitteissa vuosien 2002 ja 2008 välillä myönnettiin 150 miljoonaa euroa sellaisten hankkeiden rahoittamiseen, joihin sisältyi merkittävä lisääntymisterveyden osatekijä.

Lisääntymisterveyttä koskevien temaattisten ohjelmien (2003–2006) puitteissa varattiin 73 miljoonaa euroa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä ja -oikeuksia koskevia menettelyjä ja toimia varten kehitysmaissa.

Kymmenennestä EKR:stä todetaan, että komissio suunnittelee tukevansa suoraan terveydenhoitoalaa 31 kehitysmaassa⁽²³⁾. Toimistamme hyötyvillä mailla on hyvin korkeat äitien kuolleisuusasteet ja erittäin heikot terveydenhoitojärjestelmät. Jotta apu olisi entistä paremmin ennakoitavissa, komissio on lisäksi ottamassa useissa kumppanuusmaissa käyttöön uuden rahoitusvälineen, niin kutsutun vuosituhattavoitesopimuksen. Sopimuksen puitteissa budjettituki sidotaan pitkällä aikavälillä vuosituhattavoitteiden mukaisiin saavutettuihin konkreettisiin tuloksiin. Tämän avulla hallitusten on helpompi vastata toistuvista kuluista, jotka liittyvät terveydenhoitojärjestelmiin, kuten lääkintähenkilökunnan palkoista. Tämä on olennaisen tärkeää, mikäli halutaan parantaa esimerkiksi synnytyspalvelut sisältävän perusterveydenhoidon saantimahdollisuuksia, ja tämä on ratkaiseva asia viidennen vuosituhattavoitteen kannalta.

Kaikesta huolimatta nykyiset toimet äitien terveyden parantamiseksi ovat kaikkea muuta kuin riittävät. Sen vuoksi tarvitaan lisätoimia, mikäli tilanteeseen halutaan muutos. Tästä syystä Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 24. kesäkuuta EU:n vuosituhattavoitteita koskevan toimintasuunnitelman, jossa komissio ja jäsenvaltiot sitoutuvat (muun muassa) lisäämään tukeaan kehitysmaiden terveydenhoitoalalle 8 miljoonan suuruusilla lisämäärärahoilla vuoteen 2010 mennessä (määrärahoista 6 miljoonaa myönnetään Afrikalle).

Viidennestä vuosituhattavoitteesta todetaan, että EU:n vuosituhattavoitteita koskevassa toimintasuunnitelmassa mainitaan, että kaksi päätavoitetta on määrä saavuttaa vuoteen 2010 mennessä.

- 1) 21 miljoonaa uutta synnytystä hoidetaan pätevän terveydenhoitohenkilöstön avustuksella
- 2) 50 miljoonaa naista enemmän saa Afrikassa mahdollisuuden käyttää nykyaikaisia ehkäisyvälineitä.

⁽²³⁾ AKT (4 %, BKT pois suljettuna): Liberia, Norsunluurannikko, Kongo, Kongon demokraattinen tasavalta, Angola, Zimbabwe, Burundi, Tšad, Itä-Timor, Saint Vincent, Lesotho, Swazimaa, Etelä-Afrikka, Sambia, Mosambik; Aasia (17 %): Afganistan, Burma, Intia, Filippiinit, Vietnam; Latinalainen Amerikka (Sosiaalinen koheesio): Honduras ja Ecuador; Pohjois-Afrikka/Lähi-itä ja Itä-Eurooppa (8,8 %): Algeria, Marokko, Egypti, Syyria, Libya, Jemen, Ukraina, Moldova, Georgia.

Käytössämme on lisäksi ”inhimillisiin voimavaroihin investoinnin” väline, jonka kautta varataan 44 miljoonaa euroa Kairon lisääntymisterveyttä koskevan toimintasuunnitelman 2009–2010 toteuttamiseen. Osa näistä määrärahoista käytetään kansalaisjärjestöjen hankkeiden rahoittamiseen kumppanuusmaissa.

Komissio ei suunnittele jatkavansa ”säädyllisyysvajeen” täydentämistä vuoden 2008 jälkeen myöntämällä lisärahoitusta IPPF:lle⁽²⁴⁾ ja UNFPA:lle⁽²⁵⁾, koska käytössä on jo erilaisia välineitä, jotka kuvattiin edellä.

*
* *

Liam Aylwardin laatima kysymys numero 60 (H-0814/08)

Aihe: Huumausaineet ja EU:n kansanterveysalan toimintaohjelma

Mitä suunnitelmia Euroopan komissiolla on laittomien ja kiellettyjen huumausaineiden käytön vaarojen korostamiseksi EU:n kansanterveysalan toimintaohjelmassa 2008–2013?

Vastaus

(EN) Euroopan unionin terveysohjelmassa 2008–2013⁽²⁶⁾ pidetään huumausaineiden torjumista edelleen painopistealana osana aloitetta ”terveyden edistäminen – terveyteen vaikuttavia osatekijöitä koskeva toiminta”, kuten toimittiin edellisen kansanterveyden toimintaohjelman kohdalla terveyteen vaikuttavat osatekijät -otsakkeen alla.

Erytisten painopisteiden valintaa jatketaan Euroopan unionin huumausainestrategian⁽²⁷⁾ ja toimintasuunnitelmien⁽²⁸⁾, Huumetorjuntaa ja -tiedotusta koskevan erityisohjelman⁽²⁹⁾ sekä neuvoston huumausaineiden väärinkäyttöön liittyvien terveyshaittojen ehkäisemisestä ja vähentämisestä antaman suosituksen mukaisesti⁽³⁰⁾. Parhaillaan neuvostossa keskusteltavana olevassa uudessa ehdotuksessa Euroopan unionin toimintaohjelmaksi 2009–2012⁽³¹⁾ Euroopan unionia kehoitetaan parantamaan entisestään huumausaineiden käytön ja sen seurauksien vähentämiseen tähtäävien toimien tehokkuutta. Lisäksi siinä kiinnitetään erityistä huomiota heikommassa asemassa oleviin väestönsosiin ja huumausaineiden monikäyttöön (laittomien ja laillisten aineiden yhteiskäyttö).

*
* *

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 61 (H-0818/08)

Aihe: Golfkerhojen rakentaminen erityisille suojelualueille

Onko komissiolla erityisiä sääntöjä, jotka kieltävät golfkerhojen ja muiden rakennelmien rakentamisen erityisille suojelualueille?

Vastaus

Yhteisössä ei ole annettu erityisiä sääntöjä, jotka kieltävät golfkerhojen ja muiden rakennelmien rakentamisen erityisille suojelualueille.

Luontotyyppidirektiivin 6 artiklan 3 kohdassa⁽³²⁾ jäsenvaltioita vaaditaan arvioimaan hankkeet (myös golfkentät), joilla saattaa olla merkittävä vaikutus Natura 2000 -alueisiin. Tähän arvioon sisältyy mahdollisten

⁽²⁴⁾ Kansainvälisen perhesuunnittelujärjestöjen liitto

⁽²⁵⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien väestörahoisto

⁽²⁶⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:301:0003:0013:EN:PDF>

⁽²⁷⁾ 12555/2/99 CORDROGUE 64 REV 2

⁽²⁸⁾ http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2005/c_168/c_16820050708en00010018.pdf

⁽²⁹⁾ EUVL L 257, 03.10.2007.

⁽³⁰⁾ EUVL L 165, 3.7.2003; (2003/488/EY)

⁽³¹⁾ KOM(2008) 567/4

⁽³²⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta, konsolidoitu versio on saatavilla osoitteessa:

vaihtoehtojen kartoitus sekä lieventäviä toimia. Mikäli arvion lopputulos on se, että suunniteltu hanke ei vaikuta haitallisesti alueen koskemattomuuteen, hankkeeseen voidaan ryhtyä.

Mikäli hankkeella katsotaan mahdollisesti olevan kielteisiä vaikutuksia alueen koskemattomuuteen, luontotyyppidirektiivin 6 artiklan 4 kohdassa säädetään menettelyistä, joita on noudatettava. Hankkeet voidaan siitä huolimatta mahdollisesti aloittaa, mikäli tiettyjä ehtoja noudatetaan ja korvaaviin toimiin ryhdytään.

Komissio on julkaissut kattavan oppaan siitä, miten luontotyyppidirektiivin 6 artiklaa on sovellettava. Opas on saatavilla komission Ympäristö-verkkosivustolla Luonto ja biologinen monimuotoisuus -otsikon alla⁽³³⁾.

*
* *

Marco Cappaton laatima kysymys numero 62 (H-0821/08)

Aihe: Elämän loppuvaihetta koskevat valinnat ja hoitotestamentti

Monissa kansallisissa ja kansainvälisissä yleissopimuksissa, kuten Oviedon yleissopimuksessa, kielletään pakolliset hoidot. Eutanasiaa harjoitetaan laittomasti maissa, joissa se on kielletty, ja tämä tapahtuu ilman tarvittavia takuita, menettelyjä ja valvontaa. Eikö komission mielestä olisi syytä kerätä, analysoida ja vertailla empiirisesti elämän loppuvaihetta koskevia lääketieteellisiä päätöksiä, jotta voidaan edistää parhaita käytäntöjä, kuten hoitotestamentin tunnustamista, ja taata hoidon vapaa saanti sekä potilaiden tahdon kunnioittaminen kaikkialla Euroopassa?

Vastaus

(EN) Komissio ei kerää tietoa elämän loppuvaihetta koskevista valinnoista, eikä sillä ole suunnitelmia, jotka koskevat aiheeseen liittyvien parhaiden käytäntöjen vaihtoa. Eutanasian kieltäminen tai laillistaminen on asia, joka kuuluu kokonaisuudessaan kunkin jäsenvaltion toimivaltaan.

Hoidosta voidaan todeta, että kaikki Euroopan unionin kansalaiset ovat vapaita etsimään minkälaisia lääkintäpalveluja tahansa toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa he pysyvästi asuvat. Tästä oikeudesta määrätään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 49 artiklassa, joka liittyy vapauteen tarjota palveluja, kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on määrännyt.

*
* *

Marian Harkinin laatima kysymys numero 63 (H-0823/08)

Aihe: Ihmisoikeudet Valko-Venäjällä

Kun otetaan huomioon Valko-Venäjän ihmisoikeuskysymykset ja erityisesti ulkomaille matkustavien Valko-Venäjän kansalaisten viisumimenettelyiden nykytilanne, mitä toimenpiteitä komissio voi ehdottaa varmistaakseen, että valkovenäläiset viranomaiset kunnioittavat enemmän ihmisoikeuksia ja kumoavat lasten maastapoistumiskiellon, jotta nämä voisivat osallistua erilaisiin kansainvälisiin nuorten ohjelmiin mukaan lukien lepo- ja kuntoutumislomat?

Vastaus

(EN) Demokratia ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ovat nyt ja tulevaisuudessa perustekijöitä, kun olemme yhteydessä Valko-Venäjän kanssa, olipa kyse kansalaisyhteiskunnasta tai Valko-Venäjän viranomaisista.

Komission edustajat matkustivat Minskiin 4.–5. marraskuuta seuratakseen tarkemmin tilannetta 13. lokakuuta annettujen neuvoston päätelmien osalta Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan ja opposition edustajien sekä maan viranomaisten kanssa.

Neuvoston päätelmiin perustuvien pakotteiden osittainen ja ehdollinen lakkauttaminen ja ministeritason keskustelujen aloittaminen uudelleen antavat meille mahdollisuuden välittää entistä suuremmin sanomamme

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:01992L0043-20070101:EN:NOT>

⁽³³⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/index_en.htm

siitä, mitä odotamme Valko-Venäjältä demokratiaprosessin edistämisen, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kunnioittamisen kannalta.

Odotuksemme esiteltiin jo asiakirjassa "Mitä Euroopan unioni voisi tarjota Valko-Venäjälle", jonka ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavan komission jäsen julkisti vuonna 2006. Uudet tärkeät sanomamme Valko-Venäjän viranomaisille rakennetaan edelleen tuolloin välitettyyn sanomaan.

Odotamme muun muassa, että Valko-Venäjä takaa ihmisten oikeuden vapauteen ja turvallisuuteen. Tähän sisältyy valkovenäläisten lasten ja nuorten esteetön mahdollisuus osallistua EU:n vaihto-ohjelmiin. Lisäksi Valko-Venäjän on tarkistettava matkustuskieltoa, jonka se on asettanut erälle kansalaisyhteiskunnan ja opposition jäsenille.

Niin kutsuttuja "Tšernobylin lasten" matkustuskieltoa koskevasta erityisasiasta todetaan, että asia on kahdenvälinen, ja se edellyttää kahdenvälisiä ratkaisuja, koska tilanne vaihtelee asiaankuuluvien jäsenvaltioiden välillä.

Asia ei ole sellainen, johon komissio voi puuttua, mutta se seuraa kuitenkin tilannetta hyvin tiiviisti.

*
* *

Michl Ebnerin laatima kysymys numero 64 (H-0837/08)

Aihe: Kerosiiniveron käyttöönotto

Ilmailuala on viime vuosina kehittynyt hyvin dynaamisesti ja lentämisestä on tullut yhä tärkeämpi liikennemuoto.

Koska lentoliikenne aiheuttaa nykyisin kolme prosenttia Euroopan hiilidioksidipäästöistä ja tulevaisuudessa sen aiheuttamat päästöt vielä kasvavat, on harkittava kerosiiniveron käyttöönottoa.

Ympäristöpolitiikan kannalta on tarkoituksenmukaista periä lentoliikenteessä käytettävästä polttoaineesta kerosiiniveroa ainakin EU:n rajojen sisäpuolella. Vain siten voitaisiin taata lentokoneiden polttoaineen ympäristöystävällisempi käyttö.

Myös muita fossiilisia polttoaineita verotetaan ja siksi olisi huolehdittava verotuksen yhdenmukaistamisesta.

Jo pienistä matkustajille aiheutuvista lisäkustannuksista saadaan ympäristöhyötyjä, minkä vuoksi lievistä kerosiiniverotuksesta hyötyisivät sekä ympäristö että kuluttajat.

Mitä komissio aikoo tehdä kerosiiniverosta käytävän keskustelun yhteydessä?

Vastaus

(EN) Komissio esittelee lentopolttoaineen verotusta koskevan kantansa vuonna 2005 antamassaan tiedonannossa Ilmailun ilmastomuutosvaikutusten vähentäminen⁽³⁴⁾. Tämä vahvistaa komission halun palauttaa lentopolttoaineen käsittely mahdollisimman pian ilmailua hallinnoivien kansainvälisten oikeudellisten puitteiden piiriin.

Neuvoston direktiivin 2003/96/EY⁽³⁵⁾ nojalla jäsenvaltiot voivat jo nyt ottaa käyttöön polttoaineen kotimaan lennoilla. Polttoaineerotus riippuu keskinäisestä sopimuksesta, ja tämän direktiivin nojalla se voidaan ottaa käyttöön myös jäsenvaltioiden välisillä lennoilla.

Käytännössä jäsenvaltiot kohtaavat kuitenkin kerosiiniverotukseen liittyviä ongelmia, koska verotus aiheuttaisi kilpailuvääristymän Euroopan unionin ja Euroopan unionin ulkopuolisten lentoyhtiöiden välillä. Tämä johtuu siitä, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin ulkopuolisten maiden väliin kahdenvälisiin lentoliikennesopimuksiin sisältyy oikeudellisesti sitovia verovapauksia. Niiden vuoksi polttoaineerotusta on vaikea soveltaa yhteisön sisäisillä reiteillä, joilla Euroopan unionin ulkopuolisilla

⁽³⁴⁾ KOM(2005)459 Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle, Ilmailun ilmastomuutosvaikutusten vähentäminen.

⁽³⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta.

lentoyhtiöillä on oikeus hyötyä edelleen verovapautuksista asiaankuuluvien kahdenvälisen sopimusten nojalla.

Komissio tekee aktiivisesti työtä neuvotellakseen uudelleen näiden kahdenvälisen lentoliikennesopimusten ehdot Euroopan unionin ulkopuolisten maiden kanssa, jotta Euroopan unionin ja Euroopan unionin ulkopuolisten maiden lentoyhtiöille tarjoutuisi mahdollisuus verottaa polttoainetta tasaveroiselta pohjalta. On kuitenkin myönnettävä, että tämä prosessi vie väistämättä aikaa. Tätä varten on tähän mennessä tarkistettu yhteensä miltei 450 sopimusta Euroopan unionin ulkopuolisten maiden kanssa käytyjen neuvottelujen kautta.

Näiden vaikeuksien vuoksi energiaverojen laajempaa soveltamista ilmailuun ei voida pitää keskeisenä tekijänä strategiassa, jolla torjutaan ilmailun ilmastomuutosvaikutuksia lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä.

*
* *

Paolo Bartolozzin laatima kysymys numero 65 (H-0841/08)

Aihe: Moottoriajoneuvojen myynnistä annettua asetusta (EY) N:o 1400/2002 koskeva arviointikertomus

Eikö komission mielestä moottoriajoneuvojen myynnistä annetusta asetuksesta (EY) N:o 1400/2002⁽³⁶⁾ 28. toukokuuta 2008 laadittu kertomus johda radikaaleihin sisällöllisiin muutoksiin ilman asianmukaista perustetta, vaikka kilpailutilanne kyseisillä markkinoilla on parantunut viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana, jona asetusta on sovellettu?

Eikö kertomus ole ristiriidassa ajoneuvojen myyntiä koskevien komission omien selvitysten kanssa, ja eikö komissio katso, että asiakaspalvelulla on omat erityispiirteensä ja että tarvitaan erityisiä säännöksiä tukemaan 350 000 pk-yritystä, joissa työskentelee noin 2,8 miljoonaa työntekijää?

Eikö komissio katso, että olisi perustetonta kumota tämä asetusta, ja että tämä rikkoisi sitä paitsi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustettua yleistä luotettavuusperiaatetta?

Eikö olisi asianmukaisempaa parantaa olemassa olevaa asetusta sen kumoamisen sijaan?

Vastaus

(EN) Tässä arviointiprosessin vaiheessa komissio ei ole tehnyt mitään päätöksiä sääntelykehiksestä, jota sovellettaisiin moottoriajoneuvoalalle vuoden 2010 jälkeen. Arviointikertomusta koskevan kuulemisen aikana vastaanotetut ehdotukset⁽³⁷⁾ julkistetaan pian kilpailun pääosaston verkkosivustolla. Yhdessä kertomuksen kanssa niillä luodaan pohja seuraavalle askelelle arviointiprosessissa. Sen jälkeen, kun on tehty vaikutustenarviointi sellaisista eri vaihtoehdoista, joissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkiin pk-yrityksiin kohdistuvaan oikeudellisten puitteiden vaikutukseen, komissio aikoo julkaista vuonna 2009 tiedonannon kilpailua koskevista tulevista oikeudellisista puitteista, joita voidaan soveltaa tällä alalla.

Komissio haluaa vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että se sitoutuu vahvasti varmistamaan moottoriajoneuvoalalla riittävän kilpailusuojan riippumatta niistä oikeudellisista puitteista, joita sovelletaan tällä alalla vuoden 2010 jälkeen käynnissä olevan arviointiprosessin tuloksena.

*
* *

Gerardo Galeoten laatima kysymys numero 67 (H-0846/08):

Aihe: Ympäristöön vaikuttavat uudet merionnettomuudet Algecirasin lahdella

Algecirasin lahdella tapahtui 11. ja 12. lokakuuta 2008 Liberian lipun alla purjehtiville aluksille "Fedra" ja "Tawe" kaksi uutta merionnettomuutta, joiden ympäristövaikutukset ovat vielä selvittämättä. Nämä onnettomuudet ovat jatkoa kolmelle vuonna 2007 tapahtuneelle onnettomuudelle – "Samotakis" (tammikuussa), "Sierra Nava" (helmikuussa) ja "New Flame" – joiden vuoksi Algecirasin lahdesta on tullut huomattavinta kroonista ympäristökatastrofin riskiä edustava EU:n rannikkoalue.

⁽³⁶⁾ EYVL L 203, 1.8.2002, s. 30.

⁽³⁷⁾ http://ec.europa.eu/comm/competition/sectors/motor_vehicles/documents/evaluation_report_en.pdf

Ovatko Espanjan ja Britannian viranomaiset ilmoittaneet tilanteesta komissiolle?

Ovatko toimivaltaiset viranomaiset pyytäneet Euroopan meriturvallisuusvirastolta apua saasteentorjuntaan?

Onko komissio suunnitellut joitakin aloitteita, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat toteuttaa jonkinlaisen suunnitelman, jonka avulla vältetään tämäntyyppisten tilanteiden toistuminen?

Vastaus

(FR) Komissio on seurannut tarkoin viime lokakuussa Fedralle ja Tawalle sattuneita laivaonnettomuuksia. Komissio on erityisen hyvillään siitä, että Fedran miehistö pelastui vaikeista sääoloista huolimatta.

Komission yksiköt, erityisesti seuranta- ja tiedotuskeskus (MIC), joka on osa väestönsuojelusta vastaavaa ympäristön pääosastoa, olivat tiiviissä yhteydessä Espanjan ja Iso-Britannian viranomaisiin.

Espanjan viranomaisten esittämien pyyntöjen pohjalta Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) kautta julkistettiin satelliittikuvia mahdollisten öljysaasteiden varalta Algecirasin lahdella. Tämän lisäksi Espanja päätti panna seuranta- ja tiedotuskeskuksen (MIC) kautta liikkeelle yhden saasteentorjunta-aluksen Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa tehdyn sopimuksen nojalla. Kyseinen alus, Bahia Tres, joka toimii Espanjan viranomaisten komennon alaisena, onnistui ottamaan talteen noin 50 tonnia öljyä.

Laajemmin ottaen komissio korostaa, että Euroopan unioni on esittänyt meriturvallisuutta ja meriympäristön suojelua koskevat kunnianhimoiset toimintamallit. Kolmannen meriturvallisuuspaketin sisältämät uudet aloitteet tuovat suuria parannuksia esimerkiksi liikenteen seurantaan ja laivayhtiöiden luotettavuuteen.

Näillä uusilla välineillä voidaan auttaa jäsenvaltioita toimimaan saastuttajia vastaan sekä ehkäisemään ja torjumaan saastumista.

Komissiolle on myös ilmoitettu, että saasteidenvastaisen kampanjan järjestäminen Algecirasin lahdella saatetaan ottaa Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan seuraavan kokouksen asialistalle (mukana on myös Gibraltarin edustajia).

*
* *

Jacky Héninin laatima kysymys numero 68 (H-0848/08)

Aihe: Euroopan unionin merensalmien turvallisuus

Lokakuussa kaksi Liberian lipun alla purjehtivaa rahtilaivaa joutui merionnettomuuteen lähellä Gibraltarin salmen rannikkoa. Euroopan meriturvallisuusviraston tehokkaiden ja asianmukaisten toimien avulla pahin vältettiin. Tällaisten toistuvat onnettomuudet sekä vaarallisten tavaroiden merikuljetusten lisääntyminen antavat erityistä aihetta pohtia kaikkien Euroopan unionin merensalmien turvallisuutta koskevien sääntöjen vahvistamista ja tarvittavia keinoja sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi. Etenkin olisi luokiteltava nämä salmet ja niiden tuloväylät "Seveso-vyöhykkeiksi".

Mitä komissio aikoo konkreettisesti tehdä unionin merensalmien turvallisuuden parantamiseksi?

Vastaus

(FR) Yhdistyneiden Kansakuntien meriyleissopimuksen nojalla aluksilla on kansainvälisillä salmilla kauttakulkuoikeus, jota ei voida estää. Tämä ei estä salmia rajaavia valtioita ryhtymästä toimiin meriturvallisuuden takaamiseksi. Näin ollen jäsenvaltiot valvovat meriliikennettä unionin tärkeimmillä salmilla, kuten Gibraltarilla, meriliikennepalveluista vastaavalle viranomaiselle (MTS), jolle voidaan ilmoittaa laivaliikenteen reiteistä ja laivan lokikirjajärjestelmästä.

Euroopan unionissa on Prestigen onnettomuuden jälkeen ryhdytty useisiin toimiin, joilla on vahvistettu yhteisön meriturvallisuutta ja aluksista peräisin olevien saasteiden torjumista koskevaa lainsäädäntöpakettia. Näin ollen alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin 2002/59/EY täytäntöönpano on parantanut laivojen seurantaa ja vaarallisia lasteja koskevaa tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden välillä.

Tämän lisäksi komissio hyväksyi marraskuussa 2005 seitsemän toimea sisältävän kolmannen meriturvallisuutta koskevan paketin, jolla se vahvistaa tätä työtä lujittamalla nykyisiä ehkäisymenetelmiä ja kehittämällä samanaikaisesti menettelyjä entistä parempien valmiuksien takaamiseksi onnettomuuksien seurauksien varalle. Erityisesti pakettiin sisältyy meriliikenteen seurantaan liittyvien määräysten vahvistaminen.

Mereen ajautuvien saasteiden vaaran ilmoittamisesta todetaan, että Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) asema alusten aiheuttamien saasteiden torjumisessa on merkittävä, ja se tarjoaa jäsenvaltioille huomattavaa toiminnallista tukea. Tästä syystä EMSA on perustanut CleanSeaNet-palvelun.

Euroopan unionin ja Euroopan avaruusjärjestö ESA:n Kopernikus-aloitteella tuetaan CleanSeaNetin öljypäästöjen seurantatoiminnan merkittävää parantamista. MarCoast-hankkeessa lisätyt öljypäästöjen liikkeiden takautuvaan (hindcast) tai ennustavaan menetelmään perustuvat komponentit helpottavat merkittävästi pelastustöitä ja päästölähteiden jäljittämistä. Nämä palvelut siirretään tulevaan Kopernikus-ohjelmaan niin, että niitä pidetään yllä pitkään. Vuodesta 2011 lähtien Kopernikus Sentinel 1 -satelliittimissiot pitävät yllä merkittävää maapallon tilan seuraintainfrastruktuuria jatkuvalla seurannalla ESA:n ENVISAT-mission jälkeen.

Merensalmien luokittelusta ja niille johtavista väylistä, kuten "Seveso-alueet", Seveso-direktiivi (direktiivi 96/82/EY) koskee ainoastaan sellaisia laitoksia, joissa on vaarallisia aineita. Vaarallisten aineiden merikuljetus on jätetty direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

*
* *

Olle Schmidtin laatima kysymys nro 69 (H-0849/08)

Aihe: Rahoituskriisin jälkeinen uusprotektionismi

Julkisuuteen on tihkunut tietoja, että rahoituskriisin seurauksena käyttöön otetut valtiontuet alkavat levitä muillekin aloille. Financial Times kirjoitti 21. lokakuuta 2008 ilmestyneessä numerossaan, että Ranska ja Saksa halusivat tukea myös autonvalmistajien pankkitoimintaa. Presidentti Sarkozy mainitsi täällä parlamentissa samana päivänä pitämässään puheessa, että Euroopassakin tarvittaisiin amerikkalaisen mallin mukainen autoalan paketti. Mitä komissio aikoo tehdä torjuakseen tällaiset vaatimukset ylikansallisista valtiontuista, jotka uhkaavat johtaa protektionismiin?

Miten on tarkoitus varmistaa, ettei kaikilla näillä uusilla tuilla vääristetä kilpailua, kun taloudestaan huolehtinut yritys menettää asiakkaita huonosti hoidetuille yrityksille ja laitoksille, joista tulee suosituimpia juuri sen ansiosta, että ne ovat valtion suojeluksessa?

Vastaus

(EN) Voidakseen käsitellä rahoituskriisiä komissio on arvioinut ja hyväksynyt hätäapupaketteja, joista jäsenvaltiot ovat päättäneet rahoituslaitostensa hyväksi nykyisten valtiontukisääntöjen mukaisesti hyvin lyhyessä ajassa, ja niiden tavoitteena on estää rahoitusalan koko talouteen kohdistuvat heijastusvaikutukset.

Kun ottaa huomioon oletetut riskit, kuten mahdolliset toimet kohti sellaista uutta valtiontukea, joka aiheuttaisi kilpailuvääristymiä tai entistä enemmän protektionismia, komissio haluaa muistuttaa, että nykyinen valtiontukikehyks pysyy kokonaisuudessaan voimassa. Kaikkien jäsenvaltioiden ehdottamien toimien on näin ollen oltava edelleen näiden puitteiden mukaiset.

Tässä yhteydessä on pantava merkille, että rahoituslaitoksille tämän kehyksen mukaisesti myönnettävillä valtiontuilla oletetaan olevan myönteinen vaikutus muihin aloihin siinä mielessä, että niiden tavoitteena on vakauttaa talouden toimijoiden väliset rahoitussuhteet. Tätä ei kuitenkaan pidä ymmärtää niin, että nykyisiä valtioapusääntöjä ja -käytäntöjä voidaan lieventää. Jäsenvaltioiden rahoitusmarkkinoilleen tarjoamat pelastuspaketit suunniteltiin siten, että valtion puuttumista rajoitettiin ehdottomaan minimiin, ja erityistä huomiota kiinnitettiin sisämarkkinoiden sääntöihin.

Tältä osin autoteollisuus hyötty jo epäsuorasti pankkialalle myönnettävästä valtiontuesta. Jatkuva valtiontukisääntöjen soveltaminen takaa sen, että kohtuuttomia kilpailuvääristymiä ei ilmene. Kaikkien tämän alan tukemiseksi ehdotettujen toimien on noudatettava näitä sääntöjä. Se ei joko muodosta valtiontukea alun alkaenkaan, tai sen on oltava valtiontuki, jossa noudatetaan voimassa olevia sääntöjä.

*
* *

Manolis Mavrommatisin laatima kysymyksen numero 70 (H-0852/08)**Aihe: Oppimisvaikeuksista kärsiviä henkilöitä koskevat toimet**

Irlanti teki vuonna 2006 kannettavia tietokoneita koskevan aloitteen (Laptops Initiative) osana Koulutus 2010 -ohjelmaa ja kehotti 31:tä toisen asteen koulua toimittamaan tietoja lukihäiriöstä kärsiviä oppilaita avustavien tietokoneohjelmien kehittämiseksi. Minerva-hankkeen myötä osana tieto- ja viestintätekniikan sekä avoimen ja etäkoulutuksen alan eurooppalaisen yhteistyötä vuonna 2008 tarjotaan mahdollisuus luoda yhteinen koulutusympäristö, johon sisältyy sähköinen interaktiivinen toiminta ja henkilökohtainen ohjaus, mikä edistää lukihäiriöstä kärsivien henkilöiden integroitumista.

Mitä muita aloitteita komissio on tehnyt edellä mainittujen lisäksi auttaakseen oppimisvaikeuksista kärsiviä henkilöitä sopeutumaan oppimisympäristöönsä? Kun otetaan huomioon, että EU:ssa on 30 miljoonaa vastaavista ongelmista kärsivää henkilöä, pitääkö komissio tarpeellisena tehostaa tämän alan ponnistelujaan, jotta helpotettaisiin kyseisten kansalaisten elämää kaikilla tasoilla, koulutuksessa ja työelämässä? Onko olemassa pakollisia ohjelmia, joita EU:n jäsenvaltioiden on noudatettava, lukihäiriöstä ja muista oppimisvaikeuksista kärsivien nuorten lasten uusien koulutusmenetelmien kehittämiseksi?

Vastaus

(EN) Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että EY:n perustamissopimuksen 149 artiklan mukaisesti lukihäiriöistä ja muista oppimisvaikeuksista kärsivien lasten tukeminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Koulutus 2010 -ohjelman puitteissa sellaisten oppilaiden tukeminen, joilla on mitä tahansa opetukseen liittyviä tarpeita, on kaikkien Euroopan aloitteiden ja toimien olennainen osa.

Parlamentin ja neuvoston vuonna 2006 antamassa suosituksessa elinikäisen oppimisen avaintaidoista (2006/962/EY) suositetaan jäsenvaltioita varmistamaan, että asianmukaisia toimia toteutetaan sellaisten henkilöiden hyväksi, jotka ovat koulutuksen kannalta epäsuotuisassa asemassa – näin ollen tämä koskee myös oppimisvaikeuksia – ja tarvitsevat erityistukea käyttääkseen koko oppimispotentiaalinsa.

Tiedonannossaan Opettajankoulutuksen laadun parantaminen⁽³⁸⁾ komissio korostaa tarvetta opettaa opettajille sellaisia taitoja, joiden avulla he kykenevät tunnistamaan kunkin oppilaan yksilölliset erityistarpeet ja reagoimaan niihin useilla erityyppisillä opetusstrategioilla.

Asiantuntijaryhmät tutkivat nyt tarkemmin sekä suositusta että tiedonantoa avoimen koordinoitimenetelmän kautta.

Vuosiraportit ”Progress towards the Lisbon Objectives in Education and Training” (Edistyminen Lissabonin koulutustavoitteissa) tarjoavat jäsenvaltioille vertailukelpoista tietoa järjestelyistä sellaisia oppilaita varten, joilla on erityisiä opetukseen liittyviä tarpeita.

Komission vuoden 2008 tiedonannossa Paremmat taidot uudelle vuosisadalle – koulualan eurooppalainen yhteistyöohjelma⁽³⁹⁾ esitetään, että niiden tukeminen, joilla on erityistarpeita, tarkoittaa muun muassa sitä, että on mietittävä uudelleen, millä tavoin järjestetään oppimisen tukipalvelut, ja että parannetaan koulujen ja muiden tahojen yhteistyötä. Samassa asiakirjassa komissio ehdottaa, että tulevassa yhteistyössä jäsenvaltioiden välillä keskitytään siihen, että erityisopetusta tarvitseville oppilaille tarjotaan oikea-aikaista tukea ja yksilöllisiä oppimismalleja yleisen koulutuksen puitteissa.

Vuonna 2009 komissio aikoo ehdottaa konkreettisia toimia, joihin tulevaisuudessa voitaisiin ryhtyä avoimen koordinoitimenetelmän puitteissa näiden asioiden käsittelemiseksi.

Tämän lisäksi lukihäiriöistä tai muista oppimisvaikeuksista kärsivät oppilaat voivat myös hyötyä komission tukiohjelmista.

Elinikäisen oppimisen ohjelmassa⁽⁴⁰⁾ tunnustetaan selkeästi, että olisi laajennettava heikossa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvien osallistumismahdollisuuksia ja aktiivisesti paneuduttava vammaisten erityistarpeisiin oppimisen yhteydessä. Päätöksen 12 artiklassa tunnustetaan lisäksi, että ohjelman täytäntöönpanossa on

⁽³⁸⁾ KOM(2007) 392 lopullinen.

⁽³⁹⁾ KOM(2008) 425 lopullinen.

⁽⁴⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös 2006/1720/EY, tehty 15 päivänä marraskuuta 2006, elinikäisen oppimisen toimintaohjelman perustamisesta.

kiinnitettävä asianmukaista huomiota sen varmistamiseen, että lisätään koulutusmahdollisuuksia oppijoille, joilla on erityistarpeita, ja tämä on toteuttava eritoten helpottamalla heidän osallistumistaan yleisopetukseen.

Tämän ohella Euroopan unionin valitsemien useiden sellaisten tieto- ja viestintätekniikkapainotteisten tutkimusohjelmien keskuudessa, joita varten on saatu rahoitusta tietoyhteiskuntaan osallistumiseen / tietoyhteiskunnan esteettömyys -hankkeen alaisuudessa viimeisen 15 vuoden ajan – alun alkaen TIDE-hankkeen (vammasia ja vanhuksia koskeva teknologia-aloite) ja sen jälkeen puiteohjelmien 4, 5, 6, ja nyt 7 alaisuudessa – on säännöllisesti kiinnitetty huomiota erityisesti oppimisvaikeuksista ja tarkemmin ottaen lukihäiriöistä kärsivien lasten tilanteeseen.

Tämän lisäksi Jean Monnet -ohjelman yhteydessä komissio tukee Euroopan erityisopetuksen kehittämisskeskusta ja työskentelee tiiviisti sen kanssa auttaakseen jäsenvaltioita luomaan asianmukaisia tukijärjestelmiä niille, joilla on erityistarpeita, ja erityisesti edistämään heidän mahdollisuuksiaan osallistua yleiseen opetusympäristöön.⁽⁴¹⁾

Päätteenä todetaan, että vammaisten yhtäläiset mahdollisuudet koulutukseen on yksi EU:n vammaistoimintasuunnitelman painopisteistä, kuten on mainittu hiljattain annetussa tiedonannossa vammaisten tilanteesta Euroopan unionissa⁽⁴²⁾. Nämä toimet ovat täysin vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen mukaisia. Yhteisö ja kaikki sen jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet kyseisen sopimuksen. Yleissopimuksen 24 artikla sisältää selkeitä velvoitteita toteuttaa vammaisten oikeus koulutukseen ilman syrjintää ja tasavertaisten mahdollisuuksien pohjalta muun muassa takaamalla osallistava koulutusjärjestelmä kaikilla tasoilla.

*
* *

Antonios Trakatellisin laatima kysymys numero 71 (H-0854/08)

Aihe: Syövän varhaista toteamista koskevan neuvoston suosituksen tarkistaminen

On tunnettua, että syövän torjunnassa tärkeimpiä toimenpiteitä ovat varhainen toteaminen ja ennaltaehkäisy ja että näillä toimenpiteillä voidaan kattaa jopa 70 prosenttia syöpätapauksista.

On kulunut vuosi siitä, kun Euroopan parlamentti hyväksyi kirjallisen kannanoton (P6_TA(2007)0434), jossa Euroopan komissiota kehoitetaan tarkistamaan voimassa olevia säädöksiä syövän torjuntaa koskevan ajantasaistetun ja kattavan strategian laatimiseksi. Mihin toimiin komission on ryhtynyt tämän tavoitteen saavuttamiseksi?

Kun otetaan huomioon, että huhtikuussa 2008 hyväksytyssä Euroopan parlamentin syövän torjunnasta antamassa päätöslauselmassa (P6_TA(2008)0121) korostetaan, että on tärkeää tarkistaa syövän varhaista toteamista koskevaa neuvoston suositusta (2003/878/EY⁽⁴³⁾), jotta otetaan käyttöön parempia diagnostintekniikoita, joita voidaan soveltaa useampiin syöpätyyppeihin, milloin Euroopan komissio aikoo tarkistaa kyseistä suositusta ja toimittaa sen Euroopan parlamenttiin?

Vastaus

(EN) Neuvoston 2 päivänä joulukuuta 2003 antamassa suosituksessa syöpäseulonasta (2003/878/EY) tunnustetaan, että rintasyövän, peräsuolen ja paksusuolen syövän osalta on riittäviä todisteita, jotta voidaan suosittaa väestöpohjaisen seulonnan järjestämistä kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, ja korkea laatu olisi varmistettava seulontaprosessin kaikissa vaiheissa.

Komissio seuraa aktiivisesti syöpätutkimuksen kehitystä ja erityisesti eturauhasen, keuhkojen, paksusuolen ja munasarjojen syöpäkuolleisuuteen liittyvää väestöpohjaisen seulontaa. On totta, että seulontatestejä on tarjolla monentyyppisiä syöpiä varten, mutta ennen kuin uusia seulontatestejä voidaan ottaa käyttöön, niiden tehokkuus on asianmukaisesti arvioitava ja osoitettava.

⁽⁴¹⁾ <http://www.european-agency.org/>

⁽⁴²⁾ KOM(2007) 738

⁽⁴³⁾ EUVL L 327, 16.12.2003, s. 34.

Marraskuun loppuun mennessä komissio aikoo esitellä ensimmäisen kertomuksen neuvoston suosituksen täytäntöönpanosta. Se perustuu aikaisemmin vuonna 2008 esiteltyyn ulkopuoliseen kertomukseen⁽⁴⁴⁾, jonka laati Euroopan syöpäverkosto (ECN) ja Euroopan syöpätietoverkosto (EUNICE), ja siinä osoitetaan, että kaikista toimistamme huolimatta emme ole edes puolitiessä neuvoston nykyisen suosituksen täytäntöönpanossa. Hieman alle puolet väestöstä, joka olisi otettava seulonnan piiriin suosituksen mukaisesti, on todellisuudessa sen piirissä, ja alle puolet näistä kokeista tehdään osana sellaisia seulontaohjelmia, jotka vastaavat suosituksen vaatimuksia. Jopa nykyisellä toiminnan laajuudella nykyiset henkilöstöresurssien ja taloudellisten resurssien kulut ovat jo huomattavat.

Näiden resurssien laajuus sekä haaste sopivan tasapainon säilyttämisestä seulonnan etujen ja haittojen välillä antaa aihetta määritellä asianmukaiset ja tehokkaat toimet, joilla nykyisten ja tulevien seulontatoimien laatu, tehokkuus ja kustannustehokkuus voidaan varmistaa. Säännöllinen ja järjestelmällinen tutkimus, seuranta, arviointi sekä EU:n laajuinen tilanneraportointi syövänseulontaohjelmien täytäntöönpanosta tukee jatkossakin tiedonvaihtoa onnistuneista kehitystuloksista ja auttaa tunnistamaan parannusta vaativat heikkoudet.

Lisäksi komissio pohtii aktiivisesti EU:n tulevia syöpään liittyviä toimia, erityisesti mahdollisuutta perustaa eurooppalainen foorumi, jonka kautta jaetaan parhaita käytäntöjä ja tuetaan jäsenvaltioita niiden toimissa tarttua tehokkaammin syöpään liittyviin asioihin tuomalla yhteen yhteisen aloitteen pariin koko joukon sidosryhmiä, joilla on yhteinen sitoumus keskittyä syöpäasioihin. Tämä on myös yksi Euroopan unionin tärkeistä aloitteista vuonna 2009. Ideoiden esittämiseen tarkoitettu työpaja järjestettiin 29. lokakuuta 2008, ja siihen kutsuttiin sidosryhmiä keskustelemaan siitä, miten monesta sidosryhmästä koostuva foorumi olisi rakennettava, sekä määrittämään ne alueet ja toimet, joita tällaisissa puitteissa olisi välittömästi käsiteltävä, myös syövänseulonnan alalla.

*
* *

Anne E. Jensenin laatima kysymys numero 72 (H-0856/08)

Aihe: IMO-sopimuksen vaikutus lähimerenkulkuun

Komissio totesi 18.10.2007 antamassaan vastauksessa kysymykseen E-3951/07, että jos IMO-sopimusta ei saavuteta, komissio esittää lainsäädäntöehdotuksen laivojen aiheuttaman ilman saastumisen alentamiseksi. Siinä on määrä ottaa huomioon kysymykset kustannustehokkuudesta sekä vaikutuksista lähimerenkulkuun. Nyt IMO on kuitenkin hyväksynyt ilmasto- ja ympäristösopimuksen, joka saattaa vaikuttaa haitallisesti lähimerenkulkuun muun muassa siksi, että menetelmät eivät ole vapaasti valittavissa.

Katsooko komissio, että sopimuksessa otetaan huomioon, että laivat voivat alentaa päästöjä monin eri tavoin, joista kullakin on erilaiset taloudelliset seuraukset?

Miten komissio aikoo varmistaa, että IMO-sopimus ei vahingoita Pohjois-Euroopan lähimerenkulkua ja siten ole ristiriidassa EU:n strategian kanssa, jonka mukaan tavaraliikennettä olisi siirrettävä maanteiltä laivoihin?

Vastaus

(EN) Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) hyväksyi 58. merellisen ympäristön suojelukomitean kokouksessa (6.–10. lokakuuta 2008) tarkistuksia laivojen päästöjä koskevaan lainsäädäntöön, MARPOL Liite VI. Tarkistuksen mukaan rikkioksidien päästöt laskevat 93 prosenttia erityisillä valvonta-alueilla vuoteen 2015 mennessä ja maailmanlaajuisesti 85 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Lisäksi typpioksidien päästöt laskevat 80 prosenttia erityisalueilla vuodesta 2016 lähtien. Toisin kuin ilmansaasteen vähentämiseen tähtäävien toimien menestyksekkäs toteutus on saanut aikaan, IMO on edistynyt vain vähän kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistoimissa.

Komissio suhtautuu myönteisesti näihin tarkistuksiin, koska niillä on suuri merkitys laivojen päästöjen vähentämisessä, mikä parantaa merkittävästi ihmisten terveyttä ja ympäristön tilaa. Vaikka laivat ovat yleensä energiatehokkaita, tähän mennessä ei ole tehty kovin paljon ilmansaasteiden vähentämiseksi, ja MARPOL-tarkistus tasoittaa merkittävästi ympäristönsuojelussa olevaa puutetta laivojen ja muiden kuljetusmuotojen välillä.

⁽⁴⁴⁾ Syövänseulonta Euroopan unionissa – kertomus syöpäseulonnasta annetun neuvoston suosituksen täytäntöönpanosta (http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/genetics/documents/cancer_screening.pdf)

Hiljattain sovitut päästöraajat ovat tavoitepohjaisia, joten laivanvarustamoiden on valittava, miten ne aikovat noudattaa näitä uusia päästövaatimuksia. Rikkioksideja koskevien vaatimusten noudattamiseksi vaihtoehtoihin sisältyy vähärikkisen polttoaineen käyttö tai päästöjen vähentämiseen käytettävä teknologia, kun taas typpioksidien kohdalla vaihtoehdot ovat joko moottorin sisällä tehtävät muutokset tai päästöjen vähentämiseen käytettävä teknologia.

Lähimerenkululle koituvista mahdollisista kielteisistä seurauksista komissio toteaa, että se aikoo pian tilata tutkimuksen taloudellisista seurauksista ja mahdollisesta kielteisestä liikennemuotosiirtymästä, minkä jälkeen laaditaan kattavampi tutkimus, jossa tarkastellaan kaupankäyntiin kohdistuvia laajempia seurauksia.

On tärkeää panna merkille, että hiljattain direktiiviin 1999/62/EY (eurovinjettidirektiivi) ehdotettu muutos, mikäli se hyväksytään, tukisi entisestään jäsenvaltioiden toimia sisällyttää raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen ulkoisten kustannukset hintoihin.

*
* *

Ryszard Czarneckin laatima kysymys numero 73 (H-0858/08)

Aihe: Terveystuudistustouudistus Puolassa

Onko Puolan hallituksen ehdottama terveydenhuoltouudistus, joka merkitsee, että huomattava määrä budjettivaroja osoitetaan myös yksityistettyjen terveyspalveluiden tukemiseen, sopusoinnussa EU:n lainsäädännön kanssa?

Vastaus

(EN) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 152 artiklan 5 kohdassa todetaan, että ”yhteisön toiminnassa kansanterveyden alalla otetaan täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämiseen ja tarjoamiseen liittyvät velvollisuudet”. Sen seurauksena terveydenhuollon organisointiin ja rahoitukseen liittyviä oikeuksia ja velvollisuuksia ohjaavien sääntöjen luominen on jäsenvaltion vastuulla, mutta ehtona kuitenkin on, että tällaiset säännöt ovat Euroopan unionin yleisen lainsäädännön mukaiset ja erityisesti kilpailua (valtiontukea koskevien sääntöjen) ja sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön mukaiset.

Tässä yhteydessä muistutetaan, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdassa todetaan, että Euroopan yhteisön sääntöjä ei tarvitse soveltaa, mikäli nämä säännöt estävät tällaisten yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palvelujen (jäljempänä SGEL) tarjoamisen. Yhteisön oikeuskäytännön mukaisesti jäsenvaltioilla on laajat harkintavaltuudet luokitella palvelut SGEL:n piiriin, ja terveyspalvelut kuuluvat tyypillisesti tämän kategorian piiriin.

Tämän lisäksi komissio hyväksyi heinäkuussa 2005 SGEL-paketin luodakseen paremman oikeudellisen varmuuden yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen rahoittamiselle erittelemällä ne ehdot, joiden mukaan julkisia palveluja tarjoaville yrityksille maksettava korvaus noudattaa valtiontukisääntöjä. SGEL-paketti koostuu ”julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevista yhteisön puitteista”⁽⁴⁵⁾ ja komission päätöksestä ”EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen”⁽⁴⁶⁾. Kolme ehtoa, joilla korostetaan SGEL:lle paketin mukaisesti myönnettävän korvauksen yhteensopivuutta EY:n lainsäädännön kanssa, johtuvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdasta, ja ne ovat seuraavat: julkisen palvelun selkeä määritelmä, korvauksen avoimuus ja puolueettomuus, ylisuuren korvauksen maksaminen julkisen palvelun suorittamisesta.

Komission vuoden 2005 antaman päätöksen jälkeen valtiontukeen, jota sairaaloille myönnetään yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjoamisesta koituvista kuluista, voidaan soveltaa ilmoitusvelvoitetta koskevaa poikkeusta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan nojalla.

⁽⁴⁵⁾ Julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevat yhteisön puitteet, EUVL C 297, 29.11.2005.

⁽⁴⁶⁾ Komission päätös, tehty 28 päivänä marraskuuta 2005, EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen, EUVL L 312, 29.11.2005.

*
* *

Britta Thomsenin laatima kysymys numero 74 (H-0863/08)

Aihe: Direktiivin 2002/73/EY täytäntöönpano

Komissio antoi Tanskan hallitukselle maaliskuussa 2007 virallisen ilmoituksen direktiivin 2002/73/EY⁽⁴⁷⁾ täytäntöönpanosta Tanskassa. Voiko komissio antaa selvityksen asian tilasta ja ilmoittaa, milloin on odotettavissa uusia tietoja?

Tanskan hallitus on ilmoittanut, että naisia koskevista asioista ja tasa-arvoasioista tiedottava keskus KVINFO ja ihmisoikeusinstituutti Institut for Menneskerettigheder sekä tasa-arvolautakunta täyttävät riippumatonta elintä koskevat direktiivin vaatimukset (vrt. 8 a artikla). Sekä KVINFO että Institut for Menneskerettigheder ovat kuitenkin molemmat torjuneet väitteen siitä, että ne täyttäisivät komission tarkoittaman tehtävän. Mitä mieltä komissio on tästä?

Tanskan tasa-arvolautakunta voi käsitellä vain konkreettisia valituksia. Se ei voi laatia valituskirjelmia tai oikeudenkäyntiasiakirjoja uhreille. Se ei voi ottaa käsiteltäväkseen asioita, joita ei voida ratkaista asiakirjojen pohjalta. Täyttääkö tasa-arvolautakunta direktiivin vaatimukset, uhrien auttamista koskeva vaatimus mukaan lukien?

Vastaus

(EN) Komissio viimeistelee parhaillaan arviota Tanskan lainsäädännön yhteensopivuudesta direktiivin 2002/73/EY kanssa⁽⁴⁸⁾.

Tässä yhteydessä komissio kiinnittää erityistä huomiota kyseisen direktiivin 8 a artiklan siirtämiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kyseisessä artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on nimettävä riippumaton elin tai elimiä, jonka tai joiden tehtävänä on edistää, analysoida, valvoa ja tukea miesten ja naisten välisen tasa-arvoisen kohtelun toteuttamista. Komissio on sitä mieltä, että tällaisten elinten perustaminen ja niiden tarvitsemien toimivaltuuksien ja resurssien myöntäminen on ratkaisevan tärkeää miesten ja naisten yhdenvertaista kohtelua koskevan yhteisön lainsäädännön tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi, myös syrjinnän uhreille tarjottavan tuen kautta.

Kyseisen arvion perusteella komissio voi tehdä päätöksen antaa perusteltu kanta, mikäli se katsoo, että Tanskan lainsäädäntö ei ole direktiivin 2002/73/EY mukainen.

*
* *

Timothy Kirkhopen laatima kysymys numero 75 (H-0864/08)

Aihe: Komission virallinen ilmoitus tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä koskevista käytännesäännöistä

Parlamentti hyväksyi äskettäin kompromissitekstin, josta sovittiin ensimmäisessä käsittelyssä neuvoston ja komission kanssa ja joka käsitteli tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä koskevien käytännesääntöjen uudelleentarkastelua (KOM(2007)0709, P6_TA(2008)0402). Tekstin hyväksymistä edeltäneessä keskustelussa komissio lupasi laatia virallisen ilmoituksen ohjeeksi tämän asetuksen kiistanalaisinta kysymystä eli "emoliikenteenharjoittajan" määritelmää varten ja julkaista sen virallisessa lehdessä ennen asetuksen voimaantuloa (mahdollisesti maaliskuussa 2009).

Onko komissio ryhtynyt valmistelemaan virallista ilmoitusta "emoliikenteenharjoittajan" määritelmästä? Mitkä ovat tärkeimmät laadulliset ja määrälliset ehdot, joita käytettäisiin määriteltäessä, mitä tarkoitetaan "pääomasijoituksissa mukanaololla ja oikeuksilla tai edustuksella järjestelmään kuuluvan lentokentän johtokunnassa, hallintoneuvostossa tai muussa hallintoelimestä" ja "mahdollisuudella käyttää yksin tai yhdessä muiden kanssa ratkaisuvallaa järjestelmätoimittajan liiketoimien hoitamisessa"? Miten ja missä

⁽⁴⁷⁾ 1 EYVL L 269, 05.10.2002, s. 15.

⁽⁴⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/73/EY, annettu 23. syyskuuta 2002, miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY muuttamisesta.

määrin arvioidaan satunnaisia investointeja, jotka eivät anna mahdollisuutta käyttää yksin tai yhdessä muiden kanssa ”ratkaisuvälineitä” liiketoiminnan hoitamisessa?

Vastaus

(EN) Uusi asetus tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä (CRS) koskevista käytännöistä hyväksyttiin Euroopan parlamentissa 4. syyskuuta 2008 ensimmäisessä käsittelyssä. Neuvoston odotetaan hyväksyvän sen virallisesti tulevina kuukausina.

”Emoliikenteenharjoittajan” määritelmästä komissio vahvistaa, että se aikoo antaa ilmoituksen, jossa selitetään, miten se aikoo soveltaa asetusta. Ilmoitus laaditaan ajoissa julkaistavaksi ennen asetuksen voimaantuloa tarvittavan oikeusvarmuuden takaamiseksi kaikille asianosaisille.

Komission on arvioitava huolellisesti lentoliikenteen harjoittajien tai rautatieliikenteen harjoittajien asemaa tietokoneistettuun paikanvarausjärjestelmään liittyvän ”emoliikenteenharjoittajan” määritelmän osalta, koska emoliikenteenharjoittajan asemaan liittyy painavia velvollisuuksia. Arvioon liitetään analyysi CRS:n omistajarakenteesta, sen säännöistä ja mahdollisista sopimuksista sidosryhmien välillä. Ilmoituksessa selitetään ne kriteerit ja menettelyt, joita komissio käyttää arvioidakseen, onko lentoliikenteen tai rautatieliikenteen harjoittaja CRS:n järjestelmän toimittajan mukainen emoliikenteenharjoittaja. Näissä kriteereissä otetaan huomioon kilpailulainsäädännön nykyiset käytännöt.

*

* *

Pedro Guerreiron laatima kysymys numero 76 (H-0866/08)

Aihe: Euroopan unionin maiden tekstiili- ja vaatetusalan tuotannon ja työpaikkojen puolustaminen

Kysymykseen H-0781/08⁽⁴⁹⁾, joka koski sitä, että 31. joulukuuta 2008 päättyy (mahdollisesti) yhteinen valvontajärjestelmä, joka koskee Kiinasta Euroopan unionin maihin tuotavia tiettyjä tekstiilien ja vaatteiden tuotekategorioita, annetun vastauksen perusteella ja ottaen huomioon sen, että erityisesti Portugalissa entistä enemmän yrityksiä on lopettanut tai siirtänyt tuotantonsa, mistä on aiheutunut työttömyyttä tai dramaattisia sosiaalisia tilanteita, haluaisin kysyä komissiolta seuraavaa:

Montako yritystä on lopettanut toimintansa ja/tai siirtynyt muualle ja montako työpaikkaa on tuhottu tekstiili- ja vaatetusallalla jäsenvaltioittain vuosina 2007 ja 2008?

Miten ”pieni määrä” EU-maita on pyytänyt ryhtymään toimenpiteisiin ja mitä toimenpiteitä on pyydetty?

Paljonko on prosentuaalisesti lisääntynyt vuosiin 2004 ja 2007 verrattuna Kiinasta peräisin oleva tuonti kymmenessä kategoriassa, joihin viitataan?

Miten komissio aikoo välttää vuoden 2008 vuonna 2005 syntyneen tilanteen, jolle oli tyypillistä Kiinasta peräisin olevien tekstiilien ja vaatteiden tuonnin eksponentiaalinen kasvu? Miksi komissio ei aio ehdottaa, että kaksinkertaista valvontamekanismia jatketaan 31. joulukuuta 2008 jälkeen?

Vastaus

(EN) Viimeisen kahden vuoden aikana tekstiili- ja vaatetusallalla on menetetty 350 000 työpaikkaa, mikä vastaa 15 prosentin laskua tekstiilialan työllisyydessä Euroopassa vuoteen 2005 verrattuna. Yritysten määrä laski 5 prosenttia samana ajanjaksona. Tämä suuntaus johtuu erilaisista tekijöistä, erityisesti siirtämistoimista ja rakenneuudistusprosessista. Valitettavasti komissio ei voi tarjota parlamentin jäsenelle jäsenvaltiokohtaista analyysiä vuodelta 2008. Vuoden 2007 alustavat tiedot yritysten määrästä ja alan työllistämien henkilöiden määrästä ovat saatavilla tilastotietokannoista muutamien jäsenvaltioiden kohdalla. Vuosi 2006 on viimeisin vuosi, jonka osalta kyseisestä lähteestä on saatavilla tietoa kaikista jäsenvaltioista Maltaa lukuun ottamatta. Nyt saatavilla olevat alustavat tiedot osoittavat, että tuotanto on pysynyt muuttumattomana viimeisen kahden vuoden aikana.

Toisesta kysymyksestä komissio olettaa, että parlamentin jäsen viittaa keskusteluihin, joita komissio ja jäsenvaltiot ovat käyneet kaksinkertaisen valvontamekanismin lopettamisen alla. Keskustelujen aikana on esitetty erilaisia pyyntöjä, jotka vaihtelevat yksinkertaisesta valvontajärjestelmästä yksinkertaiseen tullivalvontaan, ja valtaosa jäsenvaltioista on itse esittänyt näkemyksensä erilaisista vaihtoehdoista. Lopputulos

⁽⁴⁹⁾ Kirjallinen vastaus 22.10.2008.

oli, että täydellisen vapauttamisen ja siihen liittyvän kauppavirtojen seurannan mahdollisuus hyväksyttiin etenemissuunnaksi vuodeksi 2009. Komissio aikoo seurata tiiviisti nykyisten kaupankäyntitilastojen (Comext) ja tullitietojen kehittymistä vuonna 2009.

Kiinasta tulevan tuonnin kehittymisestä vuonna 2008⁽⁵⁰⁾ vuosiin 2007 ja 2004 verrattuna tilastot osoittavat, että Kiinasta tuleva tuonti on kymmenen kategorian kohdalla noussut keskimäärin 50,8 prosenttia vuonna 2008 vuoteen 2007 verrattuna (kasvuvaihtelut ovat yksittäisten kategorioiden kohdalla 11,1 prosentista kategoriassa 115 105,9 prosenttiin kategoriassa 5). Vaihtelut vuosien 2008 ja 2004 välillä osoittavat 305,6 prosentin keskimääräisen kasvun (kasvuvaihtelu on 104,9 prosentista kategoriassa 2 545,1 prosenttiin kategoriassa 6).

Näitä lukuja olisi tarkasteltava laajemmassa yhteydessä tekstiili- ja vaatetuontien kokonaismääränä sekä kaikilta EU:n tavarantoimittajilta että Kiinasta. Molempina mainittuina ajanjaksoina kasvut ovat paljon maltillisemmat. Tekstiilien ja vaatteiden kokonaistuonti Kiinasta kasvoi 6,6 prosenttia vuonna 2008 vuoteen 2007 verrattuna ja 76,6 prosenttia vuonna 2008 vuoteen 2004 verrattuna. Tekstiilien ja vaatteiden kokonaistuonti kaikkien EU-maiden tavarantoimittajilta, Kiina mukaan luettuna, kasvoi 1,8 prosenttia vuonna 2008 vuoteen 2007 verrattuna ja 16,4 prosenttia vuonna 2008 vuoteen 2004 verrattuna. Lisäksi kymmentä kategorialla koskeva tuonti kaikilta tavarantoimittajilta, Kiina mukaan luettuna, kasvoi maltilliset 5,1 prosenttia vuonna 2008 vuoteen 2007 verrattuna ja 29 prosenttia vuonna 2008 vuoteen 2004 verrattuna. Kaiken kaikkiaan tekstiilien tuontia Kiinasta olisi analysoitava näiden tietojen pohjalta.

Kiina ei halua jatkaa kaksinkertaisen valvontamekanismin soveltamista vuonna 2009. Komissio ei missään tapauksessa katso, että joustavan siirtymäkauden tarkoitus olisi vuonna 2008 täytetty. Vuonna 2009 nykyisten kaupankäyntitilastojen (Comext) ja tullitietojen kehittymisen tarkkaa seuranta jatketaan, mutta tekstiili kauppa on nyt vapautettava. Kun suojelua on jatkettu ylimääräisiä vuosia vuodesta 2005 lähtien, Euroopan unioni on nyt ymmärtänyt tarpeen parantaa kilpailukykyään rakennemuutoksen kautta, eikä ole olemassa minkäänlaisia puolueettomia syitä jatkaa tekstiilialan kohtelua erityisalana loputtomiin. Kysymys ei ole siitä, miten välttää vuoden 2005 tilanne vuonna 2009, vaan kyse on siitä, että alan on kilpailtava vapaassa toimintaympäristössä.

*
* *

Konstantinos Droutsas in laatima kysymys numero 77 (H-0868/08)

Aihe: Maataloustuotteiden hinnat romahtamassa

EU:n ja Kreikan hallitusten maatalousvastainen politiikka, joka perustuu yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) välitarkistukseen, uuteen tarkistukseen, jota YMP:n ”terveystarkastus” myös WHO:n sopimusten puitteissa pyrkii edistämään, aiheuttaa tuskallisia seurauksia pienten ja keskisuurten tilojen viljelijöille, samalla kun se turvaa provosoivan suuret voitot kaupalle ja teollisuudelle. Keskeisten maataloustuotteiden hinnat ovat romahtamassa Kreikassa. Esimerkiksi maissin hinta on laskenut 12 senttiin kilolta, puuvillan 25 senttiin, durumvehnän alle 30 senttiin. Ekstra-neitsytoliiviöljyn hinta on alentunut 2,37 euroon kilolta, minkä tuloksena on, ettei hinta kata edes tuotantokustannuksia. EU:n maataloustuotteille maksamat tuet irrotettiin Nea Dimokratia- ja PASOK-puolueen hallitusten suostumuksella useimpien tuotteiden kohdalla niiden tuotannosta, ja ne jäädettiin kolmivuotiskauden 2000–2002 keskiarvotasolle.

Aikooko komissio jatkaa tämän politiikan harjoittamista, joka johtaa pienten ja keskisuurten tilojen viljelijöiden täydelliseen häviämiseen, keskittää maan ja tuotannon harvempien käsiin, kasvattaa kaupan ja teollisuuden voittoja ja johtaa maaseudun taloudelliseen ja sosiaaliseen kuihtumiseen?

Vastaus

(EN) Parlamentin jäsen liittää tiettyjen maataloustuotteiden hiljattain Kreikassa tapahtuneen hinnanalennuksen komission strategiaan tukien irrottamisesta entisestään ja hiljattain tehtyihin yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksiin. Voidaankin todeta, että kuten kaikki sisäiset ja ulkoiset analyysit osoittavat, hintojen kehitys liittyy enemmän maailmanmarkkinoiden kehitykseen ja hyödykkeiden hintojen mukauttamiseen sellaiselle poikkeuksellisen alhaiselle tasolle, jolla ne ovat olleet viime vuoden aikana.

⁽⁵⁰⁾ Koko vuoden 2008 tuonnit arvioidaan ensimmäisen kahdeksan kuukauden tuontien perusteella.

Komissio korostaa, että vaikka viimeaikaisilla hintakehityksillä on ollut erilaiset vaikutukset maanviljelijöihin eri puolilla Euroopan unionin aluetta, hintataso vaihteli tuotteiden välillä, mutta oli silti yli vuosien 2000–2003 keskiarvon. Näin ollen asiaa koskevia Kreikassa ilmenneitä hintavaihteluja olisi käsiteltävä tältä pohjalta.

Jopa sellaisina aikoina, kun sekä tuotantohinnat että hinnat, joita maanviljelijät voisivat saada tuotteistaan, ovat nousseet, ja maanviljelijät voisivat saavuttaa korkeat tulot markkinoilla, komissio on aina korostanut, että vaikka monet maanviljelijät ovat kyenneet tekemään voittoa, muihin tilanne on vaikuttanut melko kielteisesti, koska he ovat muita haavoittuvampia tuotantohintojen nousun edessä.

On tärkeää, että maanviljelijöille annetaan hyvissä ajoin sellaisia selkeitä viestejä, joiden pohjalta he voivat suunnitella tulevaisuuden toimiaan. Euroopan unionissa tämä taataan antamalla heille mahdollisuus sopeuttaa tuotantoaan niiden viestien mukaisesti, joita markkinat ovat heille tarjonneet, ja samanaikaisesti tarjoamalla heille merkittävää tulotukea tuotantomääristä riippumatonta EU:n suoraa tukea.

*
* *

Athanasios Pafilisin laatima kysymys numero 78 (H-0869/08)

Aihe: Kreikan poliisin hyökkäykset maahanmuuttajia vastaan

Poliisivoimien raju hyökkäys Ateenassa satoja ulkomaalaisia vastaan, jotka yöpyivät kurjissa olosuhteissa poliisin ulkomaalaisasioiden osaston rakennuksen ulkopuolella voidakseen jättää poliittista turvapaikkaa koskevan hakemuksen, aiheutti 29-vuotiaan pakistanilaisen kuoleman ja kolmen muun maahanmuuttajan loukkaantumisen. Tämä hyökkäys on jatkoa vastaavanlaisille tapauksille, joissa poliisi on ilman mitään yllykettä kohdistanut maahanmuuttajiin ja pakolaisiin väkivaltaa, kidutusta, hakkaamista ja julkista nöyryyttämistä kaduilla ja poliisilaitoksilla ja joita on esiintynyt viime aikoina yhä useammin. Tämä tilanne on EU:n ja Kreikan hallitusten ajaman yleisemmän maahanmuuton ja pakolaisten vastaisen politiikan tulosta.

Tuomitseeko komissio tällaiset raat tapaukset ja käytännöt, joiden kohteiksi maahanmuuttajat ja pakolaiset joutuvat ihmisinä, joilla ei ole oikeuksia?

Vastaus

(EN) Komissiolla ei ole tietoa Kreikan poliisin aiheuttamasta julmasta tapahtumasta, johon parlamentin jäsen viittaa.

Poliisijärjestelmän olisi kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa perustuttava demokraattiseen valvontaan, yksilön oikeuksien kunnioittamiseen, kansalaisiin kohdistuvaan avoimuuteen, rehellisyyteen ja vastuullisuuteen. Näin ollen komissio on syvästi pahoillaan siitä, että lainvalvontaviranomaisten väliintulolla oli tekemistä erään henkilön kuoleman kanssa.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti komissiolla ei ole yleistä valtaa puuttua kansallisten rikosoikeusjärjestelmien perusoikeusasioihin tai päivittäiseen toimintaan. Se voi toimia näin ainoastaan silloin, kun asia liittyy Euroopan yhteisön lainsäädäntöön. Annettujen tietojen perusteella ei voida luoda tällaista asiayhteyttä. Tästä syystä komissiolla ei ole mahdollisuutta ryhtyä toimiin tässä asiassa.

Mikäli poliisin julman toiminnan kohteeksi joutuneet väitetyt uhrin eivät ole tyytyväisiä Kreikan tuomioistuinten antamaan päätökseen ja uskovat, että heidän oikeuksiaan on rikottu, he voivat tehdä kantelun Euroopan neuvoston ihmisoikeustuomioistuimelle (Euroopan neuvosto, 67075 Strasbourg-Cedex, Ranska⁽⁵¹⁾). Tämä koskee myös vainajien perillisiä.

*
* *

Georgios Toussasin laatima kysymys numero 79 (H-0870/08)

Aihe: Myymälätyöntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien tuhoamista koskevat ehdotukset

Kreikan hallitus ajaa sunnuntain aukiolokiellon poistamista tyydyttääkseen vähittäiskaupan alalla toimivien monikansallisten yritysten pitkäaikaisen vaatimuksen, jonka tähtäminen vahvistaisi niiden ylivaltaa markkinoilla ja hävittäisi pienet yritykset, varsinkin itsenäiset ammatinharjoittajat, jotka eivät pystyisi

⁽⁵¹⁾ <http://www.echr.coe.int/ECHR>

kestämään kilpailua. Samanaikaisesti monikansalliset jätit ajavat myymälöiden aukioloaikojen vapauttamista. Sunnuntain aukiolokiellon kumoaminen yhdessä myymälöiden jo vapautetun aukioloaikataulun kanssa johtaisi työntekijöiden rajattoman tehokkaaseen hyväksikäyttöön ja veisi heiltä vähänkin vapaa-ajan sekä sosiaalisen ja yksityisen elämän.

Hyväksyykö komissio ehdotukset myymälöiden aukioloaikojen pidentämisestä ja sunnuntain vapaapäivää koskevan työntekijöiden saavutetun oikeuden kumoamisesta? Eikö komissio katso, että tämä tulevaisuuden mahdollisuus vahvistaa monikansallisten yritysten ylivaltaa markkinoilla ja johtaa tuhansien työntekijöiden kurjistumiseen, itsenäisten ammatinharjoittajien häviämiseen markkinoilta ja tuhansien pienyritysten sulkemiseen?

Vastaus

(EN) Komissio haluaa muistuttaa, että työaikadirektiivi⁽⁵²⁾ takaa oikeuden vähimmäisviikkolepoaan kaikille työntekijöille⁽⁵³⁾ Euroopan yhteisössä. Direktiivin nojalla kaikkien jäsenvaltioiden on taattava, että jokainen työntekijä saa jokaista seitsemän päivän jaksoa kohden vähintään kahdenkymmenenneljän tunnin keskeytymättömän lepoajan.

Yhteisön työlaainsäädännössä ei kuitenkaan säädetä, että vähimmäisviikkolepo on pidettävä sunnuntaina. Direktiivi⁽⁵⁴⁾ sisälsi alun perin lauseen, jossa todettiin, että viikkolepoaan olisi periaatteessa sisällyttävä sunnuntai. Asiassa C-84/94⁽⁵⁵⁾ antamassaan päätöksessä Euroopan yhteisöjen tuomioistuin kuitenkin kumosi kyseisen lauseen. Se korosti, että työaikadirektiivi annettiin terveyden ja turvallisuuden suojeludirektiivinä, ja se katsoi, että neuvosto oli ylittänyt toimivaltuutensa sisällyttämällä sunnuntaita koskevan säännöksen, koska se "ei selvittänyt millä tavoin sunnuntailla viikoittaisena lepopäivänä olisi tärkeämpi yhteys työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen kuin jollakin muulla viikonpäivällä".

Tämä ei estä jäsenvaltioita sääntelemästä tätä asiaa. Käytännössä monen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä⁽⁵⁶⁾ säädetään, että viikkolepo olisi pääasiassa pidettävä sunnuntaina, vaikka joitakin poikkeuksia kyseiseen periaatteeseen voidaan sallia.

Vähittäiskaupasta, johon parlamentin jäsen viittaa kysymyksessään, todetaan, että pienet yksityisomisteiset liikkeet voivat jo nyt olla auki sunnuntaisin. Näin ollen alan sunnuntaikauppaan sovellettavat rajoitukset koskevat ainoastaan isoja valintamyymälöitä ja suuria liikkeitä. Lisäksi tällaisille liikkeille annetaan mahdollisuus poikkeuksiin, erityisesti silloin, kun ne sijaitsevat turistialueilla. Komissiolla ei ole mitään todisteita siitä, että sunnuntain aukiolo johtaisi pienten yksityisomisteisten liikkeiden lopettamiseen. Itse asiassa se haluaa kumota väitteen, että ainoa mahdollisuus tällaisille liikkeille kilpailla muiden kanssa olisi sunnuntain aukiolon soveltaminen, kun niiden suuremmat kilpailijat ovat kiinni. Tämä tarkoittaisi sitä, että pienet liikkeet ovat perimmiltään tehottomia, eivätkä ne näin ollen kiinnosta kuluttajia. Tämän komissio haluaisi kyseenalaistaa. Komissio aikoo tarkastella asiaa uudelleen vähittäiskaupan seurantaan koskevassa tiedonannossaan, joka sen on määrä hyväksyä marraskuussa 2008.

*

* *

Proinsias De Rossan laatima kysymys numero 80 (H-0871/08)

Aihe: Lentokenttävero

Katsooko komissio, että Irlannin hallituksen lokakuussa 2008 talousarvioonsa sisällyttämä lentokenttävero, jota maksetaan kaksi euroa kaikista alle 300 kilometrin pituisista lennoista ja kymmenen euroa sitä pidemmistä lennoista, on EU-sopimuksen määräysten mukainen? Onko komissio ottanut nämä uudet verot puheeksi

⁽⁵²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista, EUVL L 299, 18.11.2003.

⁽⁵³⁾ Itsenäiset ammatinharjoittajat eivät kuulu työaikadirektiivin soveltamisalaan.

⁽⁵⁴⁾ Neuvoston direktiivi 93/104/EY, annettu 23 päivänä marraskuuta 1993, tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista, EYVL L 307, 13.12.1993. Tämä direktiivi konsolidoitiin ja kumottiin direktiivillä 2003/88/EY.

⁽⁵⁵⁾ Asia C-84/94 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan unionin neuvosto (Kok. 1996 s. I-5755, 37 kohta).

⁽⁵⁶⁾ Esimerkkinä Belgia, Bulgaria, Tanska, Viro, Suomi, Ranska, Saksa, Kreikka, Irlanti, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Portugali, Slovakia, Espanja ja Yhdistynyt kuningaskunta.

Irlannin viranomaisten kanssa? Jos näin on, millaisen vastauksen se on saanut? Mitä komissio tekee, jos se päätyy siihen, että verot ovat EU-sopimusten vastaisia?

Vastaus

(EN) Komissio ottaa yhteyttä Irlannin viranomaisiin pyytääkseen lisätietoja lentokenttäverosta.

Saamiensa tietojen perusteella komissio on ymmärtänyt, että tätä veroa peritään matkustajilta, jotka lähtevät lennolle Irlannissa sijaitsevalta lentokentältä. Verotuksessa tehdään myös ero lyhyiden ja pitkien lentojen välillä välimatkakriteerin perusteella. Suuruudeltaan 10 euron korkeampaa veroa peritään matkustajilta, jotka lähtevät yli 300 kilometrin pituiselle lennolle, ja 2 euroa alle 300 kilometrin pituisilta lennoilta.

Kaikki mahdolliset komission lisätoimet riippuvat siitä arviosta, jonka se tekee Irlannin viranomaisilta saamastaan vastauksesta, sekä siitä, liittyykö veroon sellaisia tekijöitä, jotka mahdollisesti rikkovat yhteisön oikeutta.

*
* *

Laima Liucija Andrikiénėn laatima kysymys numero 82 (H-0876/08)

Aihe: Itä-Euroopan tilanne ja näkymät rahoituskriisin aikana

EU:n päätöksentekijät ovat huolissaan Itä-Euroopan haavoittuvuudesta rahoituskriisin yhteydessä. Itä-Euroopan valtioiden johtajat kokevat maidensa taloudellisen tilanteen Länsi-Euroopan talouksia heikommaksi. Mitkä ovat komission mielestä tärkeimmät rahoituskriisin aiheuttamat uhat Itä-Euroopalle ja etenkin Baltian maille? Millaiset ovat komission mielestä Itä-Euroopan ja erityisesti Baltian maiden lähivuosien (2009–2010) sekä pidemmän aikavälin näkymät? Voisiko komissio kertoa tarkemmin näkökohdista, joita se esittää tiedonannossaan "From financial crisis to recovery" (rahoituskriisistä elpymiseen), ottaen erityisesti huomioon Itä-Euroopan maiden tilanteen?

Vastaus

(EN) Komission näkemykset Itä-Euroopan maiden ja Baltian maiden näkymistä vuosina 2009–2010 on esitelty sen yksiköiden laatimassa syksyn ennusteessa, joka julkaistiin 3. marraskuuta. Ennuste perustuu olettamukseen, että rahoitusmarkkinat alkavat toimia uudelleen ainoastaan asteittain tulevana kuukausina ja että kriisin kielteiset vaikutukset rahoitusalaan ja laajempaan talouteen näkyvät koko ajanjakson 2009–2010 ajan.

Keski- ja Itä-Euroopan taloudet ovat tietenkin kärsineet maailmanlaajuisen taloudellisen sekasorron vaikutuksista. Keski-Euroopan talouksien odotetaan kuitenkin keskimäärin savuttavan myönteisempiä kasvulukuja kuin 15 Euroopan jäsenvaltiota vuosina 2009 ja 2010, kun taas Baltian maiden ennustetaan tekevän selkeä täyskäännös edellisinä vuosina nähtyihin korkeisiin kasvulukemiin verrattuna. Tämä on tulosta välttämättömästä korjauksesta – merkittävän ylikuumenemisjakson jälkeen – ja tilanne pahenee entisestään maailmanlaajuisen rahoituskriisin aiheuttamien kielteisten vaikutusten seurauksena.

Baltian maiden noususuhdanne liittyi suuriin rahoitusvirtauksiin sekä suorien ulkomaisten investointien (FDI) että muiden rahoitusmuotojen kautta. Valtaosa tästä rahoituksesta kanavoitiin kaupankäyntiin soveltumattomille aloille. Budjetista voidaan todeta, että kukoistavaan talouteen liittyvät odottamattomat tulot suunnattiin suurelta osin suurempiin menoihin sellaisessa tilanteessa, jossa finanssipolitiikkaa olisi toisaalta pitänyt harjoittaa tiukemmin ja näin ollen antaa asianmukaisia signaaleja markkinatoimijoille. Yritysten ja kuluttajien luottamustaso on nyt laskenut alhaisimmalle tasolle vuosikymmeneen, kun taas viranomaisilla on vähän taloudellista liikkumavaraa torjua laskusuhdanteen kielteisiä vaikutuksia.

Komissio on antanut ensimmäisen panoksensa käynnissä olevaan keskusteluun siitä, miten nykyiseen kriisiin ja sen jälkiseurauksiin voitaisiin parhaiten vastata, antamalla tiedonannon "Finanssikriisistä talouden elpymiseen: eurooppalainen toimintakehys", joka julkaistiin 29. lokakuuta. Komissio julkistaa EU:n elvytysuunnitelmasta yksityiskohtaisemman esityksen 26. marraskuuta osana Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategiaa. Esitys yhdistää eräitä tarkkaan kohdistettuja lyhyen aikavälin aloitteita, jotka voivat lieventää kriisin pahimpia vaikutuksia talouteen laajemmin ottaen, ja samalla mukauttaa Lissabonin strategian keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteitä kriisin huomioon ottamiseksi. Esityksen pohjalta kunkin maan tilanteen mukaan suunnitellaan maakohtaisia toimia, jotka esitetään joulukuussa.

*
* *

Ona Juknevičienėn laatima kysymys numero 83 (H-0877/08)

Aihe: Ydinvoimalasta annetun lain yhteensopivuus direktiivin 2003/54/EY kanssa

Ydinvoimalasta annettuun lakiin 1. helmikuuta 2008 hyväksytyillä muutoksilla luotiin edellytykset uuden energia-alan hallintayhtiön (Lietuvos elektros organizacija, LEO) perustamiselle. LEO vastaa sähkön tuotanto-, siirto- ja jakeluverkoista.

Komissio on pyytänyt Liettuan hallitusta antamaan yksityiskohtaisia tietoja LEO:n perustamiseen liittyvistä erilaisista näkökohdista. Onko komissio vaatinut Liettuan hallitusta saattamaan ydinvoimalasta annetun lain säännökset direktiivin 2003/54/EY⁽⁵⁷⁾ mukaisiksi ja missä aikataulussa tämä on toteutettava? Ellei ole, miksi?

Onko komissio saanut valmiiksi julkisen osakeyhtiön VST:n yksityistämistä ja kansallistamista koskevan analyysin? Jos on, milloin komission päätelmät ovat saatavilla?

Milloin komissio aikoo antaa vastauksen kanteluun, jonka tein kilpailun pääosastolle 6. kesäkuuta 2008 mahdollisesta lainvastaaisesta valtiontuesta (asia CP 148/2008) LEO LT:n perustamisessa?

Vastaus

(EN) Vastaanotettuaan valituksen, jossa esitetään väitteitä mahdollisista perustamissopimuksen valtionapuun liittyvien säännösten rikkomisesta, komissio on menettelysääntöjensä mukaisesti antanut valituksen kommentoitavaksi asianosaiselle jäsenvaltioille ja esittänyt asiaa koskevia kysymyksiä. Näin ollen komissio suorittaa alustavaa valtiontukien tutkintaa, joka koskee niitä ehtoja, joiden nojalla uusi energia-alan hallintayhtiö (Lietuvos elektros organizacija, LEO) on perustettu.

Kaikista mahdollisista toimista, joilla direktiivin 2003/54/EY⁽⁵⁸⁾ säännökset siirretään osaksi kansallista lainsäädäntöä, on ilmoitettava komissiolle. Tässä nimenomaisessa tapauksessa direktiivin 2003/54/EY asiaan liittyvä säännös on 6 artikla, joka liittyy uutta sähköntuotantokapasiteettia koskevaan lupamenettelyyn. Sähködirektiivin 6 artikla on siirretty osaksi kansallista lainsäädäntöä Liettuan sähköä koskevalla 20 päivänä heinäkuuta 2000 annetulla lailla N:o VIII – 1881, 10. heinäkuuta 2004 lähtien, tässä tapauksessa 14 artikla. Liettua ei ole ilmoittanut muista kansallisista toimista, jotka muuttaisivat direktiivin 2003/54 6 artiklan säännösten siirtämistä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio on kuitenkin tietoinen uudesta ydinvoimalasta annetusta laista, annettu 1 päivänä helmikuuta 2008, N:o X – 1231, ja se arvioi parhaillaan sen yhteensopivuutta nykyisen energialainsäädännön kanssa.

Komissio ei ole vielä saanut valmiiksi julkisen osakeyhtiön VST:n yksityistämistä ja kansallistamista koskevaa analyysinsä. Tämä asia on osa seuraavaa valtiontukea koskevaa valitusta.

Valtiontukea koskevasta valituksesta, jonka komission jäsen esitti 6. kesäkuuta 2008 ja joka koskee mahdollista laittoman valtiontuen myöntämistä LEO-yhtiön perustamisen yhteydessä, komissio toteaa vastaanottaneensa Liettuan viranomaisilta lisätietoja lokakuun 2008 lopussa. Tietojen toimittaminen yhdessä niiden tietojen kanssa, jotka Liettuan viranomaiset toimittivat syyskuun 2008 loppupuolella vastauksena komission lähettämään valitukseen, ovat parhaillaan tutkittavana.

Komission on päätettävä osana analyysinsä, onko sillä nyt kaikki tarvittavat tiedot voidakseen esittää valitusta koskeva kanta. Mikäli näin ei ole, se esittää lisäkysymyksiä asianosaiselle jäsenvaltiolle.

Saatuaan vastaanottamia tietoja koskevan analyysin valmiiksi komissio päättää seuraavasta menettelyvaiheesta, johon se ryhtyy, ja ilmoittaa asiasta hyvissä ajoin valituksen esittäjälle.

*
* *

⁽⁵⁷⁾ EUVL L 176, 15.07.2003, s. 37.

⁽⁵⁸⁾ EUVL L 176, 15.07.2003.

Jan Mulderin laatima kysymys numero 84 (H-0878/08)**Aihe: Muuntogeenisten organismien (GMO) hyväksymismenettely sekä nollatoleranssilinja ja sen taloudelliset seuraukset**

Muuntogeenisistä organismeista komission kollegion 7. toukokuuta 2008 käymän keskustelun yhteydessä päätettiin, että mahdollisimman pian ja viimeistään ennen kesää 2008 olisi löydettävä ”tekninen ratkaisu”, jonka avulla ei-hyväksytyjen GMO:iden esiintymät pysyisivät vähäisinä. Viime lokakuussa komission jäsen Vassiliou ja terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston virkamiehet ehdottivat kuitenkin, että uusien GMO:iden hyväksymismenettelyjen nopeuttaminen olisi käytännöllisempi tapa puuttua epätasaisesti annettuja lupia koskevaan ongelmaan kuin nollatoleranssia käsittelevän lainsäädännön uudelleen käsittely.

Miten komission jäsenen Vassilioun ehdotukset sopivat yhteen ”teknisen ratkaisun” laatimista koskevan tehtävän kanssa, joka hänelle annettiin komission kollegion keskustelun yhteydessä 7. toukokuuta 2008?

Kuinka nopeaksi tulee uusien GMO:iden nopeutettu hyväksymismenettely? Voiko komissio taata, että uusien GMO:iden nopeutetun hyväksymismenettelyn avulla välttyään siltä, että Euroopan unionin karjankasvattajien taloudellinen tilanne heikentyisi entisestään, jos uusien GMO:iden hyväksyminen Euroopan unionissa viivästyisi?

Vastaus

(EN) Komissio on varsin tietoinen niistä taloudellisista vaikutuksista, joita mahdolliset ei-hyväksytyjen GMO:iden esiintymät maahantuotavissa rehuissa aiheuttaisivat.

Tässä syystä kollegio ohjeisti toukokuussa komission yksiköitä etsimään teknisen ratkaisun ei-hyväksytyjen GMO:iden alhaisten esiintymiin liittyvään asiaan.

Kollegion käymistä keskusteluista lähtien komission yksiköt ovat panostaneet intensiivisen ja rakentavan analyysin tekemiseen tilanteesta. Tavoite oli ja on edelleen hyvin selvä: on löydettävä ne tekijät ja sellainen lähestymistapa, joka varmistaisi samanaikaisesti rehutuotteiden turvallisen hankinnan ja nollatoleranssimenettelyn noudattamisen ei-hyväksytyjen GMO:iden kohdalla Euroopan lainsäädännön mukaisesti.

Ennen kuin voidaan määritellä nämä ehdot täyttävä tekninen toimi, on tarkasteltava useita teknisiä ja oikeudellisia seikkoja. Komission yksiköiden on määrä saada päätökseen tekninen työnsä, jonka pohjalta komissio voi esittää tekstiluonnoksen.

Kokemus on erityisesti osoittanut sen, että epätasaisesti annettujen lupien yhteisvaikutus ei-hyväksytyjen GMO:iden muunnostapahtumiin liittyvien erilaisten valvontamenetelmien kanssa ajaa EU:n toimijat epävarmuuden ilmapiiriin ja näin ollen mahdolliseen kaupan keskeytymiseen. Tarkastusten yhdenmukaistamiseen tähtäävä tekninen toimi voisi helpottaa vielä ei-hyväksytyiksi luokiteltujen GMO:iden esiintymiin liittyvän ongelman käsittelemistä, mikä näin ollen vähentäisi epätasaisesti annettujen lupien vaikutusta rehujen tuontiin uusien GMO:iden muunnostapahtumien ensimmäisten kaupallistamisvaiheiden aikana kolmansissa maissa. Se ei kattaisi sellaisia mahdollisia saastumisia, jotka johtuvat vielä EU:ssa ei-hyväksytyiksi luokiteltujen GMO:iden muunnostapahtumien laajasta kaupallisesta viljelystä.

Keskeisiä tekijöitä ovat muun muassa ero sen välillä, miten kauan GMO:n hyväksymismenettely kestää kolmansien maiden ja EU:n välillä, asianmukaisten erottelumekanismien puuttuminen vientiä harjoittavissa maissa sekä siementeoollisuuden maailmanlaajusten markkinointistrategioiden puuttuminen.

On syytä myös muistuttaa komission toimista käsitellä (pian) GMO:iden muunnostapahtumien hyväksymistä (kuten maissi GA21 ja soijapavut Liberty Link ja Roundup Ready2). Nämä on jo hyväksytty kolmansissa maissa kaupan keskeytymisen välttämiseksi EU:n rehu- ja karjateollisuuden piirissä.

Sen lisäksi Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) kanssa käydyt keskustelut ovat jo parantaneet hyväksymismenettelyn kestoon liittyvää tehokkuutta vaarantamatta kuitenkaan EFSA:n tieteellisen arvion laatua. EFSA:ssa suoritettujen täydellisyyden tarkastamisen alustavan vaiheen lyhentymisen on tästä hyvä esimerkki. GMO:ita koskevien asiakirjojen tieteellisen arvion vaatimuksista annettujen suuntaviivojen tuleva hyväksyminen komission asetuksella nopeuttaa entisestään hyväksymismenettelyä. Tällä asetuksella määritellään täsmälleen se, mitä bioteknologian hakijoiden oletetaan osoittavan, eli sen, että heidän tuotteensa noudattavat korkeatasoisia elintarviketurvallisuuden standardeja ja että ne näin ollen parantavat hakemusten laatua ja nopeuttavat arviointiprosessia.

*

* *